

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

Dosar nr. 2537/117/2016

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

DECIZIA PENALĂ NR. 1704/A/2023

Ședința publică din data de 24 noiembrie 2023

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: MONICA IOANA ȘORTAN

JUDECĂTOR: GEORGIANA-RODICA FĂRCAȘ-HÎNGAN

GREFIER: VASILICA RĂCHITĂ

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj - reprezentat prin procuror: VALENTINA MARIA GÂNDILĂ

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor formulate de **inculpatul CHERECHEȘ CĂTĂLIN** și de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. - Serviciul Teritorial Cluj** împotriva Sentinței penale nr. 41/24.02.2022 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 2537/117/2016.

Dezbaterile asupra cauzei penale de față au fost consemnate în cuprinsul încheierii de ședință din data de 19 octombrie 2023, redactată separat și care face parte din prezenta, când instanța a stabilit termen pentru deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii la data de 24 noiembrie 2023.

CURTEA:

Asupra apelurilor penale de față,

Prin sentința penală nr. 41 din data de 24.02.2022, pronunțată în dosarul nr. 2537/117/2016, în temeiul art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, Tribunalul Cluj a dispus condamnarea **inculpatului Cherecheș Cătălin** –

cetățean român, în vârstă de 43 de ani, cu studii superioare, primar al Municipiului Baia Mare, fără antecedente penale – la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. (1) din C. pen. (două acte materiale).

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și alin. (2) din C. pen., s-a interzis inculpatului exercitarea, pe o durată de 4 ani, cu titlu de pedeapsă complementară, începând cu data executării sau considerării ca executate a pedepsei principale, a următoarelor drepturi: de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; de a ocupa funcția de primar.

În temeiul art. 65 alin. (1) din C. pen. rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) din C. pen., s-a interzis inculpatului exercitarea, cu titlu de pedeapsă accesorie, începând cu data rămânerii definitive a prezentei hotărâri până la data executării sau considerării ca executate a pedepsei principale, a aceluiași drepturi a căror exercitare a fost interzisă cu titlu de pedeapsă complementară.

Potrivit art. 72 din C. pen., s-a scăzut din durata pedepsei de 5 ani închisoare aplicate inculpatului durata reținerii (dispuse prin ordonanța nr. 256/P/2015 din data de 26.04.2016) a arestării preventive (dispuse prin încheierea penală nr. 197/C/27.04.2016 a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Cluj, prelungită și menținută ulterior), respectiv a arestului la domiciliu (dispusă prin încheierea penală nr. 125/10.08.2016 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Cluj, menținută ulterior), perioadă de la data de 26.04.2016 până la data de 22.12.2016.

Conform art. 397 alin. (4) rap. la art. 250² din C. proc. pen., s-a dispus menținerea sechestrului asigurător instituit prin ordonanța din data de 18.05.2016 emisă în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj asupra:

- autoturismului marca Porsche Cayenne S 9PA EL 22, cu seria șasiu WP1ZZZ9PZ8LA52593, cu număr de înmatriculare MM-10-VDC, proprietatea inculpatului Cherecheș Cătălin,

- terenului intravilan în suprafață de 74 mp, din Municipiul Baia Mare, str. Victoriei, nr. 3, înscris în CF 106511 Baia Mare, nr. topo 106511 și a terenului intravilan în cotă de 9/788 parte aferentă parcării, nr. 2, din Municipiul Baia Mare, str. Victoriei, nr. 3, înscris în CF 106512 Baia Mare – B118, nr. topo 106512, proprietatea inculpatului Cherecheș Cătălin,

până la concurența sumei de 65.000 lei și 5.000 euro cu privire la care s-a dispus confiscarea specială.

S-a dispus ca sechestrul asigurător instituit prin ordonanța din data de 18.05.2016 emisă în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj să garanteze și executarea cheltuielilor judiciare în quantum de 40.000 lei.

În baza art. 289 alin. (3) din C. pen., s-a dispus confiscarea de la inculpatul Cherecheș Cătălin a sumei totale de 65.000 lei și 5.000 euro, urmând ca în cazul în care nu se găsesc sumele menționate, confiscarea să se realizeze prin echivalent.

În temeiul art. 146 alin. (3) din C.proc.pen., s-a dispus conservarea prin arhivare odată cu dosarul cauzei la sediul instanței, în loc special amenajat, cu asigurarea confidențialității, a suporturilor optice conținând materialele rezultate din supravegherea tehnică și a copiilor acestora.

În baza art. 397 alin. (3) din C. proc. pen. rap. la art. 255 din C. proc. pen., s-a dispus restituirea, la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, către martorul Șpan Cristian a telefonului mobil marca Apple, model iPhone 5S, seria IMEI 352018068365358, predat organelor judiciare în cursul urmăririi penale.

În concluzie, potrivit art. 398 din C. proc. pen. rap. la art. 274 alin. (1) din C. proc. pen., s-a obligat inculpatul Cherecheș Cătălin la plata sumei de 40.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat (suma de 3.000 lei în cursul urmăririi penale, 7.000 lei în cursul camerei preliminare și al procedurilor asociate acestei faze procesuale, respectiv suma de 30.000 lei în faza judecătii și în procedurile asociate).

La baza pronunțării soluției amintite mai-sus, prima instanță a avut în vedere, în esență, următoarele considerente:

Prin rechizitoriul emis la data de 19.05.2016, în dosarul nr. 256/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpatului CHERECHEȘ Cătălin, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) din C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. (1) din C. pen. (două acte materiale).

Inițial, cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Maramureș, la data de 20.05.2016, sub nr. 1109/100/2016, a fost înregistrat pe rolul Tribunalului Maramureș – Secția penală rechizitoriul emis la data de 19.05.2016, în dosarul nr. 256/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj.

Prin sentința penală nr. 112/01.07.2016 a Curții de Apel Cluj – Secția penală și de minori s-a dispus strămutarea dosarului nr. 1109/100/2016 al Tribunalului Maramureș privind pe inculpatul Cherecheș Cătălin la Tribunalul Cluj. Actele îndeplinite la instanța de la care s-a strămutat judecarea cauzei au fost menținute.

Tribunalul Maramureș a dispus scoaterea de pe rol a cauzei și înaintarea dosarului împreună cu dosarele asociate către Tribunalul Cluj – Secția penală, care a fost sesizat la data de 05.07.2016, sub nr. 2537/117/2016.

Conform actului de sesizare a instanței de judecată, acuzațiile penale aduse inculpatului în cauză se referă la următoarele:

Inculpatul Cherecheș Cătălin, în calitate de primar al Municipiului Baia Mare, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în considerentul atribuțiilor pe care le avea în baza Legii administrației publice locale nr. 215/2001 cu privire la propunerea de proiecte de hotărâri Consiliului Local al Municipiului Baia Mare și la exercitarea funcției de ordonator principal de credite:

1) În perioada martie 2015 – septembrie 2015, pentru susținerea financiară a Asociației Cluj Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare de către Municipiul Baia Mare și implicit pentru eliberarea sumelor de bani alocate de Consiliul Local al Municipiului Baia Mare a pretins și primit de la Șpan Cristian, președintele executiv al asociației sportive, în trei rânduri, suma totală de 70.000 lei (50.000 lei în luna martie 2015, 10.000 lei în luna iulie 2015 prin intermediul martorei Somay Anamaria – beneficiarul sumei solicitate de inculpat – și 10.000 lei în septembrie 2015);

2) După luna noiembrie 2015, pentru a propune Consiliului Local al Municipiului Baia Mare susținerea financiară a Asociației Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare cu suma de 1.000.000 lei/1.200.000 lei i-a pretins lui Șpan Cristian să cesioneze pe numele unei persoane ce urma să fie indicată de el (inițial indicându-se numele lui Florescu Claudiu) S.C. Centrul Regional Media S.R.L., care deținea anumite licențe de radio și televiziune, precum și site-ul eMaramureș (proprietatea denunțatorului), cesiune care nu a mai fost finalizată, iar la data de 14.04.2016, în același scop, a solicitat de la aceeași persoană suma de 400.000 lei (care provenea dintr-o sponsorizare de 600.000 lei pe care clubul de fotbal a obținut-o de la SC Fluid Group Hagen S.A.), sumă din care a primit 30.000 lei la data de 26.04.2016, când a fost prins în flagrant, iar la data de 25.04.2016, la solicitarea inculpatului, din aceeași sumă pretinsă cu titlu de mită, Șpan Cristian a remis lui Bala Liviu Ioan suma de 5.000 euro în contul unei datorii a inculpatului față de o persoană de la care Bala Liviu Ioan împrumutase în interesul inculpatului suma de 20.000 euro.

La baza trimiterii în judecată a inculpatului în raport de acuzele penale amintite, organele de urmărire penală au făcut referire la următoarele mijloace de probă:

În volumul I din dosarul de urmărire penală (în continuare d.u.p.): proces-verbal de consemnare a denunțului oral din data de 16.12.2015 - f. 1-18; declarație suspect Cherecheș Cătălin din data de 26.04.2016 - f. 25; declarațiile din datele de 03.05.2016 și 25.04.2016 ale inculpatului Cherecheș Cătălin date la Curtea de Apel Cluj, respectiv Tribunalul Cluj, în dosarul nr. 1606/117/2016 - f. 54-69; declarație inculpat Cherecheș Cătălin din data de 16.05.2016 - f. 71-72; proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 26.04.2016 - f. 82-87; planșă fotografică reprezentând aspecte din data de 26.04.2016, de la acțiunea de prindere în flagrant a inculpatului Cherecheș Cătălin - f. 88-90; proces-verbal din data de 26.04.2016, de consemnare a seriilor bancnotelor ce compun suma de 30.000 lei - f. 91-95; planșă fotografică privind activitatea de consemnare a seriilor bancnotelor ce compun suma de 30.000 lei - f. 96-138; proces-verbal din data de 27.04.2016 privind restituirea sumei de 25.000 lei numitului Șpan Cristian - f. 139-142; proces-verbal de percheziție domiciliară din data de 26.04.2016 cu privire la percheziția efectuată la biroul primarului Cherecheș Cătălin - f. 177-179; antecontract de prestări servicii publicitare încheiat între Cherecheș Cătălin și Șpan Cristian la data de 16.01.2013 - f. 181-182; stat de plată avans salarii pe luna 04/2014 EMARAMUREȘ MEDIA SRL - f. 183; extras de cont din data de 28.04.2014 EMARAMUREȘ MEDIA SRL - f. 193; chitanța nr. 4806542/28.04.2014 eliberată de SVOBODA Company SRL pentru EMARAMUREȘ MEDIA SRL - f. 194; ordine de plată emise de BRD, plătitor EMARAMUREȘ MEDIA SRL - f. 194 verso; situația clienților în sold la data de 28.04.2014 la E MARAMUREȘ MEDIA SRL - f. 195; ordine de plată emise de BRD, plătitor EMARAMUREȘ MEDIA SRL - f. 196; extras de cont din data de 28.04.2014 EMARAMUREȘ MEDIA SRL - f. 197-203; anexa nr. 2 la contractul 206/24.02.2012 privind derularea de campanii de comunicare multimedia - f. 216; adeverința nr. 656/17.04.2013 emisă de Ministerul Tineretului și Sportului pentru ACS FCM Baia Mare -f. 220; înscris denumit „completare documentație” întocmit în numele vicepreședintelui ACS FCM Baia Mare Cosmin Filip datată 11.09.2013 - f. 221; statutul ACS FCM Baia Mare - f. 222-227; încheiere civilă nr. 3030/20.03.2013 din dosarul nr. 3778/182/2013 al Judecătoriei Baia Mare - f. 228-229; declarație persoană vătămată Șpan Cristian din data de 20.04.2016 - f. 237-240; continuarea declarației de persoană vătămată Șpan Cristian din data de 27.04.2016 - f. 241-248; continuarea declarației de persoană vătămată Șpan Cristian din data de 16.05.2016 - f. 249; proces-verbal de ridicarea banderolelor bancare înmânate de inculpatul Cherecheș Cătălin lui Șpan Cristian din data de 26.04.2016 și plic ce conține banderolele predate de Șpan Cristian organelor de urmărire penală - f. 250, 267; declarație martor Florescu Claudiu Dan din data de 29.04.2016, f. 251-255; declarație martor Bala Liviu Ioan din data de 28.04.2016 - f. 256-260; declarație martor Creț Florin Nicolae din data de 26.04.2016 - f. 261-265; chitanță de depunere numerar eliberată de BCR și ordin de plată pentru suma de 5.000 lei pentru Global Media Trust SA - f. 266; planșă fotografică reprezentând aspectele privind

înregistrarea ambientală din data de 26.04.2016 cu ocazia înmânării sumei de 5.000 lei de către inculpatul Cherecheș Cătălin martorului Creț Florin Nicolae - f. 268-269; declarație martor Orha Claudiu Aurelian din data de 03.05.2016 - f. 270-272; declarație martor Czigler Erika Gabriela din data de 03.05.2016 - f. 273-275; continuare declarație martor Czigler Erika Gabriela din data de 09.05.2016 - f. 276-278; declarație martor Țolaș Radu Ciprian din data de 09.05.2016 - f. 279-285; declarație martor Onciu Ioan Gheorghe din data de 16.05.2016 - f. 286-289; declarație martor Darida Gheorghe Florin din data de 16.05.2016 - f. 290-292; declarație martor Tocaciu Ștefan Mircea din data de 13.05.2016 - f. 293-298; declarație martor Corui Vasile Mihai din data de 13.05.2016 - f. 299-302; declarație martor Codoban Claudiu din data de 10.05.2016 - f. 303-307; declarație martor Duruș Ciprian Andrei din data de 10.05.2016 - f. 308-312; declarație martor Bota Vasile Alin din data de 10.05.2016 - f. 313-317; declarație martor Oltean Sergiu Adrian din data de 10.05.2016 - f. 318-322; declarație martor Pop Vasile Ciprian din data de 10.05.2016 - f. 323-327; declarație martor Toma Dorin din data de 10.05.2016 - f. 328-335; declarație martor Șteța Mihai Doru din data de 10.05.2016 - f. 336-340; declarație martor Giurgiu Valer din data de 10.05.2016 - f. 341-344; declarație martor Bogdan Vasile Cristian din data de 10.05.2016 - f. 345-350; declarație martor Păcurar Paul din data de 10.05.2016 - f. 351-355; declarație martor Ilie Florin Ionuț din data de 10.05.2016 - f. 356-360; declarație martor Daminuță Cristian Alexandru din data de 10.05.2016 - f. 361-365; declarație martor Vasilache Ciprian din data de 10.05.2016 - f. 366-370; declarație martor Străuț Bogdan Adrian din data de 10.05.2016 - f. 371-375; declarație martor Rusu Adriana Ioana din data de 05.05.2016 - f. 376-384; declarație martor Niculae Mircea din data de 05.05.2016 - f. 385-390; declarație martor Mureșan Lia Augustina din data de 06.05.2016 - f. 391-399; declarație martor Pop Carmen Ecaterina din data de 05.05.2016 - f. 401-407; declarație martor Viman Vasile din data de 09.05.2016 - f. 408-414; proces-verbal din data de 09.05.2016 de ridicare a înscrisului reprezentând tabel nominal cu jucătorii ACS FCM Maramureș referitor la primele achitate de inculpatul Cherecheș Cătălin și tabelul nominal cu jucătorii - f. 415-416; declarație martor Sabou Hruban Antonela Meda din data de 17.05.2016 - f. 417-424; cerere adresată Primăriei Municipiului Baia Mare de către Sabou Hruban Antonela Meda + înscris olograf - f. 425-426; declarație martor Leonte Radu Traian din data de 17.05.2016 - f. 427-432; declarație martor Anamaria Somay din data de 16.05.2016 - f. 433-436; declarație martor Ignea Alin Liviu din data de 16.05.2016 - f. 437-441.

În volumul II d.u.p.: proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 22 ianuarie 2016, privind redarea fișierului denumit „2.12.2015.m4a” - f. 1-14; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 25 ianuarie 2016, privind redarea fișierului denumit „4.12.2015 lumiere.m4a” - f. 15-39; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 26 ianuarie 2016, privind redarea folderului denumit „5.11.2015.m4a” - f. 40-49; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 27 ianuarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 05.01.m4a” - f. 50-56; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 28 ianuarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc Birou Imp 2.m4a” - f. 57-75; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 29 ianuarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc birou.m4a” - f. 76-88; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 01 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „New recording.m4a” - f. 89-99; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 02 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „9.12.2015.m4a” - f. 100-105; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 02 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „6.11.2015.m4a” - F. 106-112; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 03 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „10.12.2015.m4a” - f. 113-140; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 04 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „16.12.2015.m4a” - f. 141-153; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 05 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „27.11.2015.m4a” - f. 154-160; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 05 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc birou 23.11.2015.m4a” - f. 161-167; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 15 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „11.01.m4a” - f. 168-175; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 16 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „14.11.m4a” - f. 176-179; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 17 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „15.01.m4a” - f. 180-184; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 18 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 22.01.m4a” - f. 185-189; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 19 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 26.01.m4a” - f. 190-

192; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 22 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 29.012.m4a” - f. 193-194; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 23 februarie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 29.01.m4a” - f. 195-198; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 01 martie 2016, privind redarea folderului denumit „25.02.m4a” - f. 199-202; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 01 martie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 01.02.m4a” - f. 203-207; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 02 martie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 01.021.m4a” - f. 208-214; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 03 martie 2016, privind redarea folderului denumit „Cc 02.02.m4a” - f. 215-223; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 29 martie 2016, privind redarea folderului denumit „17.03.m4a” - f. 224-230; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 29 martie 2016, privind redarea folderului denumit „19.03.m4a” - f. 231-234; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 30 martie 2016, privind redarea folderului denumit „new recording 214.03.m4a” - f. 235-238; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 07 aprilie 2016, privind redarea folderului denumit „BAstion.m4a” - f. 239-247; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 18 aprilie 2016, privind redarea folderului denumit „Fgh.m4a” - f. 248-251; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 21 aprilie 2016, privind redarea folderului denumit „18.04.m4a” - f. 252-255; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 27 aprilie 2016, privind redarea folderului denumit „22.04.m4a” - f. 256-259; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 04 mai 2016, privind redarea folderului denumit „25.04.m4a” - f. 260-265; proces-verbal de certificare a înregistrărilor din data de 26 aprilie 2016, privind redarea discuției ambientale care a avut loc la data de 25 aprilie 2016 între Șpan Cristian și Bala Liviu - f. 266-274; planșă fotografică ce conține aspecte de la întâlnirea dintre Șpan Cristian și Bala Liviu care a avut loc la data de 25.04.2016 - f. 275-278; proces-verbal de consemnare a seriilor ce compus suma de 5.000 de euro întocmit la data de 25 aprilie 2016 - f. 279-282; planșă fotografică ce conține bancnotele care compun suma de 5.000 de euro - f. 283 – 331; proces-verbal de certificare din data de 27 aprilie 2016 ce conține redarea dialogului ambiental purtat la data de 26 aprilie 2016 între Șpan Cristian și inc. Cherecheș Cătălin la sediul Primăriei Municipiului Baia Mare – f. 332-336; planșă fotografică ce conține aspecte de la întâlnirea ambientală dintre Șpan Cristian și inculpatul Cherecheș Cătălin care a avut loc la data de 26.04.2016 la sediul Primăriei Municipiului Baia Mare - f. 337-340; proces-verbal din data de 27 aprilie 2016 privind înregistrarea în mediu ambiental audio-video a dialogului purtat de Șpan Cristian cu Bala Liviu la data de 25 aprilie 2016 - f. 341-343; proces-verbal din data de 27 aprilie 2016 privind înregistrarea în mediu ambiental audio-video a dialogului purtat de Șpan Cristian cu inc. Cherecheș Cătălin la data de 26 aprilie 2016 a sediul Primăriei Municipiului Baia Mare - f. 344-346; proces-verbal din data de 27.04.2016 de redare a comunicărilor telefonice efectuate de inc. Cherecheș Cătălin - f. 386-390; proces-verbal din data de 27 aprilie 2016 privind imprimarea pe suport digital a convorbirilor efectuate de Șpan Cristian și inc. Cherecheș Cătălin - f. 393.

În volumul III d.u.p.: proces-verbal de percheziție domiciliară din 18.06.2013 încheiat în dosarul nr. 12/P/2013 al DNA – ST Cluj – f. 1-5; declarație de suspect Cherecheș Cătălin din 20.08.2014 din dosarul 12/P/2013 al DNA – ST Cluj – f. 6-17; declarație de martor Lung Mihai Anton din 18.06.2013 din dosarul 12/P/2013 al DNA – ST Cluj – f. 18-21; proces-verbal predare-primire a înscrisurilor puse la dispoziția organelor de urmărire penală de către Rusu Adriana Ioana din 06.05.2016 și înscrisurile anexă – f. 26-57; adresa OCPI Maramureș nr. 3905/13.05.2016 și copiile certificate ale unor cărți funciare privind bunurile imobiliare deținute de inculpatul Cherecheș Cătălin – f. 58-77; corespondență cu SC FULL-TECH SRL și documentele predate de această societate, (jurnale de bancă, state de plată) – f. 78-98; factura nr. 005821/26.04.2016 și bonul fiscal emis de SC GLOBAL MEDIA TRUST SA Glasul Maramureșului pentru primirea sumei de 5.000 lei de la inculpatul Cherecheș Cătălin – f. 99-103; proces-verbal – experiment judiciar din 16.05.2016 și planșa fotografică cu aspecte de la experimentul judiciar - f. 165-175; proces-verbal de predare primire memory stick din 07.04.2016, încheiat cu denunțatorul Șpan Cristian - f. 176; proces-verbal de predare primire memory stick din 16.05.2016, încheiat cu denunțatorul Șpan Cristian – f. 177; proces-verbal de predare primire memory stick din 25.04.2016, încheiat cu denunțatorul Șpan Cristian- f. 178; proces-verbal predare primire suporturi optice și stick-uri de memorie din 20.04.2016 încheiat cu denunțatorul Șpan Cristian - f. 179-180; proces-verbal de predare primire memory stick din 07.01.2016, încheiat cu denunțatorul Șpan Cristian - f. 181; proces-verbal de

predare primire memory stick din 01.02.2016, încheiat cu denunțatorul Șpan Cristian- f. 182-183; proces-verbal de predare-primire memory stick din 26.02.2016, încheiat cu denunțatorul Șpan Cristian - f. 184; proces-verbal inscripționare suport optic din 18.12.2015 - f. 185; atașamente e-mail din datele de 20.04.2016 și 22.04.2016 - f. 186-189; adresa de înaintare de către ACS Fotbal Cluj Municipal Baia Mare nr. 2036/04.05.2016 și documentele predate de această asociație sportivă respectiv factură emisă de ACS FCM Baia Mare către SC FLUID GROUP HAGEN SRL, contract de publicitate 272/14.04.2016, extrase de cont pentru perioada februarie 2015 – septembrie 2015 ale ACS FCM Baia Mare – f. 213-229; adresa nr. 1283/10.05.2016 emisă de SC EMARAMUREȘ MEDIA SRL prin administrator judiciar și extrasele de cont ale acestei societăți comerciale pentru perioada iunie – august 2015 – f. 230-268; adresa nr. 4641/09.05.2016 emisă de Consiliul Național al Audiovizualului privind SC EMARAMUREȘ MEDIA SRL și SC CENTRUL REGIONAL MEDIA SRL și documentele puse la dispoziție (licențe, decizii) – f. 269-289; adresa nr. 19072/G/II/09.05.2016 emisă de Agenția Națională de Integritate și raportul de evaluare nr. 13588/G/II/08.03.2012 privind pe Cherecheș Cătălin – f. 290-296; proces-verbal din 16.05.2016 privind ridicarea unor înscrisuri de la Șpan Cristian și înscrisurile predate de acesta (dispoziție de plată, facturi fiscale, chitanțe, procură notarială) – f. 313-326; factura seria QS nr. 00000733/15.07.2015 emisă de QUICK SECURITY SRL către Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare – f. 327; chitanță retragere numerar din 30.07.2015- titular cont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare – f. 328; dispoziție de plată către casierie din 01.08.2015 – Șpan Cristian – f. 329; informații ONRC privind SC CENTRUL REGIONAL MEDIA SRL, SC EMARAMUREȘ MEDIA SRL – f. 330-348; informații cu privire la dosar nr. 9910/182/2015 din 25.11.2015 privind Asociația FREE MEDIA – f. 370-371; informații publice de pe Google referitoare la Czigler Erika Gabriela – f. 372; informații de pe site on line actualMM.ro referitoare la inculpatul Cătălin Cherecheș – f. 373-374; informații privind veniturile salariale ale lui Budea-Brândușe Florin– f. 375-384.

În volumul IV d.u.p.: contract susținere financiară nr. 5531/11.02.2014 și anexele la contractul de susținere financiară – f. 1-15; act adițional nr. 1/25.04.2014 la contractul de susținere financiară dintre mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 5531/11.02.2014 - f. 16 – 17; act adițional nr. 2/17.06.2014 la contractul de susținere financiară dintre mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 5531/11.02.2014 - f. 20 – 21; act adițional nr. 3/23.07.2014 la contractul de susținere financiară dintre mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 5531/11.02.2014 și Anexa - f. 24 – 26; hotărârea Consiliului Local Baia Mare nr. 215/2014 privind alocarea sumei de 500.000 lei de la bugetul local pe anul 2014 Asociației Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 27 – 28; hotărârea nr. 3/22.07.2014 a adunării generale a membrilor fondatori ai Asociației Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 32; procura specială autentificată la BNP Corpadea Rakoczi-Mureșan sub nr. 4026/25.07.2014 - f. 33; act adițional nr. 4/17.10.2014 la contractul de susținere financiară dintre mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 5531/11.02.2014 - f. 34 – 35; act adițional nr. 5/11.11.2014 la contractul de susținere financiară dintre mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 5531/11.02.2014 și Anexa - f. 39 – 41; act adițional nr. 6/13.11.2014 la contractul de susținere financiară dintre mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 5531/11.02.2014 - f. 44 – 45; act adițional nr. 7/08.12.2014 la contractul de susținere financiară dintre mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 5531/11.02.2014 - f. 49 – 50; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 37/12.02.2014 către Direcția Economică - f. 53; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 109/17.04.2014 către Direcția Economică, referat decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare- f. 114 – 115; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 132/29.04.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 180 – 181; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 156/19.05.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 201 – 202; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 215/06.06.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 233 – 234; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 249/10.07.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 47 – 248; adresa Primăria Baia Mare

Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 250/10.07.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 255 – 256; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 281/30.07.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 260 – 261; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 305/22.08.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare – f. 292 – 293; adresa Primăria Baia Mare Direcția Achiziții Serviciul Finanțări Locale nr. 341/01.10.2014 către Direcția Economică, referat înaintare decont Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare - f. 338 – 340.

În volumul V d.u.p.: referatul nr. 359/17.10.2014, emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică a municipiului Baia-Mare - f. 1¹-3; referatul nr. 393/12.11.2014, emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică a municipiului Baia-Mare - f. 91-93; referatul nr. 406/20.11.2014, emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică a municipiului Baia-Mare - f. 158-160; referatul nr. 434/09.12.2014, emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică a municipiului Baia-Mare - f. 226-228; referatul nr. 458/23.12.2014, emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică a municipiului Baia-Mare - f. 299-300.

În volumul VI d.u.p.: contract de susținere financiară nr. 23011 din 24.08.2015 încheiat între Municipiul Baia-Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia-Mare - f. 1bis-4; anexa nr. 1 la contract de susținere financiară nr.23011 din 24.08.2015 încheiat între Municipiul Baia-Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia-Mare - f. 5; actele adiționale nr. 1/15.09.2015, 2/17.09.2015, 3/07.10.2015, 4/09.10.2015, 5/11.12.2015, 6/20.01.2016, 7/20.01.2016 la contract de susținere financiară nr. 23011 din 24.08.2015 încheiat între Municipiul Baia-Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia-Mare și anexe (adresa, solicitare) - f. 6-39; referat emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică nr. 141 din 25.08.2015 - f. 40-41; referat emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică nr. 155 din 10.09.2015 - f. 42-44; referat emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică nr. 186 din 08.10.2015 - f. 132-134; referat emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică nr. 204 din 28.10.2015 - f. 203-205; referat emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică nr. 11 din 26.01.2016 - f. 259-261; referat emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică nr. 22 din 16.02.2016 și ordine de plată – copie certificată - f. 272 – 276; referat emis de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică nr.24 din 22.02.2016 - f. 277-279.

În volumul VII d.u.p.: contract de susținere financiară nr. 5489/12.02.2015 și anexe (2) - f. 1¹-15; act adițional nr. 1/20.07.2015 la contractul nr. 5489/12.02.2015 - f. 16-18; referat nr. 14/16.02.2015 întocmit de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică - f. 22 – 23; referat nr. 35/06.04.2015 întocmit de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică - f. 24 -25; referat nr. 39/22.04.2015 întocmit de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică - f. 45 - 47; referat nr. 40/23.04.2015 întocmit de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică - f. 103 – 105; referat nr. 45/29.04.2015 întocmit de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică - f. 234 – 236; anexa nr. 2/28.04.2015 la contractul nr. 128/19.08.2014 - f. 244; referat nr. 51/13.05.2015 întocmit de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică - f. 281 – 282; referat nr. 118/20.07.2015 întocmit de Serviciul Finanțări Locale către Direcția Economică - f. 316 – 318.

În volumul VIII d.u.p.: Hotărârea nr. 47/2015 a Consiliului Local Baia Mare, document listat de pe site-ul www.baiamare.ro - f. 1-2; Hotărârea nr. 369/2015 a Consiliului Local Baia Mare, document listat de pe site-ul www.baiamare.ro - f. 3-4; Hotărârea nr. 458/2015 a Consiliului Local Baia Mare, document listat de pe site-ul www.baiamare.ro - f. 5-7; Hotărârea nr. 562/2015 a Consiliului Local Baia Mare, document listat de pe site-ul www.baiamare.ro - f. 8-9; Hotărârea nr. 42/2015 a Consiliului Local Baia Mare, document listat de pe site-ul www.baiamare.ro - f. 10-12; Hotărârea nr. 215/2015 a Consiliului Local Baia Mare, document listat de pe site-ul www.baiamare.ro - f. 13-14; Hotărârea nr. 3307/2015 a Consiliului Local Baia Mare, document listat de pe site-ul www.baiamare.ro - f. 15-16; adresa A.C.S. Fotbal Club Municipal Baia Mare nr. 1448/28.01.2016, cu o anexă - f. 19-20; adresa nr. 5371/03 februarie 2016 a Municipiului Baia Mare - f. 21; corespondență e-mail între Anamaria Porumb și Marilena Florescu - f. 22; adresa ACS FCM Baia Mare din data de 28 martie 2016, fără număr de înregistrare - f. 24; referat întocmit de Municipiul Baia Mare la data de 14.04.2016 - f. 25; ordin de plată

nr. 782/19.02.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 27; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 19.02.2014 - f. 28; adresa Direcției Achiziții nr. 37/12 februarie 2014 - f. 29; adresa Direcției Achiziții nr. 84/4 aprilie 2014 - f. 30-31; ordin de plată nr. 1237/19.03.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 32; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 19.03.2014 - f. 33; adresa Direcției Achiziții nr. 37/12 februarie 2014 - f. 34; solicitarea ACS FC Municipal Baia Mare nr. 16/12.02.2014 - f. 36; ordin de plată nr. 1730/17.04.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 37; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 17.04.2014 - f. 38; adresa Direcției Achiziții nr. 109/17 februarie 2014 - f. 39-40; ordin de plată nr. 1947/06.05.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 41; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 29.04.2014 - f. 42; adresa Direcției Achiziții nr. 32/29 aprilie 2014 - f. 43-44; ordin de plată nr. 2174/21.05.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 45; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 19.05.2014 - f. 46; adresa Direcției Achiziții nr. 156/19 mai 2014 - f. 47-48; ordin de plată nr. 2544/11.06.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 49; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 06.06.2014 - f. 50; adresa Direcției Achiziții nr. 215/06 iunie 2014 - f. 51-52; ordin de plată nr. 3203/23.07.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 53; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 10.07.2014 - f. 54; adresa Direcției Economice nr. 249/10 iulie 2014 - f. 55-56; ordin de plată nr. 3204/23.07.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 57; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 10.07.2014 - f. 58; adresa Direcției Economice nr. 250/10 iulie 2014 - f. 59-60; ordin de plată nr. 3448/07.08.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 61; ordin de plată nr. 3462/08.08.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 62; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 30.07.2014 - f. 63; adresa Direcției Economice nr. 281/30 iulie 2014 - f. 64-65; ordin de plată nr. 3934/09.09.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 66; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 26.08.2014 - f. 67; adresa Direcției Economice nr. 305/22 august 2014 - f. 68-69; ordin de plată nr. 4379/08.10.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 70; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 03.10.2014 - f. 71; adresa Direcției Economice nr. 341/01 octombrie 2014 - f. 72-74; ordin de plată nr. 4615/27.10.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 75; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 19.10.2014 - f. 76; adresa Direcției Economice nr. 359/17 octombrie 2014 - f. 77-79; ordin de plată nr. 5069/13.11.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 80; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 12.11.2014 - f. 81; adresa Direcției Economice nr. 393/12 noiembrie 2014 - f. 82-84; ordin de plată nr. 5211/26.11.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 85; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 20.11.2014 - f. 86; adresa Direcției Economice nr. 604/20 noiembrie 2014 - f. 87-89; ordin de plată nr. 5605/15.12.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 90; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 09.12.2014 - f. 91; adresa Direcției Economice nr. 434/ 9 decembrie 2014 - f. 92-94; ordin de plată nr. 172/12.01.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 95; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 29.12.2014 - f. 96; adresa Direcției Economice nr. 458/23 noiembrie 2014 - f. 97-98; ordin de plată nr. 997/23.02.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 99; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 18.02.2015 - f. 100; ordin de plată nr. 1046/27.02.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 101; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 18.02.2015 - f. 102; ordin de plată nr. 1077/03.03.2014, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 103; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 18.02.2015 - f. 104; adresa Direcției Economice nr. 14/16 februarie 2015 - f. 105-106; adresa ACS FC Municipal Baia Mare nr. 438/13.02.2015 - f. 108-110; ordin de plată nr. 2251/04.05.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 111; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 28.04.2015 - f. 112; adresa Direcției Economice nr. 35/6 aprilie 2015 - f. 113-114; ordin de plată nr. 2252/04.05.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 115; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 28.04.2015 - f. 116; adresa Direcției Economice nr. 39/22 aprilie 2015 - f. 117-119; ordin de plată nr. 2253/04.05.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 120; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 28.04.2015 - f. 121; adresa Direcției Economice nr. 40/23 aprilie 2015 - f. 122-124; ordin de plată nr. 2411/08.05.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 125; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 30.04.2015 - f. 126; adresa Direcției Economice nr. 45/29 aprilie 2015 - f. 127-129; ordin de plată nr. 2651/29.05.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 130; ordonanțare de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 15.05.2015 - f. 131; adresa Direcției Economice nr. 51/13 mai 2015 - f.

132-133; ordin de plată nr. 4461/27.07.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 134; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 28.04.2015 - f. 135; ordin de plată nr. 4494/29.07.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 136; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 21.07.2015 - f. 137; ordin de plată nr. 4512/30.07.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 138; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 21.07.2015, în copie xerox conformă cu originalul - f. 139; ordin de plată nr. 4534/31.07.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 140; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 21.07.2015 - f. 141; ordin de plată nr. 4541/03.08.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 142; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 21.07.2015 - f. 143; adresa Direcției Economice nr. 118/20 iulie 2015 - f. 144-146; ordin de plată nr. 4992/27.08.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 147; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 26.08.2015 - f. 148; adresa Direcției Economice nr. 141/25 august 2015 - f. 149-150; ordin de plată nr. 5044/31.08.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 151; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 31.08.2015 - f. 152; adresa Direcției Economice nr. 141/25 august 2015 - f. 153-154; solicitarea A.C.S. FC Municipal Baia Mare nr. 1532/25.08.2015 - f. 156; ordin de plată nr. 5309/11.09.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 157; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 11.09.2015 - f. 158; ordin de plată nr. 5353/15.09.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 159; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 11.09.2015 - f. 160; ordin de plată nr. 5433/24.09.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 161; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 11.09.2015 - f. 162; ordin de plată nr. 5563/02.10.2015, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 163; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 11.09.2015 - f. 164; adresa Direcției Economice nr. 155/10 septembrie 2015 - f. 165-166; ordin de plată nr. 369/26.01.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 167; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 12.10.2015 - f. 168; adresa Direcției Economice nr. 186/08 octombrie 2015 - f. 169-170; ordin de plată nr. 370/26.01.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 171; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 28.10.2015 - f. 172; adresa Direcției Economice nr. 204/28 octombrie 2015 - f. 173-174; ordin de plată nr. 456/02.02.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 175; ordin de plată nr. 441/02.02.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 176; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 27.01.2015 - f. 177; ordin de plată nr. 788/15.02.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 178; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 27.01.2016 - f. 179; adresa Direcției Economice nr. 11/26 ianuarie 2016 - f. 180-181; ordin de plată nr. 914/25.02.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 182; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 17.02.2016 - f. 183; ordin de plată nr. 1315/08.03.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 184; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 17.02.2016 - f. 185; adresa Direcției Economice nr. 22/16 februarie 2016 - f. 186-187; ordin de plată nr. 1316/08.03.2016, plătitor Municipiul Baia Mare - f. 188; ordonanță de plată emisă de Municipiul Baia Mare la data de 23.02.2016 - f. 189; adresa Direcției Economice nr. 24/22 februarie 2016 - f. 190-191.

Prin Încheierea de cameră preliminară nr. 63/CP/28.07.2016, exercitând controlul de legalitate asupra fazei de urmărire penală, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Cluj a respins ca nefondate cererile și excepțiile formulate de inculpatul Cherecheș Cătălin în condițiile art. 342 și urm. C.proc.pen., constatându-se legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunându-se începerea judecății în cauză față de inculpat sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (două acte materiale). Analiza judecătorului de cameră preliminară a vizat, printre altele, și legalitatea obținerii și administrării în cauză a unor mijloace de probă constând în înregistrările puse la dispoziția organelor de urmărire penală de către martorul Șpan Cristian ce privesc propriile convorbiri purtate de acesta cu inculpatul Cherecheș Cătălin și/sau cu alte persoane de interes pentru cauza de față, certificate ulterior de către organele de urmărire penală conform prevederilor Codului de procedură penală. S-a stabilit că, în cauză, acest tip de mijloace de probă sunt legale din perspectiva art. 139 alin. 3 C.proc.pen., nefiind aplicabile prevederile art. 148 - art. 150 din același Cod întrucât martorul nu a acționat în calitate de investigator sub acoperire sau colaborator, ci din proprie inițiativă, independent de activitatea de urmărire a organelor judiciare și de orice implicare a acestora din urmă. În mod deosebit, s-a stabilit că raportat la mijloacele de probă evocate nu a existat o

încălcarea a prevederilor art. 101 alin. 1 și 3 C.proc.pen. relative la loialitatea administrării probelor în procesul penal.

Judecătorul de cameră preliminară a argumentat că, în raport de circumstanțele speței, nu a existat din partea martorului denunțator o activitate de instigare și/sau provocare a inculpatului la comiterea sau continuarea comiterii unei infracțiuni de corupție, astfel că nu poate fi primită teza acuzării potrivit căreia ar fi existat o acțiune de provocare în obținerea probelor acuzării, de natură a atrage o sancțiune de excludere a probelor furnizate de aceste mijloace de probă. În ceea ce privește descrierea acuzațiilor penale, Judecătorul a stabilit că acestea sunt detaliate cu o suficientă precizie, putându-se stabili obiectul și limitele judecății potrivit art. 371 C.proc.pen.

Contestația inculpatului Cherecheș Cătălin împotriva încheierii de cameră preliminară a fost respinsă de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Cluj prin încheierea penală nr. 136/23.08.2016.

În fața primei instanțe a fost realizată o vastă cercetare judecătorească, prin readministrarea probatoriului din cursul urmăririi penale, fiind administrate și probe noi, la solicitarea apărării inculpatului, fiind avute în vedere următoarele mijloace de probă:

Volumul I din dosarul instanței: solicitarea adresată D.N.A. de a înainta telefonul iPhone 5S cu care s-au realizat înregistrările de către Șpan Cristian, respectiv laptopul denunțatorului utilizat în copierea înregistrărilor de pe telefonul mobil; răspunsul D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj – doar telefonul a fost ridicat, iar nu și laptopul (f. 100, vol. I d.i.); declarația martorului Șpan Cristian din data de 01.03.2017 (f. 140-145, vol. I d.i.);

Volumul II din dosarul instanței: a doua parte a declarației date de martorul Șpan Cristian la data de 07.04.2017 (f. 68-73, vol. II d.u.p.); declarația martorei Pop Carmen Ecaterina din data de 26.04.2017 (f. 95, vol. II d.u.p.); declarația martorei Mureșan Lia Augustina din data de 26.04.2017 (f. 92-93, vol. II d.u.p.); declarația martorului Niculae Mircea din data de 26.04.2017 (f. 89-90, vol. II d.u.p.); declarația martorului Orha Claudiu din data de 17.05.2017 (f. 134, vol. II d.u.p.); declarația martorului Tolaș Radu Ciprian din data de 17.05.2017 (f. 136-138, vol. II d.u.p.); copii ale unor discuții pe *whatapp* listate purtate de Tolaș Radu cu Șpan Cristian depuse de martorul Tolaș Radu (f. 139-140, vol. II d.u.p.); declarația martorei Czigler Erika Gabriela din data de 14.06.2017 (f. 172-173, vol. II d.i.); declarația martorei Somay Anamaria din data de 14.06.2017 (f. 175-176, vol. II d.i.); adresa de înaintare a telefonului mobil marca iPhone 5S ridicat de la Șpan Cristian la data de 16.05.2016 (f. 183, vol. II d.i.); declarația martorului Creț Florin Nicolae din data de 12.07.2017 (f. 199-200, vol. II d.i.).

Volumul III din dosarul instanței: declarația din data de 04.10.2017 a martorului Onciu Ioan Gheorghe (f. 53-54, vol. III d.i.); rezoluția din data de 22.08.2017 a Inspecției Judiciare – Direcția de inspecție judiciară pentru procurori, în lucrarea nr. 4714/IJ/898/DIP/2017 (f. 56-57, vol. III d.i.); declarația martorului Viman Vasile din data de 01.11.2017 (f. 133-134, vol. III d.i.); declarația martorului Codoban Claudiu din data de 01.11.2017 (f. 136, vol. III d.i.) declarația martorului Tocaciu Mircea din data de 01.11.2017 (f. 138-139, vol. III d.i.); declarația martorului Corui Vasile Mihai din data de 01.11.2017 (f. 141, vol. III d.i.); declarația martorului Darida Gheorghe Florin din data de 29.11.2017 (f. 169-170, vol. III d.i.).

Volumul IV din dosarul instanței: opinia expertului-parte transmisă în formă de raport de expertiză din 14.01.2018 (f. 13-36, vol. IV d.i.); declarația martorului Sabou-Hruban Antonela Meda din data de 18.01.2018 (f. 38, vol. IV d.i.); declarația martorului Leonte Radu Traian din data de 15.02.2018 (f. 58-59, vol. IV d.u.p.); declarația martorului Toma Dorin din data de 15.02.2018 (f. 60-61, vol. IV d.u.p.); declarația martorului Iglea Alin Liviu din data de 15.02.2018 (f. 62, vol. IV d.u.p.); declarația martorului Leșe Flaviu din data de 14.03.2018 (f. 97-98, vol. IV d.i.); declarația martorei Popovici Georgiana Daiana din data de 14.03.2018 (f. 100-101, vol. IV d.i.); raportul de expertiză criminalistică nr. 53/23.03.2018 întocmit de LIEC Cluj (f. 143-158, vol. IV d.i.); declarația martorului Baban Vasile Cătălin din data de 11.04.2018 (f. 174-175, vol. IV d.i.); declarația martorului Petric Horia Vasile din data de 11.04.2018 (f. 177-175, vol. IV d.i.); declarația martorului Velea Flaviu Vlad din data de 11.04.2018 (f. 179-180, vol. IV d.i.); înscrisuri, copii ale unor procese-verbale de redare ale interceptărilor din alt dosar de urmărire penală (f. 181-201, vol. IV d.i.); copia hotărârii nr. 54/2018 privind constituirea de parte civilă a Municipiului Baia Mare în dosarul de urmărire penală nr.

5018/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare și cererea aferentă (f. 202-205, vol. IV d.i.).

Volumul V din dosarul instanței: obiecțiunile expertului numit la recomandarea inculpatului cu privire la raportul de expertiză criminalistică (f. 28-62, vol. V d.i.); declarația martorei Bancoș Alexandrina Sonia Nicoleta din data de 09.05.2018 (f. 64-65, vol. V d.i.); declarația martorului Deac Vasile din data de 09.05.2018 (f. 67-68, vol. V d.i.); declarația martorului Dăncuș Ioan Doru din data de 06.06.2018 (f. 184-185, vol. V d.i.); declarația martorului Bodea Ioan din data de 06.06.2018 (f. 187, vol. V d.i.).

Volumul VI din dosarul instanței: declarația martorului Bud Viorel din data de 12.07.2018 (f. 45, vol. VI d.i.); declarația martorului Baltă Ioan din data de 12.07.2018 (f. 47-48, vol. VI d.i.); declarația martorului Lung Mihai Anton din data de 12.07.2018 (f. 50-51, vol. VI d.i.); declarația martorului Tepei Alexandru din 26.09.2018 (f. 90-91, vol. VI d.i.); declarația martorului Florescu Claudiu Dan din data de 24.10.2018 (f. 109-111, vol. VI d.i.); declarația martorului Bala Liviu din data de 16.01.2019 (f. 135-138, vol. VI d.i.);

Începând cu volumul al VIII-lea al dosarului se regăsesc actele de procedură și mijloacele de probă efectuate/relese de completul de judecată în noua compunerea (care a și soluționat cauza pe fond).

Volumul VIII din dosarul instanței: răspunsul nr. 1875709/03.03.2019 emis M.A.I. – D.G.P.I. din care rezultă că nu a colaborat cu a existat o colaborare cu D.N.A. în cursul urmăririi penale în prezenta cauză (f. 30, vol. VIII d.i.); răspunsul din data de 04.03.2012 emis de P.Î.C.C.J. – D.N.A. referitor la faptul că S.R.I. nu a pus în executare mandatele de supraveghere tehnică în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A., nu există corespondență între D.N.A. și S.R.I. – D.J.I. Cluj, D.G.P.I. – S.J.P.I. Maramureș, D.G.P.I. – D.J.I. Maramureș, netransmiterea unor note de informare cu caracter clasificat sau neclasificat în prezenta cauză de către S.R.I. sau D.G.P.I., respectiv existența unei corespondențe clasificate între D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj și S.R.I. – D.J.I. Maramureș cu privire la dosarul de urmărire penală nr. 256/P/2015 al D.N.A. (f. 32, vol. VIII d.i.); declarația martorei Pop Carmen Ecaterina din data de 09.03.2020 (f. 45-47, vol. VIII d.i.); declarația martorului Niculae Mircea din data de 09.03.2020 (f. 48-49, vol. VIII d.i.); declarația martorului Mureșan Lia Augustin din data de 09.03.2020 (f. 50-51, vol. VIII d.i.); corespondența D.N.A.-Serviciul Teritorial Cluj – S.R.I. deklasificată de către D.N.A. (f. 80-83, vol. VIII d.i.); corespondența S.R.I. – D.N.A.-Serviciul Teritorial Cluj, deklasificată de către S.R.I. (f. 84-88, vol. VIII d.i.); hotărârea nr. 18/19.12.2019 a Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj referitoare, printre altele, la completurile specializate în soluționare cauzelor de corupție (f. 90-95, vol. VIII d.i.); declarația martorei Rusu Adriana Ioana din 02.06.2020 (f. 114-115, vol. VIII d.i.); declarația martorului Șpan Cristian din 02.06.2020 (f. 116-119, vol. VIII d.i.); răspunsul D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj privind colaborarea cu S.R.I. și raporturile cu martorul denunțator Șpan Cristian (f. 155-156, vol. VIII d.i.); declarația martorului Onciu Ioan Gheorghe din 11.06.2020 (f. 158-159, vol. VIII d.i.); declarația martorului Orha Claudiu Aurelian din 11.06.2020 (f. 160-161, vol. VIII d.i.); declarația martorei Czigler Erika Gabriela din 29.06.2020 (f. 185-186, vol. VIII d.i.); declarația martorului Creț Florin Nicolae din 29.06.2020 (f. 187-188, vol. VIII d.i.); declarația martorei Sabou-Hruban Antonela Meda din 29.06.2020 (f. 189-190, vol. VIII d.i.); declarația martorei Somay Anamaria din 29.06.2020 (f. 191-193, vol. VIII d.i.).

Volumul IX din dosarul instanței: declarația martorului Viman Vasile din data de 08.09.2020 (f. 54-55, vol. IX d.i.); declarația martorului Leonte Radu Traian din data de 08.09.2020 (f. 56, vol. IX d.i.); declarația martorului Bala Liviu din data de 08.09.2020 (f. 57-60, vol. IX d.i.); declarația expertului criminalist Mureșan Mihai Florin din data de 01.10.2020 (f. 105-108, vol. IX d.i.); declarația martorului Tocaci Ștefan Mircea din data de 01.10.2020 (f. 109-110, vol. IX d.i.); declarația martorului Iglea Alin Liviu din data de 01.10.2020 (f. 11, vol. IX d.i.); declarația martorului Corui Vasile Mihai din data de 01.10.2020 (f. 112-113, vol. IX d.i.); declarația martorului Toma Dorin din data de 01.10.2020 (f. 114-115, vol. IX d.i.); declarația martorului Darida Gheorghe Florin din data de 01.10.2020 (f. 116, vol. IX d.i.); procesul-verbal de efectuare a percheziției informatice asupra telefonului mobil marca Apple, model iPhone 5S, seria IMEI 352018068365358 (f. 170-172, vol. IX d.i.).

Volumul X din dosarul instanței: declarația martorului Bud Viorel din data de 19.10.2020 (f. 93, vol. X d.i.); declarația martorului Codoban Claudiu din data de 19.10.2020 (f. 44, vol. X d.i.); declarația martorului Lung Mihai Anton din data de 19.10.2020 (f. 45-46, vol. X d.i.).

Volumul XI din dosarul instanței: declarația martorului Baban Vasile Cătălin din data de 07.12.2020 (f. 28-29, vol. XI d.i.); declarația martorului Tepei Alexandru din 07.12.2020 (f. 30-31, vol. XI d.i.); declarația martorului Velea Flaviu Vlad din 07.12.2020 (f. 32-33, vol. XI d.i.); declarația martorului Leșe Flaviu Teofil din 07.12.2020 (f. 34-36, vol. XI d.i.); declarația martorului Bodea Ioan din 11.01.2021 (f. 94-95, vol. XI d.i.); declarația martorului Petric Horia Vasile din 11.01.2021 (f. 96, vol. XI d.i.); declarația martorului Dăncuș Ioan Doru din 11.01.2021 (f. 97-98, vol. XI d.i.); declarația martorului Deac Vasile din 25.01.2021 (f. 179-180, vol. XI d.i.); declarația martorei Bancoș Alexandrina Sonia Nicoleta din 25.01.2021 (f. 181, vol. XI d.i.); declarația martorei Duruș (fostă Popovici) Georgiana din 25.01.2021 (f. 182-183, vol. XI d.i.).

Volumul XII din dosarul instanței: declarația martorului Tolaș Radu din 25.02.2021 (f. 18-19, vol. XII d.i.), copia fișei de cazier judiciar a martorului denunțator Șpan Cristian (f. 30, vol. XII d.i.), ordonanța de clasare din 16.07.2019 emisă în dosarul nr. 88/P/2018 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj (f. 33, vol. XII d.i.), înscrisuri medicale depuse de inculpat, declarația martorului Baltă Ioan din data de 17.03.2021 (f. 71-73, vol. XII d.i.), declarația martorului Zoicaș Marcel din data de 17.03.2021 (f. 74-76, vol. XII d.i.), încheierea penală nr. 408/01.02.2018 emisă în dosarul nr. 11002/182/2017 de către Judecătoria Baia Mare (f. 78-80, vol. XII d.i.), copii ale procesului-verbal de redare a înregistrărilor din dosarul nr. 12/P/2013 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj (f. 119-133, vol. XII d.i.), comunicările scrise prin intermediul aplicației whatsapp purtate de inculpat cu martorul Șpan, puse la dispoziția instanței de către inculpat în cursul judecății (f. 134-138, vol. XII d.i.), declarația inculpatului Cherecheș Cătălin dată la data de 27-28.04.2021 (f. 139-149, vol. XII d.i.), sentința penală nr. 38/07.02.2019 a Tribunalului Cluj – Secția penală (f. 161-170, vol. XII d.i.), decizia penală nr. 1253/A/03.11.2020 a Curții de Apel Cluj (f. 171-185, vol. XII d.i.), adresa înregistrată la dosarul cauzei la data de 11.05.2021, prin care Judecătoria Baia Mare – Secția penală a înaintat Tribunalului Cluj fișele dosarelor penale în care au fost dispuse soluții față de Șpan Cristian (f. 186-191, vol. XII d.i.), ordonanța din data de 31.05.2018 emisă în dosarul nr. 2380/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare (f. 193-198, vol. XII d.i.), încheierea penală nr. 408/01.02.2018 a Judecătoriei Baia Mare pronunțată în dosarul nr. 11002/182/2017 (f. 199-202, vol. XII d.i.), ordonanța din data de 23.10.2017 emisă în dosarul nr. 2380/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare (f. 203-205, vol. XII d.i.), copia procesului-verbal de certificare a înregistrărilor întocmit la data de 02.09.2013 în dosarul nr. 12/P/2013 al P.Î.C.C.J. – D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj, copie înaintată de la dosarul nr. 1931/100/2018/a1 al Curții de Apel Cluj – Secția penală și de Minori (f. 207-250, vol. XII d.i.).

Volumul XIII din dosarul instanței: La data de 14.05.2021, înainte de dezbateri, inculpatul, prin avocat ales, a înaintat o notă probatorie cuprinzând nota informativă nr. 21330/13.05.2021 referitoare la datoriile în sumă de 398.279,32 lei ale Asociației Sportive Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare, prin Șpan Cristian, către Municipiul Baia Mare (f. 145-146 vol. XIII d.i.), o notificare adresată de Tocaciu Ștefan Mircea inculpatului Cherecheș Cătălin datată 18.12.2017 privind suma de 30.000 lei (f. 147 vol. XIII d.i.), o chitanță datată 26.05.2020 emisă de Tocaciu Ștefan Mircea (f. 148 vol. XIII d.i.). Totodată, s-au depus copii ale unor înscrisuri din dosarul nr. 1931/100/2018 al Tribunalului Maramureș – f. 149-154 vol. XIII d.i., un rechizitoriu emis în dosarul nr. 92/P/2020 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj (f. 155-159 vol. XIII d.i.), ordonanța de autorizare colaborator cu identitate reală și procese-verbale de certificare a înregistrărilor emise în alte dosare, încheierea Curții de Apel București din 03.06.2020 emisă în dosarul nr. 1750/2/2014*, încheierea penală din 10.02.2021 emisă de Tribunalul Cluj – Secția penală în dosarul nr. 1127/117/2020/a1 (f. 160-208, vol. XIII d.i.).

Cu ocazia controlului judecătoresc efectuat (inclusiv din perspectiva respectării Deciziilor nr. 51/2016, 802/2017 și 26/2019 ale Curții Constituționale a României), *prima instanță a administrat probe pentru a se pronunța cu privire la: excluderea înregistrărilor realizate cu telefonul mobil de către martorul Șpan Cristian, existența unei intruziuni a Serviciului Român de Informații sau a M.A.I. – Direcția Generală de Protecție Internă în cursul urmăririi penale pe linia strângerii de probe în acuzare, stabilirea calității de colaborator de facto (de fapt) a martorului denunțator Șpan Cristian.*

S-a stabilit că, în cauză, probele furnizate de mijloacele de probă administrate în cursul cercetării judecătorești nu furnizează elementele de fapt noi care să permită instanței o reconsiderare a soluției pronunțate de judecătorul de cameră preliminară privitoare la calitatea martorului amintit.

Mai exact, s-a stabilit că nu a fost emisă în cauză o ordonanță de autorizare a denunțatorului Șpan Cristian ca și colaborator cu identitate reală, prin raportare la prevederile art. 148 alin. 10, art. 150 rap. la art. 138 alin. 11 C.proc.pen. A fost analizată situația martorului denunțator inclusiv prin raportare la calitatea sa de subiect al unor proceduri judiciare, respectiv s-a ținut seama de faptul că acesta era anchetat penal într-un alt dosar al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în alte dosare de pe rolul parchetelor obișnuite pentru comiterea unor infracțiuni rutiere (unele aparent comise după formularea denunțului în cauză).

În urma examenului efectuat de prima instanță s-a concluzionat în sensul că denunțul formulat de martor la data de 18.12.2015 la DNA – ST Cluj este expresia propriei sale decizii de a reclama comiterea unor fapte de natură penală, iar înregistrările propriilor convorbiri au fost efectuate fără niciun fel de implicare din partea autorităților statului, iar acesta nu a acționat la îndemnul și sub îndrumarea/supravegherea organelor de anchetă. Martorul a predat organului de urmărire penală o parte a acestor înregistrări, selecția fiind realizată de martor conform propriei sale aprecieri, pentru a da consistență afirmațiilor realizate cu prilejul denunțului formulat.

Martorul denunțator a realizat înregistrări ale convorbirilor sale cu inculpatul și/sau cu alte persoane de interes atât înainte de depunerea denunțului, cât și ulterior, până la data de 25.04.2016 (intervalul octombrie/noiembrie 2015 – aprilie 2016), ziua în care s-a încuviințat supravegherea tehnică în cauză. Conform susținerilor martorului, toate aceste înregistrări au fost realizate cu un singur dispozitiv – telefon mobil, Iphone 5S, proprietate personală, pe care l-a pus la dispoziția instanței de judecată în cursul judecării în vederea efectuării experimentului judiciar.

Prima instanță a mai reținut că martorul a urmărit prin formularea denunțului lămurirea propriei sale situații juridice în cauzele în care era anchetat de DNA, în ceea ce privește activitatea sa în cadrul trustului de presă SC EMaramureș Media SRL și clubului de fotbal S.C.S. F.C.M. Baia Mare.

Tribunalul a stabilit lipsa calității de colaborator *de facto* a martorului prin raportare la declarațiile martorului denunțator, potrivit cărora toate întâlnirile dintre inculpat și martor au avut loc la inițiativa celui dintâi. Instanța a reținut că susținerile martorului referitoare la aspectul cercetat sunt confirmate de piesele probatorii furnizate de mijloacele de probă administrate: declarațiile martorilor Băla Liviu Ioan, (f. 135-138, vol. VI d.i., f. 57-60, vol. IX d.i.), Leșe Flaviu Teofil (f. 97-98, vol. IV d.i., f. 34-36, vol. XI d.i.), Florescu Caludiu Dan (f. 109-111, vol. VI d.i., decedat în cursul procesului), Baban Vasile Cătălin (f. 174-175, vol. IV d.i., f. 28-29, vol. XI d.i.), conținutul înregistrărilor realizate de martorul denunțator (cu referire la înregistrarea efectuată în data de 26.04.2016, din care rezultă că inculpatul Cherecheș Cătălin a deținut o poziție de ascendent față de martor, nefiind intimidat de acesta din urmă și nefiind supus unor presiuni provenind din partea martorului).

S-a concluzionat în sensul că martorul denunțator nu a acționat ca un agent al statului, chiar dacă au existat anumite elemente de colaborare cu organele judiciare, în sensul predării înregistrărilor audio realizate de martor cu propriile mijloace și al menținerii unui contact telefonic în aceleași limite. S-a efectuat testul obiectiv (substanțial și procedural) impus și dezvoltat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa (hotărârile din cauzele Ramanauskas c. Lituaniei, Ali c. României, Bannikova c. Rusiei).

S-a mai avut în vedere că DNA – ST Cluj nu a montat dispozitive tehnice de supraveghere și înregistrare asupra martorului Șpan Cristian decât după ce în cauză a fost emisă încheierea penală nr. 112/C/P/25.04.2016 a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Cluj. DNA nu a solicitat SRI sau unui alt organ al statului să monteze astfel de tehnică asupra vreunei persoane în dosarul nr. 256/P/2016.

S-a stabilit că, în speță, nu a existat o imixtiune a altor organe ale statului în activitățile de urmărire penală, iar probele esențiale ale cauzei au fost obținute fără concursul acestora. S-a avut în vedere de instanță, pe baza informațiilor solicitate și înaintate la dosarul cauzei, că între unitatea de parchet care a instrumentat cauza în faza de urmărire penală, pe de o parte, și SRI și MAI – DGPI, pe de altă parte, nu a existat o colaborare pe linia strângerii de probe, nu a existat un plan comun de acțiune între aceste instituții și nici nu a fost alcătuită o echipă mixtă pentru derularea urmăririi penale.

Mai exact, cauza penală a debutat în baza denunțului martorului Șpan Cristian, fără nicio intervenție a SRI sau a altor organe ale Statului Român.

În cauză, SRI nu a pus în executare mandatele de supraveghere tehnică în dosarul nr. 256/P/2015 al DNA, emise în baza autorizării judecătorului de drepturi și libertăți, iar înregistrările convorbirilor telefonice interceptate au fost realizate de serviciul tehnic din cadrul DNA. Primul mandat de supraveghere tehnică a fost emis în cauză la data de 25.04.2016, iar punerea în executare a acestuia s-a realizat de către organele judiciare.

Ca atare, SRI nu acordat sprijin tehnic în cauză cu privire la interceptările autorizate de către instanță, organele de urmărire penală având acces nemijlocit și independent la sistemele tehnice ale Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor (C.N.I.C). Astfel, nu se pune problema în prezenta cauză a sancționării probelor obținute în cauză în urma unei eventuale colaborări între DNA și SRI în temeiul protocolului nr. 00750/04.02.2009, încheiat între Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații.

Potrivit corespondenței D.N.A.-Serviciul Teritorial Cluj – S.R.I., declassificate de către D.N.A. (f. 80-83, vol. VIII d.i.), au fost înaintate adresa nr. 005/13.01.2016 (în urma declassificării nr. 2/18.05.2020), adresa nr. 0022/05.02.2016 (în urma declassificării nr. 3/18.05.2020), adresa nr. 0027/15.02.2016 (în urma declassificării nr. 4/18.05.2020).

Din adresele menționate reiese că s-a solicitat acordarea sprijinului informativ și tehnic din partea S.R.I. în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A., înaintându-se suportii optici DVD-R marca Verbatium inscripționați DNA ST Cluj D256/P/2015 pentru redarea convorbirilor purtate în mediul ambiental inscripționate pe acești suportii, notele de redare urmând să fie puse la dispoziție integral și în format electronic pe un suport optic pe măsura redării convorbirilor purtate în mediul ambiental. Au fost înaintate în total și 5 suporturi optice CD-R marca Verbatium inscripționate DNA ST Cluj D256/P/2015 – NOTE DE REDARE 1-2, 3-4, 5, pentru transpunerea notelor de redare. Persoana de contact desemnată a fost procurorul de caz.

Conform informațiilor declassificate depuse la dosar, SRI a întocmit note de redare pentru 22 dintre convorbirile înregistrate și predate organelor de urmărire penală de către martorul Șpan Cristian. Colaborarea dintre SRI și DNA a fost anterioară emiterii mandatelor de supraveghere tehnică și s-a limitat la înaintarea unor înregistrări efectuate de către un terț – martorul Șpan Cristian.

Cu toate acestea, prima instanță a reținut că notele de redare întocmite de SRI pe baza înregistrărilor efectuate de martorul denunțator nu au relevanță, întrucât mijlocul de probă în cauză este reprezentat de însăși înregistrarea efectuată de acest martor, legea necondiționând valabilitatea probei de existența unui proces-verbal de redare întocmit de organul judiciar, potrivit art. 139 alin. 3 teza I C.proc.pen. și Deciziilor nr. 55/2020 și nr. 756/2016 ale Curții Constituționale a României.

Referitor la nulitatea absolută a înregistrărilor efectuate de Șpan Cristian și a proceselor verbale de redare a înregistrărilor, în legătură cu colaborarea cu SRI, s-a mai reținut de Tribunalul Cluj că, în cauză, procedul probatoriu prin care înregistrările au fost obținute a fost acela al predării acestora de către martorul denunțator. Demersul SRI de întocmire a notelor de redare este ulterior obținerii mijloacelor de probă, iar aceste note de redare nu au valoare probatorie în cauză, întrucât nu constituie mijloace de probă, nefiind avute în vedere de prima instanță la reținerea situației de fapt. Conform statuării primei instanțe, aceste procese-verbale care se regăsesc în volumul II al dosarului de urmărire penală sunt inadmisibile/inexistente.

La formarea convingerii primei instanțe, în etapa judecării la fond, au stat înregistrările convorbirilor depuse de martor, pe care instanța le-a audiat integral (atât cele care au fost predate inițial de martor organelor de anchetă, cât și cele care au fost extrase, ca urmare a percheziției informatice efectuate în cursul judecării, de pe telefonul mobil cu care au fost realizate, predat în cursul judecării de martor).

În cadrul controlului de legalitate exercitat la fond, prima instanță a reținut că nu poate fi opusă instanței penale autoritatea de lucru judecat a sentinței penale nr. 38/07.02.2019 a Tribunalului Cluj – Secția penală, definitivă prin decizia penală nr. 1253/A/03.11.2020 a Curții de Apel Cluj, prin care s-a dispus achitarea numitei Czigler Erika Gabriela, sub aspectul comiterii de mărturie mincinoasă, în formă continuată, în legătură cu declarațiile date în prezenta cauză în legătură cu împrejurările de fapt ce interesează acuzațiile penale formulate împotriva inculpatului Cherecheș Cătălin. S-a avut în vedere că numita Czigler Erika Gabriela, martor în prezenta cauză, a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă, acuzația referindu-se, în esență, la aceea că, la data de 29.07.2015,

martora nu a dus suma de aproximativ 8000 lei (7600 lei) la BRD – Groupe Societe Generale – Agenția Millenium Baia Mare, primită de la numitul Șpan Cristian în aceeași zi.

Împrejurarea reliefată de acuzare și strâns legată de acuzația de corupție adusă inculpatului în prezenta cauză, potrivit căreia, la data de 29.07.2015, martora Czigler Erika Gabriela a preluat de la domiciliul martorului Șpan Cristian suma de 10.000 lei, pe care ar fi predat-o martorei Somay Anamaria, reprezintă, în realitate, o stare de fapt, parte a fundamentului acuzării în cauza de față, fiind de atributul exclusiv al instanței de judecată, însărcinată cu soluționarea dosarului nr. 2537/117/2016, să stabilească circuitul sumei amintite, implicația inculpatului în operațiunea descrisă, cu referire la scopul predării sumei către martoră și destinația finală a banilor.

În cursul judecății, prima instanță a încuviințat procedee probatorii – *percheziția informatică și expertiza criminalistică pentru a se determina autenticitatea înregistrărilor convorbirilor realizate de martorul denunțător Șpan Cristian*, dată fiind poziția apărării și criticile privind legalitatea administrării acestor mijloace de probă în procesul penal, inclusiv din perspectiva autenticității acestora.

Prima instanță a dispus efectuarea unei perchezii informatice asupra telefonului mobil Iphone 5S predat de martorul Șpan Cristian, iar în urma activităților de explorare a suportului au fost identificate alte înregistrări anterior nepredate de martor organelor de urmărire penală (f. 170-172, vol. IX d.i.). În cauză s-a dispus efectuarea unei expertize criminalistice privind stabilirea autenticității înregistrărilor ambientale efectuate de martorul denunțător Șpan Cristian, înregistrări aflate pe telefonul mobil amintit, și al identității acestora cu cele aflate pe suportul optic depus la dosar (predat în copie de către Șpan Cristian organelor de urmărire penală). Expertiza nu a avut ca obiectiv stabilirea autenticității vocii persoanelor înregistrate. Sub acest aspect, însuși inculpatul a arătat că înțelege să conteste doar autenticitatea acestor înregistrări, argumentând în sensul că ar fi fost alterat conținutul acestora prin editare – ștergere, inserare, compresie ș.a.m.d. În cauză, a fost desemnat expert judiciar dl. Mureșan Mihai Florin, din cadrul LIEC Cluj, care a întocmit raportul de expertiză criminalistică.

Prin raportul de expertiză criminalistică nr. 53/23.03.2018 întocmit de LIEC Cluj (f. 143-158, vol. IV d.i.), având ca obiectiv să se stabilească dacă înregistrările aflate pe telefonul mobil marca iPhone aparținând denunțătorului sunt autentice și identice cu cele aflate pe suportul optic depus la dosar, precum și dacă s-a intervenit asupra înregistrărilor aflate pe suportul optic prin ștergere, inserare sau orice alte modalități. Pentru efectuarea expertizei au fost analizate un telefon iPhone 5S, un DVD-R, marca Verbatium 4,7 GB, 16x, 120 min, un CD-R, marca Maxell, 700 MB, 80 min, un to 52X.

Materialele în litigiu au constat în 47 de înregistrări ce se găsesc stocate într-un telefon iPhone 5S (o înregistrare rezultată în urma experimentului judiciar efectuat de D.N.A.) și 36 de înregistrări ce au fost inscripționate pe suportul optic DVD-R aflat la dosar. 19 înregistrări de pe telefon și de pe DVD sunt identice. Înregistrările au fost împărțite în două grupe – cele de pe telefon analizate din perspectiva autenticității, respectiv cele de pe DVD, analizate din perspectiva intervenirii asupra lor prin ștergere, inserare sau orice altă modalitate.

Examinarea metadatelor înregistrărilor de pe telefon a relevat că au fost realizate ca Voice Memos folosind iPhone cu mai multe versiuni de operare 9.1, 9.2, 9.3.1, aspect firesc, deoarece compania Apple eliberează la intervale de timp câte un update la sistemul de operare. Înregistrările au fost efectuate cu un singur telefon iPhone având instalat sistemul de operare OS, în funcție de fiecare înregistrare. Prescurtarea ISOM are semnificația faptului că sunt compatibile ISO.

S-a realizat cu telefonul în discuție o înregistrare de comparație intitulată „*Experiment judiciar LIEC Cluj*”, pentru a face un examen comparativ între metadatele înregistrărilor contestate și înregistrarea de comparație. Înregistrările în litigiu au fost create similar celei de comparație.

S-a arătat că la unele actualizări ale sistemului de operare IOS s-au semnalat pe forumurile oficiale Apple anomalii privind datarea înregistrărilor realizate cu VoiceMemos. Faptul că uneori lipsește data de înregistrare nu reprezintă urme de editare sau de intervenții dolosive, aspect susținut și de al doilea experiment judiciar efectuat de expert cu un telefon iPhone SE, intitulat *Exp SE 2*, în care de asemenea lipsește data înregistrării, fiind o caracteristică a sistemului de operare și în niciun caz neprezentând urme de ștergere.

Comparând metadatele înregistrărilor în litigiu cu cele ale înregistrărilor experimentale s-a constatat că nu există diferențe sau modificări. S-a conchis că este probabil ca înregistrările din telefonul mobil iPhone 5S să fie realizate cu acesta. Cele 36 de înregistrări de pe suportul optic de la dosar au fost

realizate cu diferite sisteme de operare: 9.1, 9.2, 9.2.1., 9.3.1. Pe telefonul mobil nu s-au găsit înregistrări realizate cu sistemul de operare IOS 9.2.1, astfel că fie înregistrările respective au fost transferate pe suportul extern stick, DVD sau calculator, fie s-au folosit unul sau mai multe telefoane pentru a realiza aceste înregistrări, ulterior urmând a fi transferate din telefon. Analiza tuturor înregistrărilor de pe suportul optic nu a evidențiat prezența unor întreruperi suspecte sau urme de alterare prin montaj, intercalări de cuvinte sau fraze.

Având în vedere aceste aspecte expertul a concluzionat că nu se poate stabili dacă înregistrările în litigiu de pe telefonul iPhone 5S sunt autentice. Expertul nu poate să își asume o concluzie privind originalitatea înregistrărilor. Totuși, expertul a conchis că nu au fost depistate discontinuități sau urme de alterare, iar înregistrările în litigiu sunt consecvente cu ipoteza realizării lor cu un telefon iPhone 5S. Referitor la înregistrările de pe suportul optic de la dosar s-a arătat: cu sistemele și echipamentele aflate în dotarea LIEC Cluj s-a concluzionat că aceste înregistrări nu au suferit intervenții tehnice (ștergeri, inserări sau alte elemente de motaj etc.) de natură să le modifice conținutul și sensul.

În cauză a fost audiat expertul criminalist Mureșan Mihai Florin din cadrul LIEC Cluj, care a arătat, printre altele, că dacă martorul ar fi înregistrat cu două telefoane diferite iPhone 5S, ar fi fost aceleași caracteristici ale fișierelor audio. Din acest motiv nu poate preciza 100% că înregistrările au fost realizate cu un singur telefon iPhone. A analizat și zgomotul de fond, a ascultat de mai multe ori fiecare înregistrare. Spectrograma de la pagina 25 relevă frecvențele în funcție de timp, iar culoarea evidențiază intensitatea sonoră. Astfel, se pot determina urme de întreruperi în anumite cazuri. Nu au găsite întreruperi sau inserări, iar frecvențele de voce sunt continue. (f. 105-108, vol. IX, d.i.)

La cererea inculpatului, a fost desemnat expert parte domnul Grigoraș Cătălin, care, stabilit fiind pe teritoriul S.U.A., nu s-a prezentat la sediul instanței pentru a constata starea materialelor supuse investigației criminalistice (cu referire la telefonul Iphone 5S), deși s-a permis accesul expertului la piesele tehnice ale cauzei. Opinia expertală a fost fundamentată și elaborată pe baza unor copii ale înregistrărilor convorbirilor (36 fișiere audio), al căror conținut nu a putut fi certificat de instanța de judecată, iar aceste copii au fost transmise expertului parte de către inculpat. Expertul parte nu a venit în România pentru a avea acces la materialul de expertizat. Mai mult, expertul parte nu a răspuns la obiectivul trasat de instanță privind autenticitatea înregistrărilor ambientale efectuate de martorul Șpan Cristian, înregistrări aflate pe telefonul marca Iphone 5S și identitatea acestora cu cele aflate pe suportul optic de pe la dosar. Expertul a concluzionat că cele 36 fișiere audio nu conțin înregistrări audio autentice sau originale, nu reprezintă clone/duplicate sau copii ale unor înregistrări audio autentice sau originale, conțin urme de editare computerizată prin montaj audio, ștergere și inserare. Expertul a arătat că fișierele au fost create pe baza unor înregistrări precedente realizate cu reportofoane digitale, transferate pe computer, editate prin montaj audio, ștergeri și inserări, și transformate audio analogic în format M4A în memoriile a cel puțin două telefoane Apple Iphone.

Raportat la obiecțiunile formulate de apărarea inculpatului și de expertul parte, prima instanță a reținut că hotărârea CEDO din cauza Bonisch c. Austriei nu are relevanță în cauza de față întrucât situația premisă era distinctă și diferită de particularitățile prezentei cauze. De asemenea, procedeu probatoriu științific este necesar în cauză dat fiind specificul mijloacelor de probă și apărarea inculpatului, care a contestat autenticitatea acestor înregistrări audio.

Instanța a reținut că expertul numit la recomandarea inculpatului nu a analizat însuși obiectivul esențial stabilit de instanță, anume să se stabilească dacă înregistrările aflate pe telefonul mobil marca iPhone aparținând denunțatorului sunt autentice și identice cu cele aflate pe suportul optic de pe la dosar. Pe de altă parte, obiectivul privind chestiunea intervenirii asupra înregistrărilor aflate pe suportul optic prin ștergere, inserare sau orice alte modalități depindea în mod direct de răspunsul la primul obiectiv.

Tribunalul a reținut că expertul criminalist a răspuns criticilor apărării și că expertiza efectuată nu a confirmat teza apărării în sensul lipsei de autenticitate a înregistrărilor. Faptul că autenticitatea nu a fi putut fi stabilită cu certitudine a fost justificată într-o manieră rezonabilă de către expertul criminalist. Pe de altă parte, înregistrările nu au suferit intervenții tehnice (ștergeri, inserări sau alte elemente de motaj) de natură să le modifice conținutul și sensul și că aceste aspecte sunt susținute cu privire la 19 dintre înregistrări și de rezultatele percheziției informatice dispuse și efectuate în etapa judecătii. Susținerea expertului numit la recomandarea inculpatului sunt insuficient fundamentate în lipsa analizării în mod direct a materialelor de expertizat.

Prima instanță a apreciat că, în speță, nu este incidentă sancțiunea nulității relative a raportului de expertiză criminalistică întrucât pe de-o parte, apărarea inculpatului și expertul parte au avut acces la piesele expertizate, iar pe de altă parte, experții din cadrul INEC – LIEC au posibilitatea de a realiza expertiza aplicațiilor și a datelor informatice, potrivit art. 6 alin. 2, art. 29 alin. 1, art. 30 din Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicat în M.Of. nr. 455/24.06.2015, art. 2 alin. 2 din OG nr. 75/2000.

Relativ la înregistrările convorbirilor realizate de martor, prima instanță a avut în vedere și împrejurarea că martorii audiați Șpan Cristian, Bala Liviu Ioan, Florescu Claudiu, Pop Carmen Ecaterina, Mureșan Lia Augustina, Nicolae Mircea și Rusu Adriana Ioana au confirmat integral participarea la discuțiile înregistrate, precum și conținutul înregistrărilor audio prezentate.

În urma evaluării materialului probator al cauzei, prima instanță a reținut, în esență, următoarea *stare de fapt* cu relevanță din perspectiva acuzației penale aduse inculpatului Cherecheș Cătălin:

Inculpatul Cherecheș Cătălin, în calitate de primar al Municipiului Baia Mare, în legătură cu îndeplinirea actelor care intrau în îndatoririle sale de serviciu în baza Legii nr. 215/2001, cu privire la propunerea de proiecte de hotărâri Consiliului local al Municipiului Baia Mare, punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului local și exercitarea funcției de ordonator principal de credite, în baza aceleiași rezoluții infraționale:

1) În cursul lunii martie 2015, după ce i-a arătat lui Șpan Cristian un bilețel pe care era scrisă suma de 50.000 lei, ocazie cu care i-a transmis că în ziua respectivă „îi plătește” (în contul A.C.S. F.C.M. Baia Mare unde Șpan Cristian era președinte executiv) avansul de 150.000 lei din suma aprobată prin H.C.L. doar dacă din avansul respectiv îi remite suma de bani scrisă pe bilețel, iar apoi a primit de la Șpan Cristian suma 50.000 lei în anexa biroului său din primărie, iar în cursul lunii septembrie 2015, în baza înțelegerii și condiționării inițiale din luna martie 2015, după ce în baza H.C.L. nr. 369/18.08.2015 s-a încheiat la data de 24.08.2015 între Municipiul Baia Mare și A.C.S. F.C.M. Baia Mare contractul de susținere financiară înregistrat la Primăria Municipiului Baia Mare sub nr. 23011/24.08.2015, privind alocarea sumei de 600.000 lei, iar în cursul lunilor august și septembrie primăria a virat în contul clubului de fotbal o parte din suma aprobată, Șpan Cristian a remis inculpatului o nouă sumă de bani, 10.000 lei, în aceeași modalitate, în anexa biroului primarului, banii fiind așezați pe un raft;

2) Începând cu luna noiembrie 2015, în contextul în care Șpan Cristian, președintele executiv al A.C.S. F.C.M. Baia Mare, a solicitat finanțarea clubului de fotbal, inculpatul a condiționat propunerea Consiliului local al Municipiului Baia Mare vizând alocarea sumei de 1.000.000 lei/1.200.000 lei, de cesionarea pe numele unei persoane ce urma să fie indicată de el (indicându-l inițial pe Florescu Claudiu) a S.C. Centrul Regional Media S.R.L. care deținea două licențe (de radio și TV), precum și a site-ului *eMaramureș* (deținut de Șpan Cristian); iar apoi, ulterior pierderii licențelor menționate, întrucât interesul inculpatului Cherecheș Cătălin a scăzut pentru trustul de presă, în contextul în care alocarea sumei promise lui Șpan Cristian pentru clubul de fotbal nu a avut loc, la data de 14.04.2016 a continuat să condiționeze alocarea sumei de bani și finanțarea clubului de fotbal cu suma de 1.000.000 lei/1.200.000 lei, de remiterea de către Șpan Cristian a sumei de 400.000 lei, care provenea dintr-o sponsorizare de 600.000 lei pe care clubul de fotbal a obținut-o de la S.C. Fluid Group Hagen SA., ulterior:

- la data de 25.04.2016, din suma pretinsă de 400.000 lei cu titlu de mită, la solicitarea lui Cherecheș Cătălin, Șpan Cristian remițând martorului Bala Liviu Ioan suma de 5.000 euro în contul unei datorii pe care inculpatul o avea față de o persoană de la care Bala Liviu împrumutate în interesul inculpatului suma de 20.000 Euro;

- la data de 26.04.2016, din suma de 400.000 lei pretinsă de inculpatul Cherecheș Cătălin acesta primind de la Șpan Cristian suma de 30.000 lei.

Tribunalul a apreciat că această activitate are caracter ilicit și realizează tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prev. de art. 289 alin. (1) din C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. (1) din C. pen. (două acte materiale).

Conform statuărilor primei instanțe, declarațiile martorului denunțator Șpan Cristian sunt credibile și sunt confirmate de celelalte probe obiective ale cauzei. În urma examinării coroborate a tuturor mijloacelor de probă administrate în cauză s-a reținut că declarațiile martorilor Țolaș Radu Ciprian, Somay Anamaria, Czigler Erika și Florescu Claudiu sunt persoane apropiate inculpatului Cherecheș Cătălin. Martorii Țolaș Radu Ciprian, Somay Anamaria și Czigler Erika s-au aflat sau se află în relații

profesionale sau chiar de dependență cu inculpatul, iar declarațiile acestora date în cauză sunt afectate de un grad pronunțat de subiectivism, fiind limitată valoarea probatorie a acestora. În cadrul aceluiași raționament, Tribunalul a constatat că un martor obiectiv este numitul Lung Mihai Anton, în timp ce martorul Bala Liviu a avut o poziție oscilantă pe parcursul procesului penal raportat la unele neconcordanțe existente între declarațiile sale date în fața organelor judiciare. Examenul de credibilitate și fiabilitate a probelor a fost realizat distinct de prima instanță cu privire la acești martori întrucât au fost priviți ca fiind esențiali atât de acuzare, cât și de apărare.

În ceea ce privește comiterea actului material de luare de mită din cursul lunii martie 2015, prima instanță a avut în vedere următoarele probe: declarațiile martorilor Șpan Cristian, Bala Liviu, Lung Mihai Anton, Țolaș Radu Ciprian, documentația obținută de la Primăria mun. Baia Mare privitoare la contractele de susținere financiară perfectate de clubul de fotbal cu Mun. Baia Mare în intervalul 2014-2015, hotărâri Consiliului Local al mun. Baia Mare, ordonanțări de plată, înscrisurile bancare – ordine de plată, extrase de cont, privind perioada 01.02.2015 – 30.09.2015, actele contabile ale clubului de fotbal (facturi fiscale, chitanțe de plată), procesul-verbal de realizare a flagrantului din data de 26.04.2016, înregistrările audio (ambientale) realizate de martorul Șpan Cristian, imaginile video cuprinzând activitatea de prindere în flagrant a inculpatului.

Referitor la conduita inculpatului de solicitare și primire a sumei de 10.000 lei din luna septembrie 2015, aflată în legătură cu pretinderea inițială din luna martie 2013, instanța de fond a reținut că această activitate derulată de inculpat este ilicită și este reliefată indubitabil de unele probe ale cauzei, făcându-se referire în cuprinsul sentinței la: declarațiile martorului Șpan Cristian, contractele de susținere financiară perfectate de clubul de fotbal cu Mun. Baia Mare în intervalul 2014-2015, hotărârile Consiliului Local al mun. Baia Mare, ordonanțări de plată, înscrisurile bancare – ordine de plată, extrase de cont, privind perioada 01.02.2015 – 30.09.2015, actele contabile ale clubului de fotbal (facturi fiscale, chitanțe de plată), procesul-verbal de realizare a flagrantului din data de 26.04.2016, înregistrările audio (ambientale) realizate de martorul Șpan Cristian (cu precădere fiind vorba de înregistrarea din 22.04.2016).

Din cuprinsul sentinței rezultă că Tribunalul a reținut existența conduitei ilicite a inculpatului constând în solicitarea cesiunii părților sociale ale SC Centrul Regional Media SRL, deținute de drept de numitul Șpan Ilie Vasile (tatăl martorului Șpan Cristian), care deținea două licențe, una de radio și alta de televiziune, și a siteului eMaramureș (deținut de Șpan Cristian) în schimbul susținerii financiare a A.C.S. F.C.M. Baia Mare de la bugetul local al mun. Baia Mare cu suma de 1.000.000 – 1.200.000 lei, pe baza analizei coroborate a probelor, reținând ca esențiale în acuzare următoarele mijloace de probă: extras ORC cu privire la SC Centrul Regional Media SRL, declarațiile martorului Șpan Cristian, informațiile furnizate de Consiliul Național al Autovizualului, declarațiile martorilor Somay Anamaria, Florescu Claudiu Dan, înregistrările audio (ambientale) realizate de martorul Șpan Cristian (datele de 25.11.2015, 02.12.2015, 04.12.2015, 10.12.2015, 31.12.2015, 15.01.2016, 22.01.2016, 26.01.2016, 29.01.2016, 02.02.2016, 25.02.2016, 17.03.2016, 18.03.2016), declarațiile martorilor Somay Anamaria, Bala Liviu, Deac Vasile, ce se coroborează parțial și cu declarațiile inculpatului Cherecheș Cătălin.

În fine, relativ la ultimul act material de pretindere a sumei de 400.000 lei (provenind din suma de 600.000 lei, obținută de clubul de fotbal dintr-un contract de sponsorizare), în același scop, al formulării de către inculpat a propunerii către Consiliul local al Municipiului Baia Mare vizând alocarea sumei de 1.000.000 lei/1.200.000 lei, instanța a reținut, pe de-o parte, că inculpatul a pretins suma amintită, din care martorul Șpan Cristian i-a remis efectiv suma de 30.000 lei în data de 26.04.2016 (cu ocazia flagrantului realizat în cauză) și 5.000 euro în data de 25.04.2016 (înmănată martorului Bala Liviu Ioan în contul unui împrumut anterior, contractat de inculpat de la numitul Satmari Ioan. Instanța a apreciat ca fiind relevante probele furnizate de mijloacele de probe constând în: declarațiile martorilor Lung Mihai Anton, Bala Liviu Ioan, Anca Colaric, Orha Claudiu, Onciu Ioan Gheorghe, Pop Carmen Ecaterina, Mureșan Lia Augustina, Niculae Mircea, Rusu Adriana Ioana, Leșe Liviu Teofil, Viman Vasile, Darida Gheorghe Florin, Popovici Georgiana Daiana, Leonte Radu Traian, Toma Dorin, Iglea Alin Liviu, Codoban Claudiu, Duruș Ciprian Andrei, Bota Vasile Alin, Bogdan Vasile Cristian, Creț Florin Nicolae, contractele de susținere financiară perfectate de clubul de fotbal cu Mun. Baia Mare în intervalul 2014-2015, hotărârile Consiliului Local al mun. Baia Mare, ordonanțări de plată, înscrisurile bancare – ordine de plată, extrase de cont, privind perioada 01.02.2015 – 30.09.2015, actele contabile ale clubului de

fotbal (facturi fiscale, chitanțe de plată), procesul-verbal de realizare a flagrantului din data de 26.04.2016, înregistrările audio ambientale realizate autorizate de judecătorul de drepturi și libertăți, înregistrările audio (ambientale) realizate de martorul Șpan Cristian (cu precădere fiind vorba de înregistrările din 23.11.2015, 25.11.2015, 02.12.2015, 10.12.2015, 16.12.2015, 31.12.2015, 04.04.2016, 14.04.2016, 18.04.2016, 22.04.2016, 25.04.2016), proces-verbal de percheziție domiciliară din 26.04.2016 și înscrisurile anexate, proces-verbal din 27.04.2016 de redare a conținutului a 19 comunicări telefonice tip SMS, factură nr. 005821/26.04.2016 și chitanța seria GMT nr. 0005821/26.04.2016, emise de SC Global Media Trust SA, ce se coroborează parțial cu declarațiile martorului Țolaș Radu Ciprian și ale inculpatului Cherecheș Cătălin.

Tribunalul a constatat pe baza aceluiași probe că, în intervalul de referință, 2013-2015, între inculpatul Cherecheș Cătălin și martorul Șpan Cristian au existat raporturi de colaborare complexe, specifice unui raport de prepușenie, în virtutea cărora cel dintâi a controlat activitatea clubului de fotbal și a trustului de presă. Inculpatul a realizat o infuzie financiară (aproximativ 200.000 euro) în trustul de presă pentru a asigura desfășurarea activității entității și plata angajaților. De asemenea, inculpatul a achitat prime către jucătorii clubului de fotbal, pentru a impulsiona activitatea acestora în competițiile sportive. Sumele de bani avansate de inculpat, direct sau indirect, către aceste două entități, deținute de iure de martorul Șpan Cristian (desemnat în forul de conducere al acestora chiar de către inculpat), nu au fost acordate cu titlu de împrumut, nefiind acte de creditare. Ca atare, nici societățile amintite și nici martorul Șpan Cristian nu au avut calitatea de debitori față de sumele remise de inculpat. S-a stabilit că martorul Șpan Cristian a contractat diferite împrumuturi de la diferite persoane fizice și/sau juridice pentru a susține activitatea clubului de fotbal și a trustului de presă. Sub acest ultim aspect, instanța a reținut că martorul deținea, la finele anului 2015, o creanță de aproximativ 60.000 euro împotriva trustului de presă, retragerea din conducerea acestuia fiind condiționată de recuperarea acestei sume. Inculpatul l-a împrumutat sporadic pe martor cu diferite sume de bani, modice ca și valoare (între 2.000 lei – 10.000 lei). Pretinderea și remiterea sumelor de bani amintite mai-sus și care au relevanță din perspectiva acuzației penale aduse inculpatului nu au legătură cu sumele de bani împrumutate de inculpat martorului denunțator de-a lungul colaborării dintre aceștia.

În ceea ce privește pretinsa conduită de solicitare și primire a sumei de 10.000 lei din luna iulie 2015, aflată în legătură cu pretinderea inițială din luna martie 2015, parte a acuzației penale (primul act material), referitoare la susținerea clubului de fotbal din bugetul local, în legătură cu atribuțiile de serviciu ale inculpatului Cherecheș Cătălin, în calitatea sa de primar, prima instanță a reținut, în esență, că probațiunea administrată în cauză nu confirmă dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpatul Cherecheș Cătălin i-ar fi cerut martorului Șpan Cristian să-i dea bani martorei Somay Anamaria, prin intermediul martorei Czigler Erika, din contul clubului de fotbal în legătură cu atribuțiile inculpatului (primar) legate de finanțarea acestui club. Așadar, instanța nu a reținut în sarcina inculpatului acest act de pretindere și remitere a sumei de 10.000 lei, întrucât actul văzut separat nu este tipic infracțiunii de luare de mită, nefiind prevăzut de legea penală. Acest act nu a fost calificat de procuror ca o acțiune distinctă de luare de mită, astfel că nu se impune o soluție procesuală separată de achitare a inculpatului pentru comiterea acesteia.

La baza concluziei primei instanțe a stat evaluarea puterii probatorii a următoarelor mijloace de probă: declarațiile martorilor Șpan Cristian, Somay Anamaria, Orha Claudiu, Czigler Erika, Darida Gheorghe Florin, decont depus de A.C.S. F.C.M. Baia Mare aferent contractului de susținere financiară nr. 5489/12.02.2015, ordonanțări de plată aferente intervalului iulie – august 2015, întocmite de Municipiul Baia Mare, prin primar, declarațiile inculpatului Cherecheș Cătălin.

Reținându-se că activitatea descrisă mai-sus există, are caracter ilicit și constituie infracțiune, conform textului de incriminare, Tribunalul a procedat la angajarea răspunderii penale a inculpatului, dispunând condamnarea acestuia la o pedeapsă de 5 ani închisoare, care a fost stabilită prin utilizarea conjugată a criteriilor de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal.

S-a reținut sub acest aspect, în esență, că inculpatul a comis o infracțiune de o gravitate ridicată (numărul actelor materiale, conținutul lor concret, perioada infracțională îndelungată, împrejurările în care infracțiunea continuată a fost comisă, modul de operare, mijloacele de săvârșire, motivul și scopul comiterii infracțiunii). În ceea ce privește mobilul comiterii infracțiunii, instanța a reținut că prin executarea întregii activități infracționale, inculpatul a urmărit să dețină controlul asupra presei din mun.

Baia Mare din considerente de ordin politic și electoral. S-a avut în vedere că suma de 400.000 lei pretinsă în ultima etapă martorului Șpan Cristian (provenind dintr-o sponsorizare obținută de clubul de fotbal) era destinată susținerii campaniei electorale a inculpatului (un nou mandat de primar al mun. Baia Mare).

De asemenea, au fost avut în vedere și datele care caracterizează persoana inculpatului pentru a determina pericolozitatea acestuia, sens în care au fost relevate următoarele date: lipsa antecedentelor penale, conduita după comiterea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație (studii postuniversitare), vârsta (43 ani), starea de sănătate, situația familială și socială (inculpatul este integrat în societate și a ocupat funcția de primar pe durata întregului proces penal). În ceea ce privește conduita inculpatului după comiterea infracțiunii, instanța a reținut că acesta a încercat ca, prin declarațiile sale, să inducă în eroare organele judiciare cu privire la natura relațiilor dintre persoanele vizate de ancheta penală și destinația sumelor de bani amintite. Inculpatul a adoptat constant o poziție intimidantă față de martorul denunțator Șpan Cristian, folosindu-se în cursul procesului de notorietatea sa la nivelul municipiului Baia Mare și de presa locală pentru a susține poziția sa de victimă a sistemului judiciar și a serviciilor secrete de informații. Ca un aspect pozitiv, s-a constatat că inculpatul s-a prezentat la majoritatea celor aproximativ 100 de termene de judecată acordate în fața instanței de fond, iar lipsa sa de la unele termene de judecată a fost justificată prin depunerea de înscrisuri.

La dozarea pedepsei principale, instanța a avut în vedere poziția inculpatului de nerecunoaștere a infracțiunii comise, inexistența unor cauze (stări/circumstanțe) de agravare sau de atenuare a răspunderii penale, durata procedurilor judiciare. În ciuda gravității ridicate a faptei comise, pornindu-se de la limitele de pedeapsă prevăzute de textul de incriminare (de la 3 la 10 ani), s-a stabilit și aplicat pedeapsa de 5 ani închisoare, pedeapsa fiind orientată peste limita minimă, dar sub media limitelor speciale ale pedepsei cu închisoarea.

Tribunalul a aplicat față de inculpat și pedepsele complementare și accesorii cu conținutul prev. de art. 66 lit. a), b), g) C.pen., constând în interzicerea temporară a exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa funcția de primar. S-a avut în vedere că pedeapsa complementară este obligatorie în cazul infracțiunii de luare de mită, fiind necesară pentru a se preîntâmpina comiterea altor infracțiuni similare, fiind proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

În acord cu prevederile art. 289 alin. 3 C.pen., s-a dispus confiscarea specială a sumelor efectiv primite de inculpatul Cherecheș Cătălin și de Bala Liviu (fără să cunoască natura sumei primite), în baza solicitării adresate de inculpat, fiind vorba de sumele de: 50.000 lei remisă inculpatului în luna martie 2015, 10.000 lei remisă inculpatului în luna septembrie 2015, 5.000 euro remisă lui Bala Liviu la solicitarea inculpatului la data de 25.04.2016, 5.000 lei parte din suma de 30.000 lei remisă inculpatului la data de 26.04.2016.

Data fiind culpa procesuală a inculpatului, s-a dispus obligarea acestuia la plata sumei de 40.000 lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare (3.000 lei în cursul urmăririi penale, 7.000 lei în cursul camerei preliminare și al procedurilor asociate acestei faze procesuale, 30.000 lei în faza de judecată și în procedurile asociate).

În vederea aducerii la îndeplinire a măsurii de siguranță a confiscării speciale (sumele de 65.000 lei și 5.000 euro) și pentru a garanta executarea cheltuielilor judiciare, Tribunalul a dispus menținerea sechestrului judiciar instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului prin ordonanța din data de 18.05.2016, emisă în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, **au declarat apel Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și inculpatul Cherecheș Cătălin.**

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj la data de 02.03.2022, sub număr unic de dosar 2537/117/2016.

Prin Serviciul Registratură al Curții, la data de 11.04.2022, **Parchetul a depus memoriul cuprinzând motivele de apel (f. 26-35, vol. I, ds. CA)**, prin care s-a solicitat instanței de apel desființarea parțială a sentinței apelate și, în urma rejudecării, dispunerea unei soluții de condamnare a inculpatului Cherecheș Cătălin, reținând în sarcina acestuia și actul de pretindere și primire a sumei de 10.000 lei din

luna iulie 2015, cât și disponerea confiscării speciale până la concurența sumei de 75.000 lei și 5.000 euro de la același inculpat.

S-a susținut că hotărârea primei instanțe este parțial netemeinică. S-a argumentat, în esență, că din probele administrate în cauză (declarația martorei Somay Anamaria, f. 433-436, vol. I, d.u.p.; ordonanțele de plată din iulie 2015 – f. 134-140, vol. VIII d.u.p., extrasele de cont aparținând A.C.M. F.C.M. Baia Mare – f. 307-309, vol. III, d.u.p., documentele contabile ale clubului, f. 313-329, vol. III d.u.p., convorbiri ambientale înregistrate la data de 26.05.2016 cu ocazia realizării flagrantului), rezultă că în cursul anului 2015 relațiile dintre martorul Șpan Cristian și martora Somay Anamaria erau deteriorate și aceasta nu a fost niciodată remunerată de martor pentru activitatea derulată în cadrul trustului de presă EMaramureș Media SRL. Ca atare, numita Somay Anamaria nu avea nicio justificare să apeleze direct la martor pentru obținerea unor sume de bani. Suma de 10.000 lei, deținută de clubul de fotbal din finanțarea din cursul lunii iulie 2015, a fost retrasă de martor din contul clubului, martor care, de altfel, obișnuia să retragă astfel de sume, justificând în contabilitatea clubului în mod fictiv că acestea au servit la plata salariilor angajaților sau la achitarea unor servicii comerciale. În cursul lunii martie 2015, martorul Șpan Cristian i-a predat inculpatului suma de 50.000 lei la solicitarea acestuia din urmă, aspect constat pe bază de probe de prima instanță. Inculpatul care se afla în străinătate l-a contactat telefonic pe martorul Șpan Cristian, solicitându-i acestuia să remită martorei Somay Anamaria suma de 10.000 lei, în baza înțelegerii anterioare dintre inculpat și martor, fiind subînțeleasă natura sumei solicitate. Orice alt motiv de remitere a unor sume de bani trebuia adus la cunoștința părților implicate. Suma de 10.000 lei a fost justificată în contabilitatea clubului de fotbal prin întocmirea unor acte fictive. Din înregistrarea convorbirilor ambientale din 26.05.2016 rezultă, în mod explicit, că martorul Șpan Cristian i-a remis inculpatului mai multe sume de bani.

La data de 21.09.2022, **inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărători aleși – av. Radu Chiriță și Rîșniță Alexandru, a depus motive de apel** (f. 90-114, vol. I, ds. CA), privitoare la legalitatea sentinței apelate, solicitând, în principal, potrivit art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. b) teza a II-a C.proc.pen., art. 281 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., desființarea sentinței apelate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, în faza de cameră preliminară, cu desființarea probelor și a actelor efectuate în cursul judecății primei instanțe, inclusiv a încheierilor judecătorului de cameră preliminară. În subsidiar, s-a solicitat ca, în temeiul art. 421 alin. 2 pct. 2 lit. b) teza a II-a C.proc.pen., art. 281 alin. 1 lit. a) C.proc.pen., să se dispună desființarea sentinței apelate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Cluj, pentru rejudecarea cauzei după repartizarea sa aleatorie. S-a mai solicitat ca, în terțiar, în ipoteza în care nu se reține o cauză de nulitate absolută a sentinței apelate, în urma soluționării cauzei în apel, să se constate calitatea domnului Șpan Cristian de colaborator neautorizat al organului de urmărire penală, cu consecința constatării nulității absolute a procedeele probatorii prin care au fost obținute declarațiile acestuia și al înregistrărilor efectuate de martor, cu excluderea mijloacelor de probă astfel obținute; să se constate implicarea nelegală a SRI în cauza de față, să se constate nulitatea absolută a actelor realizate cu participarea SRI, cu consecința excluderii mijloacelor de probă astfel obținute; să se constate nulitatea relativă a raportului de expertiză criminalistică efectuat în cauză.

Cu privire la nelegala compunere a completului de judecată din perspectiva competenței funcționale a acestuia, dată fiind lipsa specializării completului în soluționarea cauzelor de corupție, apărarea inculpatului a arătat, în esență, că în intervalul 2016-2022, judecătorul de cameră preliminară și completul de judecată din faza de judecată nu au fost specializați conform legii în soluționarea cauzelor de corupție, fiind încălcate prevederile art. 29 din Legea nr. 78/2000, sancțiunea incidentă fiind cea a nulității absolute, în condițiile art. 281 alin. 1 lit. b) C.proc.pen. S-a arătat că, pe baza actelor obținute de la conducerea administrativă a Tribunalului Cluj, prima dată s-a atribuit competența funcțională completului VI FNCP, investit cu soluționarea cauzei, competența funcțională în soluționarea cauzei de corupție prin hotărâre a Colegiului de conducere în cursul anului 2019. Din componența completului de judecată în faza de cameră preliminară și în faza de judecată, până în anul 2019, au făcut parte mai mulți judecători, lipsind specializarea completului și a judecătorilor (cantitativ și calitativ) în soluționarea cauzelor de corupție. Majoritatea probelor au fost administrate în cursul cercetării judecătorești în fața unui complet de judecată nespecializat potrivit art. 29 din Legea nr. 78/2000, iar judecătorul fondului care a pronunțat sentința apelată s-a limitat la readministrarea formală a unor mijloace de probă raportându-se la statuările anterioare ale judecătorilor nespecializați ai cauzei. Ca atare, lipsește o veritabilă judecată la

fond în fața unui complet de judecată legat constituit, desemnat și specializat în soluționarea infracțiunilor de corupție, iar sancțiunea care intervine este cea a nulității absolute care afectează toate actele de procedură realizate la Tribunalul Cluj, în ambele faze procesuale – cameră preliminară și judecată în fond. Până în anul 2013, la sesizarea Tribunalului Cluj, Consiliul Superior al Magistraturii a emis hotărâri de stabilire a unui număr maxim de completuri specializate, iar Colegiul de conducere a desemnat în concret completuri de judecată specializate în materia cauzelor de corupție, care au funcționat în cadrul Secției penale a Tribunalului Cluj. Începând cu anul 2014, nu s-a mai procedat la desemnarea unor astfel de completuri de conducerea Tribunalului Cluj sau de către Consiliul Superior al Magistraturii, fiind în mod evident încălcate prevederile art. 29 din Legea nr. 78/2000, art. 41, art. 52 alin. 1 din Legea nr. 304/2004, privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 19 alin. 1 din H.C.S.M. nr. 1375/2015 al Consiliului Superior al Magistraturii, privind regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, Deciziile nr. 685/2018, 417/2019 ale Curții Constituționale a României, Decizia nr. 17/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dată în soluționarea unui recurs în interesul legii, Decizia nr. 11/2020 a aceleiași instanțe, pronunțată în soluționarea unei sesizări privind dezlegarea unei chestiuni de drept.

Strâns legat de competența funcțională a completului de judecată, s-a susținut că, procedându-se în această manieră, a fost încălcat și principiul distribuirii aleatorii a cauzelor. Mai exact, s-a arătat că, dacă la momentul înregistrării cauzei pe rolul Tribunalului Cluj, ar fi fost desemnate completuri specializate în soluționarea cauzelor de corupție, prin hotărâre a Colegiului de conducere, este posibil ca această cauză să nu fi fost repartizată în sistem informatizat ECRIS completului VI FNCP.

Conform construcției apărării, faptul că acest complet de judecată VI FNCP a devenit specializat în materia amintită începând cu anul 2019 este irelevant în contextul în care competența unui organ judiciar se stabilește la debutul activității sale. Ca atare, nulitatea absolută se repercutează și asupra fazei de cameră preliminară, iar sintagma „judecarea cauzei în primă instanță”, utilizată de legiuitor în cuprinsul textului art. 29 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, vizează și faza de cameră preliminară.

Concluzia se impune întrucât judecătorul de cameră preliminară este și judecătorul fondului. S-a invocat sub acest aspect Decizia nr. 590/2019 a Curții Constituționale a României (prin care s-a constatat neconstituționalitatea interpretării date de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 13/2017, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, referitoare la faza procesuală din care trebuie reluată judecata în cazul redeschiderii procesului penal), care s-ar aplica prin analogie și în situația de față.

S-a argumentat în sensul că sentința apelată este afectată și de un alt caz de nulitate extrinsecă, decurgând din faptul că, începând cu luna aprilie 2019, când s-a pus problema schimbării completului de judecată cu un alt judecător (întrucât judecătorul inițial al cauzei a intrat în concediu medical), completul VI FNCP nu a fost desființat, cu redistribuirea aleatorie a cauzei între completurile de penal din cadrul Secției penale a Tribunalului Cluj, prin sistem informatizat ECRIS sau ciclic. S-a susținut încălcarea prevederilor art. 11 din Legea nr. 304/2004 și neaplicabilitatea în cauză a prevederilor art. 111 alin. 13 din H.C.S.M. nr. 1375/2015, fiind incident cazul de nulitate absolută prev. de art. 281 alin. 1 lit. a) C.proc.pen.

Ca și motiv de nelegalitate al sentinței apelate, s-a mai arătat că hotărârea primei instanțe nu răspunde argumentelor centrale ale apărării cu privire la temeinicia acuzațiilor penale formulate împotriva inculpatului, deși cuprinde în sine o motivare stufoasă. Motivarea primei instanțe este privită ca insuficientă, nefiind explicate de o manieră credibilă concluziile primului judecător, care și-a bazat raționamentul judiciar cu precădere pe declarațiile martorului denunțator Șpan Cristian, văzut ca esențial în acuzare. Instanța nu a explicat convingător excluderea din materialul probator a probelor favorabile apărării, mai cu seamă că între piesele probatorii invocate în susținerea soluției de condamnare există serioase și puternice neconcordanțe și contradicții, care nu au fost explicate și lămurite prin sentința apelată.

Cu privire la loialitatea administrării probelor, la denunțul formulat de Șpan Cristian și la calitatea de colaborator neautorizat al denunțatorului Șpan Cristian, s-a arătat, în esență, că deși aceste critici de legalitate au făcut obiectul procedurii de cameră preliminară în cauză, fiind analizate și prin sentința apelată, este imperios necesar ca, pe bază de probe, să se stabilească calitatea de colaborator de fapt cu organele judiciare a martorului Șpan Cristian, care nu a fost autorizat în condițiile legii să participe la

activitățile de urmărire penală pe linia culegerii de probe (cu referire la realizarea unor înregistrări ambientale a convorbirilor martorului cu inculpatul și cu alte persoane de interes anchetei penale), fiind încălcate prevederile art. 101 C.proc.pen.

De altfel, martorul nu este o persoană credibilă, fiind subiectul mai multor anchete penale, unele chiar în derularea DNA, și, de altfel, a realizat acte de provocare pentru a putea obține înregistrări de convorbiri în susținerea denunțului său, înregistrări prezentate în mod alterat, trunchiat, fiind modificate deliberat, pentru a servi la incriminarea inculpatului Cherecheș Cătălin. Elementele obiective ale cauzei conduc spre concluzia că, în realitate, martorul a fost un colaborator *de facto* al organelor de urmărire penală, nefiind o chestiune de oportunitate acordarea statutului de colaborator în persoana martorului. Sub acest aspect s-a invocat numărul, frecvența convorbirilor telefonice dintre martorul denunțator și procurorul de caz (73 apeluri), a datei acestor convorbiri, pe baza cărora, alături de declarațiile martorilor Bala Liviu, Florescu Claudiu Dan, Somay Anamaria, se poate stabili în mod indubitabil că martorul Șpan Cristian a acționat în cauză ca un agent al statului. Declarațiile martorului nu sunt nici credibile în contextul în care acesta era suspect într-un alt dosar al DNA – ST Cluj, instrumentat de același procuror de caz (în care a beneficiat de o soluție de clasare), a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni rutiere, planând suspiciuni asupra acestuia cu privire la comiterea unor infracțiuni de fals (întocmirea unor documente contabile fictive la clubul de fotbal, pe care le-a depus în susținerea unor cereri de deconturi la Primăria mun. Baia Mare).

Inculpatul a susținut că, în prezenta cauză, a existat o implicare a SRI în cursul urmăririi penale, aspect care ar rezulta din adresa nr. 135553/27.05.2020 a SRI, declassificată parțial, din care rezultă intenția DNA și SRI de alcătuire a unei echipe operative comune, în sensul art. 3 din Protocolul nr. 003064/2009. Deși nu a fost constituită o astfel de echipă, în mod evident a existat o colaborare a celor două instituții, fiind aplicabile deciziile CCR nr. 51/2016 și nr. 26/2019.

S-a susținut că, în cauză, au fost întocmite de către SRI note de redare a înregistrărilor ambientale a convorbirilor realizate de martorul denunțator Șpan Cristian, ce au fost preluate în procese-verbale certificate de procuror, fiind încălcate și prevederile art. 55 alin. 1 C.proc.pen., întrucât o astfel de activitate putea fi realizată doar de către organele de urmărire penală. În cuprinsul rechizitoriului însuși procurorul de caz își întemeiază acuzațiile pe aceste procese-verbale de redare, care sunt lovite de nulitate absolută.

Referitor la autenticitatea și integritatea înregistrărilor audio realizate de martorul denunțator Șpan Cristian, s-a arătat că, în primul rând, acestea furnizează probe esențiale în acuzare, iar în al doilea rând, procedeele științifice efectuate în faza de judecată de la fond (expertiza criminalistică) nu au reușit să confirme autenticitatea și integritatea acestor înregistrări audio. De altfel, expertul tehnic judiciar desemnat – dl. Mureșan Mihai nu deținea abilitarea legală pentru realizarea lucrării de expertiză solicitate de instanță întrucât acesta nu avea competența (specializarea necesară) de a se pronunța cu privire la cea mai mare parte a obiectivelor fixate de instanța de judecată, fiind încălcate prevederile art. 14 alin. 1 din OG nr. 2/2000. Mai mult, expertul tehnic judiciar a încălcat norme de procedură în realizarea expertizei invocate de el însuși și la care se face referire în cuprinsul raportului de expertiză criminalistică depus la dosarul cauzei (exemplu, standardul AES27). Ca atare, raportul de expertiză criminalistică este lovit de nulitate relativă. În susținerea acestui punct de vedere a fost invocată și opinia expertală elaborată de dl. Grigoraș Cătălin, desemnat în cauză în calitate de expert-parte la solicitarea apărării inculpatului. Acest expert a constatat că expertul principal nu a urmat normele de procedură aplicabile cu prilejul efectuării expertizei și înregistrările analizate nu doar că nu sunt autentice, dar conțin urmele unei alterări deliberate (ștergere, suprascriere, inserare, adăugire), unele dintre ele nefiind realizate cu dispozitivul (telefon iPhone 5S) pus la dispoziția instanței de judecată de martorul Șpan Cristian.

În ședința publică din data de 16.12.2022, ***inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărător ales – av. Chiciu Alexandru Florin, a depus memoriu de apel, cuprinzând criticile de netemeinicie ale sentinței apelate (f. 199-241, vol. V, ds. CA)***, solicitându-se ca, în urma desființării sentinței cu reținerea cauzei spre rejudecare de către instanța de apel, să se dispună, achitarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în raport de prevederile art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I C.proc.pen., cu menținerea soluției de achitare dispuse de prima instanță față de inculpat pentru fapta de primire a sumei de 10.000 lei în iulie 2015 (acțiune reținută în cadrul primului act material).

În susținerea solicitării formulate, s-a arătat, în esență, că actele materiale imputate nu îndeplinesc condițiile de tipicitate prevăzute de norma de incriminare, lipsind și probele necesare în susținerea acestor acuzații penale, iar mijloacele de probă ce au servit ca temei al condamnării sunt nelegale. La fel, unele procedee probatorii sunt nelegale, iar mijloacele de probă obținute prin acestea nu pot fi avute în vedere la soluționarea cauzei pe fond.

Prima instanță a ignorat probe esențiale ale cauzei și a stabilit în mod nefundamentat lipsa calității de agent al statului în persoana martorului denunțator Șpan Cristian, precum și credibilitatea declarațiilor acestui martor.

Au fost formulate critici similare de legalitate a obținerii probelor în procesul penal, derivând din implicarea nelegală a SRI în cauză, cu trimitere la Deciziile nr. 383/2015, 51/2016, 26/2019, 194/2019, 302/2017 ale Curții Constituționale a României. Mai exact, s-a susținut că SRI a realizat activități de punere în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, cu încălcarea prevederilor art. 142 alin. 1 C.proc.pen. Colaborarea dintre SRI și DNA a existat, concretizată în întocmirea unor note de redare a înregistrărilor ambientale realizate de martorul Șpan Cristian și puse de acesta la dispoziția organelor de urmărire penală. S-a făcut trimitere și cu acest prilej la adresa nr. 135553/27.05.2020 a SRI, declasificată parțial și existentă la dosarul cauzei, din care rezultă intenția alcătuirii unei veritabile echipe operative comune. Din adresa din data de 11.06.2020 a DNA rezultă că această instituție a solicitat sprijinul SRI pentru transcrierea unor convorbiri realizate de martorul amintit și predate pe un suport optic de memorie. Sunt lovite de nulitate procesele-verbale de redare a convorbirilor încheiate în baza notelor de redare întocmite de SRI.

La fel, apărătorul ales al inculpatului a reluat criticile anterioare formulate prin intermediul av. Chiriță Radu și av. Rîșniță Alexandru privitoare la abilitarea legală a expertului tehnic judiciar de a întocmi expertiza criminalistică raportat la obiectivele fixate și la specializarea expertului, la autenticitatea și integritatea înregistrărilor supuse expertizării, la calitatea de colaborator de facto a martorului Șpan Cristian și la credibilitatea acestuia. Se susține existența unei provocări din partea martorului la adresa inculpatului în scopul obținerii de probe în acuzare.

Pe fondul acuzațiilor penale formulate, apărarea inculpatului a susținut ca fiind eronate concluziile primului judecător extrase și fundamentate pe o analiză superficială a pieselor probatorii ale cauzei.

Cu privire la primirea sumei de 50.000 lei în luna martie 2015, s-a arătat că nu există probe care să susțină această acuzație, cu excepția declarațiilor martorului denunțator. De altfel, și dacă s-ar admite teza acuzării în sensul că această sumă ar fi fost predată inculpatului, nu există elemente de probă pe baza cărora să se stabilească că remiterea acestor bani s-ar afla în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale inculpatului. Din conținutul înregistrărilor realizate de însuși martor ar rezulta, mai degrabă, că inculpatul a remis martorului de-a lungul timpului diverse de sume de bani cu titlu de împrumut (cu trimitere la convorbirea din data de 25.11.2015).

În legătură cu primirea de către inculpat a sumei de 10.000 lei în septembrie 2015, s-a arătat că și de această dată lipsesc probele incontestabile din care să rezulte vreo conduită ilicită a inculpatului. Remiterea efectivă a sumei de bani este susținută doar de martor, iar probele la care face referire prima instanță sunt irelevante din perspectiva acestei acuzații. Înregistrările ambientale sunt echivoce, ar privi cel mult o conduită ulterioară a inculpatului. Discuțiilor purtate de inculpat cu martor li s-a acordat o nuanță greșită, mai cu seamă că problema finanțării clubului de fotbal și a realizării deconturilor era una transparentă la nivelul Primăriei mun. Baia Mare. Expresia „cu răbdare sume mici de bani”, pretins folosită de inculpat nu se regăsește în procesul-verbal de certificare a înregistrării convorbirii din data de 22.04.2016, fiind o chestiune adăugată de organele judiciare prin intercalarea și inversarea cronologiei unor replici de la începutul conversației cu unele succesive.

Privitor la cesionarea licențelor de radio și televiziune și a site-ului eMaramureș, s-a arătat că prima instanță a extins acuzația penală adusă inculpatului prin actul de sesizare, reținând că, în realitate, inculpatul ar fi condiționat finanțarea clubului de fotbal de schimbarea componenței membrilor din club, respectiv de licențele de radio.

Or, schimbarea membrilor din club, ca și condiție, nu a făcut niciodată parte din structura infracțiunii reținute de DNA în sarcina inculpatului. Susținerile martorului Șpan Cristian legate de solicitarea adresată acestuia de a ceda SC Centrul Regional Media SRL nu sunt confirmate de declarațiile martorului Bala Liviu. Deși inculpatul era interesat de buna funcționare a trustului de presă și de păstrarea

licențelor TV și radio, această atitudine a sa nu poate fi considerată ilicită, fiind firească dorința ca în conducerea trustului să participe persoane responsabile. Martorul Șpan Cristian nu a fost forțat în niciun fel să cedeze sau să transfere trustul de presă. Nu a existat o intenție de cesiune a societății către martorul Florescu Claudiu.

Din nicio probă nu reiese condiționarea acordării finanțării de către municipiu de predarea licențelor, ci este vorba de două subiecte separate, discutate în același context. Această susținere este atestată, în opinia apărării, de chiar conținutul înregistrărilor realizate de martorul denunțator (cu trimitere la cele din 04.12.2015 și 25.02.2016). Conform declarației martorei Somay Anamaria, inculpatul era interesat ca trustul de presă să îi asigure publicitatea, trimițând martorului Șpan Cristian diferite sume de bani, cu titlu de împrumut, pentru a asigura buna funcționare a trustului (plata angajaților SC EMaramureș SRL). Din discuția din data de 17.03.2016 rezultă că inculpatul i-a remis martorului suma de 200.000 euro cu titlu de împrumut pentru trustul de presă, bani pe care martorul i-a folosit la clubul de fotbal, lucru care l-a nemulțumit pe inculpat. Inculpatul nu a indicat niciun moment vreo persoană pe numele căreia să se realizeze cesiunea părților sociale ale trustului de presă.

Lipsește probe din care să rezulte realizarea unei legături între finanțarea clubului de fotbal și cesiunea licențelor de radio și tv, iar între acțiunea de pretindere și funcția de primar exercitată de inculpat nu există nicio legătură și, totodată, acuizarea nu relevă în ce ar constata „folosul” urmărit de inculpat. Declarațiile martorilor Bala Liviu, Baltă Ioan, Adriana Rusu, Pop Carmen Ecaterina, Mureșan Lia Augustina, Nicolae Mircea, Oltean Sergiu-Adrian, Leșe Flaviu Teofil, ce se coroborează cu conținutul înregistrărilor realizate de denunțator, confirmă susținerea apărării. Din analiza acestor mijloace de probă rezultă că inculpatul, în acord cu ceilalți angajați ai primăriei, îi comunică martorului Șpan Cristian că nu se poate plăti decontul până când nu va fi plătită datoria clubului către primărie.

În legătură cu acuzația de pretindere a sumei de 400.000 lei în data de 14.04.2016 și primirea sumei de 30.000 lei în data de 26.04.2016, s-a susținut că nu există niciun element de probă care să indice că susținerea financiară a clubului ar fi fost condiționată de inculpat de remiterea „mitei”, iar referirea la suma de 400.000 lei viza datoria pe care clubul o avea către Primăria Baia Mare (aproximativ 370.000 lei). Referirea la datoriile clubului s-a realizat cu prilejul discuțiilor anterioare dintre inculpat și martor, spre exemplu fiind vorba de posibilitatea compensării legale dintre datoriile clubului și sumele acordate cu titlu de finanțare (cu trimitere la înregistrarea din data de 25.11.2015). Probele testimoniale confirmă susținerile apărării.

În fine, s-a arătat că suma de 5.000 euro nu a fost predată martorului Bala Liviu Ioan, în contul inculpatul, cu titlu de mită, ci reprezintă stingerea unui împrumut personal contractat de martorul denunțator Șpan Cristian de la Satmari Ioan. Martorul și-a asumat obligația de a restitui această sumă, care fusese împrumutată de inculpat, prin intermediul lui Bala Liviu Ioan, de la Satmari Ioan, banii fiind utilizați de martorul Șpan Cristian în interesul său propriu. Conform susținerilor inculpatului, titlul remiterii sumei de bani rezultă din probele administrate în cauză, cu referire la înregistrările din 27.11.2015 și 26.04.2016, declarațiile martorilor Bala Liviu Ioan, Tepei Alexandru.

De altfel, s-a mai susținut că, de-a lungul timpului, inculpatul l-a împrumutat constant pe martorul Șpan Cristian cu diferite sume de bani pentru susținerea activității clubului de fotbal, apărarea făcând referire la declarațiile martorilor audiați în cauză – Țolaș Radu Ciprian, Viman Vasile, Iglea Alin, Toma Dorin, Popovici Georgiana Daiana, Oltean Sergiu-Adrian, Pop Vasile Lucian, Ștețca Mihai, Giurgiu Valer, Bogdan Vasile Cristian, Păcurar Paul, Ilie Florin Ionuț, Daminuță Cristian Alexandru, Vasilache Cristian, Străuț Bogdan Adrian, Onciu Ioan Gheorghe, Darida Gheorghe Florin, Leonte Radu Traian, Dăncuș Ioan Doru, Baltă Ioan, Velea Flaviu Vlad, Zoicaș Marcel, Leșe Flaviu, Tepei Alexandru.

Derularea judecătii cauzei în apel, după sesizarea Curții de Apel Cluj – Secția penală prin apelurile declarate în cauză:

Prin Încheierea penală FN/2022, pronunțată la data de 26.05.2022, instanța de apel, în complet legal constituit pentru soluționarea incidentului procedural, prin includerea unui judecător de pe lista de permanență a instanței, a respins ca nefondată cererea de abținere a d-nei judecător Ancuța Pura, membru al completului de judecată 5A, în ceea ce privește soluționarea dosarului nr. 2537/117/2016 al Curții de Apel Cluj, cerere întemeiată pe dispozițiile art. 64 alin. 1 lit. f) C.proc.pen. (f. 39-41, 87-88, vol. I, ds. CA).

Prin adresa din data de 15.06.2022, emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, înregistrată la dosarul cauzei la aceeași dată, s-a comunicat extras din dispozitivul sentinței penale nr. 243/14.06.2022, prin care a fost respinsă, ca nefondată, cererea formulată de inculpatul Cherecheș Cătălin pentru strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 2537/117/2016 al Curții de Apel Cluj, Secția penală (f. 57-73, vol. I, ds. CA).

La data de 21.09.2022, inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărător ales – av. Rîșniță Alexandru, a depus o cerere în probațiune, solicitând instanței să efectueze verificări cu privire la legalitatea completului de judecată care a participat la soluționarea cauzei în primă instanță. Astfel, a solicitat emiterea unei adrese către Tribunalul Cluj pentru a se comunica hotărârile Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj privind stabilirea compunerii completelor de judecată pentru perioada 2007-2019, referitoare la constituirea completurilor specializate pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000, pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în conformitate cu art. 29 alin. 1 din Legea nr. 78/2000; dacă, în intervalul 2016-2022 (perioada judecării în fond a cauzei), completul VI FNCP a fost specializat pentru judecarea infracțiunilor amintite, cu indicarea datei și temeiului în baza căruia completul a primit această specializare (f. 116-118, vol. I, ds. CA).

Cererea inculpatului a fost încuviințată în întregime la termenul de judecată din data de 23.09.2022, la dosarul cauzei fiind transmise, în copii certificate pentru conformitate cu originalul, hotărârile Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj privind compunerea completurilor de judecată pentru perioada 2007-2009, Hotărârea Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj nr. 6/11.04.2019, prin care s-a dispus exceptarea d-nei judecătoarea Ioana Nora Boiciuc de la repartizarea aleatorie a cauzelor și pe termene de judecată, prin blocarea completului VI FNCP începând cu data de 11.04.2019; Hotărârea Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj nr. 9/30.05.2019, prin care s-a dispus aprobarea, începând cu data delegării domnului judecătoarea Mihai Gîlcă în cadrul Secției penale a Tribunalului Cluj, a preluării de către acesta a dosarelor aferente completului VI FNCP, având în vedere ca doamna judecătoarea Ioana Nora Boiciuc se află în concediu medical; Hotărârea Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj nr. 18/19.12.2019, prin care s-a hotărât componența completurilor de judecată pentru anul 2020, completul VI FNCP fiind alocat domnului judecătoarea Mihai Ghica, începând cu data de 01.01.2020 (f. 1-211, vol. II, f. 1-309, vol. III, f. 1-229, vol. IV, ds. CA).

La termenul de judecată din data de 06.10.2022, instanța de apel, în compunerea sa inițială, a pus în discuția participanților excepția nulității absolute a sentinței apelate decurgând din nelegala compunere a completului de judecată care a soluționat cauza în primă instanță și a pronunțat hotărârea atacată, lipsind specializarea completului pentru soluționarea cauzelor de corupție conform art. 29 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, precum și din nelegala distribuție a cauzei la momentul înregistrării acesteia pe rolul Tribunalului Cluj, precum și la data de 11.04.2019.

Prin Încheierea penală nr. 66/10.11.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosar nr. 2537/117/2016, s-a respins excepția nelegalei compunerii a completului de judecată, invocată de inculpatul Cherecheș Cătălin din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 și cererea corelativă de trimitere a cauzei spre rejudecare. De asemenea, s-a respins excepția nelegalei compunerii a completului de judecată, invocată de același inculpat din perspectiva încălcării dispozițiilor legale referitoare la repartizarea aleatorie a cauzei și cererea corelativă de trimitere a cauzei spre rejudecare.

La același termen de judecată, 06.12.2022, inculpatul Cherecheș Cătălin, prin av. Ales Rîșniță Alexandru, a depus o cerere privitoare la emiterea unor adrese către: a) Compartimentul pentru evidența, prelucrarea, păstrarea, procesarea, manipularea și multiplicarea informațiilor clasificate din cadrul Curții de Apel Cluj, solicitând ca înscrisurile ce au fost depuse în prezenta cauză de SRI – UM București, reprezentând corespondența purtată de DNA – ST Cluj cu SRI – UM București să fie înaintate autorității emitente care, raportat la dispozițiile Deciziei nr. 21/18.01.2018 a Curții Constituționale a României, să procedeze la declasificarea acestora în vederea depunerii la dosar; b) autoritatea emitentă, cu solicitarea de declasificare a documentelor (f. 154-163, vol. V, ds. CA).

La termenul de judecată amintit, inculpatul Cherecheș Cătălin a formulat în scris cereri în probațiune, solicitând reaudierea de către instanța de apel a tuturor martorilor care au fost audiați în cursul judecării în primă instanță atât de completurile specializate, cât și de completurile nespecializate.

În subsidiar, s-a solicitat audierea martorilor Tocaciu Ștefan Mircea, Creț Florin Nicolae, Popovici (Duruș) Georgiana Diana, Pop Carmen Ecaterina, Mureșan Lia Augustina, Sabou Hruban Antonela Meda, Somay Anamaria, Țolaș Radu Ciprian și a expertului parte Grigoraș Cătălin (f. 196-198, vol. V, ds. CA).

Prin adresa nr. 256/P/2015, emisă de DNA – ST Cluj și înregistrată la dosarul cauzei în data de 19.01.2023, între DNA – ST Cluj și SRI București nu a existat o corespondență. În dosarul penal nr. 256/P/2015 a existat o corespondență între DNA – Serviciul Teritorial Cluj și SRI Maramureș, aceasta fiind înaintată Tribunalului Cluj – Secția penală, în original, deklasificată, la data de 18.05.2020. Documentele constând în procese verbale nr. S 93/25.04.2016 și nr. S 94/26.04.2016 au fost înaintate Curții de Apel Cluj – Compartimentul pentru evidența, prelucrarea, păstrarea, procesarea, manipularea și multiplicarea documentelor clasificate la data de 19.01.2022 (f. 105, vol. VI, ds. CA). Inexistența unei corespondențe între DNA – ST Cluj și SRI – UM 0198 București a fost confirmată și prin adresa emisă de această din urmă instituție, conform adresei expediate la dosarul cauzei în data de 21.02.2023 (f. 137, vol. VI, ds. CA).

La data de 20.01.2023, DNA – S.T. Cluj a depus la dosarul o cerere în probațiune, prin care a solicitat instanței de apel să procedeze la audierea nemijlocită a martorilor Țolaș Radu Ciprian, Somay Anamaria și Czigler Erika (f. 106-110, vol. VI, ds. CA).

Prin Încheierea penală din data de 27.01.2023, Curtea a dispus, conform art. 352 alin. 11 C.proc.pen., declasificarea documentelor clasificate amintite mai-sus, iar prin adresa din data de 21.02.2023, DNA – ST Cluj a informat instanța că nu poate da curs solicitării de declasificare a celor două procese-verbale clasificate întrucât conțin informații secrete de serviciu a căror divulgare este de natură să determine prejudicii DNA, afectând grav capabilitățile viitoare ale unității de parchet de a documenta în mod confidențial și fără avizarea persoanelor supravegheate faptele de competența DNA prin devoalarea mijloacelor tehnice utilizate. Procesele-verbale au caracter clasificat în baza art. 31 alin. 1 și art. 32 din Legea nr. 182/2002, raportat la Ordinele 42 și 43/2018 ale procurorului general, respectiv al Ordinului S175/2018. Documentele sunt întocmite de ofițerii de poliție judiciară din cadrul DNA care au pus în executare mandatul de supraveghere tehnică. Aceste procese-verbale nu sunt mijloace de probă, iar nedeclasificarea acestora nu este de natură a afecta dreptul părților la un proces echitabil ținând seama și de considerentele ce au stat la baza pronunțării Deciziei nr. 21/2018 a Curții Constituționale a României. Astfel, singurele date necunoscute de inculpat și apărătorii săi aleși conținute în cele două documente clasificate sunt exclusiv cele referitoare la mijloacele tehnice de interceptare utilizate de către DNA cu ocazia înregistrărilor în mediul ambiental din datele de 25.04.2016 și 26.04.2016. (f. 140-141, vol. VI, ds. CA).

La termenul de judecată din data de 13.03.2023, instanța de apel a încuviințat, la cererea inculpatului și a reprezentantului Ministerului Public, reaudierea în mod nemijlocit a unor martori, fiind vorba de numiții Șpan Cristian, Țolaș Radu Ciprian, Somay Anamaria, Bala Liviu Ioan, Czigler Erika Gabriela, Tocaciu Ștefan Mircea, Mureșan Lia Augustina.

La data de 27.03.2023, au fost depuse la dosarul cauzei, în format declasificat, potrivit solicitării instanței, înscrisurile UM 0568 Baia Mare cu nr. 002.185.308/20.01.2016, reînregistrat sub nr. 212686/21.03.2023, nr. 002.185.309/22.02.2016, reînregistrat sub nr. 212702/21.03.2023, nr. 002.166.970/08.02.2016, reînregistrat sub nr. 212724/21.03.2023, nr. 002.185.315/12.02.2016, reînregistrat sub nr. 212744/21.03.2023, și nr. 002.185.346/22.02.2016, reînregistrat sub nr. 212761/21.03.2023 (f. 185-191, vol. VI, ds. CA).

La solicitarea instanței, la data de 24.04.2023, SRI – UM 0198 București a comunicat în scris, potrivit adresei nr. 15283104/21.04.2023, că SRI nu a întreprins activități privind montarea unor dispozitive tehnice asupra martorului denunțator Șpan Cristian (f. 205, vol. VI, ds. CA).

Instanța de apel a încuviințat proba cu înscrisurile depuse de inculpatul Cherecheș Cătălin în cadrul căreia au fost depuse la dosarul cauzei: rechizitoriul emis la data de 12.09.2022 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș în dosar nr. 331/P/2020, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Șpan Cristian pentru comiterea infracțiunilor de obținere ilegală de fonduri în formă continuată, prev. de art. 306 alin. 1, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (3 acte materiale), obținere ilegală de fonduri în formă continuată, prev. de art. 306 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (5 acte materiale), în legătură cu activitatea derulată în cadrul Asociației Club Sportiv Fotbal Club Municipal

Baia Mare, privitoare la decontările fictive pentru accesarea finanțării de la bugetul local al Mun. Baia Mare în intervalul iulie 2014 – septembrie 2015 (f. 9-44, vol. VII, ds. CA), acte medicale (f. 130-136, vol. VII, ds. CA).

La termenele de judecată subsecvente, martorii încuviințați și care au fost citați în vederea audierii nu s-au prezentat.

Începând cu data de 24.05.2023, doamna judecător Ancuța Pura nu a mai făcut parte din completul de judecată 5A, conform Deciziei nr. 71/23.05.2023 a Președintelui Curții de Apel Cluj și procesul-verbal de incident din 25.05.2023 (f. 67, vol. VII, ds. CA).

Inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărător ales – av. Rîșniță Alexandru, a depus la data de 16.06.2023, în ședință publică, o cerere de recuzare a doamnei judecător Monica Șortan, care a întregit completul de judecată conform listei de permanență a instanței, cererea apărării fiind respinsă ca nefondată prin încheierea penală din data de 16.06.2023. În esență, inculpatul a susținut că doamna judecător se află în cazul de incompatibilitate prev. de art. 64 alin. 1 lit. f) C.proc.pen., întrucât a avut calitatea de judecător de cameră preliminară, soluționând contestația inculpatului declarată potrivit art. 347 C.proc.pen. (în dosar nr. 2537/117/2016/a1), statuând asupra unor chestiuni de legalitate reiterate de inculpat prin apelul promovat de inculpat. Doamna judecător a pronunțat încheierea penală nr. 136/23.08.2016.

La termenul de judecată din data de 16.06.2023, după soluționarea cererii de recuzare, completul de judecată în apel, în urma deliberării și apreciindu-se lămurit pe fondul cauzei, a revenit motivat asupra dispoziției de audiere a martorilor, respingând restul cererilor în probațiune formulate de apărarea inculpatului, pe motiv că acestea nu sunt utile și concludente pentru soluționarea cauzei pe fond. La reluarea dezbaterilor, după soluționarea incidentului procedural, s-a constatat lipsa inculpatului Cherecheș Cătălin, care a părăsit sala. Constatându-se cauza în stare de judecată, instanța de apel a acordat cuvântul în dezbateri orale, prilej cu care apărătorul inculpatului – av. Rîșniță Alexandru, singurul apărător prezent în sala de judecată, a arătat că refuză în mod expres să formuleze concluzii orale, solicitând un termen de judecată pentru dezbaterile pe fond, pentru a se permite celorlalți apărători aleși ai inculpatului să se prezinte în fața instanței de apel (f. 99-100, vol. VII, ds. CA).

La termenul de judecată din data de 14.09.2023, instanța de apel a respins cererile în probațiune formulate de inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărător ales – av. Rîșniță Alexandru și av. Pelinari Andreea, constatându-se că acestea au fost formulate în afara cadrului procesual prevăzut de legea procesual penală, iar în cursul cercetării judecătorești instanța s-a mai pronunțat asupra acestor cereri. În baza actelor medicale depuse și a susținerii că inculpatul se află în imposibilitate temporară de a participa la judecată, instanța a încuviințat cererea de amânare formulată de apărătorii inculpatului tocmai pentru a da posibilitatea inculpatului de a compărea în persoană în fața instanței de control judiciar (f. 150-153, vol. VII, ds. CA).

În data de 19.09.2023, doamna avocat Andreea Pelinari a informat că, în data de 18.09.2023, a fost reziliat contractul de asistență juridică cu inculpatul Cherecheș Cătălin (f. 168, vol. VII, ds. CA).

La data de 19.09.2023, inculpatul Cherecheș Cătălin a depus o cerere de recuzare a ambilor membri ai completului de judecată, invocând prevederile art. 64 alin. 1 lit. f) C.proc.pen. și argumentând în sensul că au fost create suspiciuni de lipsă de imparțialitate raportat la faptul că instanța a revenit asupra întregii probațiuni încuviințate și care urma să fie administrată în mod nemijlocit de instanța de apel și nu i s-a permis să dea declarații în fața acestei instanțe. S-a mai arătat că un alt motiv de recuzare este dat de părtinirea completului de judecată care a respins solicitările inculpatului de a exclude probele obținute în cauză cu sprijinul Serviciului Român de Informații. (f. 170-181, vol. VII, ds. CA).

O nouă cerere de strămutare a cauzei a fost depusă, în data de 19.09.2023, la dosarul cauzei de către inculpatul Cherecheș Cătălin, cu înscrisuri anexă (f. 1-128, vol. VIII, ds. CA).

În data de 19.09.2023, domnul avocat Rîșniță Alexandru a informat în scris instanța de apel că a reziliat contractul de asistență juridică cu inculpatul Cherecheș Cătălin și, astfel, nu mai reprezintă interesele acestuia în prezenta cauză (f. 129, vol. VIII, ds. CA).

La aceeași dată, inculpatul Cherecheș a formulat în scris o cerere de amânare a cauzei și acordare a unui alt termen de judecată pentru a i se da posibilitatea de a se prezenta la instanța de apel, arătând că se află în imposibilitate de a se prezenta la termenul stabilit pentru data de 19.09.2023, invocând motive medicale (f. 131-133, vol. VIII, ds. CA).

Prin încheierea penală din data de 19.09.2023, s-a respins ca nefondată cererea de recuzare a membrilor completului de judecată 5A (f. 141, vol. VIII, ds. CA).

La termenul de judecată din data de 19.09.2023, după soluționarea incidentului procedural, Curtea a respins ca neîntemeiată cererea de amânare formulată de inculpat, însă constatându-se că, în speță, există un caz de asistență juridică obligatorie, iar inculpatul nu mai beneficiază de serviciile unui apărător ales, s-a acordat termen de judecată la data de 29.09.2023, dispunându-se și emiterea unei adrese pe seama Baroului de Avocați Cluj pentru desemnarea unui apărător din oficiu care să îl asiste pe inculpat pe durata procedurilor judiciare în cauză (f. 142-143, vol. VIII, ds. CA).

A fost desemnat în cauză în această calitate domnul avocat Scurca Ovidiu (f. 146, vol. VIII, ds. CA).

La termenul de judecată din data de 29.09.2023, inculpatul Cherecheș Cătălin s-a prezentat în fața instanței de apel, fiind asistat de noul său apărător ales – av. Gidro Stanca Ioana, care a solicitat acordarea unui termen de judecată pentru pregătirea apărării argumentând că a fost angajată recent în cauză, depunând și delegația avocațială nr. 114/28.09.2023 (f. 156-160, vol. VIII, ds. CA).

Prin Serviciul Registratură al instanței, la aceeași dată, domnul avocat Scurca Ovidiu, în calitatea sa de apărător desemnat din oficiu, a formulat o cerere de amânare a cauzei și de acordare a unui termen de judecată mai îndelungat întrucât de la data numirii sale în cauză nu a beneficiat de timpul și înlesnirile necesare pentru pregătirea unei apărări efective pentru inculpat. Mai exact, domnul avocat a arătat că această cauză este una complexă, iar intervalul de timp alocat de instanță a fost insuficient pentru documentarea temeinică și studierea dosarului. (f. 166-167, vol. VIII, ds. CA).

La termenul de judecată din data de data de 19.09.2023, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de amânare formulată de doamna av. Gidro Stanca Ioana, fiind încuviințată cererea de amânare formulată de domnul avocat Scurca Ovidiu, fiind alocat un nou termen de judecată la data de 19.10.2023, pentru dezbaterile orale ale apelurilor promovate.

La termenul de judecată din data de 29.09.2023, inculpatul Cherecheș Cătălin s-a prezentat în fața instanței de apel, fiind asistat de noul său apărător ales – av. Gidro Stanca Ioana, care a solicitat acordarea unui termen de judecată pentru pregătirea apărării argumentând că a fost angajată recent în cauză, depunând și delegația avocațială nr. 114/28.09.2023 (f. 156-160, vol. VIII, ds. CA).

Prin Serviciul Registratură al instanței, la aceeași dată, domnul avocat Scurca Ovidiu, în calitatea sa de apărător desemnat din oficiu, a formulat o cerere de amânare a cauzei și de acordare a unui termen de judecată mai îndelungat întrucât de la data numirii sale în cauză nu a beneficiat de timpul și înlesnirile necesare pentru pregătirea unei apărări efective pentru inculpat. Mai exact, domnul avocat arătat că această cauză este una complexă, iar intervalul de timp alocat de instanță a fost insuficient pentru documentarea temeinică și studierea dosarului. (f. 166-167, vol. VIII, ds. CA).

La termenul de judecată din data de data de 29.09.2023, a fost respins ca neîntemeiată cererea de amânare formulată de doamna av. Gidro Stanca Ioana, fiind încuviințată cererea de amânare formulată de domnul avocat Scurca Ovidiu, fiind alocat un nou termen de judecată la data de 19.10.2023, pentru dezbaterile orale ale apelurilor promovate (f. 6-7, vol. IX, ds. CA).

Prin încheierea penală nr. 377/2023, pronunțată de Curtea de Apel Cluj la data de 29.09.2023 în dosar nr. 2537/117/2016/a21, s-a admis sesizarea din oficiu și s-a dispus față de apelantul-inculpat CHERECHEȘ CĂTĂLIN –

cetățean român, cu studii superioare, primar al Municipiului Baia Mare, fără antecedente penale, luarea măsurii preventive a controlului judiciar pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 29 septembrie 2023 până la data de 27 noiembrie 2023, inclusiv.

Prin încheierea penală nr. 399/2023, pronunțată de Curtea de Apel Cluj la data de 19.10.2023 în dosar nr. 2537/117/2016/a22, s-a respins ca nefondată cererea de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar, formulată de inculpatul Cherecheș Cătălin.

La data de 17.10.2023, doamna avocat Gidro Stanca Ioana a informat instanța de apel cu privire la renunțarea unilaterală la contractul de asistență juridică încheiat cu inculpatul Cherecheș Cătălin (f. 31, vol. IX, ds. CA).

A fost informată Curtea privind respingerea cererii de strămutare a cauzei formulată de inculpatul Cherecheș Cătălin, potrivit sentinței penale nr. 557/17.10.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală în dosar nr. 2355/1/2013 (f. 39, vol. IX, ds. CA).

La termenul de judecată din data de 19.10.2023, inculpatul Cherecheș Cătălin s-a prezentat personal, fiind asistat de apărătorii aleși – av. Chiciu Alexandru Florin, Coman Vlad Cristian, Doseanu Răzvan (f. 45-47, vol. IX, ds. CA). La același termen, în prezența apărătorilor aleși, s-a trecut la audierea inculpatului Cherecheș Cătălin, declarația acestuia fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei (f. 51-53, vol. IX, ds. CA), după care, constatându-se cauza în stare de judecată, s-a acordat participanților cuvântul în dezbateri orale asupra apelurilor formulate în cauză.

În data de 09.11.2023, unul dintre membrii completului de judecată în apel, doamna judecător Fărcaș-Hîngan Georgiana-Rodica a formulat o cerere de abținere întemeiată pe prevederile art. 64 alin. 1 lit. f) C.proc.pen., care a fost respinsă prin încheierea penală FN din 09.11.2023 a Curții de Apel Cluj.

La data de 20.11.2023, prin Serviciul Registratură al instanței, inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărătorul său ales – av. Răzvan Doseanu, a depus la dosarul cauzei o nouă cerere de strămutare a dosarului la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Cluj, nesoluționată la data pronunțării prezentei decizii.

Prin Serviciul Registratură al Curții, în data de 06.11.2023, **inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărător ales – av. Coman Vlad Cristian, a depus concluzii scrise**, reiterându-se solicitările inițiale ale apărării, respectiv criticile de nelegalitate ale sentinței apelate (constatarea calității de colaborator de fapt a martorului Șpan Cristian, cu lipsa autorizării legale a acestuia de către organele de urmărire penală, constatarea nulității absolute a mijloacelor de probă obținute cu concursul acestuia, cu excluderea lor de la dosarul cauzei, constatarea nulității absolute a actelor realizate cu participarea SRI și excluderea mijloacelor de probă astfel obținute, constatarea nulității relative a raportului de expertiză criminalistică efectuat în cauză), precum și apărărilor inculpatului privitoare la netemeinicia acuzațiilor penale aduse inculpatului și în raport de care prima instanță a pronunțat condamnarea acestuia la pedeapsa de 5 ani închisoare. S-a solicitat respingerea apelului Ministerului Public ca nefondat. În esență, au fost reluate apărărilor scrise și orale, expuse în cursul judecății cauzei în fața instanței de apel. Suplimentar, în susținerea solicitării de a se constata calitatea d-lui Șpan Cristian de colaborator neautorizat al organelor de urmărire penală, s-a invocat Decizia nr. 63/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dată în dezlegarea unei chestiuni de drept.

La aceeași dată, **inculpatul Cherecheș Cătălin a depus concluzii scrise, prin intermediul apărătorului ales – av. Doseanu Răzvan**, prin care a solicitat instanței de apel să constate calitatea de agent al statului în persoana martorului denunțator Șpan Cristian, acesta realizând și acte de provocare în vederea obținerii de probe; nulitatea absolută a înregistrărilor efectuate de acest martor cu mijloace proprii, după momentul formulării denunțului și după începerea unei investigații penale coordonată de organele de urmărire penală, fiind eludate dispozițiile legale imperative privitoare la obținerea prelabilă a unui mandat de supraveghere tehnică din partea unui judecător de drepturi și libertăți, fiind încălcate prevederile art. 281 alin. 1 lit.b) C.proc.pen., relative la competența materială și funcțională a judecătorului de drepturi și libertăți; nulitatea absolută a măsurilor de supraveghere tehnică autorizate pentru datele de 25 și 26 aprilie 2016, întrucât colaboratorul Șpan Cristian nu avea o autorizare specială din partea judecătorului de drepturi și libertăți, în conformitate cu prevederile art. 148 alin. 3 C.proc.pen., pentru ca acesta să poarte tehnica pusă la dispoziție de către organele de urmărire penală, mandatele de supraveghere fiind întemeiate pe dispozițiile art. 138 alin. 1 lit. a) și c) C.proc.pen.; nelegalitatea și neloialitatea punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică autorizate pentru datele de 25 și 26 aprilie 2016, în condițiile în care colaboratorul era el însuși o țintă a acestor mandate, cumulând calitatea de persoană care trebuia supravegheată ambiantal cu cea de persoană care a pus în executare mandatul de supraveghere tehnică nr. 189/UP/25.04.2016, ora 12:00, respectiv mandatul de supraveghere tehnică nr. 187/UP/25.04.2016, ora 12:00, emise față de Șpan Cristian; nulitatea absolută derivată raportat la încheierea nr. 112/C/P/25.04.2016 a Tribunalului Cluj, prin care au fost autorizate măsuri de supraveghere tehnică, ținând seama că pronunțarea acestei încheieri are la bază înregistrări ambientale nule absolut realizate pe cont propriu de colaboratorul Șpan Cristian (fără obținerea unei autorizații din partea unui judecător de drepturi și libertăți); nulitatea absolută derivată constând în excluderea declarațiilor subsecvente unor probe principale nule absolut, inclusiv a probelor obținute cu ocazia realizării flagrantului în data de 26 aprilie 2016.

În susținerea acestor solicitări, s-a arătat, în esență, că, potrivit Deciziei nr. 802/2017 a CCR, probele menținute ca legale în faza de cameră preliminară pot face obiectul unor noi verificări de legalitate în cursul judecării din perspectiva constatării inadmisibilității procedurii prin care au fost obținute și a aplicării nulității absolute asupra actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate, în condițiile în care, în această ipoteză, se prezumă iuris et de iure că se aduce atingere legalității procesului penal, vătămarea neputând a fi acoperită. În cauză, după data de 16.12.2015 (data formulării denunțului), martorul Șpan Cristian devine colaborator de fapt al organelor de urmărire penală, adică agent al statului în accepțiunea CEDO, însă lipsește o autorizare din partea organelor judiciare, respectiv ordonanța procurorului de caz de autorizare potrivit art. 148 C.proc.pen. În acest sens, s-a arătat că, după data formulării denunțului, martorul Șpan Cristian nu mai justifică niciun interes propriu în efectuarea de investigații pe cont propriu și în efectuarea unor procedee probatorii inerente urmăririi penale proprii procurorului de caz. Tot după formularea denunțului, între martor și procurorul de caz a existat o comunicare permanentă, aspect care rezultă din numărul mare de apeluri telefonice și mesaje dintre cei doi, lipsind de la dosar procesele-verbale ale procurorului din care să rezulte motivele acestor convorbiri. Dovada clară a calității de colaborator a martorului rezultă și din împrejurarea că acesta a participat la organizarea flagrantului și implicit la comiterea unei infracțiuni de dare de mită, fapt pentru care nu era autorizat formal pentru a putea fi exonerat de o eventuală tragere la răspundere penală, conform art. 150 alin. 3 și 4 C.proc.pen.

În data de 06.11.2023, **inculpatul Cherecheș Cătălin, prin intermediul apărătorului desemnat din oficiu – av. Scurca Ovidiu, a depus concluzii scrise**, prin care a solicitat desființarea parțială a sentinței apelate, iar în urma soluționării cauzei de instanța de apel, să se pronunțe o soluție de achitare a inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, conform art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. Au fost prezentate argumente privitoare la temeinicia acuzațiilor penale, susținându-se inexistența probelor care au puterea de a contura dincolo de orice îndoială rezonabilă existența activității ilicite și vinovăția inculpatului. Apărările scrise sunt similare cu cele prezentate de inculpatul Cherecheș Cătălin, prin intermediul memoriului de apel, depus la dosarul cauzei de apărătorul ales al acestuia, av. Chiciu Florin.

Prin Serviciul Registratură al instanței, **la data de 07.11.2023, inculpatul Cherecheș Cătălin a depus noi concluzii scrise, de data aceasta prin intermediul apărătorului său ales – av. Chiciu Alexandru Florin**, care constituie, aproape în integralitate, o reluare a motivelor de apel prezentate în memoriul de apel existent la dosarul cauzei și la care s-a făcut referire în paragrafele de mai-sus.

Examinând cauza prin prisma motivelor de apel formulate de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și inculpatul Cherecheș Cătălin, în limitele investiției sale prin apelurile promovate, conform principiului devoluțiunii integrale, Curtea reține următoarele considerente:

Prin memoriile cuprinzând motivele de apel, depuse la dosarul cauzei de apărarea inculpatului Cherecheș Cătălin, s-a criticat sentința primei instanțe atât din perspectiva legalității acesteia, cât și sub aspectul temeiniciei soluției de condamnare a inculpatului la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (2 acte materiale).

Așa cum s-a arătat mai-sus, apărătorii inculpatului, prin cererile adresate instanței de apel, au arătat că hotărârea pronunțată de Tribunalul Cluj este afectată de mai multe cazuri de nulitate absolută (intrinseci și extrinseci), care atrag desființarea integrală a hotărârii, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, după cum urmează: sentința nu cuprinde o dezlegare și un răspuns la argumentele principale ale apărării formulate în strânsă legătură cu temeinicia acuzațiilor penale aduse inculpatului; sentința a fost pronunțată de către un complet de judecată care nu a fost specializat, potrivit legii, pentru soluționarea cauzelor de corupție potrivit art. 29 din Legea nr. 78/2000; cauza a fost repartizată inițial, la momentul înregistrării pe rolul Tribunalului Cluj, cu încălcarea principiului distribuirii aleatorii ale cauzelor în strânsă legătură cu lipsa completurilor specializate în materia soluționării cauzelor de corupție; cauza fost repartizată în mod nelegal în cursul anului 2019, ca urmare a schimbării componenței completului de judecată, din a cărui alcătuire a făcut parte un alt judecător desemnat de conducerea administrativă a Tribunalului Cluj.

Deopotrivă, inculpatul, prin apărătorii săi, a solicitat instanței de apel ca, în urma exercitării controlului judecătoresc propriu, să constate că hotărârea primei instanțe s-a fundamentat pe probe și mijloace de probă obținute în mod nelegal sau prin încălcarea competenței funcționale a organului de urmărire penală sau a judecătorului de drepturi și libertăți. Ca atare, în viziunea apărării, în cauză este incidentă nulitatea absolută a probelor și mijloacelor de probă obținute nelegal sau în condiții de neloialitate, ceea ce impune excluderea lor de la dosarul cauzei, inclusiv a probelor derivate din acestea.

În primul rând, s-a solicitat instanței ca, pe baza pieselor probatorii ale cauzei, să se constate calitatea de colaborator de fapt a martorului denunțator Șpan Cristian, care nu a fost autorizat în acest scop de procuror prin ordonanță emisă conform art. 148 și urm. C.proc.pen., cu consecința excluderii înregistrărilor ambientale realizate de acesta cu privire la convorbirile purtate cu inculpatul Cherecheș Cătălin și cu alte persoane de interes pentru cauză, care, de altfel, au fost obținute și prin acțiuni de provocare, cu încălcarea art. 101 C.proc.pen.

Mai mult, s-a solicitat a se constata imixtiunea nepermisă a Serviciului Român de Informații în activitățile de urmărire penală pe linia culegerii de informații și a obținerii de probe, în acord cu Deciziile nr. 51/2016 și 26/2019 ale Curții Constituționale a României. S-a solicitat a se constata nulitatea absolută a proceselor-verbale de redare a înregistrărilor ambientale realizate de martorul Șpan Cristian și predate de acesta organelor de urmărire penală pe suport de memorie, întrucât ele reprezintă, în fapt, o preluare întocmai a notelor de redare întocmite de SRI cu privire la aceste înregistrări la solicitarea DNA – ST Cluj. În acest sens, s-a solicitat excluderea de la dosar a acestor mijloace de probă, precum și probelor derivate din acestea. Nu în ultimul rând, s-a solicitat constatarea nulității absolute a tuturor actelor procesuale și procedurale întocmite în cauză de organele de urmărire penală și de judecătorul de drepturi și libertăți în legătură cu activitățile monitorizate din datele de 25 și 26 aprilie 2023, întrucât martorul Șpan Cristian, colaborator de fapt al organului de anchetă, nu a fost autorizat pentru implicarea sa în aceste activități de strângere de probe.

Sub aspectul temeiniciei sentinței apelate, apărătorii inculpatului au susținut inexistența în materialitatea lor a actelor ilicite de luare de mită, solicitându-i-se instanței de control judiciar să efectueze propriul său control judecătoresc, iar în urma evocării fondului cauzei în apel să dispună achitarea inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii analizate pe temeiul prev. de art. 16 alin. 1 lit. a) C.proc.pen.

Demersul procesual al Ministerului Public vizează strict soluția primei instanțe de înlăturare din sfera acuzei penale a acțiunii de pretindere și primire de către inculpatul Cherecheș Cătălin a sumei de 10.000 lei din cursul lunii iulie 2015, de la martorul Șpan Cristian, prin intermediul martorelor Somay Anamaria și Czigler Erika. Curtea reține că apelul Parchetului este formulat în defavoarea inculpatului Cherecheș, solicitându-se condamnarea acestuia în raport de toate activitățile ilicite descrise în rechizitoriu și care au stat la baza trimiterii în judecată a inculpatului.

Curtea va analiza cu prioritate motivele de nulitate absolută invocate de apărarea inculpatului Cherecheș Cătălin și care ar atrage desființarea integrală a sentinței apelate, cu consecința trimiterii în rejudecare a cauzei la prima instanță. Ținând seama că apărătorii aleși ai inculpatului au prezentat argumente similare, Curtea va analiza grupat aceste apărări, astfel:

În ceea ce privește *insuficienta motivare a sentinței apelate* (insuficienta analiză a argumentelor centrale ale apărării în legătură cu temeinicia acuzelor penale), Curte reține următoarele:

Raportat la motivele prezentate de apărare în scris și oral de inculpatul Cherecheș Cătălin, prin apărătorii aleși, Curtea reține că se critică implicit și calitatea motivării soluției pronunțate de prima instanță pe fondul cauzei. Mai exact, apărarea tinde să acrediteze ideea că instanța de fond nu a analizat, pe de-o parte, toate chestiunile de legalitate invocate, iar pe de altă parte că nu au fost prezentate argumente suficiente și convingătoare pentru care au fost înlăturate declarațiile inculpatului și ale unor martori și s-a acordat o relevanță probatorie sporită declarațiilor martorului denunțator Șpan Cristian.

Cu alte cuvinte, în opinia apărării inculpatului, hotărârea pronunțată nu cuprinde toate argumentele care stau la baza pronunțării soluției de condamnare și nu se răspunde argumentelor centrale ale apărării pe linia forței probante a mijloacelor de probă administrate în cauză, fiind reiterate la instanța de apel și critici de legalitate a administrării în procesul penal a unor mijloace de probă, pe care, de altfel, instanța de apel le va analiza distinct în paragrafele următoare.

Curtea reține că hotărârea apelată în cauză, act final de dezinvestire a primei instanțe care a soluționat cauza pe fond, din perspectiva prevederilor art. 401 și urm. C.proc.pen., cuprinde, în structura ei: o redare amplă a istoricului cauzei, a stării de fapt reținute și care a servit ca suport al pronunțării soluției de condamnare; argumentele de drept avute în vedere de primul judecător cu prilejul calificării conduitei inculpatului ca fiind ilicit penal (încadrarea juridică) raportat la norma de incriminare; o vastă, aprofundată și elaborată analiză a întregului material probator administrat în cauză (urmărire penală și judecata la prima instanță), cu cercetarea și analiza conținutului și puterii probatorii a fiecărui mijloc de probă privit ca esențial pentru dezlegarea temeiniciei acuzățiilor penale aduse inculpatului prin actul de trimitere în judecată; o analiză distinctă a criticilor de nelegalitate formulate de apărare cu privire la obținerea și administrarea în procesul penal a unor mijloace de probă și realizarea unor procedee probatorii; o analiză distinctă și minuțioasă a declarațiilor inculpatului date în cursul procesului penal (în fața organului de urmărire penală și în fața judecătorilor de drepturi și libertăți și la instanța de judecată), stabilindu-se în ce măsură acestea sunt susținute în plan probator de celelalte probe administrate în cauză; criteriile și elementele de individualizare de care instanța a ținut seama cu prilejul stabilirii limitelor în care operează antrenarea răspunderii penale a inculpatului pentru infracțiunea reținută în sarcina sa (natura sancțiunilor penale și durata acestora); temeiurile și scopul pentru care, în speță, se impune luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale și menținerea unor măsuri asiguratorii.

Ca atare, Curtea reține că din cuprinsul sentinței apelate, redactată/tehnoredactată pe un număr de 268 pagini, rezultă raționamentul logico-juridic al primei instanțe, expus de o manieră convingătoare și permite, astfel, instanței de control judiciar să procedeze la controlul judecătoresc propriu, în limitele investiției sale prin apelurile declarate în cauză.

Contrar tezei apărării, Curtea reține că hotărârea apelată cuprinde o expunere exhaustivă nu doar a raționamentului judiciar avut în vedere de prima instanță cu prilejul soluționării cauzei pe fond, cu trimitere la starea de fapt conturată în acuzare și la probele și mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale și al judecății, dar și a conținutului tuturor probelor administrate, fiind redat în unele situații conținutul integral al acestora. Prima instanță a reținut în mod expres că ansamblul probatoriu al cauzei confirmă acuzațiile penale formulate împotriva inculpatului apelant, după o analiză vastă și completă a fiecărui mijloc de probă, realizând o coroborare judicioasă a probelor, semnalându-se și explicându-se contradicțiile și neconcordanțele între declarațiile date de inculpat și martorii esențiali ai cauzei.

De asemenea, s-a reținut că probele administrate în cursul judecății nu reliefează nimic nou față de elementele de fapt extrase pe bază de probe încă din cursul urmăririi penale, fiind înlăturate motivat declarațiile unor martori din cursul procesului penal. De altfel, a fost evaluat materialul probator al cauzei, cu indicarea, pentru fiecare acuzație în parte, a probelor care au puterea de a susține acuzația și, finalmente, soluția de condamnare a inculpatului pentru fiecare dintre acțiunile și actele materiale ce compun conținutul infracțiunii reținute în sarcina sa.

Sub acest aspect, se are în vedere că în cuprinsul hotărârii apelate, prima instanță face referire la probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, cu evocarea conținutului mijloacelor de probă relevante. Tocmai ca urmare a analizei materialului probator al cauzei, prima instanță a și procedat la reținerea încadrării juridice corecte pentru activitatea infracțională documentată și reținută în sarcina inculpatului.

Din această perspectivă, nu se poate reține caracterul nemotivat (nici măcar în parte) al hotărârii apelate pentru a fi incident cazul de nulitate absolută prevăzut de art. 281 alin. 1 lit. c) C.proc.pen. corob. cu art. 6 parag. 1 din Convenția europeană privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului (în continuare, Convenția EDO).

Relativ la motivarea hotărârilor judecătorești, Curtea reține că motivarea sentinței prin care prima instanță se pronunță asupra fondului trebuie să cuprindă prezentarea actului de sesizare (stare de fapt, în drept, probe și mijloace de probă), enumerarea mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, precum și a celor încuviințate și administrate în cursul cercetării judecătorești, analiza excepțiilor și cererilor formulate de părți sau de apărători vizând excluderea mijloacelor de probă nelegal administrate, motivarea de fapt reținută de instanță și analiza mijloacelor de probă pe care instanța le-a avut în vedere pentru reținerea acesteia. Starea de fapt este rezultatul unui raționament judiciar inductiv, ce are la bază probele legal administrate în cursul urmăririi penale sau al cercetării judecătorești. Instanța

este datoare să prezinte mijloacele de probă în baza cărora a reținut o stare de fapt și să înlătore motivat mijloacele de probă pe care nu le-a avut în vedere în cadrul raționamentului efectuat. La elaborarea considerentelor, instanța este datoare să țină seama de toate probele și de observațiile făcute de părți, care prezintă relevanță pentru apărarea acestora, fără însă să fie obligată să răspundă la toate raționamentele și argumentele părților.

Mai mult, dată fiind devoluțiunea integrală a cauzei în apel, în măsura în care instanța de control judiciar stabilește că soluția primei instanțe este temeinică și legală, are posibilitatea și obligația de a completa considerentele ce stau la baza soluției pronunțate. Cu alte cuvinte, instanța de apel, ce efectuează o analiză completă a faptelor și a dreptului, trebuie să spună analizei părților și procurorului, sub toate aspectele, legalitatea și temeinicia tuturor măsurilor dispuse și să se pronunțe motivat asupra acestora.

Importanța motivării este indeniabil legală de respectarea dreptului părților la un proces echitabil, consacrat de art. 6 parag. 1 din Convenția EDO, în componenta referitoare la dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră elocvente pentru cauza lor. Întrucât Convenția EDO nu garantează drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părților sunt într-adevăr ascultate, adică examinate de instanța sesizată. Astfel, Curtea de la Strasbourg a stabilit în jurisprudența sa că una dintre funcțiile obligației instanței de a motiva hotărârea pronunțată este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate. De exemplu, în cauza Fouquet contra Franței, s-a stabilit că garanțiile procedurale corespund drepturilor pe care le protejează în timpul unui proces, iar obligația de motivare își pierde întregul sens dacă motivarea însăși demonstrează că judecătorii nu au citit piese importante ale dosarului. Deși Curtea Europeană a Drepturilor Omului a recunoscut instanțelor naționale o anumită marjă de apreciere în alegerea argumentelor într-un anumit caz în materia admiterii probelor solicitate de către o parte, a apreciat că instanțele sunt obligate să justifice această măsură prin prezentarea motivelor pe care le-au avut în vedere la dispunerea acesteia. Noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu și-a motivat decât pe scurt hotărârea, indiferent dacă a făcut-o preluând motivele instanței inferioare sau altfel, să fi examinat problemele esențiale ce i-au fost supuse atenției și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile instanței inferioare. (cauzele *Suominen c. Finlandei*, *Helle c. Finlandei*)

Reținându-se că hotărârea primei instanțe cuprinde o motivare exhaustivă, convingătoare, precisă, clară și judicioasă din perspectiva observațiilor și argumentelor principale ale apărării, Curtea, cu ocazia devoluțiunii realizate, *pe fondul cauzei*, în limitele investiției sale, va răspunde suplimentar acestor apărări.

Relativ la *nelegala compunere a completului de judecată de la prima instanță din perspectiva lipsei specializării acestuia potrivit art. 29 din Legea nr. 78/2000 și a nelegalei distribuirii aleatorii a cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 2537/117/2016 al Tribunalului Cluj*, așa cum s-a arătat deja, prin încheierea penală nr. 66/10.11.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosar nr. 2537/117/2016, s-a respins excepția nelegalei compuneri a completului de judecată, invocată de inculpatul Cherecheș Cătălin din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 și cererea corelativă de trimitere a cauzei spre rejudecare. De asemenea, s-a respins excepția nelegalei compuneri a completului de judecată, invocată de același inculpat din perspectiva încălcării dispozițiilor legale referitoare la repartizarea aleatorie a cauzei și cererea corelativă de trimitere a cauzei spre rejudecare.

La baza pronunțării acestei soluții, Curtea are în vedere următoarele considerente:

Cu privire la solicitarea principală de trimitere a cauzei spre rejudecare în primă instanță la Tribunalul Cluj, în complet de cameră preliminară, în temeiul art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. b, teza a II-a C. proc. pen., cu raportare la art. 281 alin. 1 lit. b) C. proc. pen.:

Curtea constată că această solicitare se întemeiază, din perspectiva inculpatului, pe încălcarea dispozițiilor art. 29 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, a căror modalitate de aplicare a fost stabilită prin Decizia Curții Constituționale nr. 417/2019.

Anterior analizei propriu-zise a excepției invocate, Curtea constată că a fost invocat în mod neîntemeiat cazul de nulitate prevăzut de art. 281 alin. 1 lit. b Cod procedură penală, respectiv lipsa de competență funcțională a judecătorului.

Competența funcțională se referă la atribuțiile organelor judiciare și are la bază principiul separației funcțiilor judiciare. Prin raportare la această formă de competență este stabilită activitatea de judecată sau de urmărire penală pe care o poate efectua instanța, respectiv organele de urmărire penală.

Aspectul invocat de către inculpat în susținerea excepției se referă în esență la soluționarea cauzei de către un complet de judecată nespecializat în judecarea infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000, care nu poate fi încadrat ca fiind o chestiune de competență funcțională.

Având în vedere că excepția nulității absolute a fost invocată cu trimitere expresă la Decizia Curții Constituționale nr. 417/2019, Curtea va efectua analiza acesteia în limitele și potrivit reperelor stabilite de instanța constituțională în paragrafele 138 și 139, rezultând cu claritate că încălcarea dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 constatată în privința Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost analizată din perspectiva legalității compunerii completurilor și subsumată cazului de nulitate absolută prevăzută de art. 281 alin. 1 lit. a) Cod procedură penală.

În acest sens sunt relevante următoarele paragrafe:

”138. În ceea ce privește sancțiunea judecării unei cauze de un complet specializat în condițiile în care competența revenea unuia nespecializat este nulitatea absolută (a se vedea deciziile nr. 328 din 20 ianuarie 2004, nr. 1.052 din 24 februarie 2004, nr. 1.436 din 12 martie 2004, nr. 3.395 din 18 iunie 2004, nr. 401 din 19 ianuarie 2005 și nr. 32 din 5 ianuarie 2005, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală). Prin urmare, și viceversa, respectiv judecarea unei cauze de un complet nespecializat în condițiile în care competența revenea unuia specializat, atrage sancțiunea nulității absolute a hotărârii astfel pronunțate. În acest sens, în materie civilă, prin Decizia nr. 17 din 17 septembrie 2018 referitoare la examinarea recursului în interesul legii privind interpretarea dispozițiilor art. 129 alin. (2) pct. 2, art. 129 alin. (3), art. 130 alin. (2) și (3), art. 131, art. 136 alin. (1), art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 16 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că neкомпetența materială procesuală a secției/completului specializat este de ordine publică. „Prin «compunerea instanței» se înțelege, în sens restrâns (aspectul cantitativ), alcătuirea instanței cu numărul de judecători prevăzut de lege, iar în sens larg, alcătuirea instanței cu judecătorii care pot face parte din complet. Prin urmare, compunerea instanței/completului nu se limitează la aspectul cantitativ. Este unanim acceptat că există situații în care este vizat aspectul calitativ al compunerii, una dintre acestea fiind și cazul când, în condițiile legii, anumite categorii de litigii trebuie să fie soluționate de completurile/secțiile specializate, după obiectul sau natura litigiului“ (paragraful 20). „Normele care reglementează competența materială procesuală (specializată) sunt în mod evident de ordine publică întrucât ocrotesc un interes public - buna administrare a actului de justiție, prin specializarea judecătorilor, necesară în raport cu complexitatea și numărul cauzelor. Specializarea instanțelor/secțiilor și judecătorilor nu este o chestiune de ordine privată, ci una ce ține de organizarea și administrarea justiției. Nu poate fi primită interpretarea potrivit căreia competența specializată este reglementată de norme de ordine privată, întrucât acestea din urmă ocrotesc interesele părților“ (paragraful 22).

139. Cele de mai sus sunt aplicabile mutatis mutandis și în materie penală. Mai mult, art. 354 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că „instanța judecă în complet de judecată a cărui compunere este cea prevăzută de lege“. Or, în ipoteza dată, compunerea, respectiv alcătuirea instanței cu judecătorii care pot face parte din complet, trebuie raportată la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, atât din perspectiva existenței unui corp de judecători specializați în materia infracțiunilor ce fac obiectul Legii nr. 78/2000, cât și din cea a obligației legale de a organiza completuri specializate. Sancțiunea nerespectării acestei norme juridice este nulitatea absolută, art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală stabilind expressis verbis că „Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: a) compunerea completului de judecată“.

Revenind la analiza efectivă a excepției invocate, Curtea constată că, în esență, se invocă faptul că, în cauza dedusă judecării, completul de judecată VI FNCP nu avea competența de a judeca infracțiuni de corupție, ceea ce atrage sancțiunea nulității absolute și impune trimiterea cauzei în rejudecare, apreciindu-se că această sancțiune se extinde și asupra fazei camerei preliminare, acesta fiind momentul de la care s-ar impune reluarea judecării cauzei.

Anterior analizării situației concrete deduse judecării în cauza de față, Curtea va face câteva referiri cu privire la cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 417/2019, prin care a fost chemată să se pronunțe asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul României pe de o parte și Înalta Curte de Casație și Justiție pe de altă parte, generat de neconstituirea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a completurilor de judecată specializate pentru

judicarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, contrar celor prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2003.

Totodată, la acest moment, Curtea relevă că cele statuate de Curtea Constituțională, care a fost chemată să analizeze situația existentă la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție în privința completurilor specializate, sunt aplicabile deopotrivă și pentru restul instanțelor din România, aspect care rezultă fără echivoc din Decizia ÎCCJ nr. 11/2020. Această mențiune se impune a fi făcută având în vedere că în practica judiciară există și opinia potrivit căreia Decizia nr. 417/2019 nu se aplică atunci când se analizează compunerea completurilor investite la nivelul celorlalte instanțe să judece infracțiuni prevăzute de Legea nr. 78/2000.

Prin decizia nr. 11/2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea Curții de Apel Alba Iulia, Secția penală, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept:

"1. În interpretarea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, se poate considera că judecătorul de la instanța de fond care, anterior, a fost desemnat titular al unui complet specializat pentru judecarea cauzelor de corupție, iar ulterior colegiul de conducere al instanței nu l-a desemnat într-un complet specializat este competent să judece cauze de corupție repartizate în perioada în care nu a fost desemnat prin hotărârea colegiului de conducere ca titular al unui complet specializat, în condițiile în care, în perioada respectivă, niciun complet al secției penale a instanței respective nu a fost desemnat pentru a judeca cauze de corupție?

2. În ipoteza unui răspuns negativ, care este sancțiunea în acest caz, nulitatea relativă sau nulitatea absolută?"

În considerentele deciziei Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat printre altele că instanța de trimitere solicită formal o interpretare a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, după care a constatat următoarele:

"Or, textul de lege respectiv - care prevede că „pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate” este suficient de clar, mai ales în condițiile în care Curtea Constituțională a României a pronunțat Decizia nr. 417 din 3 iulie 2019 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul României, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 10 octombrie 2019, în care s-a examinat pe larg și s-a pronunțat atât cu privire la noțiunea de „complet specializat”, cât și cu privire la noțiunea de „judecător specializat”, ambele cu referire la judecarea, în primă instanță, a cauzelor prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.”

Revenind la Decizia nr. 417/2019, Curtea constată ca fiind deosebit de relevante cele statuate prin paragrafele 146 și 147, care vor fi redată în continuare:

„146. Analizând cadrul legislativ reprezentat de Legea nr. 78/2000, Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, și Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, Curtea constată că nicio prevedere a acestora nu consacră specializarea de drept a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție în materia judecării infracțiunilor de corupție, din contră, prevăzând că se constituie completuri specializate rezulta o obligație corelativă de determinare a specializării și de specializare a acestora/a unora dintre aceștia. Curtea nu exclude ca toți judecătorii, prin prisma experienței lor profesionale/formării profesionale, să fie specializați în această materie, însă acest aspect trebuie determinat și constatat ca atare, neexistând o prezumție simplă în sensul că aceștia sunt specializați. Din contră, din declarația legii, rezultă că judecătorul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este de plano specializat, pentru că altfel textul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 nu ar fi avut sens. Or, orice normă juridică se interpretează în sensul de a produce efecte juridice (a se vedea Decizia nr. 683 din 27 iunie 2012, pct. 6, sau Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, paragraful 21). Revenea Consiliului Superior al Magistraturii obligația de a institui criterii pentru determinarea specializării și de a derula procedura de stabilire a specializării în vederea constituirii completurilor

specializate, potrivit legii. Prin urmare, Curtea identifică două etape pentru punerea în aplicare a art. 29 din Legea nr. 78/2000, respectiv (i) stabilirea criteriilor și procedurii de determinare a specializării și (ii) constituirea completurilor specializate din judecători specializați. Având în vedere aceste cerințe și pentru a da valoare completă transunerii în legislația națională a Convenției penale privind corupția, se impune nu doar constituirea la nivel formal a completurilor specializate, ci și realizarea scopului prevăzut de art. 20 din Convenție, respectiv asigurarea exercitării atribuțiilor în combaterea corupției „în mod eficace”. Acest fapt presupune obligativitatea stabilirii unui număr limitat de completuri așa încât să se asigure soluționarea cauzelor în condiții optime de timp și calitate, nicidecum desemnarea formală a tuturor completurilor sau a tuturor judecătorilor din materie penală în aceste completuri.

147. În aceste condiții, Curtea reține că chiar dacă toți judecătorii Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție ar putea fi considerați, prin parcurgerea primei etape antereferate, ca fiind specializați în materia infracțiunilor reglementate de Legea nr. 78/2000 și ar putea intra, astfel, în compunerea completurilor specializate, în primă instanță, având, așadar, aptitudinea profesională de a judeca infracțiuni reglementate de Legea nr. 78/2000, nu înseamnă, totuși, că toate completurile în care aceștia sunt desemnați au și competența de a judeca infracțiunile antereferate. Din contră, legea este foarte clară în sensul că trebuie constituite completurile specializate care să judece în materia infracțiunilor reglementate de Legea nr. 78/2000. Faptul că toți judecătorii sunt specializați nu înseamnă decât că alegerea componenței completurilor se va face dintre toți aceștia. Însă, posibilitatea abstractă a judecătorului de a face parte din completurile specializate și constituirea acestora, prin actul Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, sunt două chestiuni distincte, dar complementare, iar lipsa constituirii completurilor specializate nu poate fi acoperită de un argument paliativ în sensul că infracțiunea reglementată de Legea nr. 78/2000 a fost judecată de un complet cu competență generală compus din judecători care ar fi putut face parte dintr-un complet specializat, care nu a fost constituit până în anul 2019.”

Rezultă fără echivoc din cele expuse anterior că în viziunea Curții Constituționale constituirea unui complet specializat comportă două componente: un judecător specializat pe domeniul respectiv și constituirea formală a completurilor specializate, ambele condiții fiind necesare pentru a se reține respectarea dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000. Neîndeplinirea uneia dintre condiții cu privire la completul investit să soluționeze infracțiuni de corupție, ridică probleme din perspectiva compunerii completului, iar sancțiunea care intervine este nulitatea absolută potrivit art. 281 alin. 1 lit. a) Cod procedură penală.

În cauza dedusă judecății se invocă de către apărare că nu au fost respectate dispozițiile art. 29 din Legea nr. 78/2000 în privința completului VI FNCP, investit aleatoriu cu soluționarea cauzei, respectiv faptul că acest complet nu era desemnat ca fiind specializat în judecarea infracțiunilor de corupție.

Curtea constată că apărarea a făcut o expunere corectă a situației dosarului din perspectiva completului investit cu soluționarea sa și a judecătorilor care au intrat în compunerea acestuia începând cu data de 5 iulie 2016, când a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj, sub nr. 2537/117/2016, și până la pronunțarea hotărârii apelate.

Repartizarea cauzei s-a făcut aleatoriu la data de 05 iulie 2016 completului VI FNCP al cărui titular era la acel moment doamna judecător Ioana Nora Boiciuc. În această compunere s-a soluționat camera preliminară și s-a derulat judecata până în luna aprilie 2019, când, din motive medicale, judecătorul cauzei a intrat în concediu medical prelungit.

Prin hotărârea Colegiului de Conducere a Tribunalului Cluj nr. 9/30 mai 2019 s-a dispus preluarea dosarelor aferente completului VI FNCP (titular d-na judecător Ioana Nora Boiciuc aflată în concediu medical) de către domnul judecător Mihai Gîlcă, delegat în cadrul acestei instanțe în perioada 1 iunie – 1 decembrie 2019.

Ulterior, prin Hotărârea nr. 18/19 decembrie 2019 a Colegiului de Conducere al Tribunalului Cluj, s-a stabilit că noul titular al completului de judecată VI FNCP va fi domnul judecător Ghica Mihai. Primul termen de judecată la care a participat domnul judecător a fost în data de 06 februarie 2020, judecata finalizându-se de acest complet în această compunere prin pronunțarea sentinței penale nr. 41/24 februarie 2022, apelată în cauză.

Din cele expuse anterior, reiese faptul că de la înregistrarea cauzei pe rolul Tribunalului Cluj au intervenit modificări referitoare la completul de judecată investit cu soluționarea cauzei din perspectiva

judcătorilor care au intrat în componerea acestuia (trei judecători, la care se adaugă cei care ocazional au intrat de pe lista de permanență).

Însă, Curtea constată că situația completului VI FNCP nu s-a modificat doar din perspectiva judecătorilor desemnați, ci și din perspectiva constituirii acestuia ca și complet specializat în judecarea cauzelor prevăzute de Legea nr. 78/2000.

Din adresa nr. 2815/03.09.2022, emisă de Tribunalul Cluj la solicitarea Curții de Apel, reies următoarele aspecte în legătură cu situația specializării completului VI FNCP:

„În ceea ce privește specializarea completului VI FNCP pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000, precizăm că pentru perioada 2014-2018, hotărârile colegiului de conducere nu menționează complete specializate pentru judecarea cauzelor de corupție și nici nu există decizii ale președintelui instanței în acest sens.

Prin ordinul nr. 1539 din 5 iulie 2019 președintele Tribunalului Cluj înființează la propunerea colegiului de conducere, în conformitate cu dispozițiile art. 9 rap. la art. 7 alin. 1 lit. f din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 1375/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii în cadrul Secției penale, 9 completuri specializate pentru soluționarea cauzelor de corupție printre care și VI FNCP al cărui titular este domnul judecător Mihai Ghica.

Prin hotărârea Colegiului de Conducere al Tribunalului Cluj nr. 18 din 19 decembrie 2019 se stabilește ca judecarea cauzelor de corupție să se realizeze pentru anul 2020 de 10 completuri, printre care și VI FNCP al cărui titular este domnul judecător Mihai Ghica, cu mențiunea că unul dintre acestea este suspendat, respectiv VII FNCP, iar pentru completul IX FNCP, neavând un judecător titular, intrau judecătorii de pe lista de permanență.

Prin Hotărârea Colegiului de Conducere al Tribunalului Cluj nr. 26 din 16 decembrie 2020 se stabilește ca judecarea cauzelor de corupție să se realizeze pentru anul 2021 de 10 completuri printre care și VI FNCP al cărui titular este domnul judecător Mihai Ghica.

Prin Hotărârea Colegiului de Conducere al Tribunalului Cluj nr. 24 din 20 decembrie 2021 se stabilește ca judecarea cauzelor de corupție să se realizeze pentru anul 2022, de 10 completuri, printre care și VI FNCP al cărui titular este domnul judecător Mihai Ghica.”

Raportat la conținutul adresei menționate, confirmat și de hotărârile Colegiului de Conducere al Tribunalului Cluj comunicate la prezentul dosar în copie (vol. II, III, IV, până la fila 230, ds. CA), reiese astfel faptul că, începând cu data de 5 iulie 2019, completul VI FNCP a fost constituit ca și complet specializat în judecarea infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000 și a păstrat această specializare până la momentul la care a fost pronunțată sentința penală nr. 41 din data de 24 februarie 2022.

Rezumând cele expuse anterior rezultă următoarele cu privire la judecarea prezentei cauzei în primă instanță:

- în intervalul 5 iulie 2016 – 4 iulie 2019, cauza a fost judecată de completul VI FNCP, care nu a fost constituit din punct de vedere formal ca și complet specializat în judecarea infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000;

- în intervalul 5 iulie 2019 – 24 februarie 2022 cauza a fost judecată de completul VI FNCP, care a fost constituit din punct de vedere formal ca și complet specializat în judecarea infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000, având doi judecători titulari: în perioada 1 iunie 2019 – 1 decembrie 2019 domnul judecător Mihai Gîlcă, în perioada 16.12.2019 - 24 februarie 2022 domnul judecător Mihai Ștefan Ghica.

Curtea reține că în situația în care sentința apelată ar fi fost pronunțată anterior datei la care completul de judecată VI FNCP a fost constituit ca și complet specializat în judecarea infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000, prin raportare la cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 417/2019 și prin decizia nr. 685/2018, se impunea constatarea încălcării prevederilor legii referitoare la compunerea completului de judecată, care atrage sancțiunea nulității absolute a hotărârii pronunțate și a întregii proceduri de judecată.

Însă din actele dosarului reiese cu claritate că sentința penală apelată a fost pronunțată ulterior datei la care completul de judecată VI FNCP a fost constituit ca și complet specializat și după un interval de timp considerabil de timp în care judecata în primă instanță s-a realizat cu respectarea principiilor continuității și nemijlocirii de judecătorul care a pronunțat hotărârea.

Altfel spus, hotărârea a fost pronunțată în urma derulării judecății în primă instanță în intervalul cuprins între data de 1 decembrie 2020 și 24 februarie 2022, de către domnul judecător Mihai Ștefan

Ghica, care făcea parte din completul VI FNCP constituit ca și complet specializat pentru cauze de corupție în toată perioada menționată.

Curtea constată că este nefondată susținerea apărătorilor inculpatului Cherecheș Cătălin în sensul că nu prezintă nicio relevanță faptul că de la un anumit moment al derulării judecății completul VI FNCP a fost specializat. Această susținere ar putea fi fondată doar dacă sentința ar fi fost pronunțată imediat după preluarea completului de către ultimul titular desemnat, respectiv de către domnul judecător Mihai Stefan Ghica, în baza probelor administrate de judecătorul care nu făcea parte din completul specializat în sensul art. 29 din Legea nr. 78/2000.

Curtea admite că din această perspectivă se impune efectuarea analizei asupra procedurii de judecată derulate de către judecătorul care a pronunțat hotărârea apelată. De altfel, cu ocazia acordării cuvântului în dezbateri judiciare, apărătorul inculpatului a punctat mai multe aspecte în acest sens, pentru a demonstra, în esență, că judecătorul specializat a respins mai multe cereri în probațiune cu motivarea că au fost analizate deja de judecătorul care nu făcea parte din completul specializat.

Înainte de a analiza punctual aspectele invocate de apărătorul inculpatului în această privință, Curtea constată că în hotărârea apelată au fost redacte actele de procedură și mijloacele de probă efectuate/relese de completul de judecată VI FNCP în noua compunere, respectiv:

„Volumul VIII din dosarul instanței: răspunsul nr. 1875709/03.03.2019 emis M.A.I. – D.G.P.I. din care rezultă că nu a colaborat cu a existat o colaborare cu D.N.A. în cursul urmăririi penale în prezenta cauză (f. 30, vol. VIII d.i.); răspunsul din data de 04.03.2012 emis de P.Î.C.C.J. – D.N.A. referitor la faptul că S.R.I. nu a pus în executare mandatele de supraveghere tehnică în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A., nu există corespondență între D.N.A. și S.R.I. – D.J.I. Cluj, D.G.P.I. – S.J.P.I. Maramureș, D.G.P.I. – D.J.I. Maramureș, netransmiterea unor note de informare cu caracter clasificat sau neclasificat în prezenta cauză de către S.R.I. sau D.G.P.I., respectiv existența unei corespondențe clasificate între D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj și S.R.I. – D.J.I. Maramureș cu privire la dosarul de urmărire penală nr. 256/P/2015 al D.N.A. (f. 32, vol. VIII d.i.); declarația martorei Pop Carmen Ecaterina din data de 09.03.2020 (f. 45-47, vol. VIII d.i.); declarația martorului Niculae Mircea din data de 09.03.2020 (f. 48-49, vol. VIII d.i.); declarația martorului Mureșan Lia Augustin din data de 09.03.2020 (f. 50-51, vol. VIII d.i.); corespondența D.N.A.-Serviciul Teritorial Cluj – S.R.I. declasificată de către D.N.A. (f. 80-83, vol. VIII d.i.); corespondența S.R.I. – D.N.A.-Serviciul Teritorial Cluj, declasificată de către S.R.I. (f. 84-88, vol. VIII d.i.); hotărârea nr. 18/19.12.2019 a Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj referitoare, printre altele, la completurile specializate în soluționare cauzelor de corupție (f. 90-95, vol. VIII d.i.); declarația martorei Rusu Adriana Ioana din 02.06.2020 (f. 114-115, vol. VIII d.i.); declarația martorului Șpan Cristian din 02.06.2020 (f. 116-119, vol. VIII d.i.); răspunsul D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj privind colaborarea cu S.R.I. și raporturile cu martorul denunțator Șpan Cristian (f. 155-156, vol. VIII d.i.); declarația martorului Onciu Ioan Gheorghe din 11.06.2020 (f. 158-159, vol. VIII d.i.); declarația martorului Orha Claudiu Aurelian din 11.06.2020 (f. 160-161, vol. VIII d.i.); declarația martorei Czigler Erika Gabriela din 29.06.2020 (f. 185-186, vol. VIII d.i.); declarația martorului Creț Florin Nicolae din 29.06.2020 (f. 187-188, vol. VIII d.i.); declarația martorei Sabou-Hruban Antonela Meda din 29.06.2020 (f. 189-190, vol. VIII d.i.); declarația martorei Somay Anamaria din 29.06.2020 (f. 191-193, vol. VIII d.i.).

Volumul IX din dosarul instanței: declarația martorului Viman Vasile din data de 08.09.2020 (f. 54-55, vol. IX d.i.); declarația martorului Leonte Radu Traian din data de 08.09.2020 (f. 56, vol. IX d.i.); declarația martorului Bala Liviu din data de 08.09.2020 (f. 57-60, vol. IX d.i.); declarația expertului criminalist Mureșan Mihai Florin din data de 01.10.2020 (f. 105-108, vol. IX d.i.); declarația martorului Tocaciu Ștefan Mircea din data de 01.10.2020 (f. 109-110, vol. IX d.i.); declarația martorului Iglea Alin Liviu din data de 01.10.2020 (f. 11, vol. IX d.i.); declarația martorului Corui Vasile Mihai din data de 01.10.2020 (f. 112-113, vol. IX d.i.); declarația martorului Toma Dorin din data de 01.10.2020 (f. 114-115, vol. IX d.i.); declarația martorului Darida Gheorghe Florin din data de 01.10.2020 (f. 116, vol. IX d.i.); procesul-verbal de efectuare a percheziției informatice asupra telefonului mobil marca Apple, model iPhone 5S, seria IMEI 352018068365358 (f. 170-172, vol. IX d.i.).

Volumul X din dosarul instanței: declarația martorului Bud Viorel din data de 19.10.2020 (f. 93, vol. X d.i.); declarația martorului Codoban Claudiu din data de 19.10.2020 (f. 44, vol. X d.i.); declarația martorului Lung Mihai Anton din data de 19.10.2020 (f. 45-46, vol. X d.i.).

Volumul XI din dosarul instanței: declarația martorului Baban Vasile Cătălin din data de 07.12.2020 (f. 28-29, vol. XI d.i.); declarația martorului Tepei Alexandru din 07.12.2020 (f. 30-31, vol. XI d.i.); declarația martorului Velea Flaviu Vlad din 07.12.2020 (f. 32-33, vol. XI d.i.); declarația martorului Leșe Flaviu Teofil din 07.12.2020 (f. 34-36, vol. XI d.i.); declarația martorului Bodea Ioan din 11.01.2021 (f. 94-95, vol. XI d.i.); declarația martorului Petric Horia Vasile din 11.01.2021 (f. 96, vol. XI d.i.); declarația martorului Dăncuș Ioan Doru din 11.01.2021 (f. 97-98, vol. XI d.i.); declarația martorului Deac Vasile din 25.01.2021 (f. 179-180, vol. XI d.i.); declarația martorei Bancoș Alexandrina Sonia Nicoleta din 25.01.2021 (f. 181, vol. XI d.i.); declarația martorei Duruș (fostă Popovici) Georgiana din 25.01.2021 (f. 182-183, vol. XI d.i.).

Volumul XII din dosarul instanței: declarația martorului Tolaș Radu din 25.02.2021 (f. 18-19, vol. XII d.i.), copia fișei de cazier judiciar a martorului denunțator Șpan Cristian (f. 30, vol. XII d.i.), ordonanța de clasare din 16.07.2019 emisă în dosarul nr. 88/P/2018 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj (f. 33, vol. XII d.i.), înscrisuri medicale depuse de inculpat, declarația martorului Baltă Ioan din data de 17.03.2021 (f. 71-73, vol. XII d.i.), declarația martorului Zoicaș Marcel din data de 17.03.2021 (f. 74-76, vol. XII d.i.), încheierea penală nr. 408/01.02.2018 emisă în dosarul nr. 11002/182/2017 de către Judecătoria Baia Mare (f. 78-80, vol. XII d.i.), copii ale procesului-verbal de redare a înregistrărilor din dosarul nr. 12/P/2013 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj (f. 119-133, vol. XII d.i.), comunicările scrise prin intermediul aplicației whatsapp purtate de inculpat cu martorul Șpan, puse la dispoziția instanței de către inculpat în cursul judecății (f. 134-138, vol. XII d.i.), declarația inculpatului Cherecheș Cătălin dată la data de 27-28.04.2021 (f. 139-149, vol. XII d.i.), sentința penală nr. 38/07.02.2019 a Tribunalului Cluj – Secția penală (f. 161-170, vol. XII d.i.), decizia penală nr. 1253/A/03.11.2020 a Curții de Apel Cluj (f. 171-185, vol. XII d.i.), adresa înregistrată la dosarul cauzei la data de 11.05.2021, prin care Judecătoria Baia Mare – Secția penală a înaintat Tribunalului Cluj fișele dosarelor penale în care au fost dispuse soluții față de Șpan Cristian (f. 186-191, vol. XII d.i.), ordonanța din data de 31.05.2018 emisă în dosarul nr. 2380/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare (f. 193-198, vol. XII d.i.), încheierea penală nr. 408/01.02.2018 a Judecătoriei Baia Mare pronunțată în dosarul nr. 11002/182/2017 (f. 199-202, vol. XII d.i.), ordonanța din data de 23.10.2017 emisă în dosarul nr. 2380/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare (f. 203-205, vol. XII d.i.), copia procesului-verbal de certificare a înregistrărilor întocmit la data de 02.09.2013 în dosarul nr. 12/P/2013 al P.Î.C.C.J. – D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj, copie înaintată de la dosarul nr. 1931/100/2018/a1 al Curții de Apel Cluj – Secția penală și de Minori (f. 207-250, vol. XII d.i.).

Volumul XIII din dosarul instanței: La data de 14.05.2021, înainte de dezbateri, inculpatul, prin avocat ales, a înaintat o notă probatorie cuprinzând nota informativă nr. 21330/13.05.2021 referitoare la datoriile în sumă de 398.279,32 lei ale Asociației Sportive Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare, prin Șpan Cristian, către Municipiul Baia Mare (f. 145-146 vol. XIII d.i.), o notificare adresată de Tocaciu Ștefan Mircea inculpatului Cherecheș Cătălin datată 18.12.2017 privind suma de 30.000 lei (f. 147 vol. XIII d.i.), o chitanță datată 26.05.2020 emisă de Tocaciu Ștefan Mircea (f. 148 vol. XIII d.i.). Totodată, s-au depus copii ale unor înscrisuri din dosarul nr. 1931/100/2018 al Tribunalului Maramureș – f. 149-154 vol. XIII d.i., un rechizitoriu emis în dosarul nr. 92/P/2020 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj (f. 155-159 vol. XIII d.i.), ordonanța de autorizare colaborator cu identitate reală și procese-verbale de certificare a înregistrărilor emise în alte dosare, încheierea Curții de Apel București din 03.06.2020 emisă în dosarul nr. 1750/2/2014*, încheierea penală din 10.02.2021 emisă de Tribunalul Cluj – Secția penală în dosarul nr. 1127/117/2020/a1 (f. 160-208, vol. XIII d.i.).

Totodată au fost redată și cererile în probațiune respinse:

„- efectuarea unei cercetări la fața locului pentru a lămuri modul de utilizare a anexei biroului primarului, respectiv modul de realizare a accesului la această anexă (nu se putea stabili prin cercetare la fața locului modul în care era folosită anexa la data de 26.04.2016, respectiv dacă accesul se realiza efectiv doar din biroul primarului);

- cererea de confruntare a inculpatului și a denunțatorului (la momentul solicitării confruntării, inculpatul se prevala de dreptul la tăcere, singurele declarații fiind cele din fața judecătorului de drepturi și libertăți cu ocazia soluționării propunerilor privind măsurile preventive din cursul urmăririi penale);

- cererea de efectuare a unei expertize tehnice judiciare care să cuprindă transcrierile înregistrărilor audio și obiectivele stabilite de instanță pentru efectuarea expertizei criminalistice – obiectivele au făcut obiectul expertizei criminalistice;

- cererea de emitere a adresei către D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj pentru a înainta procesele-verbale nr. S93/25.04.2016 și S94/26.04.2016 privind individualizarea mijloacelor speciale de supraveghere (încheierea penală din data de 18.01.2018 și încheierea din data de 06.02.2020);

- cererea de emitere a unei adrese către D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj prin care să se comunice Registrul R6 privind evidența metodelor de supraveghere și cercetare și a proceselor-verbale menționate anterior (încheierea penală din data de 18.01.2018 și încheierea din data de 06.02.2020);

- cererea de audiere în calitate de martori a numiților Satmari Ioan, Filip Cosmin, a procurorului de caz Vasile Ionuț și a numitului Baias Horațiu (conform susținerilor șef al serviciului tehnic al D.N.A.) – încheierea din 20.03.2019;

- cererea de efectuare a unei adrese către INEC privind existența unui protocol întocmit între D.N.A. și I.N.E.C. – întrucât expertiza criminalistică a fost dispusă de către instanță în faza judecătii, iar nu de către D.N.A, cererea nefiind utilă soluționării cauzei (încheierea din data de 06.02.2020);

- cererea de declasificare și înaintare la dosar a borderourilor de poștă militară întocmite de către S.R.I. cu privire la notele de redare a înregistrărilor efectuate de martorul denunțator, ca neutile soluționării cauzei (încheierea din 11.06.2020) – mijlocul de probă este reprezentat de însăși înregistrarea efectuată de către martorul-denunțator, iar nu procesul-verbal de redare întocmit de către organul judiciar, astfel notele de redare întocmite de S.R.I. pe baza înregistrărilor efectuate de martor nu au relevanță, deoarece ele au fost ulterioare înregistrărilor efectuate de martor, iar procesele-verbale întocmite de organele judiciare în baza acestor note de redare nu constituie mijloace de probă, conform legii.”

Au fost expuse și alte cereri, excepții sau aspecte prealabile soluționate în cursul judecătii:

„- cererea de excludere ca nelegale a înregistrărilor realizate cu telefonul mobil de către martorul Șpan Cristian a fost respinsă pentru considerentele care se regăsesc în cadrul încheierii din data de 06.02.2020;

- instanța a admis solicitarea apărării de a se comunica instanței dacă a existat colaborare între Serviciul Român de informații sau M.A.I. – Direcția Generală de Protecție internă și Direcția Națională Anticorupție în prezenta cauză în cursul urmăririi penale, în baza protocolului de colaborare – în acest sens a fost solicitată corespondența dintre cele două autorități (încheierea din data de 06.02.2020);

- referitor la cererea de audiere a expertului recomandat de inculpat, prin încheierea din data de 06.02.2020 instanța a pus în vedere inculpatului ca până la finalizarea cercetării judecătorești să asigure prezența expertului (aflat pe teritoriul Statelor Unite ale Americii) la instanță; expertul recomandat de inculpat nu s-a prezentat, apărarea precizând că nu se poate prezenta din considerente legate de pandemia de coronavirus;

- cererea de audiere a expertului criminalist a fost încuviințată, expertul fiind audiat;

- s-a constatat imposibilitatea de reaudiere în noua compunere a completului de judecată a martorului Florescu Claudiu Dan, decedat în cursul procesului.”

Primul aspect invocat cu ocazia acordării cuvântului în dezbateri, în limitele stabilite prin încheierea din data de 23 septembrie 2022 a fost cel referitor la faptul că la primul termen de judecată fixat după preluarea cauzei de către noul judecător nu s-a citit actul de sesizare al instanței, respectiv rechizitoriul emis de DNA – Serviciul Teritorial Cluj, în dosar nr. 256/P/2015 al PICCJ – DNA - Serviciul Teritorial Cluj.

Un alt aspect invocat de apărătorul inculpatului se referă la faptul că în încheierea de ședință din data de 06 februarie 2020, judecătorul a arătat că menține celelalte probe care au fost administrate și a adăugat că este foarte important să ne raportăm la încheierea din 14.06.2017, prin care s-a stabilit expertiza.

Curtea constată că în încheierea din data de 6 februarie 2020 judecătorul cauzei a consemnat următoarele:

Critica cu privire la împrejurarea că, urmare a modificării completului de judecată, nu s-a dat din nou citire actului de sesizare al instanței și nu i-au fost aduse la cunoștință inculpatului drepturile sale procesuale este vădit nefondată, tendențioasă și lipsită de orice suport legal.

Conform art.374 alin.1 C.proc.pen. *la primul termen de judecată la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată, președintele dispune ca greșierul să dea citire actului prin care s-a dispus trimiterea în judecată ori, după caz, a celui prin care s-a dispus începerea judecării sau să facă o prezentare succintă a acestuia.*

În alin. 2 al aceluiași articol se învederează că *președintele explică inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce, îl încunoștințează pe inculpat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări coaculpaților, persoanei vătămăte, celorlalte părți, martorilor, experților și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că e necesar.*

Prin citirea actului de sesizare, acuzarea devine publică, fiind stabilite totodată și limitele judecării. În același timp, la acest moment se poate aprecia că dosarul se află în stare de judecată.

Citirea actului de sesizare nu marchează începutul cercetării judecătorești, ci se situează anterior acestui moment, rolul său fiind de a asigura, încă de la debutul fazei de judecată, cunoașterea și expunerea în public a acuzațiilor aduse-a se vedea în acest sens deciziile CCR 750/2016 și 301/2017.

La momentul citirii actului de sesizare, după ce inculpatului i s-a explicat în ce constă învinuirea, după ce inculpatul este încunoștințat cu privire la drepturile sale, acestuia i se aduce la cunoștință și faptul că, pentru anumite infracțiuni, poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți și de persoana vătămăta, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i se la cunoștință disp. art.396 alin.10 C.proc.pen. - art.374 alin.4 C.proc.pen.

Este astfel evidentă voința legiuitorului ca acest moment procesual să fie unic și să aibă loc la începutul fazei de judecată.

Dacă s-ar interpreta dispozițiile legale mai sus amintite în maniera învederată de apărare și la orice modificare a completului de judecată s-ar proceda la o nouă citire a actului de sesizare, s-ar încălca flagrant celeritatea și stabilirea adevărului în cauzele penale, încălcându-se, totodată, și dreptul părților de a fi soluționate cauzele într-un termen rezonabil.

Impunerea prin lege a unor exigențe, cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale pentru valorificarea de către titular a dreptului lui subiectiv, are o indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite constând în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept

Prin intermediul lor se asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire. Având dezlegarea constituțională să procedeze ca atare, legiuitorul trebuie să fie preocupat ca exigențele astfel instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu antreneze o restrângere excesivă a exercițiului vreunui drept, de natură să pună sub semnul întrebării însăși existența acestuia (a se vedea în acest sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

Legiuitorul nu a sancționat cu nulitatea absolută nici împrejurarea în care nu s-ar da citire defel actului de sesizare, fiind vorba de o eventuală nulitate relativă care, în opinia noastră, nu produce nicio vătămăre drepturilor procesuale ale inculpatului căruia îi este comunicat actul de sesizare al instanței, luând astfel cunoștință de acuzațiile formulate împotriva sa încă de la debutul etapei de camera preliminară.

Cu atât mai mult, o nereiterare a acuzațiilor formulate împotriva inculpatului, generate de modificarea completului de judecată, nu are cum să aducă vreo atingere drepturilor sale procesuale.

„Instanța informează participanții că acest complet, respectiv VI FNCP a fost preluat de un alt judecător titular care va proceda la judecarea cauzei în continuare, urmând a se stabili la termenul de astăzi care sunt limitele probatorii, respectiv ce probe se impun a fi readministrate.

Față de aceste aspecte, din perspectiva principiilor care stau la baza procesului penal în etapa judecării, instanța solicită participanților să expună un punct de vedere cu privire la probele deja administrate în fața instanței și a căror readministrare se solicită, precum și cu privire la excepții invocate sau orice alte probe în apărare.”

Curtea constată că în cuprinsul încheierii nu s-a consemnat că judecătorul menține probele care au fost administrate. Mențiunea că noul titular va proceda la judecarea cauzei în continuare, nu are conotația

dată de apărătorul inculpatului cu ocazia dezbaterilor orale, respectiv că noul titular va ține seama de probele administrate de judecătorul inițial investit cu soluționarea cauzei.

Dacă ar fi fost așa, la termenul de judecată din data de 6 februarie 2020, noul judecător nu ar fi pus în discuție limitele probatorii, respectiv ce probe se impun a fi administrate și nu ar fi adus la cunoștința părților că le solicită punctul de vedere și în privința oricăror alte probe în apărare. Acesta s-ar fi limitat să solicite participanților să precizeze dacă, în afara probelor administrate deja, au și alte cereri în probațiune.

Or, din conținutul încheierii reiese cu claritate că nu acesta a fost sensul discuțiilor purtate la termenul din data de 6 februarie 2020. Dimpotrivă, Curtea constată că reiese preocuparea judecătorului de a administra nemijlocit toată probațiunea testimonială, deși reprezentantul Parchetului a solicitat readministrarea doar a depozițiilor esențiale (pagina 9 din încheiere alineatele 2, 3).

Judecătorul nu a dat curs acestei solicitări și nici sugestiei Reprezentantului Parchetului în sensul că ar exista posibilitatea să lectureze depozițiile martorilor aflate la dosar. În această privință judecătorul cauzei a decis să readministreze întreaga probațiune testimonială administrată de judecătorul titular în etapa inițială a judecății. Nu s-a invocat la acel moment de către apărare că nu ar fi suficientă reaudierea martorilor audiați anterior și că s-ar impune suplimentarea probațiunii testimoniale, iar instanța să precizeze expres că se limitează doar la martorii încuviințați de către judecătorul inițial investit. Apărătorul inculpatului a solicitat cu acea ocazie să se dispună reaudierea tuturor martorilor audiați (pagina 2 ultimul alineat al încheierii), respectiv să nu se dea curs solicitării reprezentantului Parchetului ca noul judecător să decidă care sunt depozițiile esențiale dintre cele administrate deja, solicitare de care s-a ținut seama cu ocazia deliberării de către instanță, astfel cum rezultă din următorul paragraf al încheierii:

„Instanța apreciază referitor la audierile de martori solicitate în cauză că judecătorul este obligat, în virtutea jurisprudenței CEDO potrivit art. 6 privind echitatea procedurii și accesul la justiție, ca în situația în care se schimbă componența completului de judecată, să readministreze probațiunea esențială pentru soluționarea cauzei, dar esențială nu doar din perspectiva acuzării, ci și din perspectiva apărării, în raport cu apărările făcute, pentru că altfel este incident un dezechilibru în principiul egalității de arme (părțile nu trebuie să fie într-un vădit dezavantaj una față de cealaltă). Instanța apreciază că în raport de ce s-a discutat la acest moment procesual și văzând și pozițiile celor doi reprezentanți ai fiecărei poziții procesuale, că este utilă și suficientă readministrarea întregului probatoriu testimonial administrat de judecătorul titular în etapa inițială a judecății. Cauza se află în același ciclu procesual, completul fiind preluat de un alt judecător care este obligat să asigure oralitatea, contradictorialitatea, cât și nemijlocirea în administrarea probelor.”

Curtea constată că după dispunerea administrării nemijlocite a probațiunii testimoniale, judecătorul a analizat cererile în probațiune formulate oral și cele depuse de apărătorul inculpatului în data de 4 februarie 2020, respectiv:

- cererea de excludere a înregistrărilor realizate de către denunțatorul Span Cristian;
- cererea de efectuarea a unei percheziții informatice asupra telefonului marca iPhone, asupra laptop-ului marca Apple, precum și asupra stick-ului de memorie aparținând denunțatorului;
- Emiterea unei adrese către DNA – ST Cluj prin care să comunice la dosar procesele verbale nr. S93/25 aprilie 2016 și S94/26 aprilie 2016 privind individualizarea mijloacelor speciale de supraveghere dispuse în dosar, despre care se face mențiune la filele nr. 341-346 din vol.II de UP
- Emiterea unei adrese către DNA – ST Clu prin care să se comunice Registrul R6 conținând evidența privind metodele speciale de supraveghere și cercetare, precum și procesele verbale S93/25.04.2016 și S94/26.04.2016 (filele 103-14 vol. VII).
- Emiterea unor adrese către DNA ST Cluj, SRI, respectiv INEC și LIEC Cluj pentru a verifica dacă au existat sau există protocoale de cooperare instituțională și în caz afirmativ dacă prevederile acestora au fost valorificate în prezentul dosar din data de 17.12.2015 până în data de 29.03.2018.
- Emiterea unor adrese către DNA ST Cluj, SRI – DJI Cluj, SRL DJI Maramureș, DGPI – Serviciului Județean Maramureș și Direcția Generală de Protecție Internă – Serviciul de Protecție Internă Cluj, pentru a comunica anumite aspecte redată punctual cu privire la aplicarea Protocolului de cooperare încheiat în data de 04 februarie 2009 între PICCJ și SRI (filele 152-166).

Cu ocazia pronunțării asupra acestor cereri în probațiune, judecătorul a expus propriile argumente care în opinia sa justificau respingerea ca inadmisibilă a cererii de excludere a înregistrărilor realizate cu telefonul de către Span Cristian (expuse la fila 19 din cuprinsul încheierii din data de 06 februarie 2020), precum și respingerea ca inadmisibile a cererilor de efectuare a corespondenței cu instituțiile sus-menționate pentru verificarea legalității administrării probelor.

Judecătorul a apreciat, în esență, că legalitatea administrării probelor a fost tranșată de judecătorul de cameră preliminară, în această privință hotărârea având autoritate de lucru judecat.

Cu toate acestea, judecătorul a încuviințat o parte din cererile apărării vizând verificarea existenței unei imixtiuni a SRI în activitatea DNA cu ocazia efectuării cercetărilor penale, considerând important să clarifice acest aspect, care putea determina luarea sau nu în considerare a probelor rezultate cu ocazia evaluării materialului probator.

În acest sens, judecătorul cauzei a reținut următoarele:

„Pe de altă parte, instanța dorește să afle dacă probele care sunt la dosarul cauzei au fost rezultate din colaborarea dintre SRI și DNA în baza unui protocol sau nu și dacă mandatele de supraveghere tehnică au fost puse în executare de SRI. Demersul este unul relevant nu din perspectiva legalității (tranșată prin hotărâre judecătorească definitivă), ci din prisma evaluării probelor rezultate (în planul temeiniciei).

Instanța încuviințează adresele solicitate de apărare de a comunica dacă s-a pus în aplicare protocolul de colaborare între SRI și DNA, în ce formă s-a pus, dacă s-au făcut demersuri în acest dosar de punere în executare a vreunui mandat, nefiind însă o chestiune cu privire la competența organului de urmărire penală astfel cum a formulat apărarea, ci instanța a calificat această cerere ca pe o chestiune de fapt necesară pentru a lămuri un aspect pe care apărarea își ridică o mare parte din suspiciuni.”

Ceea ce este esențial la acest punct al analizei este că, din conținutul încheierii de ședință din data de 6 februarie 2020, dar și a încheierilor aferente termenelor următoare, rezultă că judecătorul care a pronunțat hotărârea în cauză și care făcea parte dintr-un complet specializat nu a folosit argumentele judecătorului „nespecializat” cu ocazia pronunțării asupra cererilor în probațiune, astfel cum s-a susținut de apărătorul inculpatului.

Curtea constată, de asemenea, că apărătorul inculpatului a susținut la termenul de judecată din data de 6 octombrie 2022 următoarele: *„Domnul judecător a arătat în încheierea de ședință că reaudiază martorii, dar doar martorii audiați pentru că aceștia au fost esențiali”*. Nicăieri în cuprinsul încheierii de ședință instanța nu a făcut o asemenea statuare, respectiv că martorii audiați sunt esențiali, fiind redat anterior paragraful în care judecătorul a expus motivele pentru care urmează să audieze toți martorii audiați anterior, refuzând să dea curs solicitării reprezentantului Parchetului de a selecta martorii ale căror depoziții ar fi esențiale.

O altă susținere a apărătorului inculpatului a fost în sensul că judecătorul necompetent a respins o serie de cereri, reiterate în fața judecătorului competent, dar le-a respins ca inadmisibile, cu motivarea că deja au fost soluționate. S-a arătat că la pagina 21 din încheierea de ședință s-a consemnat că toate cererile în probațiune vizând SRI vor fi respinse, fiind deja analizate.

Astfel cum s-a menționat anterior, nu au fost respinse în întregime ca inadmisibile cererile vizând activitatea SRI pentru că au fost deja soluționate de judecătorul de cameră preliminară, ci s-a făcut distincția între necesitatea administrării de probe pentru a se stabili legalitatea administrării anumitor mijloace de probă și necesitatea administrării acelorași probe din perspectiva temeiniciei, respectiv pentru a rezulta dacă acele mijloace de probă pot fi avute în vedere la stabilirea situației de fapt.

Cererile inculpatului vizând pretinsa imixtiune a SRI în activitatea de cercetare penală au fost admise din această ultimă perspectivă, în dispozitivul încheierii fiind consemnate următoarele:

„Încuviințează solicitarea apărătorului ales al inculpatului Cherecheș Cătălin de emitere a unor adrese pe seama DNA-Serviciul Teritorial Cluj, SRI – DJI Cluj, SRI- DJI Maramureș, DGPI- SJPI Maramureș, DGPI- SJPI Cluj, cu mențiunea de a comunica dacă în dosar penal nr. 256/P/2015 al DNA-Serviciul Teritorial Cluj s-a pus în aplicare protocolul de cooperare încheiat în data de 04.02.2009 între PICCJ și SRI, dacă SRI a întreprins vreun demers în dosarul penal nr. 256/P/2015, dacă SRI a pus în executare mandatele de supraveghere tehnică emise în dosar, precum și să pună la dispoziția instanței întreaga corespondență purtată între aceste instituții.”

Totodată, Curtea constată că apărătorul inculpatului a omis să precizeze că cererea de efectuare a percheziției informatice asupra telefonului denunțatorului Șpan Cristian a fost admisă de noul titular al cauzei prin încheierea de ședință din data de 08.09.2020 (fila 16 vol.IX), deși judecătorul inițial investit a respins această cerere prin încheierea din data de 18 ianuarie 2018 (pagina 9 a încheierii, fila 50 volumul IV). Acest aspect infirmă susținerea domnului avocat în sensul că judecătorul specializat s-a simțit oarecum legat de ceea ce a statuat judecătorul nespecializat.

Curtea reține că doar în situația în care cererile în probațiune ar fi fost respinse cu motivarea că au fost respinse în mod legal și temeinic de către judecătorul inițial investit, se putea pune problema în sensul indicat de apărare.

O altă susținere a apărării este în sensul că s-au strecurat deliberări ale judecătorului nespecializat în deliberarea judecătorului specializat. Aprecierea judecătorului de fond în sensul că nu se mai poate analiza legalitatea administrării probelor în faza de urmărire penală după încheierea procedurii în cameră preliminară, nu echivalează cu însușirea de către acesta a argumentelor expuse de judecătorul de cameră preliminară cu ocazia respingerii cererilor și excepțiilor. Nu s-a făcut mențiunea de către instanța de fond în sensul că cererile și excepțiile vizând legalitatea probelor au fost corect respinse și că își însușește raționamentul judecătorului de cameră preliminară, ci că din punct de vedere procedural în opinia sa nu mai este posibilă o asemenea analiză în cursul judecății.

În plus, Curtea constată că apărarea a avut cunoștință încă din data de 13 decembrie 2019 că în cauză va fi desemnat un alt judecător, aspect care a fost consemnat în încheierea de ședință de la acel termen de judecată (fila 102 vol.VII).

În acest context, pentru primul termen de judecată din data de 06 februarie 2020, au fost depuse în scris la dosar cererile în probațiune considerate relevante de apărare, acestea fiind puse în discuție astfel cum s-a menționat anterior și analizate de judecătorul nou investit, care a dispus asupra lor.

În privința probațiunii testimoniale, Curtea constată că, ulterior readministrării acesteia, apărarea nu a învederat că solicită suplimentarea acesteia, deoarece judecătorul inițial investit ar fi respins în mod nejustificat audierea anumitor martori.

Curtea reține însă că raportul de expertiză sau înscrisurile comunicate la dosar de diferite instituții nu emană de la instanța de judecată pentru a aprecia că sunt afectate de nulitatea absolută determinată de nelegala compunere a completului.

De altfel, se pare că în acest sens s-a apreciat și de către apărare la momentul februarie 2020, când nu s-a invocat nulitatea absolută a raportului de expertiză cu motivarea că expertiza ar fi fost dispusă de un complet nespecializat, ci s-au invocat anumite aspecte care vizau modul de îndeplinire de către *expert*, a sarcinilor trasate de judecător, susținându-se că a existat o imixtiune a SRI în activitatea acestuia urmare a existenței unor protocoale între SRI pe de o parte și INEC/LIEC Cluj pe de altă parte.

Din această perspectivă putea fi pusă în discuție valoarea probatorie a raportului de expertiză pentru că aspectele invocate vizau emitentul acestuia, respectiv instituția din care făcea parte expertul criminalist. În plus, la solicitarea apărării, judecătorul nou investit a încuviințat audierea expertului desemnat de instanță, precum și a expertului parte pentru a da lămuririle necesare.

Concluzionând, Curtea constată că, în ceea ce privește judecarea cauzei în primă instanță de către judecătorul care a pronunțat sentința penală nr. 41/24.02.2022, apelată în prezenta cauză, nu este incidentă sancțiunea nulității absolute care să justifice trimiterea cauzei în rejudecare.

Sentința a fost pronunțată de un judecător care a făcut parte dintr-un complet specializat, așa cum rezultă din înscrisurile emise de Tribunalul Cluj (înaintate la dosarul Curții la care am făcut referire deja), în urma derulării judecății în primă instanță în intervalul 01 februarie 2020- 17 mai 2021, când s-a acordat cuvântul în dezbateri judiciare, cu respectarea principiilor continuității, nemijlocirii, precum și cu respectarea dreptului la apărare al inculpatului.

Altfel spus, atât timp cât judecarea cauzei în primă instanță s-a realizat de un complet specializat, fiind respectate dispozițiile art. 29 din Legea nr. 78/2000, nu există niciun temei legal pentru a se dispune trimiterea cauzei în rejudecare.

Această concluzie pare evidentă raportat la conținutul dosarului nr. 2537/117/2016 al Tribunalului Cluj, însă Curtea a procedat la analizarea detaliată a susținerilor apărării în sensul că judecătorul care a făcut parte din completul specializat s-a întemeiat la pronunțarea hotărârii pe mijloacele de probă administrate de judecătorul nespecializat. Dacă aceste susțineri s-ar fi confirmat ar fi

putut genera consecința expusă de apărătorul inculpatului, respectiv ar fi impus constatarea nulității absolute a hotărârii pronunțate și implicit a întregii proceduri derulate în primă instanță, urmată de trimiterea cauzei în rejudecare.

Curtea constată că în motivele de apel s-a susținut de către apărare că în situații similare, în care motivul de apel a fost același, toate soluțiile pronunțate de instanțele de apel au fost în sensul desființării sentinței ca fiind nulă absolut și al trimiterii cauzei în rejudecare.

Au fost enumerate 14 hotărâri, dintre care primele 4 au fost pronunțate de către completul de 5 judecători al ÎCCJ și despre care s-a afirmat că sunt deosebit de relevante.

Curtea constată că doar în aparență acele hotărâri se referă la situații similare. Deciziile au fost identificate de documentaristul instanței și au fost puse la dispoziția completului de apel, fiind atașate la dosar, respectiv: decizia nr. 256/06 noiembrie 2019, decizia nr. 241/21 octombrie 2019, decizia nr. 88/16 iunie 2020, decizia nr. 240/2019, toate acestea fiind pronunțate de completul de 5 judecători ai ÎCCJ.

Având în vedere că în aceste cauze completul de 5 judecători al Înaltei Curți a fost investit cu soluționarea apelurilor, este evident că în primă instanță hotărârile au fost pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, la nivelul căreia nu s-au constituit complete specializate, aspect constatat fără echivoc de Curtea Constituțională în decizia nr. 417/2019. Ca atare, judecarea în întregime a cauzei de către un complet nespecializat a atras sancțiunea nulității absolute a hotărârii și a impus trimiterea cauzei în rejudecare, cu mențiunea că s-a dispus reluarea judecării, nu a fazei camerei preliminare, aspect asupra căruia se va reveni ulterior. Situațiile constatate în acele cauze nu sunt similare cu cea expusă anterior în privința cauzei de față.

De asemenea, apărarea a considerat deosebit de relevante deciziile pronunțate de Curtea de Apel Timișoara și de către Curtea de Apel Alba Iulia care au analizat situația unor complete constituite tot la nivelul Tribunalului Cluj.

În privința deciziei nr. 98/A/11 februarie 2022 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara s-a susținut în mod nereal că s-a analizat o *situație identică cu cea din prezenta speță*, aspect care reiese chiar din ultimul paragraf reprodus: „*Cu toate acestea, Curtea de Apel constată că cercetarea judecătorească s-a efectuat anterior datei de 05 iulie 2019, după acest moment nemaifiind administrată nicio probă, astfel că hotărârea pronunțată este rezultatul evaluării probelor anterioare.*”

În considerentele aceleiași decizii, s-au reținut următoarele:

„*În concluzie, deși cercetarea judecătorească a fost declarată încheiată în data de 23.04.2021, mijloacele de probă esențiale în lămurirea situației de fapt, precum declarațiile martorilor, au fost administrate anterior datei de 05.07.2019. În aceste condiții, după momentul dobândirii calității de complet specializat nu a mai existat niciun act de cercetare judecătorească, nici măcar audierea inculpaților, pe care instanța de apel să-l poată avea în vedere în analiza temeiniciei și legalității hotărârii.*”

Or, în considerentele prezentei hotărâri s-au expus motivele pentru care nu se poate concluziona în acest sens, sentința apelată fiind rezultatul evaluării probelor administrate de judecătorul care a făcut parte din completul specializat.

Referitor la decizia nr. 431/16 iulie 2020 a Curții de Apel Alba Iulia situația constatată de către instanța de apel diferă substanțial de cea din cauza de față, în condițiile în care s-a constatat că același complet denumit VI FNCP, care a pronunțat sentința apelată, nu a fost desemnat ca și complet specializat pentru soluționarea cauzelor având ca obiect infracțiuni de corupție, nici la momentul repartizării cauzei și nici la momentul pronunțării sentinței.

Concluzionând în această privință, Curtea reține că este nefondată susținerea apărării în sensul că o soluție de respingere a cererii de constatare a nulității absolute a judecării derulate în fond ar fi contrară deciziilor CCR și ÎCCJ cu caracter obligatoriu, precum și întregii practici naționale existente la acest moment.

Curtea de apel nu refuză aplicarea unor decizii cu caracter obligatoriu, cu mențiunea că singura care ar putea fi luată în discuție din perspectiva aspectelor deduse judecării la acest moment procesual este decizia nr. 417/2019, pronunțată de Curtea Constituțională. Or, în urma analizei efectuate a constatat că, începând cu momentul preluării cauzei de judecătorul care a pronunțat hotărârea, judecata s-a realizat de către un complet specializat în sensul prevăzut de art. 29 din Legea nr. 78/2000. Ca atare, nefiind

constatată încălcarea dispozițiilor legale menționate, nu există niciun temei de aplicare a deciziei Curții Constituționale în cauza de față.

Totodată, Curtea constată că nu se poate proceda la extinderea aplicării Deciziei nr. 417/2019 pentru încălcarea dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000, exclusiv în faza camerei preliminare, astfel cum s-a expus în motivele scrise de apel depuse de inculpatul Cherecheș Cătălin, prin intermediul apărătorilor săi aleși – av. Radu Chiriță și Rîșniță Alexandru.

În primul rând Curtea de apel constată că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 78/2000 prevăd în mod expres faptul că se constituie complete specializate pentru judecarea în primă instanță a cauzelor prevăzute în această lege.

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat următoarele în paragraful 170 al deciziei **remediul procesual de urmat**, astfel:

„Raportat la decizia de față și ținând seama de faptul că judecata în primă instanță a cauzelor ce fac obiectul Legii nr. 78/2000 a fost afectată de conduita neconstituțională a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ceea ce a produs un blocaj instituțional implicit, Curtea identifică două categorii de cauze ce vizează situații juridice nedefinitiv consolidate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cărora urmează a li se aplica direct prezenta decizie. Prima categorie de cauze este reprezentată de cele a căror judecată în primă instanță a fost realizată prin mijlocirea completurilor nespecializate anterior Hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 23 ianuarie 2019 și, la data publicării prezentei decizii, se află în curs de judecată, în faza apelului, pe rolul completurilor de 5 judecători. Aceste cauze, având în vedere încălcarea în faza judecării în primă instanță a prevederilor art. 21 alin. (3), ale art. 61 alin. (1) și ale art. 126 alin. (1), (2) și (4) din Constituție, urmează a fi rejudecate, în condițiile art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, de completurile specializate alcătuite potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2003. Desigur, a doua categorie de cauze este cea subsumată cauzelor care vor fi înregistrate la Înalta Curte de Casație și Justiție începând cu data publicării prezentei decizii, și anume cauzele viitoare cu privire la care aplicarea prezentei decizii nu comportă nicio dificultate procesuală.”

Dacă instanța constituțională ar fi apreciat că încălcarea în faza judecării în primă instanță a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 impunea reluarea cauzei din etapa camerei preliminare ar fi dispus în acest sens în Decizia nr. 417/2019. Din considerentele și dispozitivul acestei decizii reiese că necesitatea existenței completelor specializate vizează faza de judecată în primă instanță, nu și cea a apelului, față de mențiunea expresă a art. 29 din Legea 78/2000.

Nici Înalta Curte de Casație și Justiție ale cărei cauze erau direct vizate de către Curtea Constituțională nu a dispus trimiterea cauzelor în etapa camerei preliminare.

Acest aspect reiese din hotărârile pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, la care a făcut referire apărătorul inculpatului și identificate de Curtea de Apel. Prin deciziile respective s-a dispus desființarea sentinței penale apelate și trimiterea cauzei spre rejudecare, fără a se dispune reluarea etapei camerei preliminare, deși era evident că la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiției aceasta nu putea fi soluționată de un complet specializat, atâta timp cât în cadrul acestei instanțe nu s-a procedat din punct de vedere administrativ niciodată la constituirea completurilor specializate (astfel cum s-a constatat în Decizia nr. 417/2019).

În considerentele a trei dintre deciziile indicate, completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție a menționat expres că rejudecarea cauzei va începe de la faza procesuală imediat următoare finalizării camerei preliminare, **această din urmă etapă fiind epuizată prin rămânerea definitivă a încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară**. Înalta Curte a reținut și faptul că procedura de cameră preliminară este o fază distinctă a procesului penal și nu o etapă a judecării, astfel că rejudecarea nu va putea avea în vedere decât reluarea acestei din urmă faze procesuale.

Într-o altă decizie de speță pronunțată de ÎCCJ, completul de 5 judecători a reținut următoarele cu privire la solicitarea de trimitere a cauzei în faza camerei preliminare:

„Referitor la solicitarea de trimitere a cauzei spre rejudecare judecătorului de cameră preliminară, Înalta Curte de Casație și Justiție Completul de 5 Judecători, în majoritate, apreciază că acestei cereri nu i se poate da curs în calea de atac a apelului după desființarea sentinței penale apelate, întrucât, pe de o parte încheierile pronunțate în camera preliminară au fost cenzurate, la rândul lor, prin căi de atac prevăzute de lege și au caracter definitiv, și practic, se solicită instanței de control judiciar să

aplice, în calea de atac a apelului, o soluție neprevăzută de lege, iar pe de altă parte, se are în vedere și jurisprudența relevantă a instanței de control constituțional referitoare la procedura prealabilă a camerei preliminare, ale căror efecte nu sunt incidente în prezenta cauză, în raport cu conduita de urmat stabilită prin decizia Curții Constituționale nr. 417 din 03.07.2019 (publicată la 10.10.2019 în Monitorul Oficial nr. 825, partea I).

Totodată, se reține că, în raport cu prevederile art. 408 din Codul de procedură penală care reglementează care sunt hotărârile supuse apelului, reiese că încheierile prin care s-a dispus începerea judecării nu pot fi atacate cu apel.

În altă ordine de idei, prin reglementarea procedurii camerei preliminare s-a urmărit rezolvarea chestiunilor ce țin de legalitatea trimiterii în judecată și a administrării probelor, asigurându-se premisele pentru soluționarea, cu celeritate, a cauzei în fond. Procedura camerei preliminare cuprinde reguli care elimină posibilitatea restituirii ulterioare, în faza de judecată, a dosarului la parchet, datorită faptului că legalitatea probatoriului și a trimiterii în judecată sunt soluționate în această fază procesuală.

Cu privire la etapa prealabilă a camerei preliminare, instanța de contencios constituțional a statuat în decizia nr. 641 din 11.11.2014, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. 4, art. 345, art. 346 alin. 1 și art. 347 din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 05.12.2014 (paragraful 27), că, în concepția legiuitorului, această nouă instituție procesuală nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Având în vedere caracterul distinct al procedurii de cameră preliminară de etapa procesuală a judecării, precum și faptul că dispozițiile art. 29 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 se referă la completuri nespécializate pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute de actul normativ menționat, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, în majoritate, constată că rejudecarea, după etapa procedurii de cameră preliminară, urmează să se facă de instanța de fond, ca efect al deciziei Curții Constituționale nr. 417 din 3 iulie 2019.” (Decizia penală nr. 265/12.11.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție)”.

Astfel, nici în cauzele în care s-a constatat încălcarea dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 cu ocazia judecării în primă instanță, nu s-a dispus de către ÎCCJ trimiterea cauzelor în etapa camerei preliminare. La nivelul Curților de apel în majoritatea hotărârilor pronunțate în această materie s-a dispus trimiterea cauzei în rejudecare, cu dispoziția de reluare a judecării în primă instanță și nu a etapei camerei preliminare. Au fost identificate câteva hotărâri în care s-a dispus reluarea cauzei din faza camerei preliminare, însă în situațiile respective s-a constatat încălcarea dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 în privința judecării cauzei în primă instanță.

Cu atât mai puțin când nu au fost încălcate dispozițiile art. 29 din Legea nr. 78/2000 cu privire la judecata în primă instanță, așa cum a rezultat din cele expuse anterior, nu se poate dispune trimiterea cauzei în rejudecare în etapa camerei preliminare.

Curtea admite că, în situația constatării încălcării dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 în faza de judecată, este incidentă sancțiunea nulității absolute care afectează atât hotărârea pronunțată, cât și întreaga procedură de judecată și se impune trimiterea cauzei în rejudecare. În opinia Curții, reluarea judecării din etapa camerei preliminare ar putea fi justificată eventual prin aplicarea efectului extensiv al nulității absolute, însă în cauza de față nu se poate discuta de un asemenea efect atâta timp cât nu s-a reținut încălcarea dispozițiilor referitoare la compunerea completului în cursul judecării derulate ulterior datei de 1 ianuarie 2020.

De asemenea, Curtea reține că nu poate fi aplicată în cauza de față Decizia Curții Constituționale nr. 590/2019, prin care s-a stabilit momentul de la care se va relua cauza în situația admiterii cererii de redeschidere a procesului penal, având în vedere că analiza în acest dosar vizează aplicarea altor dispoziții legale, respectiv art. 29 din Legea nr. 78/2000, iar conduita de urmat în cazul constatării încălcării acestor dispoziții legale a fost expres stabilită de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 417/2019. De asemenea, în cazul cererilor de redeschidere a unor procese penale, situația premisă vizează cauze cu persoane judecată în lipsă (faza de cameră preliminară și judecată), ceea ce, în mod evident, nu este cazul în speță.

De asemenea, contrar argumentației apărării, Decizia nr. 685/07.11.2018 a Curții Constituționale a României, privitoare la soluționarea conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul

României, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte (generată de procedura de desemnare a judecătorilor instanței supreme în calitatea lor de membri ai completurilor de 5 judecători), nu poate se poate aplica distinct în prezenta cauză, întrucât, pe de o parte, situația analizată este diferită de cea care a stat la baza controlului de constituționalitate efectuat prin Decizia nr. 417/2019 a CCR, iar pe de altă parte, această ultimă decizie, care, de altfel, interesează în mod direct cauza de fapt, conține propriul mecanism de stabilire a remediei procesuale.

Din aceste motive, nefiind încălcate dispozițiile art. 29 din Legea nr. 78/2000 în privința compunerii completului VI FNCP al cărui titular a pronunțat sentința penală nr. 41/24 februarie 2022 în dosar nr. 2537/117/2016 al Tribunalului Cluj, Curtea va dispune respingerea excepției nelegalei compunerii a completului și a cererii de trimitere a cauzei în rejudicare.

Cu privire la cererea subsidiară de trimitere a cauzei în rejudicare întemeiată pe dispozițiile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. b teza a II-a Cod procedură penală, raportat la art. 281 alin. 1 lit. a) Cod procedură penală, Curtea constată următoarele:

În susținerea acestei cereri apărătorul inculpatului a invocat că nu au fost respectate dispozițiile legale privind repartizarea aleatorie cu ocazia desemnării ca titular al completului VI FNCP a domnului judecător Mihai Stefan Ghica prin hotărârea Colegiului de Conducere al Tribunalului Cluj nr. 18 din data de 19 decembrie 2019.

Competența Colegiului de Conducere de a stabili compunerea completelor de judecată și de a dispune schimbarea membrilor acestora în situații excepționale este prevăzută de dispozițiile art. 52 din Legea nr. 304/2004, care au următorul conținut:

„Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.”

În Regulamentul de Ordine interioară aprobat prin HCSM nr. 1387/2015 a fost reiterată această atribuție a Colegiului de Conducere în dispozițiile art. 19 alin. 1 lit. j.

Curtea constată că Hotărârea Colegiului de Conducere a fost întemeiată pe dispozițiile art. 113 alin. 1 din Hotărârea CSM nr. 1375/2015 (invocate în propunerea președintelui Secției penale), care prevăd următoarele: *”Prin hotărâre a Colegiului de Conducere se poate stabili preluarea cauzelor unui complet dacă membrul sau după caz niciunul din membrii acestuia nu își mai desfășoară activitatea în cadrul instanței, de către alt sau alți judecători, după caz. În această situație vor fi preluate toate cauzele completului respectiv, inclusiv cele suspendate”.*

Astfel cum a învederat apărătorul inculpatului, dosarul nr. 2537/117/2016 a fost repartizat aleatoriu completului de judecată VI FNCP la data înregistrării sale pe rolul Tribunalului Cluj, cu respectarea dispozițiilor legale.

De la momentul repartizării și până în data de 01 iunie 2019 titularul acestui complet a fost doamna judecător Ioana Nora Boiciuc. În luna aprilie 2019, doamna judecător a intrat în concediu medical. Deoarece nu se cunoștea la momentul inițial dacă absența sa urma să fie sau nu de lungă durată, la termenul de judecată din data de 24 aprilie 2019 în complet a intrat judecătorul desemnat pe lista de permanență, care a învederat părților că nu se cunoaște dacă și când se va întoarce titularul completului în cadrul instanței.

Prin hotărârea Colegiului de Conducere al Tribunalului Cluj nr. 9/30 mai 2019 s-a dispus preluarea dosarelor aferente completului VI FNCP de către domnul judecător Mihai Gîlcă, delegat în cadrul Tribunalului Cluj începând cu data de 1 iunie 2019.

Având în vedere că, la data de 1 decembrie 2019, delegarea domnului judecător în cadrul Tribunalului Cluj a încetat, Colegiul de Conducere a dispus prin Hotărârea nr. 18/19 decembrie 2019 preluarea completului VI FNCP de către domnul judecător Mihai Ștefan Ghica, începând cu data de 1 ianuarie 2020.

Contrar susținerilor apărării, Curtea apreciază că situația în care se afla doamna judecător Ioana Nora Boiciuc de concediu medical prelungit (adus la cunoștința conducerii instanței imediat după stabilirea diagnosticului care prefigura absența sa îndelungată din cadrul instanței), se încadrează în teza prevăzută de art. 113 alin. 1 din Hotărârea CSM nr. 1375/2015, respectiv că nu își mai desfășura activitatea în cadrul instanței, raporturile sale de muncă fiind suspendate în acea perioadă. Totodată, nici

judecătorul care a preluat anterior completul nu își mai desfășura activitatea în cadrul instanței în condițiile în care îi expirase perioada de delegare în cadrul Tribunalului Cluj. Astfel, în mod legal s-a dispus de către Colegiul de Conducere preluarea completului de VI FNCP de către judecătorul care a fost alocat prin transfer Tribunalului Cluj prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii.

Curtea constată că organul colegial nu a procedat în această manieră doar la momentul la care s-a decis preluarea completului de către domnul judecător Mihai-Ștefan Ghica, pentru a întemeia suspiciunea că s-a urmărit alocarea unui anumit judecător cauzei. Colegiul de conducere a manifestat constanță în ceea ce privește situația completului VI FNCP și a dispus preluarea completului al cărui titular a fost doamna judecător, atât în luna mai 2019, când în cadrul instanței a fost delegat un alt judecător, cât și în luna decembrie 2019 când completul a rămas din nou fără titular, urmare a încetării delegării domnului judecător Mihai Gîlcă.

Curtea reține, de asemenea, că prin hotărârea nr. 18/19 decembrie 2019 s-a dispus preluarea în întregime a completului VI FNCP de către domnul judecător Mihai Ștefan Ghica, adică a tuturor dosarelor care se aflau la acel moment pe rolul completului și care nu au putut fi soluționate de titularul desemnat anterior. Nu s-a dispus preluarea doar a acestui dosar, pentru a se putea aprecia că s-a urmărit ca această cauză să fie soluționată de un anumit judecător. Din această perspectivă au fost respectate dispozițiile din Regulamentul de ordine interioară, indicate anterior, care prevăd că preluarea privește toate cauzele completului în discuție. În aceeași manieră s-a procedat și cu ocazia dispunerii preluării completului de către domnul judecător Mihai Gîlcă.

Totodată, referirile la circumstanțele discutabile din perspectiva apărării în care s-a dispus transferarea domnului judecător Mihai Ștefan Ghica de către Consiliul Superior al Magistraturii de la Judecătoria Cluj-Napoca la Tribunalul Cluj, nu vor fi analizate de Curtea de Apel, excedând în mod evident prezentului cadru procesual.

Concluzionând, Curtea constată că în condițiile în care Colegiul de Conducere al Tribunalului Cluj a dispus preluarea întregului complet VI FNCP (cu toate dosarele care se mai aflau pe rolul acestuia la acel moment) de către un judecător nou venit în cadrul instanței, cu respectarea dispozițiilor Regulamentului de Ordine Interioară, nu exista niciun motiv pentru a se dispune o nouă repartizare aleatorie a cauzei (în sistem informatic sau ciclic, întrucât nu a operat desființarea completului de judecată rămas fără titular), astfel cum s-a susținut de către apărătorii inculpatului. Cauza a fost repartizată aleatoriu la momentul înregistrării la Tribunalul Cluj, fiind investit completul VI FNCP, dispozițiile legale indicate anterior permițând modificări ale titularului unui complet în situații excepționale.

Aceste aspecte administrative invocate de către inculpat, referitoare la distribuirea dosarului cu nerespectarea principiului repartizării aleatorii nu pot avea drept consecință nulitatea hotărârii, ci doar sancționarea disciplinară a persoanelor care au în atribuțiile lor obligația distribuirii dosarelor în cazul în care se susține că această operațiune a fost realizată nelegal.

În ceea ce privește nulitatea unor mijloace de probă și a unor procedee probatorii, Curtea reține următoarele:

Relativ la calitatea de colaborator neautorizat al organului de urmărire penală (*de facto*) a martorului Șpan Cristian, se rețin următoarele:

Unul dintre aspectele de nelegalitate invocate de către apărare se referă la nulitatea absolută a măsurilor de supraveghere tehnică puse în executare prin intermediul martorului denunțator Șpan Cristian, măsuri autorizate prin încheierea judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Cluj la 25.04.2016.

S-a învederat că au fost încălcate prevederile procesuale respectiv, în realitate, martorul Șpan a fost un colaborator al organelor de urmărire penală având în vedere că a primit de la DNA tehnica cu care a realizat înregistrările de la data de 25.04 și 26.04.2016, un colaborator ce nu a fost autorizat, un colaborator *de facto*.

A fost invocată neloialitatea administrării probelor obținute de către martorul Șpan care, la rândul său, era ținta unei măsuri de supraveghere tehnică și, ca atare, discuțiile purtate cu inculpatul nu erau libere, ci dirijate într-o anumită direcție agreată de organele de urmărire penală și poate chiar sugerată de acestea; dar și anumite aspecte de nelegalitate urmare a eludării dispozițiilor art.148, art.150 și art.103 C.proc.pen.

S-a învederat că, de la momentul formulării denunțului, martorul Șpan Cristian a avut zeci de convorbiri telefonice cu procurorul de caz neevidențiate în vreun proces verbal.

În opinia apărării este vorba de o nulitate absolută conform deciziei CCR 802/2017, deoarece martorul Șpan Cristian a efectuat o anchetă penală proprie.

Analiza noastră se impune a debuta cu anumite considerente teoretice ce apoi se vor grefa pe situația concretă dedusă judecății.

Instanța de apel apreciază că principiul aflării adevărului prevăzut de art.5 C.proc.pen. – presupune obligația organelor judiciare de a efectua o anchetă efectivă, din oficiu, de îndată ce le este adusă la cunoștință săvârșirea unei infracțiuni. Pentru a sigura caracterul echitabil și eficient al acestei anchete, aflarea adevărului trebuie să se raporteze la două principii derivate – principiul libertății probelor și principiul loialității procesuale.

Loialitatea procesuală, în reglementarea actuală în acord cu jurisprudența Curții EDO, implică lipsa înșelăciunii, a artificului, a promisiunilor, amenințărilor care ar avea ca efect reducerea sau suprimarea liberului atribut, iar în final alterarea adevărului real pe care judecătorul trebuie să-l stabilească.

Altfel spus, loialitatea procesuală este obligația celor care participă la aflarea adevărului în orice mod, indiferent de poziția procesuală pe care o au, de a se comporta corect, fiindu-le interzis celor ce administrează probe să utilizeze procedee incorecte, trucuri sau stratageme.

Lipsa de loialitate evocă înșelăciunea, artificul, promisiunea, amenințarea, toate având ca efect reducerea sau suprimarea liberului arbitru, iar în final, alterarea adevărului pe care judecătorul trebuie să-l stabilească. Acest fapt se datorează reducerii fiabilității probelor care, fiind obținute prin procedee incorecte, nu vor mai fi expresia realității pe care tind să o dovedească, ci a unei realități deformate ajungând să constituie cauza unor erori judiciare.

Aceste principii le regăsim în corpul textului art.101 alin.1 C.proc.pen. ce stipulează „este oprit a se întrebuița violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a obține probe”.

În opinia noastră acest articol este vizat de apărare – provocarea la obținerea de probe, iar nu prevederile alin.3 al aceluiași articol – „este interzis organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unor fapte penale, în scopul obținerii unei probe”.

Pentru a stabili dacă a existat o provocare din partea organelor judiciare sau a altei persoane trebuie a se stabili dacă a avut loc o determinare cu știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni, agentul provocator aflându-se propriu-zis, din punct de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia rezoluție infracțională.

Testul provocării a fost consacrat pe cale jurisprudențială de Curtea EDO.

În cauza John James Shannon c. Regatului Unit – Curtea EDO a stabilit în mod expres că dispozițiile art.6 paragraful din Convenția europeană privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului pot fi încălcate și în cazul actelor de provocare în vederea săvârșirii de infracțiuni exercitate de către particularii care nu acționează în numele sau sub îndemnarea organelor judiciare în vederea săvârșirii infracțiunii, astfel că testul provocării trebuie realizat indiferent dacă o persoană avea sau nu calitatea de colaborator al organelor de urmărire penală.

Testul substanțial al provocării în lumina jurisprudenței Curții EDO presupune raportarea la :

*motivele pe care le are agentul provocator, așa cum am arătat anterior indiferent dacă are calitatea de organ de urmărire penală sau particulară, pentru a porni investigația.

În cauza pendinte se impune a se observa că, până la momentul considerat de apărare ca fiind o acțiune de provocare – 25.04.2016, între martorul Șpan Cristian și inculpatul Cherecheș au avut loc numeroase contacte, numeroase pretinderi și remiteri de sume de bani cu titlu de mită, perioada infracțională reținută în sarcina inculpatului Chereches și dovedită, dincolo de orice dubiu rezonabil întinzându-se din martie până în septembrie 2015.

Astfel, putem susține cu fermitate că la momentul pretinsei provocări existau suspiciuni obiective cu privire la implicarea inculpatului Cherecheș Cristian în activități infracționale.

*comportamentul agentului provocator pe durata anchetei din perspectiva stabilirii vreunei influențe asupra inculpatului care să conducă la provocarea acestuia la comiterea actului material din aprilie 2016, pe care altfel nu l-ar fi comis în scopul de a obține probe.

Probele administrate în cauză : declarațiile inculpatului, depozițiile martorilor Șpan Cristian vol.I d.u.p. – f.237, 241,249 și vol.I d.f- f.140-145; vol.II f.68-73, vol.VIII d.f. – f.116-119; Bala Liviu Ovidiu vol.I d.u.p. – f. 256-260; vol.VI d.i.- f.135-138 și vol.IX d.i. f.57-60; Tolaș Radu Ciprian vol.I d.u.p. – f.279-285, volIII d.i. f.136-138 și volXII d.i. – f.18-19; Florescu Claudiu Dan – vol.I d.u.p. f.251-255 și vol.VI d.i. – f.135-138; Tocaciu Ștefan – vol.I d.u.p. – f.293 și vol.III d.i. f. 138-139 și vol.IX f. 109-110; Somay Anamaria – vol.I d.u.p. – f.433 și vol.II d.i. -f.175 și vol.VIII d.i. – f.191, coroborate cu probele relevate de înregistrările convorbirilor ambientale realizate de martorul Șpan Cristian dovedesc că cel care „dirija”, „coordona” întreaga activitate era inculpatul, martorul Șpan doar conformându-se dispozițiilor acestuia, în funcție și de propriile interese financiare.

Factorul decizional a fost tot timpul inculpatul, cei doi au avut o relație îndelungată de prietenie astfel că nu se poate susține, în mod veridic, că martorul, ce era dependent de hotărârile inculpatului, martorul ce, conform întregului probator administrat în condiții de legalitate pe parcursul întregului proces penal, era „un om de paie” o interfață al cărui unic scop era satisfacerea dorințelor inculpatului Cherecheș Cristian în materie de publicitate prin intermediul firmei de publicitate pe care inculpatul a cumpărat-o, în realitate, iar nu martorul Șpan ar fi putut influența sau, mai mult, ar fi putut să-l provoace, să-l instige pe inculpat să comită vreo infracțiune.

Extrem de sugestiv este în acest sens și conținutul înregistrării ambientale aflate în fișierul „4.12.2015 lumiere.m4a”, predate de Șpan Cristian organului de urmărire penală în copie și aflate la dosarul cauzei pe DVD R Verbatim, înregistrarea având 46'34” (din data de 04.12.2015), realizate cu prilejul unei întâlniri dintre inculpatul Cherecheș Cătălin și martorul Șpan Cristian la localul Lumiere, potrivit căruia, printre altele, cei doi poartă următoarea discuție: inculpatul Cherecheș Cătălin – „Ți-ai vândut sufletul Diavolului”, Șpan Cristian – „Care-i Diavolul?”, Cherecheș Cătălin – „Eu sunt ăla!”, Șpan - „Tu ești? Da, da nu mi l-am vândut”, Cherecheș – „Eu consider că ți l-am cumpărat așa că nu contează ce crezi tu. Contează ce credem noi (...)”, „Și dacă tot ți l-am cumpărat, avem pretenția să-l putem vinde și mai departe să facem profit” (min 18 din înregistrare).

Instanța de apel are în vedere sub acest aspect ca fiind destul de relevantă și declarația martorei Popovici (fostă Duruș) Georgiana (f.100-101, vol. IV, f.182-183, vol. XI d.i.), care a arătat că inculpatul era cel care solicita prezența martorului la sediul Primăriei mun. Baia Mare, iar în calitatea ei de secretară a primarului era cea care îl contacta pe martor la solicitarea inculpatului.

*standardul legislativ, existând o legislație clară și previzibilă în ceea ce privește materia probatoriului administrat în cauză.

În prezenta cauză, martorul Șpan, apreciat ca agent provocator drept colaborator *de facto* al organelor de urmărire penală, a fost persoana ce a formulat denunțul, a fost audiat în repetate rânduri, apărarea având posibilitatea de a-i adresa întrebări, în opinia instanței de apel, dincolo de limitele exercitării cu bună credință a drepturilor procesuale - în fața primului complet investit cu judecarea cauzei în fond – acesta a fost audiat ore în șir pe parcursul a două zile, fiind astfel respectate toate garanțiile procesuale în materie.

Raportat la cele de mai sus apreciem că nu se imune testul procedural al provocării ce presupune observarea faptului că instanța a analizat incidența în cauză a sancțiunii excluderii probelor nelolial administrate invocate de inculpat – acest aspect a fost invocat atât în etapa de cameră preliminară, cât și în fața instanței de fond și de apel, fiind suspus raționamentului magistraților și, așa cum am arătat și anterior, apărarea a putut adresa întrebări martorului Șpan Cristian, chiar abuzând de acest drept.

Apărarea a reproșat organelor de urmărire penală că nu l-a autorizat pe martorul Șpan ca și colaborator, tocmai pentru a da o valoare sporită investigațiilor realizate de către acesta cu telefonul personal, cunoscute fiind prevederile art.103 alin.3 C.proc.pen. conform căruia „hotărârea de condamnare, de renunțare la amânarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsura determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați”.

Reamintim că suveranul etapei de urmărire penală, este, în cazul de față, procurorul, fiind unicul abilitat a aprecia cum se va derula ancheta, la ce procedee probatorii va apela pentru a obține probele pe care-și va fundamenta acuzația și trimiterea în judecată a inculpatului.

Împrejurarea că între martorul Șpan și procurorul de caz au existat un număr considerabil de apeluri telefonice, aspect evidențiat cu prilejul realizării percheziției informatice nu dovedește, *per se*, că martorul Șpan Cristian a acționat la momentul înregistrării convorbirilor purtate cu inculpatul Cherecheș Cristian, atât anterior, cât și ulterior formulării denunțului – la 16.12.2015 – la „comanda” organelor de urmărire penală, devenind astfel un colaborator al acestora.

Prezumția este că organele de urmărire penală acționează cu bună-credință, în vederea aflării adevărului, a identificării persoanelor ce se presupune că ar fi comis fapte ilicite și anchetarea lor în vederea tragerii la răspundere penală.

Această prezumție, raportat la declarațiile constante ale martorului Șpan Cristian, care a arătat că nu a colaborat cu SRI, nu a fost îndrumat, sfătuit, coordonat de vreun organ al statului pentru a realiza aceste înregistrări nu a fost răsturnată.

Împrejurările evidențiate de apărare cu privire la interesul martorului Șpan supus la rândul său unor anchete penale, de a-și crea, pe această cale, o situație mai favorabilă, eventual de a beneficia de clemența organelor de urmărire penală este irelevant din punct de vedere juridic cât timp, așa cum am arătat mai sus, acesta nu a acționat ca un agent provocator.

Instanța fondului, la filele 48-49 din sentință, a evidențiat statusul afacerilor juridice ale martorului, concluzionând, în mod corect, raportat la momentul desfășurării anumitor proceduri în aceste dosare, că nu putea influența decizia martorului de a pune la dispoziția organelor de anchetă aceste înregistrări realizate cu telefonul său personal.

Susținerea martorului Șpan cu privire la motivele ce l-au determinat să acționeze în această manieră – dorea să facă un denunț care trebuia susținut de probe și că prin aceste înregistrări dorea să se lămurească și situația sa personală într-un dosar aflat în acel moment în cercetare la DNA, în strânsă legătură cu faptele din prezentul dosar este credibilă și deloc susceptibilă de a ridica probleme de neloialitate.

Dorim să reamintim că prin decizia CCR 813/2021 instanța de contencios constituțional, respingând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.139 alin. 3 C.proc.pen. a arătat de la paragraful 21-28 următoarele:

21. *Totodată, în ceea ce privește sintagma „înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane” la care fac referire dispozițiile art. 139 alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, Curtea evidențiază faptul că acestea constituie o excepție de la regula prevăzută la art. 139 alin. (1) din același cod, conform căreia supravegherea tehnică se dispune de judecătorul de drepturi și libertăți, cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. a)-c) din Codul de procedură penală, și este pusă în executare de către procuror, de organele de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției, conform art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală.*

22. *Pentru aceste motive, legiuitorul a reglementat, în privința efectuării înregistrărilor prevăzute la art. 139 alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, garanții suplimentare, de natură a proteja dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al părților din cauzele penale în care astfel de înregistrări constituie mijloace de probă.*

23. *Astfel, textul criticat prevede că înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane constituie mijloace de probă doar atunci când privesc propriile convorbiri sau comunicări cu terții. Or, având în vedere doar propriile convorbiri, înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane nu restrâng exercițiul drepturilor fundamentale ale altor persoane într-o manieră similară restrângerilor determinate de supravegherea tehnică efectuată în condițiile art. 139 alin. (1) din Codul de procedură penală.*

24. *În acest sens, prin Decizia nr. 756 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 25 aprilie 2017, paragraful 27, Curtea a reținut că dispozițiile art. 139 alin. (3) teza întâi prevăd, în mod expres, că sunt avute în vedere înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane, care privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Astfel, sunt avute în vedere convorbirile sau comunicările personale ale părții în cauză, neputând fi înregistrate și prezentate ca mijloc de probă convorbirile unor terți, în acest caz fiind incidente dispozițiile art. 226 din Codul penal referitoare la violarea vieții private. Totodată, Curtea a reținut că, referindu-se la înregistrările personale efectuate de părți sau de alte persoane, dispoziția de lege criticată include și persoana inculpatului, care se poate prevala de acestea în scopul dovedirii netemeinicii acuzațiilor*

aduse. Totodată, prin aceeași decizie, paragraful 26, Curtea a observat că fiind chemată să se pronunțe asupra constituționalității unor dispoziții prin care era modificat art. 91⁶ din Codul de procedură penală din 1968, în sensul eliminării posibilității de a se folosi ca mijloace de probă înregistrările realizate de părți sau de alte persoane fără încălcarea vreunei dispoziții legale, aceasta a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor modificatoare. Astfel, Curtea a reținut că modificarea propusă prin care se elimină, de exemplu, posibilitatea de a se utiliza ca mijloace de probă înregistrările realizate de părți sau de alte persoane fără încălcarea vreunei dispoziții legale este neconstituțională, întrucât face imprevizibilă utilizarea ca mijloace de probă a imaginilor înregistrate de camerele de supraveghere video din incinta unei bănci pentru identificarea autorilor unui jaf, înregistrările efectuate de victima unei agresiuni în propriul domiciliu, înregistrările efectuate de persoane particulare cu ocazia unui grav accident de circulație în urma cărui a rezultat victime, iar autorul accidentului a părăsit locul faptei etc. S-a arătat, prin aceeași decizie, că eliminarea posibilității de probațiune limitează dreptul persoanei vătămate prin infracțiune, și nu numai al acesteia, de a se apăra pe cale judiciară, încălcându-se astfel principiul dreptului la apărare consacrat prin art. 24 alin. (1) din Constituție și principiile accesului la justiție și al dreptului la un proces echitabil, prevăzute de art. 21 din Legea fundamentală.

25. Mai mult, prin Decizia nr. 756 din 13 decembrie 2016, precitată, paragrafele 22 și 23, Curtea a reținut, cu referire la prevederile art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, că rațiunea reglementării este aceea ca oricine care are o probă ce poate servi aflării adevărului să o poată prezenta, dispozițiile respective fiind aplicabile în cazul surprinderii în mod spontan a unor fapte sau întâmplări ce sunt înregistrate prin mijloace audio sau video. Folosirea unor astfel de înregistrări ca mijloc de probă într-un proces penal este în concordanță cu prevederile art. 53 din Constituție, care recunosc legitimitatea unor restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, inclusiv ale exercițiului dreptului la respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private - invocat în motivarea excepției -, dacă acestea se fac prin lege și în vederea apărării unor valori sociale importante, precum desfășurarea instrucției penale sau prevenirea faptelor penale.

În ceea ce privește eventualele abuzuri, Curtea a reținut că legislația procesual penală anterioară prevedea suficiente garanții în vederea înlăturării acestora, dispozițiile art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 aplicându-se numai în cazul săvârșirii unei infracțiuni, când, în vederea aflării adevărului, înregistrările pot fi supuse expertizei tehnice (art. 91⁶ alin. 1), părțile având posibilitatea contestării lor potrivit prevederilor art. 64, 67 și 68 din Codul de procedură penală din 1968. În ceea ce privește noua reglementare, cuprinsă în art. 139 alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, Curtea a observat că și în acest caz dispozițiile criticate se aplică numai în situația săvârșirii unei infracțiuni, în vederea aflării adevărului, înregistrările putând fi supuse expertizei tehnice, potrivit dispozițiilor art. 172-181 din Codul de procedură penală.

26. Totodată, înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane, potrivit art. 139 alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, sunt însoțite de garanțiile reținute în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, prin Decizia nr. 767 din 28 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 14 aprilie 2020, în sensul că acestea constituie mijloace de probă care însă sunt supuse controlului judecătorului de cameră preliminară sub aspectul legalității administrării lor. În acest sens, judecătorul de cameră preliminară va acționa, potrivit regulilor prevăzute la art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală, analizând atât legalitatea mijlocului de probă, cât și legalitatea procedurii probatoriu prin care au fost obținute înregistrările, raportându-se la condițiile prevăzute de Codul de procedură penală. Totodată, în cadrul procedurii de cameră preliminară pot fi formulate în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, iar, în măsura în care sunt formulate cereri și excepții referitoare la nelegalitatea probelor obținute prin înregistrările efectuate de către părți sau de către alte persoane, judecătorul investit cu soluționarea cauzei va putea verifica îndeplinirea condițiilor legale referitoare la efectuarea acestora.

27. De asemenea, cu privire la dispozițiile legale criticate, în doctrină s-a arătat că unele procedee probatorii din categoria metodelor de supraveghere tehnică pot fi efectuate, iar probele rezultate pot fi aduse în cadrul procesului penal fără a fi necesară autorizarea judecătorului de drepturi și libertăți. Astfel, s-a reținut că înregistrările făcute de părți pot constitui mijloace de probă fără să fi fost autorizată efectuarea lor. Cu toate că acestea nu necesită autorizare, așa cum este cazul metodelor

speciale de supraveghere, s-a arătat că ele vor fi supuse unui control de admisibilitate, pentru a răspunde unui minim de cerințe prevăzute la art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală, respectiv: înregistrările să fie făcute de către părți sau de către alte persoane și înregistrările să privească propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au făcut cu terții. În ceea ce privește prima condiție, s-a arătat că, din economia textului, rezultă că legiuitorul a admis posibilitatea ca înregistrările să fie făcute chiar de una dintre părți sau de o altă persoană. Referitor la cea de-a doua condiție anterior menționată, s-a arătat că materialul trebuie să privească propriile convorbiri sau comunicări, astfel încât să nu existe, din perspectiva autorității statului, o încălcare a dreptului la viața intimă, familială și privată. S-a arătat, totodată, că partea care efectuează înregistrarea este partea activă a conversației, nefiind un simplu observator, precum și faptul că, pentru ca înregistrarea astfel efectuată să fie în acord cu prevederile art. 8 din Convenție, este necesar ca persoana care o realizează să nu fie asistată de reprezentanți ai autorităților publice.

28. Pentru aceste considerente, Curtea reține că, în privința înregistrărilor efectuate conform prevederilor art. 139 alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, legiuitorul a prevăzut suficiente garanții, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 21 alin. (3) și la art. 24 din Constituție, precum și la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, astfel cum Curtea a reținut prin Decizia nr. 756 din 13 decembrie 2016, precitată, textul criticat constituie o garanție a drepturilor fundamentale anterior menționate.

Se poate observa că legea admite posibilitatea obținerii unor probe și de către alte persoane decât organele judiciare, autorități cărora le revine competența funcțională generată în administrarea de probe. În aceste situații, persoanele care efectuează înregistrările ce vor căpăta valoare probatorie nu participă la realizarea unui procedeu probator și, pe cale de consecință, nu întocmesc acte procesuale și procedurale.

În acest context, nu era necesară apelarea la instituția colaboratorului fie el de fapt sau de drept așa cum susține apărarea.

Esențial este, și apreciem că s-a dovedit, dincolo de orice dubiu rezonabil, că aceste înregistrări să nu fi fost obținute, așa cum am precizat la debutul analizei noastre prin înșelăciune, artificiu, promisiuni sau amenințări.

Mai dorim să menționăm că pentru a determina existența unei colaborări fără autorizație ar trebui să putem constata următoarele aspecte:

*dacă denunțatorul a avut vreun beneficiu în urma activității sale – aspect inexistent în prezentul dosar, împrejurarea că acesta nu a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de dare de mită așa cum a invocat apărarea găsindu-și fundamentul în dispozițiile art.290 alin.3 C.p., nefiind aici locul pentru a expune considerentele ce au determinat legiuitorul de a proceda de această manieră;

*dacă înregistrările s-au realizat în locațiile private ale denunțatorului – aspect neconfirmat de probatoriul administrat în cauză;

*dacă din cuprinsul discuțiilor dintre denunțator și inculpat s-a urmărit obținerea unor confesiuni ori s-a instigat la obținerea unor formulări compromițătoare – în opinia noastră înregistrările existente la dosar nu conțin astfel de elemente, în cea mai mare parte dintre ele cel care conduce discuția este inculpatul.

Sub acest aspect, Curtea are în vedere în sprijinul acestei concluzii și împrejurarea că prin rechizitoriul emis la data de 12.09.2022 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș în dosar nr. 331/P/2020, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Șpan Cristian pentru comiterea infracțiunilor de obținere ilegală de fonduri în formă continuată, prev. de art. 306 alin. 1, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (3 acte materiale), obținere ilegală de fonduri în formă continuată, prev. de art. 306 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (5 acte materiale), în legătură cu activitatea derulată în cadrul Asociației Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare, privitoare la decontările fictive pentru accesarea finanțării de la bugetul local al Mun. Baia Mare în intervalul iulie 2014 – septembrie 2015 (f. 9-44, vol. VII, ds. CA). De altfel, prin toate declarațiile sale date în cauză, martorul Șpan Cristian a admis că a retras bani din conturile clubului de fotbal, unele sume fiind predate inculpatului, întocmind documente contabile fictive, justificând retragerea banilor cu explicația „plată salarii”, „plată servicii”. În cauza în care martorul a fost trimis în judecată, nefiind judecată definitiv, martorul beneficiară de prezumția de nevinovăție, însă

această situație judiciară a martorului vine ca, încă o dată, să confirme că acesta nu a acționat în vederea obținerii unei „protecții” (și în orice caz nu a obținut) din partea organelor judiciare.

Urmare a parcurgerii acestor teste, vom reține și noi, asemenea instanței fondului, că probele obținute de către martorul Șpan Cristian au fost loial obținute astfel că nu există temeii legal pentru excluderea lor din ansamblul probator.

Strâns legat de calitatea de colaborator de fapt cu organele de urmărire penală a martorului denunțator, apărarea a criticat legalitatea administrării în procesul penal a mijloacelor de probă constând în înregistrările convorbirilor ambientale realizate de martor atât anterior momentului la care a formulat denunțul în cauză, 18.12.2015, cât și ulterior acestui moment, înregistrări predate organelor de urmărire penală pe suport de memorie.

În procedura de cameră preliminară, finalizată prin pronunțarea încheierii penale nr. 136/23.08.2016 a Judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Cluj, s-a stabilit că aceste înregistrări au fost realizate de martor cu privire la propriile sale convorbiri cu inculpatul și/sau cu alte persoane de interes pentru cauză, din inițiativa sa, fără să acționeze la îndemnul organelor de urmărire penală sau sub îndrumarea acestora. S-a stabilit că, în aceste împrejurări în care a acționat martorul, nu se pune problema încălcării prevederilor art. 148 și urm. C.proc.pen.

Prin sentința apelată, în mod corect, s-a reținut că aceste înregistrări au fost legal obținute și, de asemenea, au fost legal administrate în procesul penal, fiind predate organelor de anchetă de către martor pe suport de memorie. Aceste înregistrări reprezintă mijloace de probă în accepțiunea textului art. 139 alin. 3 teza I C.proc.pen.

Prin urmare, sunt neîntemeiate solicitările inculpatului Cherecheș Cătălin, formulate prin apărătorii săi aleși, privitoare la: constatarea calității de agent al statului în persoana martorului denunțator Șpan Cristian; constatarea nulității absolute a înregistrărilor efectuate de acest martor cu mijloace proprii, după momentul formulării denunțului și după începerea unei investigații penale coordonată de organele de urmărire penală; constatarea nulității absolute a măsurilor de supraveghere tehnică autorizate pentru datele de 25 și 26 aprilie 2016, întrucât colaboratorul Șpan Cristian nu avea o autorizare specială din partea judecătorului de drepturi și libertăți, în conformitate cu prevederile art. 148 alin. 3 C.proc.pen.; constatarea nelegalității și neloialității punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică autorizate pentru datele de 25 și 26 aprilie 2016 - mandatul de supraveghere tehnică nr. 189/UP/25.04.2016, ora 12:00, respectiv mandatul de supraveghere tehnică nr. 187/UP/25.04.2016, ora 12:00, emise față de Șpan Cristian; constatarea nulității absolute derivate raportat la încheierea nr. 112/C/P/25.04.2016 a Tribunalului Cluj, prin care au fost autorizate măsuri de supraveghere tehnică; constatarea nulității absolute derivate constând în excluderea declarațiilor subsecvente unor probe principale nule absolut, inclusiv a probelor obținute cu ocazia realizării flagrantului în data de 26 aprilie 2016.

În ceea ce privește *nelegala imixtiune a Serviciului Român de Informații în prezenta cauză pe linia culegerii de informații și administrării de probe*, Curtea reține:

Problematica derulării unor activități operative de către lucrători SRI în colaborare cu organele de anchetă penale a fost analizată de prima instanță ținând seama de Deciziile CCR nr. 51/2016 și nr. 26/2019, efectuând verificări cu privire la o eventuală colaborare a instituțiilor în dosarul nr. 256/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj. Astfel, s-a solicitat corespondența între cele două instituții, rezultând următoarele:

Din răspunsul din data de 04.03.2012 emis de P.Î.C.C.J. – D.N.A. reiese că S.R.I. nu a pus în executare mandatele de supraveghere tehnică în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A., nu există corespondență între D.N.A. și S.R.I. – D.J.I. Cluj, D.G.P.I. – S.J.P.I. Maramureș, D.G.P.I. – D.J.I. Maramureș, netransmiterea unor note de informare cu caracter clasificat sau neclasificat în prezenta cauză de către S.R.I. sau D.G.P.I., respectiv existența unei corespondențe clasificate între D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj și S.R.I. – D.J.I. Maramureș cu privire la dosarul de urmărire penală nr. 256/P/2015 al D.N.A. (f. 32, vol. VIII d.i.).

Dosarul a fost constituit ca urmare a denunțului depus de Șpan Cristian și nu există indicii că sesizarea din cauză a avut la bază discuții între S.R.I. și D.N.A., neexistând nicio participare a S.R.I. sub aspectul cercetat.

Prin încheierea din data de 09.03.2020, instanța a solicitat S.R.I. și D.N.A. declasificarea corespondenței clasificate la care s-a făcut referire în adrese (corespondența clasificată a fost transmisă instanței conform regulilor în materia documentelor clasificate, fiind păstrate în condiții de securitate, fără ca părțile în cauză să aibă acces la aceste documente în această primă etapă).

Documentele declasificate au fost înaintate la dosarul cauzei. Potrivit corespondenței D.N.A.-Serviciul Teritorial Cluj – S.R.I., declasificate de către D.N.A. (f. 80-83, vol. VIII d.i.), au fost înaintate adresa nr. 005/13.01.2016 (în urma declasificării nr. 2/18.05.2020), adresa nr. 0022/05.02.2016 (în urma declasificării nr. 3/18.05.2020), adresa nr. 0027/15.02.2016 (în urma declasificării nr. 4/18.05.2020).

Astfel, din adresele menționate reiese că s-a solicitat acordarea sprijinului informativ și tehnic din partea S.R.I. în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A., înaintându-se suportii optici DVD-R marca Verbatium inscripționați *DNA ST Cluj D256/P/2015* pentru redarea convorbirilor purtate în mediul ambiantal inscripționate pe acești suportii, notele de redare urmând să fie puse la dispoziție integral și în format electronic pe un suport optic pe măsura redării convorbirilor purtate în mediul ambiantal. Au fost înaintate în total și 5 suporturi optice CD-R marca Verbatium inscripționate *DNA ST Cluj D256/P/2015 – NOTE DE REDARE 1-2, 3-4, 5*, pentru transpunerea notelor de redare. Persoana de contact desemnată a fost procurorul de caz.

Corespondența S.R.I. – D.N.A.-Serviciul Teritorial Cluj, a fost declasificată parțial de către S.R.I. (f. 84-88, vol. VIII d.i.). Refuzul parțial al S.R.I. privind declasificarea unor informații a fost justificat de nevoia nedeconspirării mijloacelor și metodelor, inclusiv a tehnicilor speciale de investigare concrete utilizate de S.R.I.

Din informațiile declasificate reiese că nu s-a constituit o echipă operativă comună, nu a fost încheiat un plan comun de acțiune, iar sprijinul a constat în transcrierea unor convorbiri inscripționate pe un suport de memorie ce a fost pus la dispoziție de către unitatea de parchet, împreună cu alte suporturi optice destinate transunerii notelor de redare. Sprijinul a fost acordat la solicitarea D.N.A.

În ceea ce privește sprijinul tehnic, în urma verificărilor în evidențele S.R.I., nu s-au regăsit acte de autorizare emise în baza C.p.p. în dosarul de urmărire penală nr. 256/P/2015 al D.N.A.

Ca atare, S.R.I. nu a acordat sprijin tehnic în cauză cu privire la interceptările autorizate de către instanță, organele de urmărire penală având acces nemijlocit și independent la sistemele tehnice ale Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor (C.N.I.C.). Corespondența secretă cu privire la aceste aspecte a fost înaintată instanței spre consultare, nereieșind alte date relevante pentru apărare.

În urma obținerii acestor informații, instanța a solicitat D.N.A. lămuriri privind solicitarea adresată S.R.I. (în baza protocolului de colaborare) de redare a conținutului înregistrărilor realizate de martorul Șpan Cristian.

Din răspunsul D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj din data de 11.06.2020 (f. 155-156, vol. VIII d.i.) rezultă următoarele:

- D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj nu a montat dispozitive tehnice de supraveghere și înregistrare asupra denunțatorului Șpan Cristian, decât după ce în cauză a fost emisă încheierea penală nr. 112/C/P/25.04.2016 de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Cluj;

- D.N.A. nu a solicitat S.R.I. să monteze tehnică de supraveghere/interceptare asupra vreunei persoane în dosarul nr. 256/P/2015 și nu are cunoștință ca S.R.I. să fi montat în afara cadrului procesual tehnică de supraveghere asupra denunțatorului.

Aceste aspecte sunt confirmate de documentele declasificate de către S.R.I și înaintate la dosarul cauzei.

- înregistrările au fost puse la dispoziția organului de urmărire penală din proprie inițiativă de către denunțatorului Șpan Cristian, nu au fost efectuate la solicitarea sau sub îndrumarea organelor de urmărire penală;

- S.R.I. a întocmit note de redare pentru 22 dintre convorbirile înregistrate și predate organelor de urmărire penală de Șpan Cristian;

- motivul colaborării cu S.R.I. a fost legat de conducerea anchetei de către procuror și de posibilitatea de redare a înregistrărilor audio/audio-video la momentul la care s-a formulat solicitarea către S.R.I., raportat la volumul de muncă și numărul ofițerilor de poliție din cadrul D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj. Respectiv notele de redare ar fi fost folosite exclusiv pentru conducerea anchetei de către procuror.

În cursul judecății cauzei în apel, Curtea a dispus efectuarea de verificări suplimentare cu privire la limitele colaborării dintre DNA și SRI, și anume:

Așa cum s-a arătat deja, prin adresa nr. 256/P/2015, emisă de DNA – ST Cluj și înregistrată la dosarul cauzei în data de 19.01.2023, între DNA – ST Cluj și SRI București nu a existat o corespondență. În dosarul penal nr. 256/P/2015 a existat o corespondență între DNA – Serviciul Teritorial Cluj și SRI Maramureș, aceasta fiind înaintată Tribunalului Cluj – Secția penală, în original, declassificată, la data de 18.05.2020. Documentele constând în procese verbale nr. S 93/25.04.2016 și nr. S 94/26.04.2016 au fost înaintate Curții de Apel Cluj – Compartimentul pentru evidența, prelucrarea, păstrarea, procesarea, manipularea și multiplicarea documentelor clasificate la data de 19.01.2022 (f. 105, vol. VI, ds. CA). Inexistența unei corespondențe între DNA – ST Cluj și SRI – UM 0198 București a fost confirmată și prin adresa emisă de această din urmă instituție, conform adresei expediate la dosarul cauzei în data de 21.02.2023 (f. 137, vol. VI, ds. CA).

Prin Încheierea penală din data de 27.01.2023, Curtea a dispus, conform art. 352 alin. 11 C.proc.pen., declassificarea documentelor clasificate amintite mai-sus, iar prin adresa din data de 21.02.2023, DNA – ST Cluj a informat instanța că nu poate da curs solicitării de declassificare a celor două procese-verbale clasificate întrucât conțin informații secrete de serviciu a căror divulgare este de natură să determine prejudicii DNA, afectând grav capacitățile viitoare ale unității de parchet de a documenta în mod confidențial și fără avizarea persoanelor supravegheate faptele de competența DNA prin devalarea mijloacelor tehnice utilizate. Procesele-verbale au caracter clasificat în baza art. 31 alin. 1 și art. 32 din Legea nr. 182/2002, raportat la Ordinele 42 și 43/2018 ale procurorului general, respectiv al Ordinului S175/2018. Documentele sunt întocmite de ofițerii de poliție judiciară din cadrul DNA care au pus în executare mandatul de supraveghere tehnică. Aceste procese-verbale nu sunt mijloace de probă, iar nedeclasicarea acestora nu este de natură a afecta dreptul părților la un proces echitabil ținând seama și de considerentele ce au stat la baza pronunțării Deciziei nr. 21/2018 a Curții Constituționale a României. Astfel, singurele date necunoscute de inculpat și apărătorii săi aleși conținute în cele două documente clasificate sunt exclusiv cele referitoare la mijloacele tehnice de interceptare utilizate de către DNA cu ocazia înregistrărilor în mediul ambiental din datele de 25.04.2016 și 26.04.2016. (f. 140-141, vol. VI, ds. CA).

La data de 27.03.2023, au fost depuse la dosarul cauzei, în format declassificat, potrivit solicitării instanței, înscrisurile UM 0568 Baia Mare cu nr. 002.185.308/20.01.2016, reînregistrat sub nr. 212686/21.03.2023, nr. 002.185.309/22.02.2016, reînregistrat sub nr. 212702/21.03.2023, nr. 002.166.970/08.02.2016, reînregistrat sub nr. 212724/21.03.2023, nr. 002.185.315/12.02.2016, reînregistrat sub nr. 212744/21.03.2023, și nr. 002.185.346/22.02.2016, reînregistrat sub nr. 212761/21.03.2023 (f. 185-191, vol. VI, ds. CA).

La solicitarea instanței, la data de 24.04.2023, SRI – UM 0198 București a comunicat în scris, potrivit adresei nr. 15283104/21.04.2023, că SRI nu a întreprins activități privind montarea unor dispozitive tehnice asupra martorului denunțator Șpan Cristian (f. 205, vol. VI, ds. CA).

Din examinarea tuturor actelor cauzei, Curtea reține că, în cauză, s-a manifestat interesul celor două instituții de a colabora în strânsă legătură cu dosarul penal nr. 256/P/2016, însă în concret nu s-a constituit o echipă comună de acțiune, nu a fost elaborat un plan comun de acțiune și nu a fost acordat sprijin de către SRI pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise de judecătorul de drepturi și libertăți. Cu privire la acestea din urmă nu a existat nici măcar un concurs tehnic din partea SRI. Nu au fost puse la dispoziția DNA alte echipamente sau tehnici aparținând SRI, care să fi servit la activitățile derulate de martorul denunțator Șpan Cristian (inițiativă proprie, în colaborare cu organele de anchetă).

Așa cum s-a stabilit la fond, SRI a întocmit note de redare pentru 22 dintre convorbirile înregistrate și predate organelor de urmărire penală de martorul Șpan Cristian.

Organele judiciare au întocmit în cauză procese-verbale de redare a tuturor convorbirilor înregistrate de martorul Șpan Cristian, care au fost autentificate pentru autenticitate de către procuror. În acord cu cele statuate la prima instanță, Curtea reține că, în împrejurările cauzei (corespondența între cele două instituții evidențiată mai-sus), există indicii reale că procesele-verbale de redare au fost întocmite (cel puțin parțial) în baza notelor de redare întocmite de SRI și puse la dispoziția organelor de urmărire penală.

Cu toate acestea, ca urmare a controlului judecătoresc efectuat, se constată că, în realitate, acest tip de conduită a SRI reprezintă un veritabil „concurș tehnic”, în sensul deciziilor CCR nr. 51/2016 și 26/2019. Procesele-verbale de redare întocmite de organele judiciare sunt înscrisuri oficiale și se prezumă că ele exprimă adevărul până la înscrierea în fals. Prin viza procurorului de caz se certifică, mai exact, că există o corespondență între conținutul proceselor-verbale de redare și conținutul înregistrărilor convorbirilor ambientale.

Din această perspectivă, Curtea reține, contrar statuărilor primei instanțe și alegațiilor apărării inculpatului, că în speța de față aceste procese-verbale de redare a înregistrărilor ambientale puse la dispoziție de martorul Șpan Cristian sunt mijloace de probă, în sensul art. 97 alin. 2 lit. e) C.proc.pen. Mai departe, înregistrările analizate sunt ele însele mijloace de probă care au fost legal administrate în procesul penal în acord cu prevederile art. 97 alin. 3 C.proc.pen.

Este eronată concluzia primei instanțe potrivit căreia ar fi inexistente procesele-verbale de redare întocmite în baza notelor de redare ale SRI, întrucât pe de-o parte, o astfel de sancțiune procedurală excedează legii procesual penale, iar pe de altă parte, sancțiunea incidentă pentru încălcarea competenței funcționale a organelor judiciare este cea a nulității absolute care se repercutează asupra tuturor actelor procesuale și procedurale întocmite.

În speță, este irelevantă împrejurarea că a existat o intenție a instituțiilor DNA și SRI de a colabora, atât timp cât aceasta nu s-a materializat în activități de urmărire penală și de obținere de probe.

Concluzia se impune în contextul în care, prin Deciziile CCR nr. 51/2016 și 26/2019, instanța de contencios constituțional impune judecătorului național să procedeze la o analiză aplicată, în fiecare caz în parte, a naturii și limitelor intervenției serviciilor de informații în activitățile de urmărire penală. Însăși Curtea Constituțională distinge între simplul concurs tehnic și efectuarea propriu-zisă de acte de urmărire penală. În cuprinsul deciziei nr. 51/2016, CCR face referire la noțiunea de „punere în executare” a unor măsuri de supraveghere tehnică. Deciziile ulterioare ale instanței de contencios constituțional elucidează deosebiri sensibile dintre această sintagmă „punerea în executare” și cea de „concurș tehnic”.

Astfel, decizia nr. 26/2019 a Curții Constituționale a României, *prin care s-a constatat existența unui conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlamentul României, pe de-o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, pe de altă parte, generat de încheierea între Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații a Protocolului nr. 00750 din 4 februarie 2009, precum și de exercitarea, în mod necorespunzător, a controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, respective a unui conflict juridic de natură coonstituțională între Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlamentul României, pe de-o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, pe de altă parte, generat de încheierea între Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații a Protocolului nr. 09472 din 8 decembrie 2016, nu se aplică direct în cauzele pendinte*, ci face trimitere în mod expres la cuprinsul Deciziei nr. 51/2016 a CCR care se aplică direct în cauzele pendinte pe rolul instanțelor judecătorești.

Mecanismul de control instituit prin Decizia 51/2016 este explicitat și completat prin Decizia nr. 26/2019.

În acest sens a stabilit însăși instanța de contencios constituțional în cuprinsul paragrafului 212 din decizia amintită, astfel: (212) *Curtea constată că prezenta decizie nu aduce niciun element de noutate față de cadrul normativ primar existent la data pronunțării ei, întrucât, în baza deciziilor Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 și nr. 302 din 4 mai 2017, decizii care, pe măsura publicării, fac parte din ordinea normativă națională [Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008, și Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, paragraful 451, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I], erau/sunt incidente prevederile art. 102 din Codul de procedură penală - Excluderea probelor obținute în mod nelegal și ale art. 281 - Nulitățile absolute. Prezenta decizie sancționează un comportament instituțional care a încălcat ordinea constituțională și obligă autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională să își respecte și să își exercite competențele în limitele prevăzute de lege și Constituție.*

Prin chiar dispozitivul acestei decizii s-a impus instanțelor judecătorești să verifice *în cauzele pendinte, în ce măsură s-a produs o încălcare a dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, și vor dispune măsurile legale corespunzătoare.*

În prezent, prevalându-se de apariția Deciziilor Curții Constituționale a României nr. 302/04.05.2017, nr. 21/18.01.2018, nr. 22/18.01.2018, nr. 91/28.02.2018 și nr. 26/16.01.2019, inculpatul tinde să obțină constatarea nulității absolute a unor procedee probatorii realizate de SRI, în colaborare cu această instituție, și, în consecință, excluderea fizică a mijloacelor de probă obținute în baza acestora.

Prin Decizia nr. 26/16.01.2019 a Curții Constituționale a României, publicată în M.Of. nr. 193/12.03.2019, instanța de contencios constituțional a constatat existența unui conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlamentul României, pe de-o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, pe de altă parte, generat de încheierea între Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlamentul României și Serviciul Român de Informații a Protocolului nr. 00750/04.02.2009, respectiv a Protocolului nr. 09472/08.12.3016 (cu privire la dispozițiile art. 6 alin. 1, art. 7 alin. 1, art. 9), precum și de exercitarea, în mod corespunzător, a controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații. De asemenea, Curtea Constituțională a stabilit ca Înalta Curte de Casație și celelalte instanțe judecătorești, precum și Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și unitățile subordonate să verifice, în cauzele pendinte, în ce măsură s-a produs o încălcare a dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, și să dispună măsurile legale corespunzătoare.

În esență, Curtea Constituțională a statuat că cele două protocoale, prin transferul unor competențe pe linia activităților de urmărire penală către SRI, adaugă la lege și, astfel, se situează atât în afara legii, cât și în afara ordinii constituționale. În cuprinsul deciziei amintite, Curtea reamintește dezlegările date prin deciziile sale anterioare, cu referire directă la Decizia nr. 51/2016, nr. 302/2017, nr. 21/2018, nr. 22/2018, 91/2018.

Cu toate acestea, în cuprinsul paragrafului nr. 212 din Decizia nr. 26/2019, Curtea Constituțională reține că *„prezenta decizie nu aduce niciun element de noutate față de cadrul normativ primar existent la data pronunțării ei, întrucât, în baza deciziilor Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 și nr. 302 din 04 mai 2017, decizii care, pe măsura publicării, fac parte din ordinea normativă națională (...), erau/sunt incidente prevederile art. 102 din Codul de procedură penală - excluderea probelor obținute în mod nelegal și ale art. 281 - nulitățile absolute. Prezenta decizie sancționează un comportament instituțional care a încălcat ordinea constituțională și obligă autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională să își respecte și să își exercite competențele prevăzute de lege și Constituție”*.

În acord cu dispozițiile art. 147 alin. 4 din Constituția României, deciziile Curții Constituționale a României se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Prin Decizia nr. 838/27.05.2009, referitoare la sesizarea formulată de Președintele României, domnul Traian Băsescu, privind existența unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de-o parte, și Parlamentul României și Guvernul României, pe de altă parte, CCR a statuat, printre altele, că *„efectul ex nunc al actelor Curții constituie o aplicare a principiului neretroactivității, garanție fundamentală a drepturilor constituționale de a asigura securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept, o premisă a separației puterilor în stat, contribuind în acest fel la consolidarea statului de drept. Pe cale de consecință, efectele deciziei Curții nu pot viza decât actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile ce urmează a se îndeplini în viitor de către autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională”*.

Totodată, se are în vedere că măsurile de supraveghere tehnică autorizate de judecătorul de drepturi și libertăți au fost puse în executare de organele de urmărire penală și au fost realizate cu tehnică proprie a acestora, iar SRI nu a oferit concurs tehnic pentru acestea.

Notele de redare a unor convorbiri telefonice înregistrate de martorul Șpan Cristian au fost întocmite de SRI după momentul predării acestora către organele de anchetă.

Fiind încuviințate cererile în probațiune formulate în acord cu Decizia CCR nr. 21/18.01.2018, publicată în M.Of. nr. 175/23.02.2018 (privitoare la neconstituționalitatea sintagmei „instanța solicită” cu

raportare la sintagma „permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. 11 din Codul de procedură penală), respectiv a sintagmei „autoritatea emitentă” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. 12 din Codul de procedură penală), la dosarul cauzei a fost obținută corespondența purtată de Parchet cu SRI pe marginea punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise de judecătorul de drepturi și libertăți și a realizării de alte activități pe linia culegerii de probe în cauză. Datele și informațiile furnizate de această corespondență relevă fără echivoc că, exceptând notele de redate întocmite pentru unele dintre înregistrările convorbirilor realizate de martor, SRI nu a derulat niciun fel de activități la solicitarea organelor de urmărire penală.

Așadar, în mod corect, a statuat judecătorul cauzei, în baza verificărilor efectuate, inclusiv în temeiul Deciziei CCR nr. 26/2019, că, în speță, a existat doar o activitate concretă de sprijin tehnic, independent de terminologia utilizată în cuprinsul adreselor de corespondență între Ministerul Public și Serviciul Român de Informații privitoare la o colaborare extinsă.

Chiar în cuprinsul deciziei CCR amintite se arată că distincția între noțiunile de „concurs tehnic” și „punere în executare” este dată nu de terminologia folosită în comunicarea dintre instituțiile implicate, ci mai degrabă de conținutul acestor activități, în scopul de a se stabili dacă, în concret, în cauzele penale au fost realizate acte de cercetare penală de alte organe ale statului care nu sunt abilitate în virtutea legii să efectueze activități de urmărire penală.

Or, în cauză, activitățile SRI au vizat întocmirea unor note de redare, nefiind realizate de această instituție interceptarea convorbirilor telefonice și convorbirilor în mediu ambiental ale inculpatului și ale persoanelor de interes pentru cauză.

Prin decizia C.C.R. nr. 26/2019 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parlamentul României, Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, reținând un asemenea conflict, instanța de contencios constituțional a dezvoltat în argumentele sale distincția dintre suport tehnic și implicarea în activitatea de urmărire penală, arătând următoarele:

“(…)

155 (...). Din cele de mai sus rezultă că, la data încheierii protocolului de cooperare analizat, Serviciul Român de Informații nu avea atribuții de cercetare penală (a se vedea și Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, paragraful 37) și, prin urmare, nu avea calitatea de organ de cercetare penală, activitatea sa mărginindu-se la asigurarea unui sprijin tehnic "la realizarea unor activități de cercetare penală pentru infracțiuni privind siguranța națională" (...). În consecință, sprijinul/suportul/concursul tehnic nu poate fi echivalat cu o activitate de cercetare penală, specifică organelor de urmărire penală. De aceea, indiferent de faptul că sprijinul tehnic, acordat în temeiul Legii nr. 14/1992, a vizat perioada de activitate a Codului de procedură penală din 1968 sau a noului Cod de procedură penală, Curtea reține că acest sprijin nu putea fi valorizat ca o activitate de cercetare penală.

(…)

162. De asemenea, din sintagma "pentru clarificarea aspectelor referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 2" cuprinsă în art. 17 alin. (1) al protocolului analizat nu rezultă că ar fi vorba doar de un sprijin tehnic, ci se poate înțelege că stabilește o colaborare al cărei scop ar fi lămurirea organului de urmărire penală în sensul art. 62 din Codul de procedură penală din 1968. Or, lămurirea acestor aspecte revine organelor de urmărire penală și instanței judecătorești, după caz; o viziune contrară creează premisa normativă necesară preluării unor atribuții ale organului de urmărire penală în procesul penal, ceea ce este contrar rolului constituțional al acestuia.

163. Potrivit art. 33 alin. (1) din protocol, "Punerea în executare a activităților dispuse prin autorizațiile emise de instanțele competente potrivit dispozițiilor art. 911-915 din Codul de procedură penală va fi realizată de către Serviciu, pe echipamentele proprii, în baza solicitării scrise a procurorului". În jurisprudența sa, Curtea a statuat că "activitatea de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică prevăzută la art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală [Legea nr. 135/2010 - s.n.] este realizată prin acte procesuale/procedurale" (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, paragraful 33), iar reglementarea acestora ține de domeniul legii și intră în sfera de competență a organelor de urmărire penală. În schimb, prin Decizia nr. 734 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 23 aprilie 2018, paragrafele 17-18, Curtea a statuat

că sintagma "alte organe specializate ale statului" din dispozițiile art. 142 alin. (1) din noul Cod de procedură penală nu vizează persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la executarea măsurilor de supraveghere. În acest sens, Curtea a reținut că, în Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, și-a fundamentat soluția din perspectiva persoanelor care pun în executare mandatul de supraveghere tehnică, iar nu din perspectiva persoanelor care asigură suportul tehnic pentru realizarea activității de supraveghere tehnică. Totodată, Curtea a constatat - referitor la suportul tehnic pentru realizarea respectivei activități de supraveghere - că acesta era asigurat, sub imperiul vechiului Cod de procedură penală, de persoane fără atribuții de cercetare penală, în limitele competențelor lor, motiv pentru care dispozițiile art. 91² alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală din 1968 [potrivit căruia "Procurorul procedează personal la interceptările și înregistrările prevăzute în art. 91¹ sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal") impuneau persoanelor chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări obligația de a păstra secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită penal.

(...)

165. Or, pe lângă suportul tehnic prevăzut de art. 39-45 din protocol, art. 32-38 din același act se referă, *expressis verbis*, la punerea în executare a activităților dispuse prin autorizațiile emise de instanțele competente. Astfel, textul analizat al protocolului prevede exact punerea în executare a activităților dispuse prin autorizațiile emise de instanțele competente de către un serviciu secret contrar art. 91² alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală din 1968. Cu alte cuvinte, protocolul a reglementat competența Serviciului Român de Informații de a pune în executare mandatul de supraveghere tehnică în cadrul procesului penal, fără să fie organ de urmărire penală. Astfel, deși Codul de procedură penală nu a acordat serviciului secret această competență, Ministerul Public, din proprie inițiativă, îi transferă acestuia o competență proprie procurorului. Practic, acest protocol operează, în mod indirect, o adăugire la prevederile Codului de procedură penală, competența dispunerii unei măsuri procesuale fiind transferată de către chiar titularul său - Ministerul Public - unui serviciu secret. În dreptul public se aplică principiul *delegata potestas non delegatur*, astfel încât Ministerul Public nu are competența de a-și transfera/delega competențele rezultate din textul constituțional al art. 131.

În același sens s-a statuat și s-a operat distincția între suport tehnic și punerea în executare a mandatelor de interceptare/supraveghere în cuprinsul Deciziei C.C.R. nr. 734/23.11.2017.

Prin Decizia CCR nr. 302/04.05.2017, publicată în M.Of. nr. 566/17.07.2017, s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională. Din examinarea cuprinsului acestei decizii se observă cu ușurință că instanța de contencios constituțional nu a stabilit modul de aplicare a acesteia *erga omnes* (în cauzele pendinte/soluționate definitiv).

Textul art. 281 alin. 1 lit. b) C.proc.pen. este, fără dubiu, o normă de procedură penală. La data efectuării urmăririi penale în prezenta cauză încălcarea competențelor funcționale, după materie și calitatea persoanei, a organelor de urmărire penală se sancționa cu nulitatea relativă, aspect care rezulta din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 281 alin. 1 lit. b) C.proc.pen. (anterior Deciziei CCR nr. 302/2017).

Deopotrivă, relativ la aplicarea normelor procesual penale, prin Decizia nr. 78/29.03.2019, referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 4 alin. 2 din Legea nr. 255/2013, pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, instanța de contencios constituțional a statuat că „normele procesual penale sunt guvernate de principiul aplicării imediate, acesta vizând atât cauzele în curs de urmărire penală, cât și cele aflate în faza judecătii. De altfel, acest aspect a fost statuat și de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în cauza Scoppola împotriva Italiei (nr. 2), paragraful 110, prin care Curtea de Strasbourg a arătat că dispozițiile art. 7 privind legalitatea incriminării și pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt aplicabile numai cu privire la normele penale de incriminare, în timp ce în domeniul normelor procesuale este aplicabil principiul *tempus regit actum*”.

Reamintim că aceeași Curte Constituțională a statuat constant în sensul că „*autoritatea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta*”. (Decizia CCR nr. 26/2019, parag. 213)

Deși, s-a susținut de apărarea inculpatului că în cauză SRI a oferit suport la realizarea unor procedee probatorii, *dimensiunea colaborării dintre instituții se reduce în această cauză la întocmirea unor note de redare, așa cum s-a arătat deja*. Acest aspect rezultă în mod neechivoc din corespondența purtată între cele două instituții și înaintată la dosarul cauzei conform solicitării instanței de judecată la fond și în apel.

Referitor la activitatea de consemnare a rezultatului înregistrărilor convorbirilor realizate și predate de martorul denunțator Șpan Cristian, se constată că la dosarul de urmărire penală există procese-verbale de redare a convorbirilor ambientale înregistrate, întocmite de ofițeri de poliție judiciară și certificate de procurorul de caz.

Conform argumentelor prezentate de Ministerul Public, toate aceste procese-verbale emană de la organele de urmărire penală și nu de la SRI. Apreciem că, deși la dispoziția Parchetului au fost puse note de redare ale SRI, procesele-verbale în discuție (înscrisuri oficiale), în ceea ce privește autenticitatea acestora (inclusiv în partea referitoare la autorul redării și certificare) se bucură de prezumția de legalitate, până la înscrisura în fals.

Sub acest aspect, invocarea deciziilor CCR amintite mai-sus și existența notelor de redare furnizează o simplă prezumție că și aceste activități ar fi putut fi realizate de/cu sprijinul SRI.

În concluzie, activitățile realizate de SRI în cauză se rezumă la întocmirea unor note de redare și se circumscriu noțiunii de „conkurs tehnic”, fără a se neglija intruziunea SRI în activitățile de urmărire penală, în sensul menționat de CCR în cuprinsul Deciziei CCR nr. 26/2019. Neputând fi valorificată în cauză sancțiunea instituită de art. 281 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., apare ca fiind exclusă soluția de eliminare a probelor și mijloacelor de probă obținute din aceste activități procedurale în faza de urmărire penală.

În deplin acord cu cele reținute de Tribunalul Cluj, apreciem că, în circumstanțele speței, avându-se în vedere că activitățile SRI derulate, fără ca acesta să fi avut calitatea de „organ de urmărire penală”, s-au limitat la acordarea sprijinului tehnic pentru întocmirea unor note de redare, nu se poate concluziona în sensul că „imixtiunea” SRI în activitățile de culegere a probelor are semnificația efectuării de către acesta a unor acte de urmărire penală, sancționabile cu nulitatea absolută (teoria actelor inexistente a primei instanțe neputând fi primită, așa cum s-a reținut deja).

Prin urmare, nu se pune problema încălcării competenței funcționale a organelor de urmărire penală care ar atrage sancțiunea nulității absolute, cu consecința excluderii fizice a mijloacelor de probă și a probelor obținute prin procedeele probatorii amintite.

Notăm, în deplin acord cu observațiile prezentate de Ministerul Public, faptul că inculpatul a avut asigurat accesul la rezultatul integral al înregistrărilor convorbirilor ambientale efectuate și a avut asigurată posibilitatea de a sesiza eventualele deficiențe în modul de întocmire a proceselor-verbale de redare. De altfel, inculpatul invocă încălcarea dreptului la apărare și la viață privată din perspectiva implicării SRI în activitatea de obținere a probelor prin concursul dat la punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise de judecătorii de drepturi și libertăți, prevalându-se de jurisprudența recentă a Curții Constituționale a României. Nu a fost invocată sub alt aspect lipsa echitabilității procedurii de obținere/administrare a probelor în faza de urmărire penală.

În cadrul examenului efectuat conform dispozițiilor obligatorii ale CCR cuprinse în Decizia nr. 26/2019, reținem că, deși a existat o implicare a SRI în activitățile de urmărire penală în cauză, pe linia administrării probelor, această încălcare nu este suficient de conturată pentru a atrage sancțiunile instituite de art. 281 alin. 1 lit. b) și art. 102 alin. 2 și 3 C.proc.pen. S-a stabilit deja că, în speță, deși s-ar dispune excluderea formală a proceselor-verbale de redare, sunt mijloace de probă admise de lege acele înregistrări ale convorbirilor ambientale puse la dispoziția organelor de anchetă de către martorul Șpan Cristian.

Reamintim că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în principiu, nu este interzisă folosirea în procesul penal a unei probe obținute în mod nelegal, dacă procedura în ansamblul ei este echitabilă, iar inculpatul a avut posibilitatea contestării ei. În asemenea cazuri este suficientă remedierea încălcării dreptului persoanei acuzate prin constatarea în dreptul intern a încălcării și acordarea de compensații - care nu sunt întotdeauna materiale, ci și prin readministrarea probelor -fără a

fi necesară excluderea probei astfel obținute. Din această perspectivă, existența interpretării în dreptul intern ca sancțiune procesuală excluderea probelor obținute în mod nelegal, indiferent care ar fi motivul de nelegalitate, apare ca fiind excesivă față de jurisprudența CEDO, în care se face o mai justă îmbinare a interesului general al societății, de a se afla adevărul în cauză, astfel încât să poată fi trase la răspundere persoanele care au săvârșit infracțiuni, și interesul personal al persoanelor acuzate, care impune respectarea tuturor drepturilor lor materiale și procesuale.

În concret, orice încălcare, care nu atrage nulitatea absolută, urmează regulile sancțiunii nulității relative, iar probele vor putea fi excluse numai în măsura în care s-a produs o vătămare care nu poate fi înlăturată în alt mod, vătămare ce va fi judecată după regulile dezvoltate în jurisprudența CEDO, împăcându-se astfel, în mod echitabil, atât interesul individual al inculpatului, cât și cel general al societății.

Nefiind incidente dispozițiile privitoare la nulitatea absolută, în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 102 alin. 3 C.proc.pen., în interpretarea dată de Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 22/18.01.2018, publicată în M.Of. nr. 177/26.02.2018. Ca atare, nu se pune problema constatării nulității absolute a administrării unor procedee probatorii, mijloace de probă și a excluderii probelor și mijloacelor de probă, cu îndepărtarea fizică a acestora de la dosarul cauzei.

Sub acest aspect, opinăm în sensul că atât timp cât s-au stabilit limitele implicării SRI în activitățile de urmărire penală din cauză, sub forma concursului tehnic, este irelevant tipul sancțiunii incidente ori natura acesteia.

Cu alte cuvinte, neputând fi reținută ipoteza acreditată de apărare în sensul că SRI ar fi efectuat veritabile acte de cercetare penală în cauză, este superfluă discuția cu privire la tipul nulității incidente (absolută sau relativă, care au același efect, doar regimul juridic de invocare al acestora este diferit), respectiv aplicabilitatea sau nu a prevederilor art. 281 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., în interpretarea și modificarea operate ca urmare a pronunțării Deciziei CCR nr. 302/2017.

Se mai are în vedere că, în practica sa constantă, Curtea EDO a statuat în sensul că realizarea unor interceptări ale convorbirilor particularilor fără o bază suficientă în dreptul intern (lipsa unui norme legale care să prevadă imixtiunea, absența garanțiilor adecvate pentru interceptare/acces, ș.a.m.d.) poate atrage încălcarea art. 8 (privitor la dreptul la viață privată), iar nu a art. 6 (referitor la dreptul la un proces echitabil) din Convenția EDO (Khan c. Marii Britanii, PG&JH c. Marii Britanii).

În lumina acestor considerente, sunt neîntemeiate solicitările inculpatului Cherecheș Cătălin, formulate prin apărătorii săi aleși, având ca obiect constatarea nelegalei implicări a SRI în cauza pendinte, constatarea nulității absolute a actelor realizate cu participarea SRI și dispunerea sancțiunii excluderii mijloacelor de probă astfel obținute.

În fine, în ceea ce privește *nulitatea relativă a raportul de expertul judiciară criminalistică nr. 53/23.03.2018, întocmit de LIEC Cluj (f. 143-158, vol. IV, d.i.), întocmit în cauză:*

Referitor la autenticitatea și integritatea înregistrărilor audio realizate de martorul denunțator Șpan Cristian, Curtea constată că inculpatul Cherecheș Cătălin a contestat autenticitatea și conținutul acestora, motiv pentru care prima instanță, reținând că acestea furnizează probe esențiale în acuzare, a dispus efectuarea unei expertize tehnice criminalistice, potrivit încheierii penale din data de 14.06.2017.

Expertiza a avut ca obiective principale: stabilirea autenticității înregistrărilor ambientale efectuate de martorul denunțator Șpan Cristian, înregistrări aflate pe telefonul mobil marca iPhone 5S aparținând denunțatorului și pus la dispoziția organelor de urmărire penală; identitatea acestor înregistrări cu cele aflate pe suportul optic depus la dosar; identitatea dintre vocea inculpatului și vocea din înregistrările efectuate de denunțator. Asupra celui din urmă obiectiv prima instanță a revenit dată fiind poziția inculpatului care a arătat că, în realitate, nu contestă folosirea vocii sale în acele înregistrări, ci susține că toate înregistrările au fost alterate în conținutul lor prin diferite intervenții – adăugiri, inserări, suprascriere. Expertiza a avut ca obiectiv și stabilirea integrității înregistrărilor în discuție.

La dosarul cauzei a fost depus raportul de expertul judiciară criminalistică nr. 53/23.03.2018, întocmit de LIEC Cluj (f. 143-158, vol. IV, d.i.).

Prin încheierea penală din data de 12.10.2017, s-a încuviințat participarea în calitate de expert parte a domnului Grigoraș Cătălin, care a întocmit, de altfel, obiecțiuni la raportul de expertiză criminalistică (f. 28-62, vol. IV, d.i.).

Instanța de fond a trecut la audierea în ședință publică a expertului tehnic judiciar Mureșan Mihai Florin, declarația acestuia fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei, la filele 105-108, vol. IX, d.i.). Apărarea inculpatului a avut posibilitatea de a chestiona expertul cu privire la pretensele neclarități/contradicții din cuprinsul raportului de expertiză.

Nulitatea relativă a raportului de expertiză a fost afirmată de apărarea inculpatului sub trei aspecte esențiale: lipsa abilitării legale și a specializării necesare a expertului tehnic judiciar pentru realizarea lucrării cu care a fost însărcinat de instanță, nerespectarea normelor, metodologiilor și protocoalelor de lucru cu prilejul efectuării lucrării de expertiză și al elaborării concluziilor; limitarea accesului expertului parte la realizarea expertizei. S-a invocat încălcarea prevederilor art. 14 alin. 1 din OG nr. 2/2000. S-a mai susținut că tehnic judiciar a încălcat norme de procedură în realizarea expertizei invocate de el însuși și la care se face referire în cuprinsul raportului de expertiză criminalistică deșus la dosarul cauzei (exemplu, standardul AES27). Ca atare, raportul de expertiză criminalistică este lovit de nulitate relativă. În susținerea acestui punct de vedere a fost invocată și opinia expertală elaborată de dl. Grigoraș Cătălin, desemnat în cauză în calitate de expert-parte la solicitarea apărării inculpatului. Acest expert a constatat că expertul principal nu a urmat normele de procedură aplicabile cu prilejul efectuării expertizei, iar înregistrările analizate nu doar că nu sunt autentice, dar conțin urmele unei alterări deliberate (ștergere, suprascriere, inserare, adăugire), unele dintre ele nefiind realizate cu dispozitivul (telefon iPhone 5S) pus la dispoziția instanței de judecată de martorul Șpan Cristian.

Curtea reține, în primul rând, că prin sentința apelată s-a realizat un amplu și temeinic examen asupra acestor critici de nevalabilitate a raportului de expertiză, iar concluzia la care s-a oprit primul judecător este una justă, motivele de nelegalitate furnizate de apărarea inculpatului Cherecheș Cătălin fiind de neprimut.

Curtea reține că prima instanță a dispus efectuarea expertizei criminalistice ținând seama de natura mijloacelor de probă contestate, sursa acestora, necesitatea de a se respecta dreptul la apărare al inculpatului, lămurirea cauzei sub toate aspectele, în acord cu prevederile art. 172 C.proc.pen., potrivit căroră (1) efectuarea unei expertize se dispune când pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte sau împrejurări ce prezintă relevanță pentru aflarea adevărului în cauză este necesară și opinia unui expert. (...) Expertiza poate fi efectuată de experți oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori de experți autorizați din țară sau din străinătate, în condițiile legii.

Conform art. 2 alin. 2 din OG nr. 75/2000, privind organizarea activității de expertiză criminalistică, specialitățile de expertiză criminalistică în care se poate obține calitatea de expert criminalist autorizat sunt următoarele: (...) n) expertiza aplicațiilor și datelor informatice.

Din această perspectivă, este exclusă teza apărării în sensul că laboratorul LIEC nu ar fi avut competența de a realiza expertiza solicitată prin raportare la obiectivele fixate, nefiind incidentă sancțiunea nulității relative.

Pentru efectuarea expertizei au fost analizate un telefon iPhone 5S, un DVD-R marca Verbatim 4,7 GB, 16x, 120 min, un CD-R, marca Maxell, 700 MB, 80 min, iar materialele în litigiu au constat în 47 de înregistrări ce se găsesc stocate într-un telefon iPhone 5S (o înregistrare rezultată în urma experimentului judiciar efectuat de DNA) și 36 de înregistrări ce au fost inscripționate pe suportul optic DVD-R aflat la dosar.

Expertul parte avea posibilitatea și chiar obligația ca, potrivit art. 175 alin. 2 C.proc.pen. și art. 7 din OG nr. 75/2000, să participe la efectuarea expertizei criminalistice, printre altele, prin luarea la cunoștință de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei.

Or, expertul parte s-a aflat pe durata realizării expertizei și a elaborării opiniei expertale pe teritoriul altui stat, nu s-a prezentat în țară pentru studierea materialului supus expertizării și nu a indicat modalitatea și locația în care i-ar putea fi puse la dispoziție materialele expertizate. Conform actelor de la dosar, expertul recomandat de inculpat a avut acces doar la materialele transmise de inculpat în format electronic (înregistrări audio în copie), al căror conținut nu a putut fi certificat de către instanța de judecată (f. 33-40, vol. IX, d.i.). Deopotrivă, niciun moment nu a fost îngădit accesul expertului parte la piesele esențiale ale cauzei vizate de expertiza tehnică criminalistică. Astfel fiind, pentru aceste motive invocate de apărare, cererea de constatare a nulității relative se impune a fi respinsă.

În ceea ce privește nerespectarea unor norme, metodologii de lucru și protocoale specifice (cu referire la standardul AES27-1996), Curtea reține, în primul rând, că aceste critici provin de la apărarea

inculpatului și se întemeiază în mod esențial pe obiecțiunile expertului parte. În mod corect prima instanță a constatat raportul de expertiză criminalistică nu cuprinde concluzii neclare sau contradictorii. Sub acest aspect, s-a trecut la audierea expertului tehnic judiciar care a oferit un răspuns la criticile esențiale ale apărării, astfel că, în speță, nu s-a impus efectuarea unui supliment la expertiză, conform art. 180 C.proc.pen., fiind exclusă procedura de la art. 181 C.proc.pen., privitoare la efectuarea unei noi expertize.

Observațiilor expertului parte cuprinse în memoriul privitor la opinia expertală nu li se poate acorda o valoare semnificativă în contextul în care acest expert nu a luat contact direct cu materialele expertizate, împrejurare decisivă pentru formularea unei punct de vedere științific relevant în raport de obiectul procedurii probatorii. Cu alte cuvinte, obiecțiunile expertului parte cu privire la cuprinsul raportului de expertiză judiciară nu pot fi văzute ca esențiale întrucât acest expert nu a răspuns la obiectivul trasat de instanță privind autenticitatea înregistrărilor ambientale efectuate de martorul denunțator Șpan Cristian, înregistrări aflate pe telefonul mobil marca Iphone 5S aparținând acestui martor și pus la dispoziția organelor de urmărire penală, după cum nu a putut stabili identitatea acestor înregistrări cu cele aflate pe suportii optici predați de același martor denunțator în stadiul inițial al anchetei.

Curtea mai are în vedere că expertul tehnic judiciar a explicat, atât în cuprinsul raportului elaborat în scris, cât și cu prilejul audierii sale de instanța de judecată, într-o manieră credibilă, argumentată concluzia potrivit căreia, în prezenta cauză, nu se poate stabili cu certitudine caracterul autentic al tuturor înregistrărilor, precum și că o parte a înregistrărilor de pe telefonul amintit coincid cu unele înregistrări de pe suportul optic, că marea majoritate acestor înregistrări au fost realizate prin utilizarea unui telefon marca Iphone 5S, iar diferențele din cronologia fișierelor audio sunt explicabile prin prisma faptului că au fost realizate ca Voice Memos folosind sistemul de operare OS, instalat pe telefonul iPhone, cu mai multe versiuni de operare. Actualizările automate ale sistemului de operare a condus la unele anomalii privind datarea înregistrărilor realizate cu VoiceMemos, anomalii semnalate de utilizatorii acestui sistem de operare. Faptul că uneori lipsește data de înregistrare nu echivalează cu existența unor urme de editare sau de intervenții în scopul alterării conținutului.

Expertul a explicat că nu au fost depistate discontinuități sau urme de alterare, fiind de acceptat ideea că toate fișierele audio au fost create prin utilizarea aceluiși telefon iPhone 5S, iar înregistrările supuse expertizării nu au suferit intervenții tehnice (ștergeri, inserări sau alte elemente de montaj), de natură să le modifice sensul sau conținutul.

Astfel fiind, Curtea reține, din nou, că motivul de nulitate derivat din lipsa respectării de către expertul principal a metodologiei specifice de lucru, invocat de apărarea inculpatului, nu poate fi primit.

Deopotrivă, examinându-se toate argumentele prezentate de primul judecător în cuprinsul sentinței apelate și pe baza propriului control realizat în cauză, Curtea constată că nu poate fi reținută lipsa autenticității înregistrărilor audio realizate de martorul denunțator și, ca atare, nu există un fundament legal pentru limitarea valorii probatorii a acestora. Concluzia se impune mai cu seamă că înregistrările nu au suferit intervenții tehnice (ștergeri, inserări ș.a.m.d.) de natură să le modifice conținutul și sensul.

Se mai are în vedere că, deși expertul parte nu a avut acces direct la materialele de expertizat, acesta a susținut concluzia fermă a neautenticității înregistrărilor, iar obiectivul privitor la stabilirea identității dintre înregistrările audio aflate pe telefonul mobil iPhone 5S cu cele aflate pe suportul optic de la dosar depindea în mod esențial de analiza nemijlocită a tuturor materialelor supuse expertizării.

Este judicioasă concluzia primului judecător în sensul că expertul tehnic criminalist a răspuns obiectivelor trasate de instanță, raportul de expertiză nu cuprinde neclarități sau contradicții, iar imposibilitatea expertului de a stabili cu certitudine caracterul autentic al acestor înregistrări a fost justificată într-o manieră rezonabilă de către expertul criminalist.

Pe fondul cauzei, sub aspectul temeiniciei acuzațiilor penale formulate împotriva inculpatului, Curtea reține următoarele:

Ținând seama că în cuprinsul motivelor de apel inculpatul Cherecheș Cătălin a criticat temeinicia soluției de condamnare, susținând inexistența în materialitatea lor a acuzațiilor penale aduse împotriva sa, iar Ministerul Public a promovat apel împotriva soluției primei instanțe de excludere a unei activități ilicite din conținutul infracțiunii reținute, Curtea va răspunde unitar criticilor furnizate de apelanți, prin

referire la starea de fapt ce se impune a fi reținută în cauză și la materialul probator relevant pentru elucidarea existenței infracțiunii și vinovăției inculpatului.

În primul rând, Curtea reține că, în prezenta cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza de judecată de la prima instanță, probele și mijloacele de probă au fost legal și loial administrate, astfel că aprecierea probelor se realizează potrivit art. 103 din Codul de procedură penală, ce reglementează principiul liberei aprecieri a probelor. În conformitate cu prevederile alin. 1 al art. 103 C.proc.pen., probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

Curtea constată că prima instanță a pronunțat soluția de condamnare a inculpatului Cherecheș Cătălin, stabilind existența infracțiunii și vinovăția inculpatului cu prezentarea raționamentului judiciar urmat, cu evocarea tuturor probelor și realizând o analiză coroborată a pieselor probatorii ale cauzei.

Prima instanță a stabilit în mod judicios că, în speță, nu este cazul limitării forței probante a declarației martorului Șpan Cristian, acesta neavând niciuna dintre calitățile prevăzute de art. 103 alin. 3 C.proc.pen., iar credibilitatea afirmațiilor acestui martor a fost determinată prin raportare la alte mijloace de probă ale cauzei, privite ca obiective. La fel, înregistrările convorbirilor ambientale realizate de martorul denunțator Șpan Cristian reprezintă mijloace de probă, iar la acest moment autenticitatea acestora nu poate fi negată, motiv pentru care nici cu privire la acestea nu se impune a se reduce valoarea probatorie în sensul solicitat de apărare.

La fel ca prima instanță, avem în vedere că aceste înregistrări se află la dosarul cauzei, iar conținutul acestora a fost evocat în cuprinsul sentinței apelate. De altfel, primul judecător și-a întemeiat în întregime concluziile prin raportare directă la conținutul acestor înregistrări (audiate nemijlocit de acesta). Acest judecător nu a ținut seama de conținutul proceselor-verbale de redare întocmite de organele de urmărire penală, deși, așa cum s-a arătat deja, acestea nu puteau fi ignorate, întrucât reprezintă mijloace de probă, nefiind afectate de vreun caz de nulitate.

Curtea, efectuând un examen propriu asupra acestor mijloace de probă, constată că unele neconcordanțe dintre conținutul proceselor-verbale de redare și conținutul înregistrărilor propriu-zise pot fi rezonabil explicate de tehnica de tehnoredactare. Oricum, unele erori materiale din procesele-verbale de redare nu pot afecta valabilitatea mijloacelor de probă constând în înregistrările convorbirilor ambientale, pe care, de altfel, așa cum s-a arătat deja, și-a întemeiat convingerea primul judecător. Contrar argumentației apărării, în sentința apelată s-a făcut referire expresă la unele pasaje din aceste conversații, cu redarea acestora întocmai de judecătorul cauzei după ce acesta însuși a trecut la ascultarea nemijlocită a înregistrărilor ambientale realizate de martorul Șpan Cristian.

Faptul că nu s-a mai procedat la audierea tuturor acestor înregistrări în ședință publică nu poate pune sub semnul întrebării constatările personale ale judecătorului cauzei pe baza contactului nemijlocit al acestuia cu probele și mijloacele de probă ale cauzei. Lipsa redării acestor înregistrări audio este consecința manifestării de voință a inculpatului însuși, care a arătat în mod expres că nu dorește ca aceste fișiere audio să fie redade în ședință publică. De altfel, o atare cerere nu a fost formulată nici în fața instanței de apel. Același inculpat a arătat că nu contestă identitatea vocii din aceste înregistrări și care i-a fost atribuită de organele de urmărire penală. De altfel, martorii audiați Șpan Cristian, Bala Liviu Ioan, Florescu Claudiu, Pop Carmen Ecaterina, Mureșan Lia Augustina, Nicolae Mircea și Rusu Adriana Ioana au confirmat integral participarea la discuțiile înregistrate, precum și conținutul înregistrărilor audio prezentate.

Astfel fiind, Curtea reține că, în împrejurile cauzei, este de nepermis susținerea inculpatului Cherecheș Cătălin, prin intermediul apărătorilor săi aleși, potrivit căreia organele judiciare au procedat deliberat la inserarea în cuprinsul proceselor-verbale ale unor pasaje nereale și atribuite discuțiilor purtate de inculpat cu martorul denunțator Șpan Cristian sau că hotărârea s-a bazat pe unele unele discuții care nu au fost purtate în realitate. Așa cum s-a constatat deja, prima instanță a realizat analiza probelor furnizate de însuși conținutul înregistrărilor conversațiilor ambientale care se află pe suport optic la dosarul cauzei.

De asemenea, Curtea reamintește că utilizarea prezumțiilor judiciare simple nu este opriță magistratului atât timp cât acestea au la baze probe obiective, care permit instanței formarea unui raționament deductiv / inductiv.

Curtea reține că prima instanță a dat o corectă interpretare materialului probator administrat, fiind evaluată puterea probatorie a fiecărui mijloc de probă și realizată o temeinică, vastă și aprofundată

coroborare a probelor care au puterea de a susține dincolo de orice îndoială rezonabilă existența faptelor ilicite și care servesc ca temei al pronunțării soluției de condamnare.

Mai exact, prima instanță a efectuat o riguroasă evaluare și a dat o corectă interpretare materialului probator administrat în cauză, iar piesele probatorii ale cauzei confirmă dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpatul este autorul infracțiunii de corupție reținute în sarcina sa. Se constată că prima instanță a evaluat puterea probatorie a fiecărui mijloc de probă, cu evocarea pe larg a conținutului probelor pe care și-a fundamentat soluția adoptată. Curtea își însușește analiza probelor efectuată la instanța de fond, reținând suplimentar următoarele considerente:

Argumentele centrale ale apărării se subsumează ideii că, în lipsa declarației de recunoaștere integrală sau parțială a faptelor emanând de la inculpat, celelalte mijloace de probă administrate în cauză nu furnizează suficiente probe certe de vinovăție, motiv pentru care s-ar impune valorificarea principiului *in dubio pro reo* (orice îndoială în formarea convingerii judecătorului trebuie să profite inculpatului cu prilejul soluției adoptate). În esență, s-a susținut că, în speță, nu există probe directe care să ateste săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de luare de mită, invocându-se că probatoriul administrat în cauză nu poate conduce la răsturnarea prezumției de nevinovăție. Strâns legat de această chestiune, apărarea a susținut constant că martorul Șpan Cristian nu este unul credibil, iar declarațiile sale sunt afectate de un grad ridicat de subiectivism și nu pot fi privite ca esențiale sau decisive pentru pronunțarea soluției de condamnare în lipsa unor alte probe certe de vinovăție.

Contrar susținerilor apărării, Curtea constată că, în realitate, prima instanță, deși a reținut ca fiind decisive declarațiile martorului denunțător, a avut în vedere că acestea nu sunt singulare în ansamblul materialului probator, fiind susținute de alte piese probatorii ale cauzei, obiective. Prima instanță nu a acordat o valoare probatorie absolută acestor declarații ale martorului Șpan Cristian. Din chiar cuprinsul sentinței apelate rezultă fără echivoc valoarea probantă pe care instanța de fond a atribuit-o acestor mijloace de probă, în deplin acord cu prevederile art. 103 alin. 1 C.proc.pen.

Existența infracțiunii și vinovăția inculpatului a fost extrasă de primul judecător din analiza întregului material probator al cauzei, cu trimitere la toate probele evaluate și a justificat de o manieră logică concluzia necesității excluderii din planul probatoriu a unor mijloace de probă (cu referire directă la declarațiile inculpatului și ale unor martori audiați), afectate de subiectivism și realizate *pro causa*. Judecătorul de la prima instanță a explicat de ce este necesară înlăturarea forței probante sau limitarea acestei valori în cazul declarațiilor date de unii martori, făcându-se referire la calitatea acestor persoane și la legăturile de prietenie, colaborare, subordonare cu inculpatul Cherecheș Cătălin (situația martorilor Bodea Ioan, Deac Vasile, Bancoș Alexandrina Sonia Nicoleta, Somay Anamaria, Velea Flaviu Vlad, Tocaciu Mircea Florin, Corui Vasile, Baban Vasile Cătălin, Deac Vasile, Dăncuș Ioan Doru, Baltă Ioan, Sabou-Hruban Antonela Meda, Tepei Alexandru, Bala Liviu Ioan). Mai mult, la evaluarea forței probante a acestor mijloace de probă, instanța a menționat în mod expres în cuprinsul sentinței apelate că ele nu se coroborează cu celelalte probe ale cauzei, văzute ca obiective, fiind preferate în cadrul examenului efectuat legal de instanță potrivit art. 103 C.proc.pen.

Din această perspectivă, este eronată susținerea apărării potrivit căreia instanța era datoare să acorde o valoare probatorie sporită probelor și mijloacelor de probă indicate ca relevante de apărare. Așa cum s-a arătat deja, înfăptuirea actului de justiție este de atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, care sunt abilitate în virtutea legii să delibereze și să adopte actul final al judecății pe baza liberei aprecieri a probelor, conform propriei convingeri, într-un mod transparent, cu redarea silogismului logico-judiciar care, în speță de față, este unul coerent. Instanța fondului a răspuns argumentelor centrale ale apărării pe linia probelor relevante ale cauzei, pentru elucidarea și lămurirea sub toate aspectele a faptelor esențiale ce formează obiectul acuzelor penale aduse inculpatului prin actul de trimitere în judecată.

Prin prezenta, Curtea nu va efectua un examen scriptic distinct asupra probelor, decât în măsura în care este necesar pentru a decela argumentele și apărările furnizate de inculpatul Cherecheș Cătălin în fața instanței de control judiciar pentru susținerea căii de atac promovate.

În urma devoluțiunii integrale efectuate și pe baza analizei nemijlocite a tuturor probelor și mijloacelor de probă ale cauzei, Curtea reține sintetic următoarea *stare de fapt*, cu referire la probele esențiale ale cauzei care au puterea de a contura, dincolo de orice îndoială rezonabilă, comiterea de către

inculpatul Cherecheș Cătălin a infracțiunii de luare de mită, cu conținutul reținut și de prima instanță, astfel:

Începând cu anul 2013, între inculpatul Cherecheș Cătălin, primar al Municipiului Baia Mare, și martorul Șpan Cristian s-au stabilit relații de colaborare, de subordonare, cel din urmă acționând ca un prepus al celui dintâi, relații în virtutea cărora martorul a acceptat să fie desemnat legal în conducerea unor entități juridice (trust de presă – SC Emaramureș Media SRL și club de fotbal – Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare) de pe raza mun. Baia Mare, controlate în fapt de inculpat, acționând sub îndrumarea acestuia, în schimbul obținerii unor avantaje financiare de către martor. În ceea ce privește persoana inculpatului, se reține că, deși acesta avea calitatea de primar al mun. Baia Mare, s-a angrenat în activitatea unor persoane juridice (trust de presă și club de fotbal) pentru a obține un capital de imagine politic și electoral, în scopul consolidării funcției administrative ocupate. Relația dintre inculpatul Cherecheș Cătălin cu martorul Șpan Cristian a fost mediată de martorul Bala Liviu Ioan, nașul acestuia din urmă, care i-a pus în legătură pe cei doi.

Mai exact, începând cu anul 2013, inculpatul a negociat personal cu martorul Lung Mihai Anton preluarea de la acesta a celui mai important trust de presă din mun. Baia Mare, modalitatea fiind aceea a preluării părților sociale cu titlu oneros, prin interpunerea unor persoane agreeate de inculpat.

Astfel, inculpatul a stabilit cu martorul Lung Mihai ca, în final, această societate să fie preluată de martorul Șpan Cristian și de numitul Șpan Ilie Vasile, tatăl martorului, în schimbul sumei de 280.000 euro, achitată în numerar de inculpat, în 4-5 tranșe.

Prin declarația dată în fața Curții, însuși inculpatul admite că a achiziționat trustul de presă în modalitatea expusă, precizând că a avansat suma de 400.000 euro necesară pentru preluarea societății, urmând că aceasta, prin concursul martorului Șpan Cristian, să presteze în favoarea inculpatului servicii de publicitate – promovarea campaniei electorale. Se are în vedere sub acest aspect și conținutul înscrisului sub semnătură privată, intitulat „antecontract de prestări servicii publicitare încheiat azi, 16 ianuarie 2013”, ridicat din biroul inculpatului cu ocazia percheziției domiciliare din data de 26.04.2016, înscris care, deși nu este opozabil prin prisma lipsei datei certe (fiind perfectat de inculpat cu martorul Șpan Cristian), atestă tipul de contribuție a inculpatului în preluarea trustului de presă și interesul deosebit al acestuia pentru asigurarea publicității sale în scopuri electorale.

Cu ocazia preluării trustului de presă pe numele celor două persoane, societatea și-a schimbat denumirea în SC EMaramureș Media SRL (inițial societatea de presă avea denumirea INSERT MEDIA SRL). Inculpatul a controlat activitatea acestei entități, inclusiv din perspectivă editorială, prin angajarea numitei Somay Anamaria, care însă nu a figurat în actele societății ca fiind angajată în baza unui contract individual de muncă. Această martoră este o persoană de încredere a inculpatului, care s-a ocupat de promovarea imaginii publice a inculpatului în campaniile electorale. Martorul Șpan Cristian a avut calitatea de administrator al societății de presă în intervalul martie 2013 – decembrie 2015.

Inculpatul s-a implicat în organizarea și funcționarea societății, dispunând și cu privire la personalul care urma să fie angajat pentru realizarea obiectului de activitate al entității, infuzând sume de bani în patrimoniul acesteia fără întocmirea unor acte doveditoare/justificative (pentru derularea activităților curente și pentru plata angajaților). Conform probațiunii administrate, s-a reținut că inculpatul a mai adus un aport de aproximativ 120.000 euro până la momentul intrării în insolvență a societății. Însăși martora Somay Anamaria atestă, prin declarațiile sale date în cauză, că inculpatul remitea constant bani martorului Șpan Cristian pentru plata angajaților trustului de presă.

În cursul lunii octombrie 2015, pe fondul unor tensiuni intervenite între martorul Șpan Cristian și Somay Anamaria, legate de modul de finanțare a clubului cu banii proveniți de la inculpat, fără știrea și implicarea martorului, inculpatul a convins angajații SC EMaramureș SRL să demisioneze și să se angajeze la societatea nou înființată și condusă de martora Somay Anamaria, Asociația Free Media, lucru care s-a și întâmplat. Prima persoană care a plecat din societate este Czigler Erika, urmată de ceilalți angajați.

Constrâns de aceste împrejurări, martorul Șpan Cristian a fost pus în situația de a se retrage din societatea de presă și, de asemenea, i s-a solicitat de inculpat să cedeze licențele radio și TV, care erau deținute de SC CENTRUL REGIONAL MEDIA SRL, societate înființată în cursul anului 2015 tot la inițiativa inculpatului, întrucât societatea EMaramureș Media SRL, care a deținut inițial aceste licențe,

figura cu datorii și a stabilit ca această societate Centrul Regional Media SRL să fie „partea curată” a trustului de presă controlat de inculpat. Aceste licențe radio și TV acopereau municipiul Baia Mare.

Probele cauzei confirmă existența unei investiții de 60.000 euro realizată de martorul Șpan Cristian în cadrul EMaramureș SRL, sumă pe care inculpatul nu i-a restituit-o, aspect confirmat de înregistrările conversațiilor realizate de martor. De altfel, aceste înregistrări atestă că, spre finalul anului 2015 și în cursul anului 2016, până la pierderea licențelor în discuție, inculpatul a reluat de nenumărate ori solicitarea adresată martorului privind cedarea acestor licențe, condiționând finanțarea pe viitor a clubului de realizarea acestei operațiuni. Relevante sub acest aspect sunt, parțial, și declarațiile martorului Florescu Claudiu. De altfel, existența acestei investiții este confirmată în plan probatoriu și de declarațiile martorului Bala Liviu Ioan care, audiat fiind la data de 16.01.2019 la prima instanță, a arătat că, în cursul anului 2015, s-a întâlnit cu inculpatul Cherecheș Cătălin și cu martorul Șpan Cristian, iar cu prilejul discuțiilor dintre aceștia l-a auzit pe martor spunându-i inculpatului că dacă îi dă suma de 60.000 euro, este de acord să îi cedeze SC EMaramureșul Media SRL în favoarea persoanei pe care o dorește inculpatul (f. 57-60, vol. IX, d.i.).

Toate licențele audiovizuale deținute de SC Centrul Regional Media SRL au fost retrase prin deciziile nr. 81/28.01.2016, nr. 187/08.03.2016 și nr. 80/28.01.2016 ale Consiliului Național al Audiovizualului, astfel că societatea a rămas doar cu o licență radio. Cesiunea acestor licențe nu s-a realizat până la data demarării anchetei penale în prezenta cauză.

Toate sumele de bani remise de inculpat martorului Șpan Cristian în legătură cu SC EMaramureș Media SRL nu au reprezentat împrumuturi sau plăți ale unor servicii publicitare, ci sume investite în funcționarea trustului de presă pe care inculpatul Cherecheș Cătălin l-a achiziționat prin interpus, respectiv prin intermediul martorului Șpan Cristian.

În ceea ce privește clubul de fotbal, acesta a fost înființat de martorul Onciu Ioan Gheorghe în cursul anului 2012, la solicitarea inculpatului Cherecheș Cătălin. Martorul s-a ocupat de partea tehnică a activității clubului, fiind antrenor pe o durată de aproximativ 2 ani (la debutul activității), iar ulterior, până la desființarea clubului, a deținut calitatea de director tehnic. Inițial, președintele clubului a fost martorul Țolaș Radu Ciprian, iar vicepreședinte era numitul Filip Cosmin. În luna iulie 2014, martorul Șpan Cristian a fost susținut de inculpatul Cherecheș Cătălin să preia conducerea clubului de fotbal, martorul fiind numit în funcția de președinte executiv al acestuia în cursul lunii iulie 2014. În aceeași perioadă, președinte a fost numit Șpan Ilie Vasile, tatăl martorului Șpan Cristian, întrucât acesta din urmă figura cu cazier fiscal. Martorul Șpan Cristian a fost desemnat în calitate de reprezentant al A.C.S. F.C.M. Baia Mare în relația cu alte entități juridice, inclusiv cu Primăria municipiului Baia Mare.

Cu privire la modalitatea de numire a martorului Șpan Cristian în calitate de președinte al clubului de fotbal (A.C.S. F.C.M. Baia Mare), o relevanță probatorie ridicată o au declarațiile martorului Țolaș Radu Ciprian, care se coroborează cu declarațiile martorului Șpan Cristian și cu alte mijloace de probă administrate în cauză – declarațiile martorului Onciu Ioan Gheorghe (antrenor al echipei de fotbal, director tehnic al clubului), înregistrarea convorbirilor ambientale din data de 23.11.2015, realizată de martorul Șpan Cristian cu propriul telefon mobil.

Martorul Țolaș Radu Ciprian a arătat, în esență, că inculpatul i-a solicitat să se retragă din funcția de președinte al clubului, comunicându-i că intenționează să numească la conducerea clubului o persoană capabilă să gestioneze activitatea acestuia, prilej cu care inculpatul și-ar fi exprimat inițial dezacordul cu privire la numirea martorului Șpan Cristian în funcția de conducere.

Până la desființarea clubului în anul 2016, principalul finanțator al acestuia a fost Primăria mun. Baia Mare, la inițiativa inculpatului Cherecheș Cătălin, fiind adoptate în acest sens hotărâri ale Consiliului Local al mun. Baia Mare. Curtea mai notează că la momentul ocupării funcției amintite de martorul Șpan Cristian, clubul de fotbal figura cu datorii către bugetul de stat și față de jucătorii echipei. În perioada 2014 – 2015, clubul a fost finanțat în cea mai mare parte de la bugetul local la inițiativa inculpatului însuși. De altfel, inculpatul era cel care îi indica martorului ce sume să solicite cu titlu de finanțare.

La dosarul cauzei au fost atașate copii ale tuturor documentelor privitoare la finanțarea clubului de fotbal din bugetul local al Municipiului Baia Mare prin hotărârile Consiliului Local (vol. IV, V, VIII dosar urmărire penală).

La fel, în momentul în care relațiile dintre inculpat și martor au devenit tensionate, în toamna anului 2015, inculpatul a pus presiune pe martor pentru ca acesta să se retragă din trustul de presă și din clubul de fotbal.

În august 2015, clubul avea o datorie nedecontată față de unitatea administrativ teritorială în valoare de 317.000 lei, aspect pe care martorul Șpan Cristian l-a adus la cunoștința Primăriei în luna august 2015, datorie care a fost restituită către bugetul local în luna ianuarie 2016, în baza unui credit accesat de clubul de fotbal la RoCredit IFN SA Baia Mare, martorul Șpan Cristian fiind garant. Contractul de credit a fost achitat integral, o parte a sumei creditate fiind rambursată de clubul de fotbal din resurse proprii, iar o altă parte a acestei sume a fost acoperită prin contracte de cesiune încheiate cu doi sponsori, SC Construrom SA Baia Mare și SC Flangard SRL Baia Mare, ai căror administratori erau numiții Zoicaș Marcel și Marchiș Romeo.

În baza sesizării martorului Șpan Cristian, Primăria mun. Baia Mare a efectuat un audit, în urma căruia s-a constatat realitatea informațiilor transmise de martorul Șpan Cristian.

Finanțarea clubului din bugetul local a continuat până în luna decembrie 2015, existând discuții la nivelul primăriei cu privire la stoparea finanțării încă din cursul lunii noiembrie 2015. În luna februarie 2016, după o nouă solicitare de finanțare cu suma de 1.582.000 lei, pentru desfășurarea activității clubului în perioada februarie – iunie 2016, adresată de A.C.S. F.C.M. Baia Mare, prin președinte executiv Șpan Cristian, adresată municipiului Baia Mare, Primăria unității teritoriale a solicitat, prin adresa nr. 5371/03.02.2016, s-a solicitat depunerea în completarea cererii a unui certificat de atestare fiscală emis de A.N.A.F., din care să rezulte că acest club de fotbal nu figura cu obligații de plată exigibile privind taxele și impozite către stat și către bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și o declarație pe proprie răspundere că sumele anterior alocate de la bugetul local pentru anul 2015 au fost justificate integral față de municipiul Baia Mare.

Până în cursul lunii mai 2016, clubul de fotbal nu depusese documente justificative pentru suma bugetată de aproximativ 200.000 lei din finanțarea acordată în anul 2015.

Potrivit documentației existente la dosarul cauzei aferentă contractelor de finanțare în discuție, se observă că, pentru anii 2014 și 2015, nu s-a solicitat clubului de fotbal un certificat de atestare fiscală, deși Ordinul nr. 130/2005 este în vigoare din anul 2005, act normativ care, de altfel, a fost invocat pentru a se refuza ultimul contract de finanțare în anul 2016. Cu toate acestea, până la finalul anului 2015 au fost aprobate contractele de susținere financiară, deși clubul avea datorii către bugetul local și către bugetul de stat. Toate sumele aprobate cu titlu de finanțare în anul 2015 au fost virate clubului de fotbal de către Primăria Mun. Baia Mare.

În luna decembrie 2015, clubul de fotbal figura cu două datorii, una către bugetul local în valoare de 317.000 lei și alta către bugetul statului în valoare de aproximativ 200.000 lei. La inițiativa inculpatului, în data de 09.12.2015, s-a aprobat de Consiliul Local al Mun. Baia Mare finanțarea clubului cu suma de 670.000 lei, sumă care a fost virată clubului în întregime până la începutul anului 2016, așa cum s-a arătat deja mai-sus.

Inculpatul a încercat, conform probelor cauzei corect relevate la fond, să „negocieze” cu aparatul de specialitate al Primăriei, inclusiv cu departamentul juridic, posibilitatea unei forme de compensare cu datoriile clubului față de clubul de fotbal, pentru a nu fi blocate finanțările ulterioare.

Toate aceste aceste împrejurări rezultă cu prisosință din documentația aferentă contractelor de sprijin financiar și din declarațiile martorilor Mureșan Lia Augustina (secretar al Primăriei Municipiului Baia Mare), Nicolae Mircea (director al Direcției Juridice a Administrației Publice din cadrul Primăriei Municipiului Baia Mare), Rusu Ioana Adriana (angajată în cadrul Primăriei Mun. Baia Mare – Serviciul Finanțări Locale în cursul anului 2016), înregistrările convorbirilor ambientale din datele de 02.12.2015, 09.12.2015, 10.12.2015, 16.12.2015, realizate de martorul denunțator Șpan Cristian.

Conduita inculpatului este justificată prin raportare la necesitatea de a se asigura finanțarea campaniei electorale din anul 2016, pentru un nou mandat de primar al mun. Baia Mare. Probele cauzei atestă în mod cert că acest inculpat a solicitat martorului suma de 400.000 lei, obținut de club dintr-un contract de finanțare în anul 2016 (cu o valoare de 600.000 lei).

Mai mult, inculpatul avea reprezentarea faptului că martorul Șpan Cristian întocmea unele documente fictive pentru a justifica deconturile către Primăria mun. Baia Mare.

Inculpatul a solicitat în mod repetat diferite sume de bani de la martorul denunțator pentru ca acesta, în virtutea funcției ocupate, primar și ordonator de credite, să susțină interesele clubului prin elaborarea de propuneri de finanțare a clubului către Consiliul Local (întocmirea de proiecte de hotărâri și a contractelor de finanțare) și să aloce sumele de bani aprobate, în tranșe, inculpatul fiind cel care, în unele situații, dispunea urgentarea efectuării acestor plăți. Din aceste sume de bani obținute prin finanțare, martorul a remis inculpatului diferite sume de bani, conform celor ce vor fi arătate în continuare, în strânsă legătură cu solicitările inculpatului și cu îndeplinirea de către acesta a atribuțiilor de serviciu.

Ultima cerere de finanțare din data de 28.01.2016, în lipsa documentelor amintite mai-sus, nu a mai fost aprobată de Consiliul Local Baia Mare. Cu toate acestea, potrivit pieselor probatorii ale cauzei, a fost elaborat un proiect de hotărâre semnat doar de către primarul mun. Baia Mare, inițiat de către acesta și întocmit în data de 28.03.2016, vizând aprobarea încheierii contractului de susținere financiară între mun. Baia Mare și Asociația Club Sportiv Fotbal Municipal Baia Mare, în sensul alocării sumei de 1.000.000 lei din bugetul local aferent anului 2016. Justificarea și decontarea cheltuielilor în ceea ce privește suma alocată se realiza pe baza documentelor justificative cu respectarea legislației și a H.C.L. nr. 298/2012, la fel ca în perioada 2014-2015. În schimb, raportul privind fundamentarea elaborării proiectului de hotărâre nu a fost semnat de persoanele a căror viză era necesară (Direcția Economică, Directorul Executiv și secretarul municipiului). Proiectului de hotărâre i-a fost atașat un proiect de contract de susținere financiară din care rezultă că municipiul se obliga să vireze în contul clubului un avans de până la 30% din valoarea contractului, în baza cererii clubului, iar diferența urma a fi virată în termen de 120 de zile de la data prezentării documentelor justificative. Acest proiect de hotărâre cu înscrisurile aferente nu a mai fost înaintat Consiliului Local Baia Mare pe fondul anchetei penale demarate în cauză.

În intervalul ianuarie – februarie 2016, Primăria Mun. Baia Mare a făcut plăți către clubul de fotbal pentru sume care au fost bugetate în cursul anului 2015. La momentul încheierii tuturor contractelor de sprijin financiar pentru clubul de fotbal, acesta figura cu datorii la bugetul de stat și la bugetul local, aspect care nu a împiedicat administrația locală, prin primar, să finanțeze clubul și să deconteze sumele de bani solicitate de club. La fel, inculpatul era conștient de modalitatea de lucru a martorului, respectiv că acesta ar fi prezentat documente contabile nereale Primăriei pentru a justifica cheltuirea banilor primiți cu titlu de sprijin financiar.

În perioada noiembrie – decembrie 2015, primăria a refuzat eșalonarea plății datoriei clubului de fotbal și compensarea dintre datoria clubului cu suma de bani care trebuia finanțată în continuare.

Inițiatorul proiectelor de hotărâri care au stat la baza contractelor de susținere financiară încheiate de clubul de fotbal cu Municipiul Baia Mare a fost însuși inculpatul Cherecheș Cătălin, în calitatea sa de primar al unității administrativ-teritoriale. Cu toate acestea, se constată că probele cauzei nu susțin exercitarea vreunor presiuni din partea inculpatului asupra membrilor Consiliului Local Baia Mare pentru adoptarea hotărârilor de aprobare a contractelor de finanțare a clubului de fotbal.

În lunile ianuarie – februarie 2016, Primăria Municipiului Baia Mare a făcut plăți către club pentru sume care au fost bugetate în anul 2015, relevantă fiind sub acest nu doar probațiunea scriptică a cauzei (înscrierile obținute de la Primăria mun. Baia Mare și clubul de fotbal), ci și declarația martorei Pop Carmen Ecaterina, angajată a Primăriei din anul 1995, care, la momentul audierii în cauză (intervalul 2017-2020), ocupa postul de director economic executiv și coordonator al Direcției Economice din anul 2016, arătând că, în anul 2016, nu a mai fost aprobată o nouă finanțare a clubului din cauza faptului că nu au fost depuse documentele justificative solicitate privitoare la folosirea sumelor cu care a fost finanțat clubul de către Primărie în anul 2015. Martora a admis faptul că martorul Șpan Cristian a fost cel care a sesizat Primăria cu privire la existența unor erori în contabilitatea clubului și din care ar fi rezultat o datorie a clubului față de Primărie în valoare de 317.000 lei. Ca urmare a auditului dispus de autoritatea locală, s-a constatat realitatea informațiilor furnizate de martorul Șpan Cristian.

În cursul lunii martie 2015, după ce i-a arătat lui Șpan Cristian un bilețel pe care era scrisă suma de 50.000 lei, ocazie cu care i-a transmis că în ziua respectivă „îi plătește” (în contul A.C.S. F.C.M. Baia Mare unde Șpan Cristian era președinte executiv) avansul de 150.000 lei din suma aprobată prin H.C.L. doar dacă din avansul respectiv îi remite suma de bani scrisă pe bilețel, iar apoi a primit de la Șpan Cristian suma 50.000 lei în anexa biroului său din primărie, iar în cursul lunii septembrie 2015, în baza

înțelegerii și condiționării inițiale din luna martie 2015, după ce în baza H.C.L. nr. 369/18.08.2015 s-a încheiat la data de 24.08.2015 între Municipiul Baia Mare și A.C.S. F.C.M. Baia Mare contractul de susținere financiară înregistrat la Primăria Municipiului Baia Mare sub nr. 23011/24.08.2015, privind alocarea sumei de 600.000 lei, iar în cursul lunilor august și septembrie, după ce primăria a virat în contul clubului de fotbal o parte din suma aprobată, Șpan Cristian a remis inculpatului o nouă sumă de bani, 10.000 lei, în aceeași modalitate, în anexa biroului primarului, banii fiind așezați pe un raft.

Această activitate ilicită a inculpatului rezultă din declarațiile constante și consecvente ale martorului Șpan Cristian, date în cursul procesului penal, și din cele ale martorilor Bala Liviu, Lung Mihai Anton, Țolaș Radu Ciprian, documentația obținută de la Primăria mun. Baia Mare privitoare la contractele de susținere financiară perfectate de clubul de fotbal cu Mun. Baia Mare în intervalul 2014-2015, hotărâri Consiliului Local al mun. Baia Mare, ordonanțări de plată, înscrierile bancare – ordine de plată, extrase de cont, privind perioada 01.02.2015 – 30.09.2015, actele contabile ale clubului de fotbal (facturi fiscale, chitanțe de plată), procesul-verbal de realizare a flagrantului din data de 26.04.2016, înregistrările audio (ambientale) realizate de martorul Șpan Cristian, imaginile video cuprinzând activitatea de prindere în flagrant a inculpatului.

Astfel, pe baza acestor probe, se reține, în esență, că martorul a solicitat în data de 13.02.2015, acordarea unui avans de 150.000 lei dintr-un contract de sprijin financiar perfectat anterior de clubul de fotbal cu unitatea administrativ-teritorială, avans care a fost plătit în trei tranșe de câte 50.000 lei fiecare, la datele de 23.02.2015, 27.02.2015 și 03.03.2015, care au fost ridicate de la bancă în ziua intrării sumelor în contul bancar al clubului, folosindu-se justificarea „plată salarii”.

De asemenea, după aprobarea contractului de susținere financiară nr. 23011-24.08.2015, în baza HCL nr. 369/18.08.2015, privind alocarea sumei de 600.000 lei, în cursul lunilor august și septembrie, primăria a virat în contul clubului de fotbal parte din suma aprobată.

Se reține că, la data remiterii sumelor de 50.000 lei și 10.000 lei, clubul de fotbal figura astfel cu fonduri bănești disponibile, martorul retrăgând sumele de bani din contul bancar al clubului cu aceleași explicații – „plată salarii”, „plată servicii”.

Declarațiile martorului Șpan Cristian sunt esențiale pentru această acuzație, întrucât acest martor a dat explicații consecvente în cursul procesului penal și a descris un mod de operare al inculpatului care a fost confirmat întocmai de unele mijloace de probă administrate ulterior, cu referire directă la înregistrările convorbirilor ambientale (realizate de martor sau cu ocazia activităților de supraveghere autorizate) care joacă, în împrejurările speței, un rol fundamental pentru deslușirea, elucidarea naturii și scopului conversațiilor inculpatului purtate cu martor și a sensului noțiunilor utilizate de cel dintâi cu prilejul pretinderii de la martor a avantajelor materiale.

Curtea reține că, de fiecare dată, inculpatul Cherecheș avea inițiativa întâlnirilor cu martorul Șpan Cristian, pe care îl convoca în unele situații chiar la sediul Primăriei, unde, în incinta unei anexe a biroului primarului, martorul așeza pe un raft sumele solicitate în prealabil, de regulă, în scris (pe foaie) de către inculpat. Extrem de sugestiv este episodul din data de 26.04.2016, când martorul Șpan Cristian a fost contactat telefonic de mai multe ori (10 ori) de către secretara inculpatului, numita Colaric Anca, care i-a comunicat martorului că îi este solicitată insistent prezența la sediul Primăriei, la inițiativa inculpatului. Cu același prilej, martora Colaric Anca i-a expediat și un mesaj SMS prin care l-a informat pe martor că trebuie să se prezinte în regim de urgență în biroul primarului.

La fel, declarațiile inițiale ale martorului Bala Liviu Ioan, persoana inițială de legătură dintre inculpat și martorul denunțator, a arătat că acesta din urmă i-a relatat că inculpatul i-a solicitat diferite sume de bani din sumele obținute de club cu titlu de finanțare de la primărie. Același martor Bala Liviu Ioan a relatat și că martorul Șpan Cristian era nemulțumit de atitudinea inculpatului, confirmând că, în final, martorul Șpan era decis să sesizeze organele judiciare cu privire la comiterea unor infracțiuni de corupție de către inculpat.

Cu prilejul discuției purtate în data de 22.04.2016, înregistrate de martorul Șpan Cristian, când inculpatul a solicitat martorului suma de 400.000 lei obținută de clubul de fotbal dintr-un contract de finanțare, inculpatul nu a negat afirmațiile martorului potrivit cărora acesta a remis anterior inculpatului mai multe sume de bani. Înregistrările convorbirilor ambientale realizate de martor confirmă și împrejurarea afirmată în acuzare că inculpatul prefera să „se lucreze” cu bani în numerar, cu sume mici, pentru a nu ridica suspiciuni organelor statului cu privire la natura tranzacțiilor realizate. Relevantă sub

acest aspect este discuția înregistrată în 19.04.2016, când inculpatul i-a transmis martorului să nu scoată mai mult de 20.000 – 30.000 lei într-o zi ca să nu fie „bătător la ochi”. În acest sens, facem trimitere la conținutul înregistrării convorbirilor ambientale din data de 22.04.2016, realizate de martorul Șpan Cristian, din care rezultă următorul conținut (printre altele): (...) Șpan Cristian – „No, îți faci treaba, no și cum ai făcut, da, cu răbdare”; Șpan Cristian – „No, ok... Păi treaba mi-o fac. Dar trebuie să...”; Cherecheș Cătălin – „Tu nu, nu te grăbi acolo” (...) Cherecheș Cătălin – „așa să fie sume. Vezi care la bancă. Care îs normele la bancă”; Șpan Cristian – „Numai 100.000 pot să scot cash într-o zi”; Cherecheș Cătălin – „Nu facem de-astea. Facem în mai multe. 20-30 zeci”.

Pe baza tuturor probelor amintite mai-sus, se reține, în mod cert, că solicitarea și primirea sumelor de 50.000 lei și 10.000 lei de către inculpat are caracter ilicit, nu reprezintă împrumuturi contractate de martorul Șpan de la inculpat, iar aceste conduite ale acestuia din urmă sunt în strânsă legătură cu atribuțiile de serviciu ale inculpatului pe linia finanțării clubului de fotbal de la bugetul local.

Începând cu luna noiembrie 2015, în contextul în care Șpan Cristian, președintele executiv al A.C.S. F.C.M. Baia Mare, a solicitat finanțarea clubului de fotbal, inculpatul a condiționat propunerea Consiliului local al Municipiului Baia Mare vizând alocarea sumei de 1.000.000 lei/1.200.000 lei, de cesionarea pe numele unei persoane ce urma să fie indicată de el (inițial fiind indicat numele Florescu Claudiu) a S.C. Centrul Regional Media S.R.L. care deținea două licențe (de radio și TV), precum și a site-ului *eMaramureș* (deținut de Șpan Cristian).

Numele de Florescu a fost trecut în scris de inculpat pe hârtie, iar ulterior, pe baza înregistrărilor convorbirilor ambientale realizate în cauză, se constată că inculpatul s-a răzgândit cu privire la persoana cesionarului. Licențele TV și radio nu puteau fi înstrăinate, putând fi cedate părțile sociale ale societății care le deținea – Centru Regional Media SRL.

Pe baza analizei coroborate a probelor cauzei se reține realitatea acuzației referitoare la solicitarea de către inculpat a cesionării părților sociale ale SC Centrul Regional Media SRL, deținute de drept de numitul Șpan Ilie Vasile (tatăl martorului Șpan Cristian), care deținea două licențe, una de radio și alta de televiziune, și a site-ului *eMaramureș* (deținut de Șpan Cristian) în schimbul susținerii financiare a A.C.S. F.C.M. Baia Mare de la bugetul local al mun. Baia Mare cu suma de 1.000.000 – 1.200.000 lei. Probele care fundamentează această concluzie sunt extrase din următoarele mijloace de probă privite ca esențiale: extras ORC cu privire la SC Centrul Regional Media SRL, declarațiile martorului Șpan Cristian, informațiile furnizate de Consiliul Național al Autovizualului, declarațiile martorilor Somay Anamaria, Florescu Claudiu Dan, înregistrările audio (ambientale) realizate de martorul Șpan Cristian (datele de 23.11.2015, 25.11.2015, 02.12.2015, 04.12.2015, 10.12.2015, 31.12.2015, 15.01.2016, 22.01.2016, 26.01.2016, 29.01.2016, 02.02.2016, 25.02.2016, 17.03.2016, 18.03.2016), declarațiile martorilor Somay Anamaria, Bala Liviu, Deac Vasile, ce se coroborează parțial și cu declarațiile inculpatului Cherecheș Cătălin.

Întrucât societatea a pierdut finalmente licențele amintite, interesul inculpatului Cherecheș Cătălin pentru trustul de presă a scăzut considerabil, astfel că încă se punea problema încheierii unui nou contract de sprijin financiar în cursul anului 2016, motiv pentru care, la data de 14.04.2016, inculpatul a solicitat martorului Șpan Cristian suma de 400.000 lei, care provenea dintr-o sponsorizare de 600.000 lei pe care clubul de fotbal a obținut-o de la S.C. Fluid Group Hagen SA., continuând să condiționeze alocarea sumei de bani și finanțarea clubului de fotbal cu suma de 1.000.000 lei/1.200.000 lei, de remiterea de către Șpan Cristian a sumei de 400.000 lei.

În baza solicitării inculpatului, în primă fază, la data de 25.04.2016, Șpan Cristian a remis martorului Bala Liviu Ioan suma de 5.000 euro în contul unei datorii pe care inculpatul o avea față de o persoană de la care Bala Liviu Ioan împrumutate în interesul inculpatului suma de 20.000 Euro. Acest împrumut era o datorie personală a inculpatului. În a doua fază, martorul Șpan Cristian a predat inculpatului suma de 30.000 lei, procedând în aceeași manieră, prin așezarea banilor pe un raft din anexa biroului primarului. Această ultimă activitate a făcut și obiectul unei proceduri de flagrant, ce a furnizat probe esențiale în acuzare.

Inculpatul Cherecheș Cătălin a discutat în datele de 14.04.2016 și 25.04.2016 despre necesitatea ca martorul să îi remită o parte din suma de 400.000 lei, în următoarea modalitate: 5.000 euro pe care martorul Șpan Cristian trebuia să îi predea numitului Bala Liviu Ioan în contul unui împrumut pe care acesta din urmă îl luase de la o terță persoană - Satmari Ioan (în valoare totală de 20.000 euro, din care

inculpatul restituise anterior o sumă de aprox. 10.000 euro), iar diferența până la concurența sumei de 400.000 lei să fie predată inculpatului în tranșe de câte maxim 30.000 lei, în limita posibilităților martorului de a retrage zilnic banii din contul clubului de fotbal. Discuțiile ambientale purtate de inculpat cu martor sunt și de această dată înregistrate de martor și se află la dosarul cauzei, iar din conținutul acestora rezultă referirea inculpatului la necesitatea rambursării împrumutului („*Fă-mi rost (...) rambursăm (...) 5*”). Martorul Bala Liviu Ioan, pe baza înregistrărilor discuțiilor purtate cu martorul Șpan Cristian, înregistrate de acesta din urmă, a admis că, la data de 25.05.2016, a primit de la martorul Șpan Cristian suma de 5.000 euro în contul datoriei inculpatului, fiind surprins că acesta din urmă a apelat la martor pentru stingerea împrumutului în această modalitate.

Cu prilejul discuțiilor purtate în data de 14.04.2016, inculpatul face referire la necesitatea ca 400.000 lei să ajungă la el, făcând următoarea precizare: „*Bun. Aicea, patru vin la mine. (...). Curtea are în vedere că la acel moment clubul de fotbal achitase datoria de 317.000 lei către bugetul local prin intermediul contractului de credit accesat în numele clubului de fotbal și garantat de martorul Șpan Cristian. Cu toate acestea, clubul figura și cu o datorie în valoare de aproximativ 250.000 lei către bugetul de stat, neachitată.*”

Având în vedere că valoarea contractului de sponsorizare (publicitate) era de doar 600.000 lei, martorul îl întreabă pe inculpat, cu prilejul aceleiași discuții, despre modalitatea în care va reuși să acopere datoria către bugetul de stat, iar inculpatul îi răspunde „*da, dau un milion de lei (...) lasă că știi eu ce am de făcut*”. În aceste condiții, este evident că suma solicitată, aceea de 400.000 lei urma să fie remisă inculpatului personal, neavând legăturile cu datoriile fiscale ale clubului. Discuția amintită este revelatoare și sub aspectul destinației pe care inculpatul a dat-o acestei sume de bani, făcând precizarea „*Da ăștia neaparat trebuie duși, îs bani de campanie*” (min. 9:13), dar și cu privire la modalitatea în care clubul acoperea datoria către bugetul de stat, respectiv din finanțarea de la bugetul local.

Legat de modalitatea în care inculpatul a solicitat suma de 400.000 lei, Curtea are în vedere că, fidel modalității sale de lucru, a trecut inițial în scris suma solicitată, după care a reluat oral solicitarea, ce este reflectată de conținutul înregistrării ambientale din 14.04.2016.

Referitor la modul conspirat de a comunica al inculpatului, Curtea are în vedere că inculpatul, conștient fiind de posibilitatea ca să fie supravegheat tehnic de organele de urmărire penală, obișnuia să menționeze în scris solicitările sale cu caracter posibil ilicit. Facem trimitere aici și la alte înregistrări ale convorbirilor ambientale realizate de același martor denunțator în 04.12.2015 și 25.11.2015, când inculpatul comunică în scris martorului, pe suport de hârtie, interesele sale reale, făcând precizarea orală că nu îi este indiferentă situația trustului de presă EMaramureșul. Aceste discuții au vizat și situația persoanelor care figurau în forul de conducere al clubului sportiv și modalitatea de luare a deciziilor în cadrul acestor for (relevantă sub acest aspect este și înregistrarea ambientală realizată de martor în data de 23.11.2015).

Este incontestabil că, la data de 26.04.2016, martorul Șpan a remis inculpatului suma de 30.000 lei, din care inculpatul a remis personal martorului Creț Florin suma de 5.000 lei reprezentând contravaloarea unor servicii de publicitate prestate de ziarul Glasul Maramureșului (S.C. GLOBAL MEDIA TRUST SRL), martorul arătând cu prilejul audierii sale că acești bani i-au fost remiși de inculpat în anexa biroului acestuia unde se afla o sumă mai mare de bani (declarația din data de 26.04.2016 – f. 262-265, vol. I, d.u.p.). Cu ocazia realizării flangrantului din 26.04.2016, organele de anchetă au găsit în anexa biroului inculpatului Cherecheș Cătălin doar suma de 25.000 lei, prilej cu care a susținut că suma în discuție reprezintă restituirea unui împrumut acordat anterior martorului, susținând că martorul a reținut nejustificat suma de 5.000 lei și i-a predat doar suma de 25.000 lei.

Activitatea ilicită a inculpatului din cursul lunii aprilie 2016, legată de primirea sumelor de 5.000 euro și 30.000 lei, în modalitatea reținută de prima instanță, rezultă din declarațiile martorilor Lung Mihai Anton, Bala Liviu Ioan, Anca Colaric, Orha Claudiu, Onciu Ioan Gheorghe, Pop Carmen Ecaterina, Mureșan Lia Augustina, Niculae Mircea, Rusu Adriana Ioana, Leșe Liviu Teofil, Viman Vasile, Darida Gheorghe Florin, Popovici Georgiana Daiana, Leonte Radu Traian, Toma Dorin, Iglea Alin Liviu, Codoban Claudiu, Duruș Ciprian Andrei, Bota Vasile Alin, Bogdan Vasile Cristian, Creț Florin Nicolae, contractele de susținere financiară perfectate de clubul de fotbal cu Mun. Baia Mare în intervalul 2014-2015, hotărârile Consiliului Local al mun. Baia Mare, ordonanțări de plată, înscrisurile bancare – ordine de plată, extrase de cont, privind perioada 01.02.2015 – 30.09.2015, actele contabile ale clubului de

fotbal (facturi fiscale, chitanțe de plată), procesul-verbal de realizare a flagrantului din data de 26.04.2016, înregistrările audio ambientale realizate autorizate de judecătorul de drepturi și libertăți, înregistrările audio (ambientale) realizate de martorul Șpan Cristian (cu precădere fiind vorba de înregistrările din 23.11.2015, 25.11.2015, 02.12.2015, 10.12.2015, 16.12.2015, 31.12.2015, 04.04.2016, 14.04.2016, 18.04.2016, 22.04.2016, 25.04.2016), proces-verbal de percheziție domiciliară din 26.04.2016 și înscrisurile anexate, proces-verbal din 27.04.2016 de redare a conținutului a 19 comunicări telefonice tip SMS – între inculpat și martora Somay Anamaria, factură nr. 005821/26.04.2016 și chitanța seria GMT nr. 0005821/26.04.2016, emise de SC Global Media Trust SA, ce se coroborează parțial cu declarațiile martorului Țolaș Radu Ciprian și ale inculpatului Cherecheș Cătălin.

Modalitatea concretă de remitere a sumei de 30.000 lei în data de 26.04.2016 este susținută atât de înregistrarea ambientală realizată la data de 26.04.2016 în baza mandatului de supraveghere tehnică emis de judecătorul de drepturi și libertăți, cât și de procesul-verbal întocmit în data de 26.04.2016 de ridicare de la martorul Șpan Cristian a 4 banderole de hârtie purtând sigla UniCredit Bank.

Potrivit susținerilor sale, martorul Șpan Cristian nu avea vreo datorie personală către inculpat, iar de-a lungul timpului s-a împrumutat cu sume modice de la inculpat. Susținerile martorului nu au fost invalidate de celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

Martorul Șpan Cristian a susținut că a remis inculpatului de 5 ori sume de bani din contul clubului de fotbal, toate cu titlu de mită, respectiv: 50.000 lei în luna martie 2015, 10.000 lei în luna iulie 2015, 10.000 lei în luna septembrie 2015, suma de 40.000 lei în aprilie 2016, predată martorului Bala Liviu Ioan în contul inculpatului, 30.000 lei în aprilie 2016, toate pentru a câștiga bunăvoința inculpatului care a condiționat acordarea/continuarea finanțărilor de la bugetul local de achitare unor sume de bani astfel obținute de clubul de fotbal.

Inculpatul Cherecheș Cătălin a discutat personal cu judecătorii clubului de fotbal, cărora le-a promis că din resurse proprii le va plăti acestora prime de calificare în play off, respectiv alte prime de joc. Martorul Șpan Cristian nu a luat vreo sumă de bani de la inculpat pentru a-i plăti pe jucătorii echipei de fotbal. Inculpatul a plătit jucătorilor echipei suma de 30.000 lei, apelând la terțe persoane, de interes pentru prezenta cauză și care au fost audiați în calitate de martori. Nu s-a pus problema restituirii acestor sume de către martorul Șpan Cristian, pentru care, de altfel, nu s-au întocmit înscrisuri. Inculpatul Cherecheș Cătălin, prin intermediul martorilor Țolaș Radu și Viman Vasile, a împărțit suma de 30.000 lei jucătorilor de fotbal, cu titlu de prime pentru rezultatele sportive bune obținute în campionatul de fotbal. Relevantă sub acest aspect este declarația martorilor Țolaș Radu Cristian, Viman Vasile, Leonte Radu Traian, Toma Dorin, Iglea Alin Liviu, Codoban Claudiu, care au arătat cu toții și că, în afară de remiterea celor 30.000 lei de către inculpat, prin intermediul martorilor Țolaș Radu și Viman Vasile, nu au mai fost remise de către inculpat alte sume de bani către echipa de fotbal cu titlu de primă a jucătorilor.

Piese probatorii relevante ale cauzei susțin modul de operare al inculpatului descris în acuzare, respectiv că acesta, pe lângă faptul că obișnuia să controleze activitatea unor entități private prin persoane interpușe, în scopul obținerii unor foloase patrimoniale și/sau nepatrimoniale, cointeresând numeroși apropiați și cunoscuți în activitățile concepute și derulate de acesta, nu a realizat operațiuni financiare la vedere (operațiuni bancare) pentru activitățile incriminate, ci a făcut plăți în numerar (licite sau ilicite). Mai exact, acesta obișnuia să remită și să primească sumele de bani în numerar, pentru a evita descoperirea implicării sale în activitățile descrise. Extrem de relevante sunt episoadele la care s-a făcut referire anterior cu privire la achiziția trustului de presă, premiarea jucătorilor, contractarea unor împrumuturi, primirea banilor de la martorul denunțator Șpan Cristian, toate vizând sume de bani în numerar (280.000 euro, 30.000 lei, 20.000 euro, 30.000 lei).

Cu ocazia flagrantului realizat în data de 26.04.2016, inculpatul s-a arătat indignat de remiterea celor 30.000 lei, cu titlu de mită, în teancuri legate cu banderole de hârtie aplicate de unitatea bancară de unde această sumă a fost ridicată, momentul fiind surprins de înregistrările realizate cu prilejul activităților operative. La fel, infuzia de bani, reprezentând aport de capital în societatea de presă (aproximativ 200.000 euro), s-a realizat tot în numerar. De altfel, toți martorii relevanți ai cauzei au relatat că plățile erau făcute în numerar de către inculpat. La aceeași dată, de 26.04.2016, inculpatul achită suma de 5.000 lei în numerar martorului Creț Florin Nicolae.

Contrar tezei Ministerului Public, piesele probatorii ale cauzei evocate în acuzare, analizate de prima instanță în mod judicios, nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că, în cursul lunii iulie

2015, inculpatul Cherecheș Cătălin, în timp ce se afla în străinătate și în baza înțelegerii anterioare cu martorul Șpan Cristian, l-ar fi sunat pe acesta din urmă ca să îi remită martorei Somay Anamaria suma de 10.000 lei, prin intermediul martorei Czigler Erika.

Relativ la această conduită presupus ilicită a inculpatului, Curtea reține că nici măcar pe baza declarațiilor martorului denunțator Șpan Cristian nu poate fi pusă în evidență natura presupusei solicitări a inculpatului. Însuși martorul a admis că, sunat fiind de inculpat, a dedus că ar fi vorba de remiterea încă a unei tranșe de mită, însă nu poate preciza cu certitudine acest lucru. În acea perioadă a anului, inculpatul avansa diferite sume de bani prin intermediul celor doi martori în trustul de presă pentru susținerea activității acestuia, fără ca, în prezenta cauză, să fie formulate acuzații cu privire la caracterul ilicit al fondurilor bănești deținute de inculpat. De altfel, acestuia nu i-au fost aduse acuze cu privire la modalitatea în care a înțeles să sprijine financiar activitatea trustului de presă.

Or, cei doi martori au admis că în acea perioadă exista o oarecare colaborare între ei pe linia realizării obiectului de activitate a trustului. Mai mult, martorul Șpan Cristian a arătat că a sunat-o pe Czigler Erika să se prezinte la domiciliul său pentru a ridica suma de 10.000 lei pe care să o remită martorei Somay Anamaria.

Audiate fiind în cauză, martorele Somay Anamaria și Czigler Erika au negat ridicarea, respectiv primirea unei sume de 10.000 lei de la martorul Șpan Cristian. De altfel, martora Czigler Erika a arătat că i-a fost predată de martor suma de aproximativ 7.000-8000 lei ambalată, care a fost depusă la o unitatea bancară la care erau efectuate în mod curent operațiuni bancare, la solicitarea expresă a martorului Șpan Cristian. Martora nu avea acces la ștampila societății, nu avea drept de semnătură în bancă și nici nu deținea vreo atribuție legată de depunerea banilor în bancă. Cu toate acestea, a susținut că era o practică curentă în cadrul băncii să i se permită depunerea unor sume de bani în contul SC EMaramures SRL, întrucât angajata băncii „Monica” purta discuții telefonice cu martorul Șpan Cristian cu prilejul fiecărei operațiuni bancare, martora acționând ca un simplu curier (f. 172-173, vol. II, d.i., f. 185-186, vol. VIII, d.i., f. 272-275, vol. I, d.u.p.). Martora a susținut că nu a predat banii martorei Somay Anamaria, ci i-a depus la bancă, fiindu-i eliberat un ordin de plată de angajata băncii, care, de altfel, a completat acest document. Mai apoi, martora a predat ordinul de plată la contabilitatea societății, iar martora Somay Anamaria a avut cunoștința de existența acestui ordin de plată. Această susținere a martorei nu a fost confirmată prin acte justificative, dar nici nu a putut fi combătută prin celelalte probe ale cauzei.

Martora Somay Anamaria a negat că ar fi primit suma de 10.000 lei de la martorul Șpan Cristian (f. 175-176, vol. II, d.i., f. 191-193, vol. VIII, d.i.)

Conform înscrisurilor relevante ale cauzei, este cert că în conturile clubului de fotbal existau lichidități și că în perioada de referință au fost retrase diferite sume de bani cu diferite justificări de către martorul Șpan Cristian, unele dintre ele fictive, conform precizărilor martorului.

Martorii Orha Claudiu și Darida Gheorghe Florin, fiind audiați și ei în cauză, au arătat că, deși au fost prezenți la domiciliul martorului Șpan Cristian în momentul în care și-a făcut apariția martora Czigler Erika, nu au observat ce sumă de bani i-a fost remisă de martor întrucât era ambalată într-o pungă sau într-un plic. Martorul Orha Claudiu l-a auzit pe numitul Șpan Cristian spunându-i martorei Czigler Erika să ducă plicul cu bani numitei Somay Anamaria. Martorul Darida Gheorghe, în aceleași împrejurări, i-a surprins vorbind pe martorii Șpan și Orhan despre ceva legat de bancă. (f. 134, vol. II, d.u.p.; f. 160-161, vol. VIII, d.i., f. 169-170, vol. III, d.i., f. 116, vol. IX, d.i.)

În aceste condiții, Curtea reține că este discutabilă însăși remiterea sumei de 10.000 lei către martora Czigler Erika și, în deplin acord cu cele statuate la prima instanță, piesele probatorii ale cauzei nu confirmă legătura dintre remiterea pretinsei sume de 10.000 lei, la solicitarea inculpatului Cherecheș Cătălin către Somay Anamaria, prin intermediul martorei Czigler Erika, și atribuțiile de serviciu ale inculpatului, în calitatea sa de ordonator de credite.

Ca atare, solicitarea Parchetului de a se reține existența acestui act de pretindere și remitere a sumei de 10.000 lei nu poate fi primită, întrucât această activitate pretins ilicită nu este tipică infracțiunii de luare de mită, nefiind prevăzută de legea penală.

În ceea ce privește raporturile dintre inculpatul Cherecheș Cătălin și martorul Șpan Cristian, Curtea reține că acestea au fost unele de subordonare, de autoritate a inculpatului asupra martorului, dirijând și coordonând activitatea acestuia în cadrul trustului de presă și al clubului de fotbal, impunând natura și conținutul deciziilor administrative la nivelul celor două entități juridice, martorul având rolul

unui simplu executant. Că este așa rezultă cel mai pregnant din declarațiile martorului Șpan Cristian ce se coroborează și cu declarațiile altor martori priviți ca esențiali de apărare – Bala Liviu Ioan, Somay Anamaria, Țolaș Radu, Lung Mihai, Florescu Claudiu, care au arătat cu toții că inculpatul a fost cel care s-a implicat în mod direct în activitatea clubului de fotbal și în trustul de presă, dând indicații în privința modalității de derulare a acesteia, inclusiv din perspectivă economică (ce tip de datorii la bugetul local/de stat să fie achitate cu prioritate, realizând infuzii de capital din resurse proprii în patrimoniul societăților).

Martorii amintiți au arătat, în mod explicit sau voalat, că inculpatul stabilea identitatea persoanelor aflate la conducerea societăților, precum și componența echipelor de conducere ale acestora. Pe baza declarațiilor acestor martori ai cauzei, ce se coroborează, de altfel, cu celelalte piese probatorii relevate de mijloacele de probă constând în documente administrative, bancare, contabile, înregistrările convorbirilor ambientale ș.a.m.d., se reține că martorul Șpan Cristian avea posibilități financiare reduse, fiind desemnat în posturile de conducere ale celor două entități de către inculpat, care îl remunera pe acesta pentru activitățile realizate.

În final, inculpatul a decis retragerea martorului din posturile ocupate și a condiționat alocarea de sprijin financiar (indiferent de sursa de proveniență, aport inculpat sau buget local) de realizarea cerințelor formulate în legătură retragerea martorului din activitatea societăților ori de atingerea obiectivelor de activitate fixate de inculpatul însuși.

Corect s-a stabilit la fond că aceste relații stabilite între inculpatul Cherecheș Cătălin și martorul Șpan Cristian erau unele tipice raporturilor de prepușenie, în virtutea cărora inculpatul era comitentul, iar martorul Șpan supusul. Aceste relații au funcționat până la momentul în care interesele cele două persoane nu s-au mai armonizat, respectiv până la data la care inculpatul a sesizat o activitate ineficientă a trustului de presă și a clubului de fotbal, față de care martorul realizase investiții proprii (60.000 euro) nerecuperate la momentul intervenirii disensiunilor și al debutului anchetei penale în prezenta cauză.

Curtea are în vedere și declarațiile inculpatului Cherecheș Cătălin, din care rezultă poziția sa procesuală oscilantă. Curtea constată că prima instanță a realizat în cuprinsul sentinței apelate o analiză amplă și distinctă a declarațiilor inculpatului, date în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți și în fața instanței de judecată. Judecătorul fondului a alocat o atenție sporită tuturor aspectelor relatate de inculpat, demontând, pe bază de probe obiective, acele susțineri ale inculpatului care nu au corespondent în realitatea obiectivă și care au fost realizate de acesta în cauză în unicul scop de a se pune la adăpost de o eventuală răspundere penală. Au fost avute în vedere declarațiile inculpatului aflate la dosarul cauzei, astfel: f. 18-25, ds. 1606/117/2016, f. 20-27, ds. CA 1606/117/2016, f. 71-72, vol. I, d.u.p., f. 34, ds. 1055/100/2016, f. 139-149, vol. XII, d.i.

Astfel, în cursul urmăririi penale și al judecății, inculpatul a negat toate acuzațiile penale care i-au fost aduse, argumentând că, în realitate, nu a primit de la martorul Șpan Cristian nicio sumă de bani cu titlu de mită. Inculpatul a susținut constant că, în perioada 2013 – aprilie 2016, i-a remis martorului diferite sume de bani (în valoare de aproximativ 700.000 lei) din resurse proprii, pentru a sprijini clubul de fotbal. Inculpatul a admis că avea un interes privitor la desfășurarea în bune condiții a activității trustului de presă, sens în care a împrumutat societatea de presă la momentul preluării ei cu suma de bani necesară efectuării acestei tranzacții, reprezentând, în realitate, plata în avans a serviciilor de publicitate pe care trebuia să i le presteze trustul, prin martorul Șpan.

Inculpatul a admis că nu au fost întocmite documente scrise care să ateste aceste împrumuturi și că sumele împrumutate nu au fost trecute în declarațiile sale de avere aferente anilor 2012 – 2016. Inculpatul a încercat să acrediteze ideea că martorul Șpan s-a impus la conducerea clubului de fotbal fără concursul inculpatului și în ciuda opoziției acestuia. Legat de sumele de bani pretins remise de martorul Șpan, inculpatul a negat că ar fi primit în martie și septembrie sumele de 50.000 lei și 10.000 lei, iar sumele de 30.000 lei și 5.000 euro, avansate de martorul Șpan către inculpat sau pe seama sa reprezintă datorii personale ale martorului către inculpat sau către alte persoane.

Inculpatul a susținut în mod constant că nu a condiționat niciodată finanțarea clubului de fotbal de obținerea unor foloase materiale sau nepatrimoniale de la martorul Șpan Cristian, ci, mai degrabă, inculpatul a fost cel care a fost supus unor intimidări, presiuni și acte de șantajare toate provenind de la martorul Șpan Cristian, o persoană cu o moralitate îndoielnică.

Inculpatul a susținut, în egală măsură, că finanțarea clubului de fotbal a fost stopată în anul 2016, ca urmare a demersurilor întreprinse chiar de el și a constatărilor realizate de lucrătorii din primăria în urma auditului dispus de inculpat la clubul de fotbal.

Deși era interesat de activitatea trustului de presă, nu a condiționat acordarea finanțării de cedarea licențelor radio și TV sau de cesiunea părților sociale ale societății și, de altfel, inculpatul nu a avut cunoștință de anularea licențelor în discuție de către CNA, întrucât martorul Șpan Cristian nu i-a comunicat acest lucru. Activitatea neconformă a martorului Șpan în cadrul trustului de presă a fost cea care a condus în final la pierderea licențelor de radio și TV.

Inculpatul a arătat că a remis, din resurse proprii, suma de 70.000 lei pentru a fi plătite de martor către jucătorii echipei de fotbal cu titlu de premiere. Suma de 30.000 lei a fost luată împrumut de la numitul Tocaci Mircea pentru a fi plătiți jucătorii echipei, urmând ca martorul Șpan Cristian să îi restituie acest împrumut.

Legat de datoriile clubului de fotbal și de solicitarea de a se remite suma de 400.000 lei obținută de clubul de fotbal dintr-un contract de sponsorizare / finanțare, inculpatul a încercat să acrediteze ideea, pe de-o parte, că toate înregistrările convorbirilor ambientale sunt false (întrucât s-a intervenit asupra conținutului acestora), fiind prezentate trunchiat, iar declarațiile sale au fost scoase din context ori li s-a atribuit un alt sens / o altă nuanță, iar pe de altă parte, că referirea sa la cifra „4” viza o datorie în sumă de 317.000 lei a clubului de fotbal către bugetul local, care, la momentul discuției înregistrate în aprilie 2016, atinsese valoarea de aproximativ 400.000 lei întrucât debitul principal restant a generat și accesorii (penalități de întârziere, dobânzi). Ca atare, i-a solicitat martorului Șpan să achite datoria către unitatea administrativ-teritorială, iar referire la persoana sa (utilizarea expresiei „4 la mine, 2 la tine”) ca destinatar al sumei de 400.000 lei reflectă gradul de implicare a sa pe linia colectării datoriilor contribuabililor la bugetul local, primarul identificându-se cu primăria condusă. Tot legat de această solicitare de bani, inculpatul a arătat că, la momentul purtării discuției, clubul de fotbal datora către bugetul de stat o sumă de aproximativ 200.000 lei, care urma să fie achitată de clubul de fotbal pentru a se putea continua finanțarea clubului din bugetul local.

Suma de 5.000 euro care a fost remisă numitului Bala Liviu Ioan de către martorul Șpan Cristian în cursul lunii aprilie reprezintă restituirea unui împrumut contractat anterior de la o terță persoană și care a fost destinat exclusiv acoperirii unor nevoi personale ale martorului Șpan, care era ținut de obligația de restituire a împrumutului.

La momentul realizării flagrantului în 26.04.2016, inculpatul a achitat suma de 5.000 lei către martorul Creț Florin, prin intermediul secretarei sale.

Cu prilejul audierii sale de către Curtea de Apel Cluj la termenul de judecată din data de 19.10.2023, inculpatul Cherecheș Cătălin a reluat, în esență și sintetic, aceleași declarații, făcând precizarea că, în realitate, a fost direct interesat de activitatea trustului de presă, a cărui preluare a susținut-o financiar și că a procedat în această modalitate pentru a nu-și atrage un capital negativ de imagine, cu toate că nu exista la acel moment nicio interdicție legală pentru achiziția pe numele său a trustului de presă. (f. 52-53, vol. IX, ds. Curte). Declarația dată nemijlocit în fața instanței de apel nu aduce lămuriri suplimentare pentru elucidarea acuzațiilor penale formulate împotriva sa. Toate elementele de fapt la care a făcut referire inculpatul cu prilejul acestei audieri sunt avute în vedere de instanța de apel, nu au caracter de noutate raportat la declarațiile anterioare ale inculpatului, fiind analizate în paragrafele ce preced.

În deplin consens cu cele statuate la instanța de fond, Curtea reține caracterul vădit nesincer al declarațiilor inculpatului care, deși confruntat cu probe certe de vinovăție, neagă comiterea faptelor, preferând să adopte poziția unei victime a strategiei de discreditare realizate de martorul denunțator Șpan Cristian în colaborare cu organele judiciare, după imixtiunea factorului politic. Inculpatul s-a recomandat a fi o persoană preocupată de buna administrare a unității administrativ-teritoriale, ghidată de valori sociale, de viața de familie și de câștigarea resurselor de trai pe căi lucrative licite. Inculpatul a mai arătat că deținea resurse financiare considerabile astfel încât nu este credibilă susținerea că ar fi luat mită de la martor cu o valoare redusă, de genul celei expuse în cuprinsul rechizitoriului.

Curtea reține că sunt neverosimile apărările inculpatului privitoare la împrejurările de fapt esențiale pentru cauză și reținute în acuzare.

Astfel, în deplin acord cu cele statuate în cuprinsul sentinței apelate, Curtea reține că, în realitate, inculpatul a achiziționat trustul de presă pentru suma de 280.000 euro, prin interpusul Șpan Cristian, a controlat sub toate aspectele activitatea societății dar și a martorului, a stabilit limitele colaborării dintre aceștia. Pe baza probelor la care s-a făcut referire mai-sus, s-a stabilit că inculpatul a fost cel care a orchestrat preluarea societății de presă (care la acel moment înregistra datorii) și modificarea componenței echipei de conducere a clubului de fotbal, în cadrul căreia a desemnat persoane de încredere, una dintre acestea fiind chiar numitul Șpan Cristian. Relațiile dintre inculpat și martor au fost, în realitate, unele de subordonare ierarhică, așa cum s-a arătat deja. Inculpatul a fost cel care a inițiat majoritatea întâlnirilor dintre el și martorul Șpan Cristian și i-a trasat acestuia liniile și direcția de acțiune în cadrul ambelor entități juridice. Conduita inculpatului, extrasă pe bază de probe, a fost una intimidantă la adresa martorului Șpan Cristian, inculpatul prevalându-se de poziția publică ocupată și de influențele exercitate asupra unor persoane de interes.

Contrar susținerilor inculpatului, sumele de bani avansate de acesta către Șpan Cristian și Somay Anamaria pentru plata salariilor angajaților trustului de presă și derularea activității acesteia reprezintă în fapt o infuzie de capital în societate, asumată de inculpat la momentul preluării trustului de la martorul Lung.

La fel, inculpatul a avansat sume (30.000 lei) pentru premiarea unor jucători de fotbal din cadrul clubului pentru performanțele sportive ale acestora, nefiind vorba de un împrumut acordat martorului Șpan Cristian. Inculpatul și-a asumat față de toți acești jucători obligația de a-i recompensa din resurse proprii, tocmai pentru a-i motiva în cadrul competițiilor sportive. Sumele vehiculate de inculpat (70.000 lei) sunt mai mari decât cele care au fost remise în realitate acestor jucători de fotbal.

Curtea reține caracterul vădit nesincer al declarației inculpatului referitoare la faptul că avea nu avea cunoștință de situația licențelor de radio și TV deținute de trustul de presă, în contextul în care, pe de-o parte, martora Somay Anamaria a fost plasată strategic în trustul de presă pentru a supraveghea și controla activitatea, martora fiind o persoană de încredere a inculpatului și a fost șefa de campanie electorală a acestuia. Martora a înființat două persoane juridice noi toate în domeniul presei, la sugestia inculpatului, pentru a evita pierderea licențelor TV și radio și pentru a putea fi continuată campania de promovare publicitară a inculpatului. Pe de altă parte, inculpatul a purtat nenumărate discuții cu martorul Șpan despre evoluția activității trustului de presă, inculpatul fiind pe deplin conștient de existența datoriilor, de iminența pierderii licențelor și de intrarea societății EMaramureș Media SRL în insolvență.

Relevante sunt acest aspect sunt și înscrisurile descoperite în incinta biroului primarului cu ocazia percheziției domiciliare din data de 26.04.2016, activitățile realizate fiind consemnate în cuprinsul procesului-verbal de percheziție domiciliară din 26.04.2016 și înscrisurilor anexate (f. 177-233, vol. I d.u.p.). Astfel, rezultă că, la data de 26.04.2016, orele 16:50-19:05, s-a efectuat percheziția domiciliară în biroul primarului Municipiului Baia Mare. După ce s-a solicitat predarea de bună voie a sumei de 5.000 lei nerestituită din suma de 30.000 lei primită de la Șpan Cristian, inculpatul Cherecheș Cătălin, prezent la percheziție, a afirmat că nu deține suma solicitată. Au fost ridicate mai multe înscrisuri.

Printre înscrisurile ridicate din biroul primarului se regăsesc: un înscris sub semnătură privată, intitulat *antecontract de prestări servicii publicitare încheiat azi, 16 ianuarie 2013* (f. 181, vol. I d.u.p.). Tot în biroul primarului au fost descoperite, printre altele: stat de plată avans salarii luna aprilie 2014 pentru EMaramureș Media SRL, extrase de cont EMaramureș Media SRL de la BRD Agenția Millenium din Baia Mare, chitanțe de plată efectuată de EMaramureș Media SRL, ordine de plată privind plăți efectuate de EMaramureș Media SRL, situația clienților EMaramureș Media SRL în sold la data de 28.04.2014, înscrisuri vizând raportul dintre inculpat și SC EMaramureș Media SRL prin Șpan Cristian, ca director general, înscrisuri privind Asociația Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare, statutul Asociației Club Sportiv Fotbal Club Municipal Baia Mare din care reiese că membrii fondatori au fost Țolaș Radu Ciprian, Filip Cosmin și Mureșan Viorel Florin, încheierea nr. 3030/20.03.2013 pronunțată de Judecătoria Baia Mare de înființare a asociației, consiliul director fiind condus, în calitate de președinte, de Țolaș Radu Ciprian.

Toate aceste documente deținute la sediul Primăriei vin încă o dată să confirme teza acuzării potrivit căreia inculpatul era direct interesat de toată activitatea derulată în cadrul trustului de presă, fiind pe deplin implicat în aceasta.

În ceea ce privește stoparea finanțării clubului de fotbal de către mun. Baia Mare, aceasta a avut la bază opoziția aparatului de specialitate din cadrul Primăriei Mun. Baia Mare, care a constatat la nivelul anului 2016 neîndeplinirea condițiilor de finanțare (lipsa certificatului fiscal care să ateste inexistența datoriilor clubului către bugetul local și cel de stat, depunerea tuturor deconturilor justificative pentru sumele primite de club cu titlu de finanțare în anul 2015). Existența unei datorii în sumă de 317.000 lei a clubului față de bugetul local a fost semnalată de martorul Șpan Cristian în cursul lunii august 2015, în baza căreia s-a realizat mai apoi un audit la club care a confirmat realitatea informațiilor transmise în scris de martor. La începutul anului 2016, această datorie a clubului a fost achitată de club ca urmare a accesării unui credit, la care garant a fost martorul Șpan Cristian. Clubul de fotbal figura cu o datorie către bugetul de stat în valoare de aproximativ 250.000 lei.

Inculpatul cunoștea existența datoriilor clubului și în intervalul septembrie 2015- aprilie 2016 s-a preocupat de găsirea unor modalități de stingere a datoriilor clubului pentru a se putea continua finanțarea clubului de la bugetul local, acesta cunoscând și opoziția unor persoane și compartimente din Primărie la acordarea pe viitor a unor astfel de finanțări.

Este cert că, în data de 14.04.2016, când inculpatul i-a solicitat martorului Șpan Cristian suma de 400.000 lei, datoria invocată de 317.000 lei a clubului era deja achitată.

Sumele de 50.000 lei, 10.000 lei, 30.000 lei și 5.000 euro reprezintă toate o componentă a folosului ilicit al inculpatului, solicitat pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, în calitate sa de primar al Municipiului Baia Mare și de ordonator de credite al unității administrativ-teritoriale. Toate aceste sume de bani provin din resursele financiare ale clubului de fotbal provenite, în cea mai mare parte, din bugetul local cu titlu de finanțare sau din contracte de sponsorizare încheiate de club.

Probele cauzei nu confirmă existența vreunui împrumut semnificativ ca valoare acordat de inculpat în beneficiul martorului Șpan Cristian, iar suma de 5.000 euro, independent de discuția dacă este sau nu o datorie proprie a martorului, reprezentând un împrumut obținut prin intermediul inculpatului de la o terță persoană, este un avantaj material ilicit, întrucât inculpatul a solicitat martorului să achite suma de 5.000 euro, condiționând realizarea atribuțiilor sale de serviciu (alocarea pe viitor a unui nou sprijin financiar, formularea propunerii de proiect de hotărâre către Consiliul Local) de realizarea acestei operațiuni de stingere a datoriei.

Suma de 30.000 lei predată inculpatului de către martorul Șpan Cristian în data de 26.04.2016, în anexa biroului său de la primărie a fost solicitată în prealabil în mod ilicit de inculpat și provine din suma de 600.000 lei obținuți de club dintr-un contract de sponsorizare. Suma totală vizată de inculpat era de 400.000 lei, ce urma să fie remisă integral de martor în luna aprilie 2016, fiind destinată aproape în întregime susținerii campaniei electorale a inculpatului din perioada imediat următoare.

În data de 26.04.2016, după remiterea sumei de 30.000 lei de către martorul Șpan, în modalitatea expusă anterior, inculpatul a fost cel care a predat personal martorului Creț Florin suma de 5.000 lei în numerar (parte a sumei de 30.000 lei) reprezentând plata unor servicii de publicitate prestate de o altă societate de presă în beneficiul inculpatului. Inițial, cu ocazia prinderii în flagrant, inculpatul a arătat că, de fapt, secretara sa a fost cea care a predat suma de bani martorului Creț, iar suma de 25.000 lei identificată de organele de anchetă pe un raft din anexa biroului său este o restituire incompletă a împrumutului pe care l-a acordat anterior martorului Șpan. Ulterior, inculpatul a revenit asupra unora dintre aceste aspecte relatate și a susținut că, de fapt, cel mai probabil suma de 5.000 lei a fost luată de secretară din suma de 30.000 lei care a fost plasată de martorul Șpan Cristian pe etajera din anexa biroului inculpatului.

Toate aceste susțineri ale inculpatului sunt parțial nereale, fiind contrazise de probele la care am făcut referire deja, fiind cert că inculpatul a primit sumele de 50.000 lei, 10.000 lei, 30.000 lei și 5.000 euro cu titlu de mită.

Curtea reține că inculpatul a dat declarații contradictorii în cauză, care, în cea mai mare parte, sunt infirmate de celelalte probe administrate în cauză, corect analizate de prima instanță.

Întreaga activitate ilicită a inculpatului, dincolo de faptul că se sprijină pe probe certe de vinovăție, este tipică infracțiunii de corupție analizate, iar încadrarea juridică reținută de prima instanță este una justă.

Astfel, în drept, faptele inculpatului Cherecheș Cătălin constând în aceea că:

Inculpatul Cherecheș Cătălin, în calitate de primar al Municipiului Baia Mare, în legătură cu îndeplinirea actelor care intrau în îndatoririle sale de serviciu în baza Legii nr. 215/2001, cu privire la propunerea de proiecte de hotărâri Consiliului local al Municipiului Baia Mare, punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului local și exercitarea funcției de ordonator principal de credite, în baza aceleiași rezoluții infracționale:

1) În cursul lunii martie 2015, după ce i-a arătat lui Șpan Cristian un bilețel pe care era scrisă suma de 50.000 lei, ocazie cu care i-a transmis că în ziua respectivă „îi plătește” (în contul A.C.S. F.C.M. Baia Mare unde Șpan Cristian era președinte executiv) avansul de 150.000 lei din suma aprobată prin H.C.L. doar dacă din avansul respectiv îi remite suma de bani scrisă pe bilețel, iar apoi a primit de la Șpan Cristian suma 50.000 lei în anexa biroului său din primărie, iar în cursul lunii septembrie 2015, în baza înțelegerii și condiționării inițiale din luna martie 2015, după ce în baza H.C.L. nr. 369/18.08.2015 s-a încheiat la data de 24.08.2015 între Municipiul Baia Mare și A.C.S. F.C.M. Baia Mare contractul de susținere financiară înregistrat la Primăria Municipiului Baia Mare sub nr. 23011/24.08.2015, privind alocarea sumei de 600.000 lei, iar în cursul lunilor august și septembrie primăria a virat în contul clubului de fotbal o parte din suma aprobată, Șpan Cristian a remis inculpatului o nouă sumă de bani, 10.000 lei, în aceeași modalitate, în anexa biroului primarului, banii fiind așezați pe un raft;

2) Începând cu luna noiembrie 2015, în contextul în care Șpan Cristian, președintele executiv al A.C.S. F.C.M. Baia Mare, a solicitat finanțarea clubului de fotbal, inculpatul a condiționat propunerea Consiliului local al Municipiului Baia Mare vizând alocarea sumei de 1.000.000 lei/1.200.000 lei, de cesionarea pe numele unei persoane ce urma să fie indicată de el (indicându-l inițial pe Florescu Claudiu) a S.C. Centrul Regional Media S.R.L. care deținea două licențe (de radio și TV), precum și a site-ului *eMaramureș* (deținut de Șpan Cristian); iar apoi, ulterior pierderii licențelor menționate, întrucât interesul inculpatului Cherecheș Cătălin a scăzut pentru trustul de presă, în contextul în care alocarea sumei promise lui Șpan Cristian pentru clubul de fotbal nu a avut loc, la data de 14.04.2016 a continuat să condiționeze alocarea sumei de bani și finanțarea clubului de fotbal cu suma de 1.000.000 lei/1.200.000 lei, de remiterea de către Șpan Cristian a sumei de 400.000 lei, care provenea dintr-o sponsorizare de 600.000 lei pe care clubul de fotbal a obținut-o de la S.C. Fluid Group Hagen SA., ulterior:

- la data de 25.04.2016, din suma pretinsă de 400.000 lei cu titlu de mită, la solicitarea lui Cherecheș Cătălin, Șpan Cristian remițând martorului Bala Liviu Ioan suma de 5.000 euro în contul unei datorii pe care inculpatul o avea față de o persoană de la care Bala Liviu împrumutate în interesul inculpatului suma de 20.000 Euro;

- la data de 26.04.2016, din suma de 400.000 lei pretinsă de inculpatul Cherecheș Cătălin acesta primind de la Șpan Cristian suma de 30.000 lei.

realizează tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prev. de art. 289 alin. (1) din C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. (1) din C. pen. (două acte materiale).

Relativ la încadrarea juridică a faptelor, Curtea reține, în deplin consens cu cele stabilite la prima instanță, că toate aceste activități ilicite formează o unitate legală de infracțiune – forma continuată, ce înglobează în conținutul său două acte materiale – pretinderea unor sume de bani martorului Șpan Cristian în baza înțelegerii inițiale din martie 2015, fiind ulterior remise inculpatului în două momente distincte sumele de 50.000 lei și 10.000 lei (date diferite, conform anchetei); pretinderea și primirea ulterioară a sumei de 400.000 lei, din care se remite, la fel, inculpatului la două momente diferite, în baza solicitării inițiale, suma de 30.000 lei (personal) și 5.000 euro (prin intermediul martorului Bala Liviu Ioan, în contul unei datorii proprii a inculpatului angajate față de o altă persoană de interes cauzei). Întreaga activitate infracțională, documentată și reținută de prima instanță, a fost concepută și executată de inculpat în strânsă legătură cu îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, inculpatul solicitând banii și foloasele pentru a-și îndeplini atribuțiile sale legate de finanțarea clubului de fotbal A.C.S. F.C.M. Baia Mare, reprezentat de martorul Șpan Cristian, și de alocarea fondurilor bugetare necesare finanțării acestui club de fotbal.

Infracțiunea de luare de mită este una de pericol abstract, cu consumare anticipată, fiind realizat elementul material din structura laturii obiective a infracțiunii prin comiterea oricăreia dintre acțiunile ilicite și alternative descrise de art. 289 alin. 1 C.pen. – *pretinderea, primirea* de bani sau alte foloase, *acceptarea promisiunii* unor astfel de foloase, realizate de funcționarul public, *direct sau indirect, pentru*

sine sau pentru altul, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act de intră în atribuțiile de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri. La elementul material este atașat un scop special, ca pretinderea, primirea sau acceptarea de bani sau alte foloase să aibă legătură cu îndatoririle de serviciu ale făptuitorului, scop care face parte din sfera obiectivă a infracțiunii. La fel, în materia infracțiunii cercetate, intenția este și ea calificată prin scop, comițându-se cu intenție directă, făptuitorul având reprezentarea conduitei sale și a implicațiilor sale, a urmărilor produse, pe care nu doar le acceptă, ci și urmărește ca ele să se producă.

La fel, nu există niciun impediment legal (substanțial sau procedural) la tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, în formă continuată.

În urma evaluării materialului probator al cauzei, Curtea reține că argumentația apărării cu privire la netemeinicia acuzațiilor penale reținute de prima instanță nu poate fi primită pentru a fi adoptată față de inculpat o soluție de achitare prevăzută de art. 16 alin. 1 lit. a)-c) din Codul de procedură penală, iar acuzațiile penale formulate împotriva inculpatului există, sunt imputabile acestuia și constituie infracțiune, impunându-se antrenarea răspunderii penale a inculpatului.

Referitor la modul de individualizare a răspunderii penale a inculpatului Cherecheș Cătălin pentru infracțiunea comisă, aceea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (două acte materiale), Curtea reține următoarele:

Acuzațiile penale formulate împotriva inculpatului Cherecheș Cătălin au caracter cert, fiind susținute de probele cauzei, iar acestea sunt imputabile inculpatului (care a avut discernământul necesar la data comiterii lor), fiind temeinică angajarea răspunderii penale a acestuia pentru săvârșirea infracțiunii analizate și reținute în sarcina sa.

Curtea notează că aplicabilitatea prevederilor 74 C.pen. a fost corect realizată la fond, durata pedepsei principale aplicate și modalitatea de executarea a acesteia sunt adecvate în raport de datele care caracterizează persoana inculpatului, gravitatea faptelor comise și necesitatea de a se atinge scopul pedepsei – prevențiunea generală și cea specială.

Astfel, în deplin acord cu cele statuate la prima instanță, Curtea reține că inculpatul a comis o infracțiune de o gravitate ridicată prin raportare la natura și conținutul său concret, la calitatea specială a inculpatului (primar al mun. Baia Mare), la scopul comiterii infracțiunii – controlarea celui mai important trust de presă din mun. Baia Mare și a activității clubului de fotbal, în vederea consolidării poziției publice ocupate. Mobilul comiterii infracțiunii este strâns legat de considerente de ordin politic și electoral. Deși are caracter grav ultima activitate ilicită documentată în cauză, aceea de pretindere a sumei de 400.000 lei pentru finanțarea campaniei electorale derulate de acesta pentru un nou mandat de primar, Curtea reține că, în realitate, întreaga conduită ilicită a inculpatului și care este avută în vedere la pronunțarea soluției de condamnare are în sine un grad de pericol social sporit prin raportare la mobilul comiterii acesteia, așa cum a fost evocat deja. În sine, unele acte de luare de mită vizează sume relativ reduse de bani (10.000 lei, 50.000 lei) dacă este să ne raportăm la posibilitățile financiare ale inculpatului Cherecheș Cătălin, afirmate chiar de către acesta cu prilejul audierilor sale în cauză.

Așa fiind, infracțiunea comisă de inculpat este de o gravitate ridicată tocmai prin raportare la scopul și mobilul comiterii infracțiunii, amintite deja, și la calitatea specială de demnitar ales. Din modul în care inculpatul a înțeles să se implice în aceste activități ilicite și să execute activitatea infracțională se deduce că acesta este străin de principiile, reperele de onoare, corectitudine, responsabilitate, de valorile sociale și morale, toate validate de legea penală care este aplicabilă tuturor cetățenilor Statului Român și de comunitatea din care face parte și care i-a acordat mandatul în exercițiul căruia a săvârșit faptele ilicite.

Curtea are în vedere că întreaga conduită a inculpatului pe durata procedurilor judiciare derulate împotriva sa în prezenta cauză denotă un profund dispreț față de autoritățile judiciare, inculpatul erijându-se în postura de victimă a sistemului judiciar și a serviciilor române de informații, apelând la simpatia publicului și a comunității din care face parte, scop pentru care a și exploatat presa locală și notorietatea sa la nivelul unității administrativ-teritoriale pe care o administra. Inculpatul a ocupat funcția de primar ales al mun. Baia Mare pe durata întregului proces penal, având această calitate și în perioada în care se afla sub puterea unui mandat de arestare preventivă emis în cauză.

Deși a participat la majoritatea termenelor de judecată acordate în cauză, acesta a formulat nenumărate cereri, petiții și memorii (personal sau prin intermediul numeroșilor apărători aleși), adoptând o strategie de apărare care, în final, a pus în evidență o exercitare cu rea-credință a drepturilor procesuale recunoscute și garantate în procesul penal în favoarea inculpatului. În esență, conduita procesuală a inculpatului este cea care a generat durata îndelungată a procedurilor în fața instanței de fond și a instanței de apel.

În mod corect s-a reținut de prima instanță că inculpatul, în stadiul inițial al anchetei, a încercat să inducă în eroare organele de anchetă cu privire la existența și proveniența suma de 5.000 lei (parte din suma de 30.000 lei ce a făcut obiectul flagrantului în data de 26.04.2016), susținând că aceasta nu ar fi ajuns în posesia sa și că ar fi fost păstrată de martorul Șpan Cristian.

Această conduită procesuală a inculpatului s-a materializat în: lipsa nejustificată de la termenele de judecată stabilite pentru audierea sa ori pentru realizarea unor acte de procedură esențiale în cauză; schimbarea succesivă a apărătorilor aleși și formularea unor repetate cereri de amânare, recuzare și strămutare a cauzei; reiterarea unor cereri în probațiune asupra cărora judecătorii s-au pronunțat la termenele de judecată acordate anterior în cauză. Toate aceste manifestări ale exercitării plene a dreptului la apărare au condus finalmente la acordarea a 17 termene de judecată în fața instanței de apel și la necesitatea schimbării ordinii efectuării cercetării judecătorești, la reluarea cercetării judecătorești în vederea audierii inculpatului după ce cauza a trecut în etapa dezbaterilor în apel.

Având în vedere necesitatea de a soluționa cauza cu celeritate, dată fiind durata totală a procesului penal, Curtea a apreciat că, în speță, este necesară luarea măsurii preventive a controlului judiciar față de inculpatul Cherecheș Cătălin la termenul de judecată din 29.09.2023 (consacrat dezbaterilor orale în apel, când s-a constatat din nou cauza în stare de amânare pentru lipsa unei apărări efective), măsura fiind privită ca necesară în scopul prev. de art. 202 alin. 1 C.proc.pen., respectiv pentru a asigura prezența inculpatului la judecarea cauzei în apel și pentru a garanta buna desfășurare a procesului penal. S-a avut în vedere că în fața primei instanțe prezumția de nevinovăție a inculpatului a fost răsturnată prin pronunțarea unei soluții de condamnare a acestuia la o pedeapsă de 5 ani închisoare cu executare în regim de detenție.

Ca atare, este justă opțiunea primei instanțe de a aplica inculpatului pedeapsa de 5 ani închisoare, prin orientare la mediul limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă (de la 3 la 10 ani). La stabilirea duratei pedepsei trebuie să se țină seama de intervalul de timp scurs de la data comiterii infracțiunii și până la data soluționării definitive a cauzei.

Curtea observă că instanța de fond a avut în vedere la dozarea pedepsei principale datele care caracterizează persoana inculpatului, inclusiv cele referitoare la viața privată și situația sa familială (studiile superioare, lipsa antecedentelor penale), concluzionându-se judicios că este necesară aplicarea unei pedepse cu închisoarea a cărei durată să fie orientată înspre valoarea medie a limitelor speciale prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, cu executarea pedepsei în regim de detenție. Aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe durata stabilită de prima instanță este justificată în raport toate criteriile de individualizare a răspunderii penale, prev. de art. 74 C.pen., corect surprinse de instanța de fond.

În cauză, pe bază de probe, nu pot fi reținute cauze (stări, circumstanțe) de atenuare a răspunderii penale.

Ca atare, în raport de durata pedepsei principale a închisorii, detenția efectivă devine unica modalitate de executare a pedepsei.

Curtea reține că atât natura, cât și durata/cuantumul concret al pedepsei pe care instanța o stabilește și aplică în sarcina inculpatului trebuie privită și din perspectiva art. 3 din Legea nr. 254/2013, referitor la pedeapsă și scopul acesteia. Potrivit textului legal indicat, scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni trebuie să se realizeze nu doar pentru cel cărui i se aplică o pedeapsă care este menită să asigure constrângerea și reeducarea inculpatului (așa numita "prevenție specială"), ci și pentru ceilalți destinatari ai legii penale - care sub amenințarea cu pedeapsa prevăzută în norma penală își conformează conduita socială la exigențele acesteia (așa numita "prevenție generală").

Scopul imediat al pedepsei se realizează prin funcția de constrângere a pedepsei (care implică o privațiune de drepturi la adresa inculpatului), funcția de reeducare (care implică înlăturarea deprinderilor antisociale ale inculpatului), dar și prin funcția de exemplaritate a pedepsei, care are ca scop determinarea

altor posibili subiecți de drept penal să evite săvârșirea de noi infracțiuni, datorită consecințelor la care se expun. Or, pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul definit de legiuitor, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real îl prezintă persoana inculpatului, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Prin urmare, este stabilit cu valoare de principiu că atingerea dublului scop educativ și preventiv al pedepsei este esențial condiționată de caracterul adecvat al acesteia, revenind instanței de judecată datoria asigurării unui echilibru real între gravitatea faptei și pericolozitatea infractorului, precum și durata și modalitatea de executare a sancțiunii pe de altă parte.

Prima instanță a avut în vedere circumstanțele reale de comitere a activității infracționale, dar și datele care caracterizează persoana inculpatului, conduita acestuia anterior și ulterior comiterii infracțiunii, concluzionând în sensul este adecvată o pedeapsă cu închisoarea al cărei quantum a fost determinat prin orientare la mijlocul limitelor de pedeapsă, iar durata pedepsei principale, aceea de 5 ani închisoare, nu se impune a fi micșorată în această fază procesuală. Majorarea duratei acestei pedepse nu se impune a fi realizată în apelul Parchetului (declarat în defavoarea inculpatului), avându-se în vedere durata totală a procedurilor judiciare și obligația pozitivă a organelor judiciare de a lua toate măsurile procedurale și administrative pentru soluționarea unei cauze cu celeritate.

În cauză, Curtea constată că prima instanță a realizat o analiză judicioasă a tuturor criteriilor de individualizare a răspunderii penale, cu punerea în evidență a tuturor circumstanțelor reale și personale ce influențează gravitatea activității infracționale comise și pericolozitatea făptuitorului.

Astfel, în acord cu prima instanță, Curtea reține că la adoptarea uneia dintre soluțiile prev. de art. 396 C.proc.pen. trebuie avute în vedere toate criteriile de individualizare a răspunderii penale, limitele speciale ale pedepsei principale, stările și circumstanțele reale și personale care atenuează/agravează răspunderea penală și, finalmente, modalitățile concrete de individualizare a răspunderii penale, aplicare a pedepsei și executare a acesteia.

În consecință, este corectă aserțiunea instanței de fond privitoare la limitele speciale ale pedepselor principale, la gravitatea concretă a faptelor și pericolozitatea inculpatului, iar soluția pronunțată ține seama de toate împrejurările legate de persoana acestuia și care au relevanță în procesul de individualizare și evaluare prev. de art. 74 și urm. C.pen. corob. cu art. 396 C.proc.pen.

Astfel fiind, pornindu-se de la examenul cerut de art. 74 C.pen. și art. 396 C.proc.pen., respectiv de la procesul de individualizare a răspunderii penale (ce cuprinde trei faze – individualizarea judiciară a pedepsei în sens restrâns; individualizarea judiciară a aplicării pedepsei; individualizarea judiciară a executării pedepsei), în raport de criteriile și elementele reale și personale, reflectate în mod judicios în hotărârea apelată, Curtea reține că, în speță, pedeapsa principală aplicată inculpatului, aceea de 5 ani închisoare, corespunde în întregime scopului sancțiunii penale și nu se impune a fi modificată sub aspectul duratei acesteia.

Deopotrivă, la individualizarea pedepsei și a executării acesteia, în mod corect s-a ținut seama de modalitatea efectivă de săvârșire a infracțiunii și de împrejurările concrete în care inculpatul a acționat (abuzând de poziția sa de autoritate, influență și control la nivelul comunității din care face parte și în cadrul căreia inculpatului a comis faptele), precum și de poziția constantă de nerecunoaștere (integrală) a faptelor de către inculpat, care, așa cum s-a arătat deja, deși a fost confruntat cu probe certe de vinovăție, a negat vehement comiterea infracțiunii, nu a manifestat nicio urmă de regret și de asumare a responsabilității pentru faptele săvârșite. Strâns legat de aceste aspecte, Curtea, în consens cu prima instanță, reține că inculpatul a adoptat în repetate rânduri o poziție intimidantă față de martorul Șpan Cristian, aspecte consemnate în cuprinsul încheierilor de ședință pronunțate de Tribunalul Cluj în această cauză.

Prin urmare, sunt nefondate criticile de netemeinicie furnizate de apelantul inculpat Cherecheș Cătălin referitoare la natura și durata pedepsei principale aplicate și la modalitatea de executare a acesteia.

În ceea ce privește pedeapsa complementară aplicată de prima instanță, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) Cod penal (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa funcția de primar), pe o durată de 4 ani, Curtea reține, în consens deplin cu cele

statuate la fond, că inculpatul a devenit nedemn să ocupe atât funcția de primar în virtutea căreia a comis infracțiunea din cauză, cât și orice altă funcție publică care implică exercițiul autorității de stat.

La stabilirea duratei complementare, prima instanță era datoră să țină seama nu doar de gravitatea infracțiunii comise, dar și de împrejurarea că procedurile judiciare au ajuns la o durată totală de aproximativ 7 ani, iar conduita procesuală a inculpatului este cea care a contribuit decisiv la prelungirea procesului penal. Pe durata întregului proces penal, inculpatul a ocupat funcția de primar al Mun. Baia Mare, nefiind privat de prerogativele acestei funcții de demnitate publică. Așa cum s-a arătat deja, tocmai în calitate sa dublă de subiect al unor proceduri judiciare și de primar în exercițiu, acesta a încercat să se prezinte ca o victimă a statului român, a organelor judiciare și a altor institutii ale Statului Român, scop în care a exploatat notorietatea și simpatia publicului electoral din mun. Baia Mare, apelând și la instrumentele de presă din localitate și la care acesta a avut acces.

Confiscarea specială de la inculpatul Cherecheș Cătălin a sumelor bani – 65.000 lei și 5.000 euro este obligatorie din perspectiva prevederilor art. 289 alin. 3 C.pen. și art. 112 alin. 1 lit. e) C.pen., întrucât acestea au fost obținute în mod ilegal de către inculpat prin comiterea infracțiunii de luare de mită, iar sumele de bani în discuție nu pot fi restituite martorului Șpan Cristian întrucât acesta nu are calitatea de persoană vătămată în proces și nu servesc la despăgubirea acestuia.

Instanța de apel are în vedere că aceste sume de bani provin din patrimoniul clubului de fotbal. O parte a sumelor amintite (60.000 lei) a fost remisă inculpatului anterior sesizării organelor judiciare. O altă parte a banilor remiși inculpatului cu titlu de mită reprezintă restituirea unui împrumut acordat inculpatului prin intermediul martorului Bala Liviu Ioan. În situația în care sumele de bani amintite nu se mai găsesc în materialitatea lor, se impune executarea măsurii de siguranță a confiscării speciale prin echivalent.

În raport de aceste elemente de individualizare, Curtea reține că, în apelul Parchetului declarat în defavoarea inculpatului, este imperios necesară majorarea duratei pedepsei complementare amintite până la limita maximă a acesteia, aceea de 5 ani, prev. de art. 66 alin. 1 C.pen.

Apelul inculpatului Cherecheș Cătălin este nefondat sub toate motivele și argumentele prezentate de apărarea acestuia, urmând a fi respins în consecință.

În lumina considerentelor ce preced și reținând că apelul Ministerului Public are caracter întemeiat parțial, în ceea ce privește durata pedepsei complementare aplicate inculpatului, Curtea, în baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, va admite apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj împotriva Sentinței penale nr. 41/2022 din data de 24 februarie 2022, pronunțată de către Tribunalul Cluj în dosar nr. 2537/117/2016, pe care o va desființa în parte, sub aspectul temeiniciei acesteia, cu privire la durata pedepsei complementare aplicate inculpatului Cherecheș Cătălin și, rejudecând cauza în aceste limite:

Va majora durata pedepsei complementare aplicate prin sentința apelată față de inculpatul Cherecheș Cătălin (

cetățean

român, în vârstă de 45 de ani, cu studii superioare, primar al Municipiului Baia Mare, fără antecedente penale), constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) Cod penal (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa funcția de primar), de la 4 ani la 5 ani.

Pedeapsa complementară se va executa potrivit art. 68 alin. 1 lit. c) C.pen., respectiv după executarea pedepsei principale a închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În temeiul art. 397 alin. (4) rap. la art. 250² din C. proc. pen.,

Va dispune menținerea sechestrului asigurător instituit prin ordonanța din data de 18.05.2016 emisă în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj asupra:

- autoturismului marca Porsche Cayenne S 9PA EL 22, cu seria șasiu WP1ZZZ9PZ8LA52593, cu număr de înmatriculare MM-10-VDC, proprietatea inculpatului Cherecheș Cătălin,
- terenului intravilan în suprafață de 74 mp, din Municipiul Baia Mare, str. Victoriei, nr. 3, înscris în CF 106511 Baia Mare, nr. topo 106511 și a terenului intravilan în cotă de 9/788 parte aferentă

parcării, nr. 2, din Municipiul Baia Mare, str. Victoriei, nr. 3, înscris în CF 106512 Baia Mare – B118, nr. topo 106512, proprietatea inculpatului Cherecheș Cătălin,
până la concurența sumei de 65.000 lei și 5.000 euro, cu privire la care s-a dispus confiscarea specială.

Va dispune ca sechestrul asigurator instituit prin ordonanța din data de 18.05.2016 emisă în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj să garanteze și executarea cheltuielilor judiciare în cuantum de 57.000 lei (aferește fazelor de urmărire penală, judecata în primă instanță și judecata în apel).

Menținerea măsurilor asiguratorii de către instanța de apel este privită ca obligatorie în vederea asigurării și garantării aducerii la îndeplinire a măsurii de siguranță a confiscării speciale și a obligației inculpatului de a avansa toate cheltuielile judiciare stabilite de instanța de judecată în prezenta cauză.

Va menține în rest dispozițiile sentinței penale apelate în măsura în care nu contravin prezentei decizii.

În temeiul art. 421 alin. 1 pct. 1 lit. b) Cod procedură penală, va respinge ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Cherecheș Cătălin (cu datele personale de identificare de mai-sus) împotriva Sentinței penale nr. 41/2022 din data de 24 februarie 2022, pronunțată de către Tribunalul Cluj în dosar nr. 2537/117/2016.

În baza art. 272 C.proc.pen., va stabili în favoarea Baroului de Avocați Cluj suma de 942 lei, reprezentând onorariul convenit d-lui av. Scurca Ovidiu, în calitate de apărător desemnat din oficiu pentru apelantul-inculpat, sumă ce se va avansa din Fondul Ministerului de Justiție.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.proc.pen., va obliga apelantul-inculpat la plata în favoarea Statului Român a sumei de 17.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare în apel. La stabilirea dimensiunii cheltuielilor judiciare s-a ținut seama de culpa procesuală a inculpatului care a condus la acordarea unui număr de 17 termene de judecată, la care a formulat numeroase cereri în probațiune, recuzare, strămutare, toate respinse, cereri de o complexitate mai ridicată care au implicat resurse materiale și de personal mai ridicate. Suma de 17.000 lei reprezintă rezultatul a 17 termene judecată × 1000 lei/termen.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea Ministerului Public în apel vor rămâne în sarcina Satului Român.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

1. În baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, admite apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj împotriva Sentinței penale nr. 41/2022 din data de 24 februarie 2022, pronunțată de către Tribunalul Cluj în dosar nr. 2537/117/2016, pe care o desființează în parte, sub aspectul temeiniciei acesteia, cu privire la durata pedepsei complementare aplicate inculpatului Cherecheș Cătălin și rejudecând cauza în aceste limite:

Majorează durata pedepsei complementare aplicate prin sentința apelată față de inculpatul Cherecheș Cătălin (

cetățean

român, în vârstă de 45 de ani, cu studii superioare, primar al Municipiului Baia Mare, fără antecedente penale), constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) Cod penal (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa funcția de primar), de la 4 ani la 5 ani.

Pedeapsa complementară se execută potrivit art. 68 alin. 1 lit. c) C.pen., respectiv după executarea pedepsei principale a închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În temeiul art. 397 alin. (4) rap. la art. 250² din C. proc. pen.,

Dispune menținerea sechestrului asigurator instituit prin ordonanța din data de 18.05.2016 emisă în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj asupra:

- autoturismului marca Porsche Cayenne S 9PA EL 22, cu seria șasiu WP1ZZZ9PZ8LA52593, cu număr de înmatriculare MM-10-VDC, proprietatea inculpatului Cherecheș Cătălin,
- terenului intravilan în suprafață de 74 mp, din Municipiul Baia Mare, str. Victoriei, nr. 3, înscris în CF 106511 Baia Mare, nr. topo 106511 și a terenului intravilan în cotă de 9/788 parte aferentă parcării, nr. 2, din Municipiul Baia Mare, str. Victoriei, nr. 3, înscris în CF 106512 Baia Mare – B118, nr. topo 106512, proprietatea inculpatului Cherecheș Cătălin,
până la concurența sumei de 65.000 lei și 5.000 euro, cu privire la care s-a dispus confiscarea specială.

Dispune ca sechestrul asigurator instituit prin ordonanța din data de 18.05.2016 emisă în dosarul nr. 256/P/2015 al D.N.A. – Serviciul Teritorial Cluj să garanteze și executarea cheltuielilor judiciare în cuantum de 57.000 lei (aferețe fazelor de urmărire penală, judecata în primă instanță și judecata în apel).
Menține în rest dispozițiile sentinței penale apelate care nu contravin prezentei decizii.

2. În temeiul art. 421 alin. 1 pct. 1 lit. b) Cod procedură penală, respinge ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Cherecheș Cătălin (cu datele personale de identificare de mai-sus) împotriva Sentinței penale nr. 41/2022 din data de 24 februarie 2022, pronunțată de către Tribunalul Cluj în dosar nr. 2537/117/2016.

În baza art. 272 C.proc.pen., stabilește în favoarea Baroului de Avocați Cluj suma de 942 lei, reprezentând onorariul cuvenit d-lui av. Scurca Ovidiu, în calitate de apărător desemnat din oficiu pentru apelantul-inculpat, sumă ce se avansează din Fondul Ministerului de Justiție.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.proc.pen., obligă apelantul-inculpat la plata în favoarea Statului Român a sumei de 17.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare în apel.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea Ministerului Public în apel vor rămâne în sarcina Satului Român.

Definitivă.

Pronunțată azi, data de 24 noiembrie 2023, prin punerea deciziei la dispoziția apelantului-inculpat și procurorului prin intermediul grefei Curții.

PREȘEDINTE
MONICA IOANA ȘORTAN

JUDECĂTOR
GEORGIANA-RODICA FĂRCAȘ-HÎNGAN

GREFIER
VASILICA RĂCHITĂ